உ

கடவுள்துணை

பதினெண்சித்தர்களில்

மகாமகுத்துவம்பொருந்திய

அகஸ்தியமுனிவர்திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பஞ்சகாவியத்திற்குருநூலென்னும்

ஆயுறுவேதமாகிய

சௌமியசாகரம்

௲உ௱.

இஃது.

மதுரை-புதுவை-சென்னை இச்சங்கங்களில்

தமிழ்த் தலைமைப்புலமை நடாத்திய

களத்தூர்

வேதகிரிமுதலியார்-குமாரர்

ஆறுமுகமுதலியார்

ஆயுள்வேதபாஸ்கரன்

கந்தசாமிமுதலியார்

இவ்விருவர்களால்

பற்பல ஏட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டாராய்ச்சி செய்த

பிரதிகளிணங்கச்

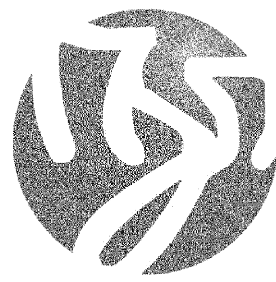
சிந்தாத்திரிப்பேட்டை

நாராயணசாமிமுதலியார்

அண்டுசன் அவர்களது

பிரபாகரஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது,

1883ளு - டிசம்பர்மீ

Sivaswamy

சிவமயம்.

இந்நூல் ~~திருத்தி அச்சிட்ட~~வர் கருத்து.

+(*)+

மாட்சிமைபொருந்திய சிநேகிதரே

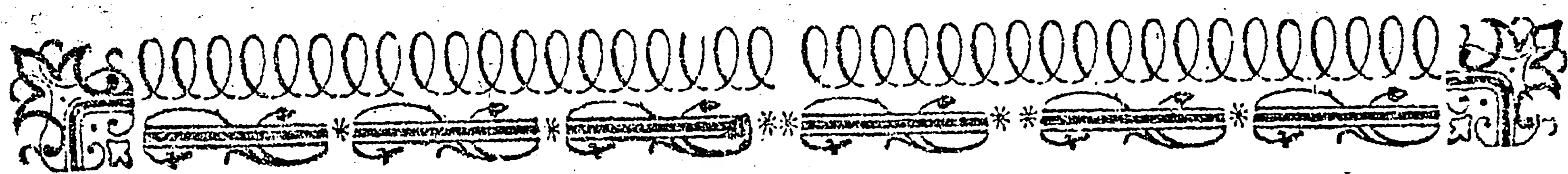
இவ்வுலகின்கண் வசித்திருந்தசித்தர் மகாபுருஷர்கள் வரலாறேதெனில், மகாமகத்துவம் பொருந்திய நாற்பத்தெண்பெயர் முனிவர்களும் பதினெண் சித்தர்களும் நவகோடி ரிஷிகளும்தங்கள் தங்கள் சிவகாருண்ணியத்தினால் திருவாய்மலர்ந்தருளிய மூன்றுலட்சங் கிரந்தங்களில் தற்காலம்கிடைத்த சிவகிரந்தங்களில் கோர்வை கிடையாமல் வகுப்பன்றி சுமார் - ௫௨ - வயித்தியகிரந்தங்களை அச்சிட்டேன் அன்றியும்- புராதனசங்கதியாவன முன்னோர்சொன்ன மூன்று லட்சகிரந்தங்களில், வயித்தியகிரந்தம்- ௨-லட்சமென்றும் வாதக்கிரந்தம் - ௧ - லட்சமென்றும் பெரியோர் ரிஷிகள்சொல்லியிருக்கிறார்களல்லவா அப்படியிருந்தும் இன்னம் அடியேனுக்குகிடைத்தமாத்திரம் - தன்வந்திரியர்- அகஸ்தியர்-சட்டமுனி-மச்சமுனி-கோரக்கர்-வாரிஷீ-புலிப்பாணி-பூகிமுனி-சிவவாக்கியர்- கருவூரார்-தேரையர் இன்னஞ்சிலசித்தர்களின் சாஸ்திரக்கோர்வைசுமார் எமதிடம்(௩௱)கோர்வைகள் பெருநூலும்சிறுநூலும்கிடைத்திருந்தும் தற்காலத்திரவியசகாயமட்டாயிருப்பதினால் அப்போதைக்கப்போது ஒவ்வொருகிரந்தங்களாய் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்படும், மேலும் பஞ்சகாவியமாகிய வயித்தியகாவியம் - வாதகாவியம் இலட்சணகாவியம் - பூரணகாவியம்-மாந்திரியகாவியம்என்னும் இப்பஞ்சகாவியத்திற்கு குருநூலாகிய - சௌமியசாகரமென்னும் ஆயுர்வேதமாகிய இச்சாத்திரக்கோர்வையைபண்டிதர்களுக்குபயோகமாக இக்குருநூலை அச்சிட்டுத்துணிந்தேன் அன்றியு இச்சௌமியசாகரக் கோர்வைகளில் இந்நூலை முதநூலென்றும் இதைச்சார்ந்த கோர்வைகளில்-௧௫௲-என்றும்-௫௱-என்றும்-௩௱-என்றும்- கூறப்படும்- அச்சாத்திரங்களையும்-பின்னால் ஒவ்வொரு தொகுப்பாய் அச்சிடப்படும் அதல்லாமலும் இந்நூலுக்கு திரவியவுதவித்தலைவர் அச்சுயந்திரத்திற்கதிபதியாகிய-தக்கோலம். [illegible]ராயலுநாயுடுஅ

வர்களுத்திரவின்பேரில் எல்லாருக்கும் எளிதிலுணரும்படிபதினெ
ண்பெயர் அட்டவணையாகிய்ஆத்மரட்சாமிர்தமென்னும் ஒருநூலு
ம் வயித்தியசிகிற்சா சாரசங்கிரகமென்னும் ஒருநூலும்பதினெண
பெயர்வகாராதியென்னும் ஒருநூலும்மூன்றுலட்சங்கிரந்தங்களிலிரு
ந்துமொழிபெயர்த்துக்கொண்டு வருகிறேன் அச்சாத்திரக்கிரந்தங்க
ளும் சீக்கிரத்தில் அச்சிட்டுவெளிப்படுத்தப்படும், மேலும் இச்சித்
தர்சாத்திரக்கோர்வைகளில் ஏட்டுப்பிரதிகளில் வரைதோறும் மூ
ன்றடிபாடல்அய்ந்தடிபாடல்ஆறடிபாடல் சந்திகெட்டும்மருடங்கெ
ட்டும்கெட்டும்பதம்கெட்டும்பொருள்கெட்டும் - எழுத்துக்குற்றம்-
ற்குகளைசொற்றம்-பொருட்குற்றம்இதுகள்மிகுந்தும்குறைந்தும்ஏ
ட்டுகளில்தாறுமாறாய் எழுதியுமிருக்கிறது அவ்வேடுகளை-சிலர்நூல
றியாதவர்கள் சித்தர்சாஸ்திரங்களில் (௫)அடி(௯)அடி(௨௭)அடிபா
டல் சித்தர்கள் பாடியிருப்பார்களென்றுசிலமதியினர் கூறுகிறார்க
ள் அக்கூறல்எமக்கிஷ்டமில்லாமல் பாடல்களை நாலடிவரலாராக்கி
சேர்க்கப்படுவதை சேர்க்கப்பட்டும்தள்ளப்படுவதைத் தள்ளப்பட்
டும் சீர்திருத்தி அச்சிடத்துணிந்தேன்கருணாளிகள் எளிதிலுணரு
வார்களென்று அடியேன்எண்ணுகிறேன், இங்ஙனம் அடியேன்கேள்
வியுற்றவரையில் இந்நூல் சீர்திருத்திஅச்சிட்டவர்-களத்தூர்-வேத
கிரிமுதலியார் - குமாரர் - ஆயுள்வேதபாஸ்கரன் கந்தசாமிமுத
லியார்,

இந்நூல்அச்சிட்டவர்கருத்து

முற்றிற்று.

———

உ

சிவமயம்,

—(*)—

அகஸ்தியமுனிவரருளிச்செய்த

பஞ்சகாவியத்திற்குருநூலென்னும்

ஆயுர்வேதமாகிய

சௌமியசாகரம் - ௧௨௦௰

—(*)—

ஆதியெனும்பூரணமாய்வெளியாய்நின்ற
யகண்டசதாசிவத்தினுடவருளேபோற்றி
நாதியெனுஞ்சுழிமுனையாய்பிறைவையான
ஞானசௌமியசாகரத்தினருளேபோற்றி
வேதியெனும்பரவெளியாய்விளங்குஞ்ஞான
வேதாந்தப்பரப்பிர்ம்மசாஜோதிபோற்றி
வாதியெனும்வற்பவித்தைதவித்தின்
வகண்டகணபதியிடபீடங்காப்பே (௧)
காப்பானவேதாந்தபரமெய்ஞ்ஞான
கருவிகாரணியுட்குருவேகாப்பு
மூப்பானதாபரத்தினைசருபமான
மூதண்டப்பதிபாசயுபீடமேகாப்பு
யப்பானமெய்ப்பொருளாய்ருபமான
யக்தமென்றகருக்குருவினருளேகாப்பு
தப்பில்லாசௌமியசாகரங்களான
சராசரங்கள்சூழ்ந்தகுண்டலிகாப்பாமே (௨)
குண்டலியெசுழினையிலேகூர்ந்துவொட்டிக்
குருவான்பராபரத்தைப்பணிந்துநாமும்
யண்டமெல்லாம்பிண்டமதாய்மேவுஞ்சத்தி
யருள்பெருகும்சின்மயத்தையடிபணிந்து
மண்டலங்கள்மூன்றாவிமதியால்கண்டு
மாயிதிரோதாயியைநாம்பூசித்தப்பால்
பிண்டமென்றகருக்குருவையறிவாற்கண்டு
பேரொளியேதெய்வமென்றுபேசினேமே (௩)

பேசினேன்சௌமியசாகரத்தாலின்னூல் பேரண்டமானதொருபிறபல்லியத்தால், தூசினேன்தொன்னூற்றாற்கருவியான துதிபெறவேசடலமென்ற கருவைக்கண்டோம், மாசினேன்மண்டாண்டங்கண்டோம்பாரு மதுக்கப்பாலாயிரத்தெட் டண்டங்கண்டோம், பாசினேன்பரப்பிர்ம்ம சுரூபங்கண்டோம் பரிவானபசுபதிபாசங்கண்டோமே. (௪)

கண்டோமேபசுபதியைமனக்கண்ணாலே காட்சியெல்லாமதிலே கண்டோம்விண்டோம், மண்டமோயதுக்கப்பால்சராசரங்களஅச்சராசரங்களிலேயனேகங்காலம், பூண்டோமேபூரணத்தினுதயங்கண்டோம் பூரணத்தில் சௌமியசாகரங்கள்கண்டோம், மாண்டோமேமௌனசிவயோகங்கண்டோம மதிபிறையைக்கண்டுமனமகிழ்ந்தோம்பாரே (௫)

மகிழ்ந்தோமேயாதாரம்மேலாதாரம்மகிழ்ச்சியுடனிரண்டுமுட்டிடங்கண்டோம், யகழ்ந்தோமேயதிலேயைமனத்தாற்கண்டோமாராறுபனிரெண்டுவரையேகண்டோம், அகழ்ந்தோமேதுரியத்துரியாதீதங்கள் துருவுமாமேல்வாசாகாசிழையுங் கண்டோம், சகழ்ந்தோமேசௌமியசாகரங்கள்தன்னில் சச்சுதானந்தவெளிசலங்கண்டோமே. (௬)

கண்டதொருபருவமென்றசுருபங்கண்டோங் கணக்கில்லாதியவொளிபிறவைக்கண்டோம், தொண்டமென்றதிலேகண்டோம் மண்டலங்கள்கண்டோம் துரியாதீதத்தலத்திற்சோதிகண்டோம், விண்டதொருகாவியந்தானுஞ்சும்பாடி விரித்தபொருளனைத்துமெல்லாம் விளங்கினேம்பார், வண்டபிரான்தொண்டிமையான் கொண்டேயென்னை வறைபதோறுகறைதேதிவளாக்கண்டோமே (௭)

வறையானமேலாறுவறையுங்கண்டோம்மகத்தானதுறையிறைறுதுறையுங்கண்டோம், பறையானப்பறையுங்கண்டோம் பரமெய்ஞ்ஞானம் பாடினேனாயிரக்கான் ஞானஞ்சொன்னேன், துறையானமாந்திரிகமாயிரக்கான்சொன்னேன அருவானவயித்தியமாயிரக்கான்சொன்னேன்,எறையானலட்சணத்திலாயிரக்கான்சொன்னேனெடுத்தோமேவாதகாவியந்தான்பாரே (௮)

பாரப்பாபுலத்தியனேயந்சுனூலுபாடினதோர்காவியத்தானைத்தும்பார்த்து, ஆரப்பாசௌமியசாகரத்தானின்னூலாயிரத்தான் திறவுகோலெத்துக்குந்தான், காரப்பாகடலதிலசாத்திரமென்னும்பேர்கருவானநூலிதுகாணோர்தான்சொன்னோர், வேரப்பாயிந்நூலுசகலத்திற்கும் விதித்தவிதியுள்ளவர்க்குவிந்நூலாமே. (௯)

ஆமென்றயின்னுலிலாடும்வித்தையருளுகிறேன்புலத்தியனே யருளுகிறோம்நாம், சோமென்றசுக்கமே யகத்திறனுஞ் சொல்லுகிறேனதொகுப்பினுடகுட்சங்கேளு, வாமென்றவாதவித்தையனேகஞ்சொல்வோம் வழலைமுறைமுப்புனுடனைங்கல்சொல்வோம், மாமென்றசுண்ணங்கள செயநீர்சொல்வோம் மகத்தானதிராவகங்கள் வளஞ்சொல்வோமே (௰)

சொல்வோமேசெந்தூரங் கோடாகோடி சுண்ணத்தில்வெகுகோடிநீரில்கோடி, வெல்வோமேவாதமிலேயனேகங்கோடிவிளங்கினதோர்கட்டுகளிலனேகங்கோடி, செல்வோமே திராவகத்திலனேகங்கோடி செயலானபற்பங்களனேகங்கோடி, பல்வோமேயமூர்தபனிநீர்கள்கோடி பாடெல்லாஞ்சுருக்கியிந்நூற்பாடினேமே, (௰௧)

பாடினேஞ்சுக்காமேவைப்புகோடி பரிவானவைப்புகளில்கட்டுகோடி, சாடினேஞ்சரக்குகளில்அனந்தங்கோடி சமர்த்தானகட்டுசுண்ணஞ் செந்தூரங்கோடி, தேடினேம்கட்டில்செயநீர்கள்கோடி தெளிவானதிராவகத்திலனந்தங்கோடி, மூடினேம்போடாமல்துலக்கமாக முப்பூவினுப்புவகைகோடிதானே (௰௨)

தானென்றசாத்திரங்களனந்தங்கோடி தருவானசக்கரங்கள் பூசைகோடி, யானென்றயந்தசித்திலனந்தங்கோடி யறுபத்துநாலுசித்து மனந்தங்கோடி, மானென்றமயேந்திரத்திலனந்தங்கோடி மளவில்லாயிந்திரசாலமனந்தங்கோடி, தேனென்றதேககரணம்கோகரணங்கோடி செப்பினேஞ்செப்படிவித்தைதானே (௰௩)

தானானசொக்குபொடிமோடிகோடி சருவானமைதிலர்தம்வாணட்கோடி, தேனானதைலமதிற் கோடாகோடி தெளிவானதிருவருவின் கருவில்கோடி, மானானயோகவித்தையனேகங்கோடி மாய்கையிலேசதாகோடிஞானங்கோடி, யேனானவித்தையெல்லாமிந்நூலித்தானியம்பினேம்புலத்தியனேயியம்பினேமே. (௰௪)

இயம்பிதோ சொன்னவென்றால் புலத்தியனேகேளு யீசுரந்தானுமையவளுக் கெடுத்துரைத்தார், வியம்பினதோருமையவளும் நந்திக்குச்சொன்னாள்யுறுதியுடன்நந்திதர்மந்திரிக்குச்சொன்னார் இயம்பினதோர்தர்மந்திரி யசுவினிக்குச்சொன்னார் அருளினாருபதேசமருளக்கேளு, மயம்பினதோரகத்தியனான் யெந்தனுக்கு யருளினாரசுவனியு மருளினாரே (௰௫)

மருளினார் சௌமியசாகரந்தானிந்நூல் மகத்தானபொருள்களெல்லா முபதேசித்தார், வருளினார்வாமகனே யறிவுள்ளானே வரவழைத்து வலதுபக்கமாசனமேயிட்டு, குருளினார்குணங்குறிகள் நன்றாய்க்கேட்டு குருகுலத்தில் மிகுதிகுலங் குணவானென்று, யருளினாருபதேசம் யெந்தனுக்கு யப்போது புலத்தியனே யருள்கண்டேனே, (௰௬)

அருளானசின்மயத்தின்குறியைசேட்டேன் அக்குறியினிதான
மெல்லா மடவாய்ச்சொன்னார், மருளானமலர்பதத்தில் பணிந்தே
னப்பா மகத்தானவுபதேச மளித்தாரப்பா, வருளானவுபதேசம்
சொன்னாரப்பா மகத்தானமண்டபண்ட சராசரங்களெல்லாம், தெ
ருளானதெளிவதனால் திசைதிகண்டோம் தேவியுமைவாலை யனும்
தெரிசித்தோமே. (௰௭)

தெரிசித்தோமவள்பதத்தில்பூசித்தோம்நாம் தெளிவாகவெந்த
னுக்குத் தேவியாளும், வருவித்தாள்சகலகலைக் கியானமெல்லாம்
வாமகனேயென்றுசொல்லி வசனித்தாளப்பா, பரிஷித்தாள்சகலசி
த்துக்குருவேசொன்னாள் பணிந்தோம்நாமவள்பதத்தில் முடிதான்
தட்ட, புருஷித்தாளுபதேசமெனக்கேசொன்னாள் உலகமெல்லாம்
மொருநொடிக்குளாண்டோம்பாரே (௰௮)

பாரப்பாபுலத்தியனே யய்யாவையா பாரோருமவளுடையகிரு
பையாலே, பூரப்பாசுந்தரமேயுபதேசித்தோம் புடன்சொந்தகுருக்
குருவாலுபாதிபெற்றோம், வாரப்பாவாதமென்றக்கடலில்மூழ்கி ம
கத்தானகடைநோட்டம்சௌமியத்தில், காரப்பாகடைகொளவாரி
ந்நூல்தன்னில்காசினியில்கோடியிலேயொருவர்தானே. (௰௯)

தானென்றசௌமியசா கரத்திலிந்நூல் சதாகோடிநூல்களை
சொன்னே மிதுபோலுண்டோ, யேனென்றயிந்நூ லாயிரந்தான்
மைந்தாயியம்பினே மகவனியினுபதேசத்தா, யானென்றயிந்நூலி
லனேகங்கோடி யறிவறிந்துசித்தர்கள்தான் தேறினார்கள், வானென்
றவாக்கதினால் சொல்லப்போமோ வையகத்திலின்னூல்கண்டோர்
ப்தனம்பண்ணே. (௨௰)

முப்புமுறை

பண்ணுவதோர்காவியந்தா னஞ்சுமைந்தா பரிவானசௌமிய
சாகரத்தோடாறும், யெண்ணுவதோரெண்ணாறு மிதுக்கெல்லாந்
தா னியம்பினேனிகண்டோடேயேழுமைந்தா, மண்ணுவதோரிதுக்
கெல்லாம்நீதக்கோர்வை மைந்தனேசூஸ்திரங்கள் வலுவாய்நீயும்,
யண்ணுவதோரித்தனையும் பதனம்பண்ணி யாயிதிரோதாயியைத்
த்தான் பணிந்துபோற்றே. (௨௧)

பணிந்துநீயவள்பதமே போற்றிசெய்து பழுதில்லாசௌமிய
சாகரத்தைமைந்தா, யணிந்துநீபூசைசெய்துவித்தையெல்லா மாடு
வாய்புலத்தியனேயாடச்சேரு, வணிந்துநீவாதமென்றகுருவைக்கா
ண வசனிப்போமிந்நூலில்வரிசையாகச், சுணிந்துநீகருக்குருவைய
றிவால்காணு கற்பூரதீபமதில்கருத்துவையே. (௨௨)

கருத்தில்வைத்துவொருமனதால் கருகுருவைக்காணு கருத்தி
ல்லாவித்தையெல்லாங்கரடாய்ப்போகும், யுருத்தமதாய்ச்சொல்லு

கிறோம்புலத்தியாகேள்,வொருமனதாய்நின்றையென்றால்வாதஞ்சி
த்திமருத்துவமுசௌமியசாகரங்காணின்னால் மாணிலத்திற்காண்ப
தருதின்னால்மைந்தா,வருத்தமில்லாச்சொல்லுகிறோமுப்புவிதனை
வாழ்வோர்கள்சிவயோகம்மவுனத்தோர்க்கே, (௨௩)

மவுனமென்றமவுனமப்பாயார்க்குந் தோன்றுமகத்தானமவுனமு
டையார்தான்காண்பார்,கெவுன மென்றகெவுனமப்பாவெவர்தான்கா
ண்பார்கிருபையென்றகெவுனமதைக்கண்டானால், சவுனமப்பாவெ
குசவுனமதீக்ஷித்தைசற்குருவின்கடாட்சமதாலகாணேதோற்றுங்க
வுனமென்றகவுனமதைசொல்லக்கேளுநாட்டுகிறோம்பாகமதாயமா
ட்டுகிறோமே. (௨௪)

மாட்டுகிறோமாதிபடாயனந்த மைந்தாமவுனமந்தமாதியொளி
தனிலேகாணும்யாட்டுகிறோமவ்வொளியில்சோதிமின்னல்யார்பரி
க்குச்சாலையடாபலேயோமோதும்வாட்டுகிறோமவ்வலையைத்தாண
டிப்போனால்வடதெற்குமேற்கிழக்குவதிதங்காணும்நாட்டுகிறோம்
நால்திசையுந்திக்கெட்டுந்தான்நலமானக்கோணமபதினாறுங்காணே

காணப்பாயிக்கோணங்கண்டாயானால் கண்மணியேயிருள்மாய்
கைசப்புங்கப்பும்,மாணப்பாமவுனமதினைநத் தால்வெட்டிமாய்கைய
தைக்கடந்தப்பாலசோதிகாணும், யாணப்பாயருமென்ற கருபங்கா
ணுமச்சருபங்கண்டை யேனானால்மாய்கைபோச்சு,நாணப் பா நாம்
சொன்னேமிக்குறியைக்காணுநாணிலத்திலார்சொல்வார் நாம்சொ
ன்னோமே (௨௬)

நாதவிந்து.

சொன்னமென்றுமலையாதேபுலத்தியா கேள்சுருபமென்றயரு
பமடாவிந்துவிந்து,நன்றேமாய்கையதுநாதமநாதம்நலமாகவிந்
துவேறாக்கிட்டால்,பென்றேமயின யதுவிந்துசாவும்பென்
மகனேசெத்துதென்றால்வானேவாலையன்றேமெய்வாலையடாயானை
யானையண்டமெல்லாமகொல்லுமடாயறந்தாநாமே (௨௭)

அறமானவாளெடுத்துவசியஞ்செய்தால் அருளேமெமன்சமந்
தனவிலங்கிப்போவான்,புறமானயிவ்வானைச் சுணைமாக்கியுள்ளுக்
குக்கொண்டுவிட்டால்நீயோகர்த்தன் சுறமானசாவேதுமறுபிறவியா
ச்சுதானந்தசிவயோகவாழ்வுமாச்சுபுறமானபராமுனக்குயீடுண்டோ
பார்பரவெளியாய்நின்றபிரமநீயாவாயே (௨௮)

ஆவாயேசித்தியுண்டோர்க்கிதுவேபோதும்அளவற்றசாத்திரங்
கள்பாரார்மைந்தாயேவாயேயிது வழிக்கோணீசனீசன்யேமமென்ற
பரியேயமதனிலாச்சு, சாவாயேயிதுக்குத்தான்சதாகோடிஞானசா

த்தினதோர்சேதியெல்லாமிதுதான்பாருதாவாயேயிதனுடையயொ
டுக்கந்தன்னைதாம்விரித்துயொவ்வொன்றாய்நவிலுவோமே (௨௯)

சிவம்விந்துவீடு.

நவிலுவோம்விந்துயித்தவீட்டைக்கேளு நகாரபிறதிட்டையுடபீட
ங்கேளு,யவிலுவோம்அகாரமடாவிதத்தின் பெருமவ்விந்துக்குயிரது
தான்யெழுத்தேயாகும், யொவிலுவோம்நாதமடி சத்திநாதம் வோ
கோகோநாதவீடியிதோகேளுநவிலுவோம்உகாரமென்றயெழுத்ததா
கும்வாலையடாயதனுலேவிந்துவாச்சே (௩௰)

சத்திநாதவீடு

ஆச்சடாநாதசத்திசிவமேவிந்துயப்பனேயிருவர்குடிவீட்டைக்கே
ளுபோச்சடாஓங்காரமானவீடுயுலகமெல்லாமதுக்குள்ளேசமைந்த
வீடு,வாச்சடாவட்டமென்றகோட்டைக்குள் ளேயகத்தானசருகது
தான்மேலப்பையாகுமாச்சடாமதுவிர்தைவிந்து சற்கம்மக்கனோநா
தவிந்தைநாதங்காற்கும் (௩௧)

நாதமென்றசத்தியடா விந்துகாற் கும்நாதாந்தநாத மதைசிவ
மேகாற்கும்,வேதமென்றபிற்மமடாசருகு மேலேவிளங்கியதோர்தி
ரிவளர்ந்துவட்டமோராகும் யாதமில்லைபாதமில்லை யுருவோயாகியண்ட
மென்றும்போதமென்றும்பள வதாகிசேதமொன்றும் வாராதுசிவ
முஞ்சத்திசிவப்பிரமம்மூன்றுபேர்ச்செயலதாமே (௩௨)

அண்டவுற்பத்தி

செயலானயண்டமென்றுமதற்குப் பேருசெனித்ததடிசெனித்
தவிட்டமெங்கேயென்றால்,பயலான யண்டமதாய்வெள்ளைக் கல்லாய்
யாருக்குந்தோன்றாசபூருவக்கல்லுயெயலானபிற்மக்கல்லதற்குப்பே
ருயெல்லாருங்காண்பதருதாகுங்கல்லுவெயலானவெள்ளைக்கல்லுற்
பவித்தவிதமெல்லாஞ்சொல்லுகிறேம்விதமாய்க்கேளே (௩௩)

எழுநூல்கோர்வையிந்நூல்நுணுக்கங்காணுதல்

கேளப்பாபுலத்தியனே யிந்நூல்மைந்தா,கிடைக் கிறதுயரிதப்
பாகிட்டாதப்பா-யேளப்பாயிந்நூல்யென் னூலப்பாயெவர்சொன்னா
ர்சௌமியசாகரம்போலப்பா,ஆளப்பாயென்கோர்வைபதினறுலட்
சம்யதையெல்லாம்சுருக்கி மூனுலட்சமாக, வாளப்பாபாடி வைத்
தோமதுக்கெல்லாந்தான்வசனிததோம்காவியந்தான்வாதநூலே ()

நூலான நூலப்பா யிந்நூல் காவியம்நுணுக் சங்கள் கண்டறிந்
தாலவனேயோகி, யாலானயரிதப்பாகோர்வைனூலுயப் பனேயாற்
கும்படிசொன்னேன்பாரு, மூலானமறைத்த பொருளே தென்றுக்

கால் மகத்தானகாவியத்தில்முகிக்துதையா, கோலானகோலப்பாய
த்தடியேகொண்டு கோர்வைனூலென்னவென்றால்யேழுனூலே ( )

நூலென்றயேழு நூல்கோர்வைபார்த்து, நுணுக்கங்கள்கண்ட
றிவாய்ஞுண்மையாகும், பாலென்றபசும்பாலுயிநூலமைந்தா பா
டினோம்சௌமியசாகரந்தானிநூல், மூலென்றமூன்னூலுசாவியத்
துக்காக மூதண்டக்கடசினால் முறையைச்சொன்னோம், காலென்ற
காலப்பாதலையும்வாலுங் கருக்குருவுயிரண்டாச்சுக்கண்டுபாரே ( )

அண்டக்கல்லு.

கண்டுபார்முன்சொன்னயண்டக்கல்லு காணரிதுபிற்மமடாயரி
தானக்கல், தெண்டுபார்க்கல்லுநித்தநேர்மைகாணும்சொல்லுகிறோ
ம்புலத்தியனேஐயாஐயா, யண்டுபாரண்டத்தில்மேகந்தானும் யாகா
ரவானமதுவருஷிக்கும்பார், பெண்டுபார்பிரபவத்தோடறவத்துக்கு
ள்பேரானஇக்குகளில்சொல்லக்கேளே (௩௭)

சொல்லக்கேள்சௌமியசாகரத்தில்மைந்தா சொல்லுகிறோம்
மறைத்துவைத்தகுட்சத்தன்னை, அல்லக்கேள்கல்மழைதான் தேங்
காய்ப்போலே அண்டத்திலிருந்தல்லோவருஷிக்கும்பார், வெல்லக்
கேளக்கல்லுமனிதர்பேரில் விழுந்துதென்றால் தலையுடைல்துசேத
மாவார்,மல்லக்கேள்கருங்கல்லுப்போலேமைந்தா மண்டையிடியிடி
த்துமேபொழியுந்தானே (௩௮)

தானென்ற நாடெல்லாஞ்சேதமாகி தவறுதலைவருகுமப்பாத
வதாய்ச்சொன்னோம், ஆனென்றசித்திரைரூருத்திரத்தில் யாகார
பூருவபட்சபருவந்தன்னில்! வேனென்றசுக்கிரனுள்கூடும்கூடும் வி
தமானகல்மழைதான் அன்னருன்தன்னில், மானென்றயம்மழைதா
ன்சொரிந்துமாறி வருஷித்துவிடும்போதுமாற்கங்கேளே (௩௯)

சேளப்பாயம்மழைதான்விடுதலாகும் இருவையென்றவேளைத
னில்பூரில்மேயும், வேளப்பாவீடுகளிலடங்கிருந்து விதமானக்கோ
ழிபதுவந்துமேயும், தேளப்பாதேங்காய்ப்போலிருந்தகல்கள் சிறு
நெல்லின் மணிபோலேகாசிறுக்கும்பாரு, வேளப்பானயனுக்கு வ
யதுபோல்மைந்தா விந்ததுபோலிருக்குகின்றகல்லுதாமே (௪௰)

சகலநூலில் மறைந்தகுட்சம் சௌமியசாகரத்திற்
சொல்லுதல்சிறுமணிக்கல்லுண்டாகுதல்
விபரம் காவியமைந்திற்குத் திறவு

கல்லானகல்லதனையிக்கோழிதான் கண்டவுடனெடுத்து அதை
விழுங்கும்பாரு; அல்லான அக்கல்லைவிழுங்கிறைக்காலதுவெற்பமு
ண்டாகுமப்பாற்கேளு, மல்லப்பாவாரமதாக்குள்ளேமைந்தா மகத்

னகருவுற்றியுருளையாகி, வல்லானமறுவாரமதனுக்குள்ளே மகத்தானவுருளையதாயண்டமெல்லே (௬௧)

எல்லானமன்னுமப்பாசுக்கிரவார மென்மகனேயவையத்திலடங்கும்பாரு, பல்லானநால்நான்குபதினாறுதான் பரிவானவண்டமதையீன்றிருக்கால்; அல்லான அவையதனில் வைத்துப்பாரு அப்பனேபொரித்ததுவுமடங்கிறுக்காய்; வல்லானபரிட்சையதுதான்பாரு வசனித்தோம்நால்சாதிவண்மைபாரே (௬௨)

வண்மையென்றபொரித்தவிடைபார்த்தாயானால் வதித்தமென்றால்சாதிவதியிதுதானாகும், மூண்மையென்றமூன்றான்கு மத்தினிசாதித்தான் மூதண்டபின்னான்குஞ்சங்கினியேயாகும், செண்மையென்றவறுநான்குஞ்சித்தினிதானாகுஞ் செயமானவதற்குப்பின் பத்மினிதானாகும், உண்மையதாய்நாம்சொன்னோம்நாலுசாதி யுறுதியென்றசாதியைத்தான் ஓகோகோகேளே (௬௩)

கேளடாபுலத்தியனேயிந்நூல்மைந்தா கிருபையென்றசௌமியசாகரந்தானாகும், காளடாகாவியந்தானேந்துக்கும்பார்கடலதிகமானதோர்கிறவுகோல்தான், மாளடாமகேசக்கல்முருவமான மசத்தானகல்லினிடமார்க்கமெல்லாம், வாளடாவசனிப்போம்பழுதில்லாமல் மச்சக்கலுற்பவித்துவளங்காண்பாயே (௬௪)

வாளமான அத்தினியின்விடையேகேளு வசனிப்போமாதமைந்துவளர்ந்துதானால்; அளமான ஆண்கூண்டுவைத்தமாதம் அவர்கூடியானபின்பு அறையக்கேளு, வெளமானசுரோணிதத்தில் விந்துவீழ்ந்து விசித்ரமுடன்கருப்பற்றிபிண்டமாகி, மளமான அண்டமூட்டைசோழிபின்று மச்சக்கல்முருவத்தின்மகிமைபாரே (௬௫)

பாரப்பாபுலத்தியனே யிருபத்தைந்து பரிவான அண்டமதை யெடுத்துக்கொண்டு, போரப்பாஅக்கினியின் விடைசாதியில்புருஷனுடன்சேருகிறபக்குவத்தில், ஆரப்பா அவதரித்தமச்சவிந்து அதினுடையகிருபையினால்பூருவக்கல்லு, ஏரப்பாஅக்கல்லு வுயர்ந்திருக்கும்என்னசொல்வோமணிபூரபீடத்தானே (௬௬)

கோலானது சௌமியசாகரமென் றறியவும்
விந்து பீடாகேசரியின்வர்ணம்,

தானென்றபீடமடாவிந்துபீடந் தருவானவிந்திருக்கும் வீட்டில்மைந்தா, பாவென்றபுலத்தியனேபூரைவப்பைத்தான்பண்மையென்றபைசனிலைவுடல்கல்லுத்தான், ஆவென்றவைந்துகல்லுவுயர்ந்திருக்கும் அக்கல்லு பழுப்பச்சையாகும்பாருமாவென்ற அக்கல்லுவிபரங்கேளு மச்சியம்மழைக்கல்லினவிந்தாலாச்சே (௬௭)

ஆச்சப்பா அவ்விந்தாலானகல்லு ஆரறிவார்பிரமக்கல்வெள்ளை
க்கல்லு, பாச்சப்பாபலவிதமாய்த்தோன்றுங்கல்லு பஞ்சவர்ணக்கல்
லென்றுமதற்குப்பேரு, மாச்சப்பாமச்சக்கல்லாலதினிசாதிக்கு வ
ளர்ந்துதப்பாமூக்குமேல்சடைதானாகும், ஏச்சப்பாமச்சவிந்தாலவி
ரல்பத்தாகும் என்சொல்வேனதினிவெண்ணிறந்தான்பாரே ( )

நிறமானதேகமெல்லாம் வெண்ணிறந்தான்ரோமம் நிகழ்ந்திநெ
ஞ்சடலமெல்லாம்பச்சையாகும், பறமானகல்லதனையெடுத்துக்கொ
ண்டு பாங்கானவண்டமதை யுடைத்துநீயும், வெறமானவிந்துநாத
ம்வெவ்வேறேவாங்கி வேதாந்தரசப்பீங்கானமதனிலிட்டு, நறமான
நாதமதையோட்டிவிட்டு நலமானவிந்துவைப்பீங்கானிலவாரே, ( )

விந்துநாதம்வெவ்வேறேவாங்குதல்

வாரப்பாவிந்திருந்தமோடெடுத்து மைந்தனேசௌபோக்கிசீ
லைதன்னில், ஆரப்பாசீலைதன்னிலோடேவைத்து அப்பனேகிளியாக
அளவாய்க்கட்டி, வேரப்பாவிந்ததிலே யோர்நாழிவைத்து விளங்க
வேநாமதிலோரா நாழிவைத்து ஏரப்பாவெடுத்ததனை ரவியில்சாமம்
என்னசொல்வோம்வைத்ததனையெடுத்துப்பாரே (௫௰)

எடுத்துப்பார்கிளியதனை யவிழ்த்துநீயும் என்மகனேசல்லத்தி
லிட்டுக்கொண்டு, வெடுகதுநிற்பார்விந்தைவிட்டு ஆட்டுவாய்நீ விப
ரமென்றநாதமதாலரைச்சாமநாட்டு, மெடுத்துப்பார்சுட்டையிலே
மெழுகாயோடும் மேலானமெழுகுதனில்பாலேகொண்டு, கொடுத்
துப்பாரண்டமெழுகதனாலப்பா குகைசெய்துவுடற்கல்லுவதற்குட்
போடே (௫௧)

அண்டசுத்தி அண்டமெழுகுகவசம்

முன்சொன்னகல்மணி.

போடப்பா அண்டமெழுகதனால்மைந்தா புகழானகவசமைந்
துசீலையேழு, சேடப்பாசெய்துமுடிப்பித்துக்கொண்டு சித்திரநா
ள்ரவிதனிலே யெட்டுசாமம், வாடப்பாவைத்ததனைமுன்மெழுகிற்
பாதி மகத்தானமெழுகெடுத்துவில்லைசெய்து, பாடப்பாபதினாறுவி
ந்தால்சீலை பரிவானகுகையருகேசெய்துவையே (௫௨)

வையப்பாவில்லையதை யகலில்தாக்கு மகத்தானமேற்கல்லுவ
லுவாய்மூடு, ஐயப்பாமண்சீலை யேழுஞ்செய்து அடவானரவிதனி
லேகாயப்போடு, மெய்யப்பாகாய்ந்தகுகையெடுத்துநீயும் மேலான
யெக்கரிதானனலுக்கன், கையப்பாகரிக்குள்ளே குகையைவைத்து
கருவானவில்லையதையதற்குள்வையே. (௫௩)

உருகு புகல் சுண்ணம் பூர்க்கும் அஞ்சு

உய்யப்பாயிரண்டையுந்தான்வலுவாய்ச்செய்து உத்தமனேசுத்திகொண்டுஞ் சுயாநீ, செய்யப்பாகுகைக்குள்ளேயிருந்தகல்லு குருவானமச்சக்கல்கூறக்கேளு, உய்யப்பா உருகியது வைத்தகல்லு மொன்றுனவொளிமணியாய்க் கட்டும்பாரு, அய்யப்பா அகலில்வைத்தஅண்டசுன்னம் அப்பனேபூர்க்குமப்பா மடவைக்காணே ( )

காணடாபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு கருவானகுகையெடுத்துப்பார்த்தாயானால், ஆணடா அக்குகையிலிருந்தகல்லு அதிசயந்தான் மெத்தவுண்டு ஆர்தான்காண்பார், மேணடாவுருகினதோர்மணியெடுத்து மேலான அண்டசுன்னம்விராகன்ரெண்டு, வேணடாவிந்ததனுல்குழைத்துநீயும் மேலானமணியதற்குக்கவசஞ்செய்யே (௫௫)

செய்து அந்தஅடல்மணியைரவியில்வைத்து இரும்பியதையெடுத்துவிந்நாவேழுசீலே, வய்துயந்தமணியதனையிரண்டுநாழிவராகராரவிதனிலேகாய்ந்ததென்றால், மூய்து அந்தமூன்னகலில்வைத்துயிந்த மூதண்டமேற்கல்லுமூடிமூடி, மைந்தா அந்தமண்சீலேயேழுஞ்செய்து மகத்தானரவிதனிலேவைத்திடாயே. (௫௬)

வைத்துப்பாரிருநாழி காய்ந்துதானுல் வளமானமுன்கரிக்குள் வைத்துநீயும், தூத்துப்பார்துருத்திகொண்டு அரைச்சாமமூதுதிபெறவேயூதினதால்பூர்க்குஞ்சுண்ணம், கைத்துபபாருடற்கல்லு சுண்ணமாச்சு, சுண்மணியேயகலெடுத்துசீலேவாங்கி அத்துப்பார்மணியிடைகவசம்வாங்கி அக்கல்லுச்சுண்ணமதைசீசாவில்வையே (௫௭)

அண்டம்பனிநீரு சுத்தசலம் நாதநீரு வாதமுறை
அண்டத்தைச்சுத்திமாக்கருவுபூர்க்கிறசுத்தசலம்
அதிகாலம் ரவியில்வைக்கவும்,

வையடாயென்மகனேபுலத்தியனேயோகி மகத்தான கணபதிதன்பூசைசெய்து,ஐயடா அண்டசுண்ணஞ்சீசாதன்னில் அப்பனேபூசைசெய்துவடக்கமபண்ணு, மெய்யடாசொல்லிவிட்டோமிந்நூலதன்னில் வேதாந்தஞ்சௌமியசாகரந்தான்மைந்தா, அய்யடாகாவியந்தான்வாதநூலு அதற்கிதுநூல்திறவுகோலறிந்துபாரே, (௫௮)

அறிந்து பாரத்தினிபினண்டமைந்தா மப்பனேபைந்துவண்டமெடுத்துக்கொண்டு, பொறிந்துபார்பீங்கானி லுடைத்துவிந்தைப்பேருமலிவ்விந்திலுடற்கற்சுண்ணம், வெறிந்துபார் விராகனிடைசுண்ணம்போடு விளங்கவேஅண்டசுண்ணம்விராகன்போடு, மறிந்துபாரொடுத்துப்பீங்கான் மதியில்வைத்தால் மகத்தானபனிநீர்தானுகும்பாரே, (௫௯)

பாரப்பாபனிநீரைகணேசற்குப்பூசைபரிவாக செய்துநீச்சாவி ல்லைவத்து,மாரப்பாபதனமதாய்வைத்துநீயுமாயிதிரோதாயியைத்தா ன்பணிந்துநீயும்,ஆரப்பாவறிவார்கள்பனிநீர் வேகம்ஆக்தானேவரங் கேட்டுவடக்கம்பண்ணு,வாரப்பாபனிநீரைநாமே சொன்னோம்மகத் தானசுத்தசலமருளக்கேளே (௯௰)

பத்துநாளிவ்விதமாய்ச்சேர்த்தால்விஷம்போச்சுது

மருளுகிறோருஞ்சுத்தசலமண்டமைந்து மசத்தானனத்தினியின ண்டங்கொண்டு,உருளுகிறோ றுடைத்துவிந்தைபிங்காளி விட்டுஒ கோகோநாதவிந்தைவெவ்வேறவாங்கிஅருளுகிறோருடல்சுண்ண மண்டச்சுண்ணமாகாவிராக னைடனடுகொண்டு வெருளுகி றோம்விந்திலே யிச்சுண்ணம்போட்டு வேதாந்தபந்நீரில் விராகன் வாரோ. (௯௧)

வார்த்திகனைபனிதனிலேவைத்து நீயும்வளமாகவெடுத்திதனை ப்பார்த்தாயானால்கோர்த்திதனைச்சுத்தசலம்நீராய்நிற்கும்குருவான அச்சலத்தைச்சீசாதன்னில்,பார்த்திதனைப்பதனமதாய்மூடிபாதித்து த்தான்பரிவானகணேசன்பூசைபண்பாய்ச் செய்துஆர்த்திதனையாயி திரோதாயியைத்தானடிபணிந்துசுத்தசலமடக்கம்பண்ணே (௯௨)

முதலுப்பு அகாரவிந்துசூரியன்ரவி

பண்ணப்பாபுலத்தியனேராசானந்தம் பண்மையென்றயோகசி வமவுனிகேளாய்,சொண்ணப்பாசுத்தசலநாமேசொன்னோஞ்சொற் றவறுசௌமியசாகரந்தானின் னூல்நண்ணப்பாமுன் சொன்னஇர ண்டுநாதம்நலமானநாதமதையொன்றாய்ச்சேர்த்துஉண்ணப்பாவுட ற்சுண்ணமண்டச்சுண்ணமோகோகோவிதமப்பாவிராகன்காணே ( )

இரண்டாமுப்புஉகாரநாதமதிசந்திரன்

காணுநீஇரண்டுசுண்ணமதிலேபோட்டுக் கருவானஇரண்டுநீர் விராகனிட்டு,நாணுநீயதிகாலம்ரவி முன்பாகநன்றாக யிரண்டுநாழி கைதானப்பா,பாணுநீபார்த்தை யானால்நாதநீறுபாணு விதுக்கொவ் வாதரவிகோடித்தான், ஆணுநீயின்னிமோசிசாதன்னிலதனி விட்டுக ணேசன்பூசையருளுவாயே (௯௪)

அருளானரவிசூரியன்மதிதான் சந்திரன்அப்பனேயிரண்டுடன க்கினிமூன்றாச்சு, முருளானமூன்றை யுந்தான்பதனம் பண்ணுமுன் னேவவன்வணங்கியருள்பதத்தைப்போற்றிநருளானநாம்சொன்னோ மின்னூல்தன்னில்நாதாந்தபசுவனிதன்னருள்தன்னாலேகுருவானக் குருவருளால்மூன்னி றாச்சுக்கூறினோம் சௌமியந்தான் கிடையா தென்றே (௯௫)

வாதமுறையண்டத்தையிலச்சுத்தி

கிடையாதபொருளைப்பாயாற்குக் கிட்டும்கிருபையென்றயோகி சனுக்கிடடுக்கிட்டும், படையாதஞானியடாமவனியண்டம்மாருக்கு நம்தாணுகயதிக்கவித்தைமடையாதமானிலத்திலமனிதர்கட்குமதியி லலாபுத்தியினால்மயங்கினார்கள், கிடையாதசிவயோகச்சித்தியால் செயலதருங்காண்வாதசித்திகூணதிலாமே (௬௫)

வாதமென்றபூட்டதனைசொல்லக் கேளுமகத்தானதிறவுகோல் யின்னூல்தன்னில, யாதமென்றபஸ்மினியினண்டமைங் தாயருளுகி ரேமிருவத்கஞசெடுத்துக்கொண்டு, பேதமென்ற காவியத்திலசொ ன்னேமசத்தியபெலமானமையந் தருவின்தையிலங்கொண்டு, நாதமெ ன்றயண்டமதையிருளுதித்தானலமானதைலமதிலூறப்போடே ( )

மாக்கரு

போடப்பாபுலத்தியனேயண்டந்தானும்புனிதமுடன்ஹூயினின் றுல்புகலக்கேளு, போடப்பா யண்டமதை யெடுத்து நீதானமயன்ன சொல்வோம்நாதநீரிலூறப்போடு. வாடப்பாயிரண்டுநாழிகைசென் றுக்கால்கைமந்தனேயெடுத்ததனைவளமாய்நீயும், யாடப்பாகல்லுறவி லண்டம்போட்டுபருளுகிறேமிருப்புலக்கையதனால்தானே (௬௮)

தானென்றநாதநீர்தன்னிலிட்டுதருவாகவோர்சாமஞ்சாடுசாடு நானென்றநாதம்விட்டு சாடினக்கால்நலமாகவெள்மாவு போலேகா ணும், யானென்றயம்மாவைக்கண்டாயானால் அம்மாவில்நாதநீர்வை யபலந்தான்வாரு, சானென்றயன்னீவிட்டுநீயும்சாடுவாய்புலத்தி யனேசாடுவாயே (௬௯)

சாடக்கேள்மெழுதுபோல்கட்டும்பாருசாமமட்டுஞ்சாடிநீமறு படியுங்கேளு, நாடக்கேளநாதமதையைம்பலந்தான்விட்டுநலமாகசா மமதுநாட்டுகொட்டு, யாடக்கேளதின்பிறகுசொல்லக்கேளுயண்டமெ ழுபொன்னிறமாமதிகமாகும், யேடக்கேளெடுத்ததனைபாண்டத்தி ட்டுயென்மகனேபனிநீருயெடுத்துவாரோ (௭௰)

வாரப்பாபுலத்தியனேயின்னீர்விட்டுமைந்தனே கலக்கியதைத் தெளியவைத்து, தேறக்கேள்தெளிவதனைமறுபாண்டத்திற்செயலா கத்தெளிவதனை யெடுத்துக் கொண்டு, யாறக்கேள்வடிப் பேற்றித்தீ யைமூட்டிவசனிப்போமப்பாண்டமடுப்பிலேத்தி, யேறக்கேள்யெவ் விறகானாலுந்தானென்மகனேஎரித்திடுவாய்சாமந்தானே (௭௧)

தானகயெரிக்கையிலே குழம்புபோலாம்தருவானப் பதந்தனி லேயிறக்கிக்கொண்டுதேனைத்தெளியவைத்துதெளிவேலமைந்தாசெ

யலானரசப்பீங்கானதனில்வார்த்து,மானுகமுன்தெளித்துதான்மை
ந்தா மகத்தானரவிதனிலேவைத்திடாய்நீ, சோனுனச்சுத்தசெலம
றுபடியுங்கேளு சொல்லுகிறோந்தெளிவிருத்தபாண்டத்தில் வாரே

சுத்தசெலம்

வார்த்திந்தச்சுத்தசெலங் கலக்கிமைந்தா மகத்தானமதி தனி
லேசாமம்வைத்தால், தோத்திந்ததெளிவிறங்குந்தேவியாலே தெளி
வானதெளிவதனையிறுத்துநீயும், யார்த்திந்தப்பாண்டமதை யடுப்பி
லேற்றி யக்கியானத்திமூட்டுசொமைந்தானும், யேர்த்திந்ததீகொளுததி
பதந்தான்பார்த்துயென்னசொல்வேனிறக்கியதைதெளியவையே ()

வையடாயென்மகனேதெளிவைக்கொண்டு மண்டாசபீங்கானி
ல்வளமாய்வார்த்து, வையபாரவிதனிலேசத்தநீர்கொண்டு நளினம
தாயெடுத்துவைப்பாய்நலமாய்நீயும்? பொய்யடாசொல்லவில்லை பு
லத்தியனேகேளு புகழானயடியில்நின்றபுளியேகொண்டு? மெய்ய
டாநாதநீர்தன்னில்விட்டு விளங்கவேகரைத்து நீயடுப்பிலேத்தே (;

ஏத்தியேதீமூட்டி புலத்தியனேயையா யென்ன சொல்வேன்
கொதித்துபதமாகும்போது? கோத்துமேகுழம்பதுபோல்வருதல்க
ண்டு கூழினை யெடுத்திறக்கித்தெளியவைத்து! யாத்தியேயண்டாச
ப்பீங்கானில்வார்த்துயருள்பெருகுஞ்சின்மயத்தைப்பணிந்துபோற்
றிசாத்தியோரவிதனிலே மூன்றும்மைந்தாகலம்பெறவேபத்துமுறை
நவிலக்கேளே   (எ௫)

அதிகாலம்பற்ற ரவியில் வைக்க

கேளடாயதிகாலமறவில்வைத்து கேள்மகனேயிருவத் தஞ்சு
ஞுழிகைதான்மைந்தா! யோடாயிருந்துதென்றல்யெடுத்ததனைநன்
ருய் யென்மகனேக்கசுவதனையிறுத்திடாய்நீ? யாளடாரத்தம்போவி
றங்கும்பாரு யண்டயென்னைசுக்குமப்பா யனைகொடியிலேதான்
கோளடாவாருது யிறுத்துப்போடு கூறுகிறோம்பத்துமுறை யிவ்
விதமாய்ச்செய்யே   (எசா)

செய்யப்பாபத்துநாளிவ்விதமாய்ச்செய்தால் சிவன்சொன்னூர்
விஷம்போச்சுசெயந்தானுச்சு! பையப்பாமுன்பீங்கான் பனிநீருப்
புபட்டுருமப்பாவெள்ளுப்புபாறையுப்பு? ஐயப்பாகல்லுப்பு யடியுப்
பாகும் யாகாரமுடியுப்புவெடியுப்பாகும்! மெய்யப்பாசாளையுப்புபி
ண்டவுப்பு மேலானயலவிதம்பேரிதுக்குமெய்யே   (எ)

மெய்யப்பாசுத்தசெலமிரண்டாமூப்பு யென்னசொல்வோமதி
யுப்புசுத்தவுப்பே? யையப்பாயண்டவுப்புயகண்டஞ்சூழ மான்சொ
ன்னூர்வழலேயுப்புசவுக்காரவுப்பு? மெய்யப்பாசொல்லி விட்டோம்

சூட்சாசூட்சம் வெகுபேர்களிந்நூல் பார்த்துவேதஞ்சொன்னார்? செய்யப்பா சௌமியசாகரந்தான்கண்டால்சதாகோடிவித்தையெல் லாஞ்க்ஷணத்திலாமே (எஅ)

உப்பின்பெயர்

ஆமென்றமூன்றுவதுப்புகேளு யருளுகிறோமக்கினியென்றயி ரவிப்பு? காமென்யகளியுப்புகாரவுப்பு கண்மணியேபடிக்கார வெடி க்காரவுப்பு; சேனென்றநாதவுப்புவேதாந்தவுப்புசெயலான நவப்பி ண்டபிறவுப்புமாமோநாதவுப்பு ஏமென்றயிதற்குப்பேர் யென்னால் மைந்தாயெடுத்துரைத்தோஞ்சகலத்துக்கும்பேர்சொன்னோமே ( )

பேரானமுதலுப்புஅகாரவிந்து பேசினோஞ்சூரியன்தன் ரவி யேயாகும்? பூரானயிரண்டாவதுப்பேர்கேளுஓகோகோஉகாரத்தின் நாதம்நாதம்! மாரானம்சிசந்திரனதுவேயாகும்மகத்தான யண்டசு ராசரங்களாகும்! மூரானமூன்றுமுப்புஓங்காரமாகும் மூதண்டக்க ருவப்பாபிண்டமாமே (அ௰)

ஆமென்ற மூன்றுப்புமூடிந்தேயாச்சு அப்பனேவழலையென்ற குருவேயாச்சு? ஓமென்றவுப்பெடுத்துச் சிசாதன்னிலேலாகோகோ கேணைசபூசைபாலைபூசை? பாமென்றபராபூசைசிவசத்திபூசை பரி வானபூசையெல்லாம்செய்துமைந்தா! வாமென்றவுப்பதனைபதனம் பண்ணுவளமானபூரணத்தைமனதிலெண்ணே (அா)

என்னவொண்ணுயிவ்வுப்புஎவர்தான்சொன்னார் என்மகனே யகத்தியனுனியல்பாய்ச்சொன்னோம், நண்ணவொண்ணு சௌமிய சாகரந்தானின்னால் நாடதிலேயரிதப்பாயின்னால்தானும்? வண் ணவொண்ணு நாலிதுதானுற்குக்கிட்டும் மகத்தானசிவயோகிசித்த ர்க்கிட்டும்! யண்ணவொண்ணயனுபோகியவர்க்கேஞுமருளினோ ம் புலத்தியனேயருளினோமே (அஉ)

ரவியுப்பு வழலைசெயநீர்

அருளினோம்வழலையென்றவுப்பேசொன்னோம்யாகாா வழலை செயநீரைக்கேளு, யுருளினோம்முதலுப்பு விந்துப்புத்தான் ஓகோ கோாவிசெயநீர்விபரங்கேளு, மருளினோம்முப்பெடுத்துப்பிங்காணி யிட்டு மகத்தானபனிநீரிலைம்பலந்தானிட்டு, வருளினோமச்சக்கல்சு ண்ணம்போட்டு வளமானயண்டமெழுசிலையேழே. (அங)

ஏழானசிலையதுயேழுஞ்செய்து யென்மகனேயடிதட்டில் தூ வாரம்போக்கிக், காழானரசகலசம்பூமிமேல்வைத்துக்கருவானபிங் கானையதின்மேல்வைத்து, சேழானசித்திரைநாள் மூன்னேழாநாள்

செயலானநாள்தனிலேயெடுத்துவைநீஆழானவோர்சாமம் ஊவத்தாயாருலதிலிறங்கும்ரவிசெயநீரடைவைக்காணே (௮௪)

ரவிமெழுகு

காணப்பாபுலத்தியனேசெயநீர்வேகக்கருவானசெய நீரைத்தான்யார்தான்சொன்னார்-யாணப் பாயிதையெடுத்துக்கலசத்தில்நீயடைவாகப்பார்த்தையென்றாலிந்திரகோபம்பூணப்பா வொவ்வாதுகடுகுபட்டால்வோகோகோகல்மலைகள்நீறாய்ப்போகும்சேணப்பாசிசாவில்பதனம்பண்ணிசிவயோகபூசைசெய்துசிறந்திடாயே (௮௫)

சிறந்திடாய்ரசப்பிங்கான்சீலைவாங்கிசிவசிவாபார்த்தையென்றால்மெழுகுசோதிஅறந்திடாய்ரவி மெழுகாயடியில்நிற்குமாலகாலமெழுகெடுத்துபாணில்வைத்துபுறந்திடாய்கணேசன்பூசைவாலை பூசைபுனிதமுடன்செய்துநீ பதனம்பண்ணு-நறந்திடாய்ரவிமெழுகைப்பதனம்பண்ணுநளினமதாய்மதியுப்பைநன்றாய்க்கேளே (௮௬)

மதியுப்புசெயநீர்

கேளடாபுலத்தியனேமதியுப்புத்தான்கிறுவையுடன்பலமெட்டுநிறுத்துக்கொண்டுஆளடாரசபிங்கான்மதனிலிட்டுஅப்பனேமேல்ரசப்பிங்கானளவாய்க்கொண்டு மாளடாமச்சக்கல்சுண்ணமிட்டுமகத்தானசுத்தசெலமன்பலந்தான்விட்டு-கோளடாவாராதுமேல்பிங்கான்மூடிக்குருவருளால்மெழுகுசேழுசீலைசெய்யே (௮௭)

செய்யப்பாசீலைசெய்துயடியில்கேளுசெய மானசில்லுபோக்கிசெயலாநீயு-யய்யப்பாபூமிமேற்கலசம் வைத்துயதின்மே லேபிங்கானையெடுத்துவைத்துசையப்பாசித்திரைநாள்கடுரமானசைதன்னிபநாள்தனிலேசமத்தாய்நீயும்,மையப்பாசொல்லிவிட்டோம்சாமமைந்தாவிளங்கவேவைத்ததனைவிரும்பிடாயே (௮௮)

விரும்பிடாய்மதிசெயநீரிறக்கும்பாரு மேலானசெயநீருயென்றுசொல்ல,கரும்பிடாய்நாவுறண்டோபுலத்தியனேயையாகலமானக்கலசமதையெடுத்துக்கொண்டு,பரும்பிடாய்பார்த்தையென்றால்சந்திரனேகோடிபகல்போலேசோதியதாய்ப்பரிவாய்க்காணு, மரும்பிடாய்மதிசெயநீர்சீசாகொண்டு மருளிரேம்பதனமதா யடக்கம்பண்ணே (௮௯)

மதிமெழுகு

பண்ணப்பாமதிசெயநீர்கணேசன்பூசை யரிவானசிவயோகட்பூசைசெய்து,மண்ணப்பாமதிசெயநீர்பதனம்பண்ணி, மகத்தானகுருபதத்தில்வணங்கிநீயும், அண்ணப்பாரச பிங்கான்சீலை வாங்கியருள்

பெருகுமதிமெழுகைப்பார்த்தாயானால், கண்ணப்பாமதிகோடிகோ
டாகோடிகளங்கமற்றமெழுகதனைப்பாணில்வையே (௬௰)

வையடாபுலத்தியனே வாலைபூசைமகத்தான பூசைசெய்துபத
னம்பண்ணு,மையடா மதிசெயநீர்மெழுகே சொன்னோம்மானக்கால்
தானறிவார்மனிதர்காணார், சையப்பாசௌமியசா கரத்தில்நாமுரு
சைதன்னியமாக வல்லோசமர்த் தாய்ச்சொன்னோம், மையடாயார்
சொன்னாரகத்தியர்வாக்குயருளினோமூன்றுவதுசெயநீரைக்கேளே,

மூன்றாமுப்புநாதசெயநீர்

கேளுநீநாதசெயநீரைச்சேரு கிருபையதாய்நாம்சொல்வோங்
கேளுமைந்தா, மூளுநீமூன்றுவதுப்பைக்கேளுமுறையாகவெண்பவ
ந்தான்யுப்பைவாங்க,நாளுநீரசப்பிங்கானதனிலிட்டுநளினமதாநாத
நீரெண்பலந்தான்வாங்கி,வாளுநீவார்த்த திலேமச்சக்கற்சுண்ணமும
கத்தானசுண்ணமதில்விராகன்போடே (௬௨)

போடப்பாமேல்மூடிபீங்கானிலிட்டுப்புகழானவிந்ததனால்யே
ழுசீலை,சேடப்பாசெய்து முடிப்பித்துக்கொண்டு செயமானகவசம
தைச்செயலாய்ச்செய்து,ஆடப்பாரசக்கலசம்பூமிமேல்வைத்துயழ
காகயதின்மேலேபீங்கான் வைத்து,நாடப்பாசித்திரைநாள் சுரோமா
னரவிதனிலேவைத்திடாய்நலமாய்த்தானே (௬௩)

நாதமெழுகு

தானென்றரவிதனிலேசாமம்வைத்தால்தப்பாதுயிரவியென்ற
செயநீர்மைந்தா,யானென்றநாத செயநீருதானும்யருளு கிறேன்தா
னிறங்குமப்பாகேளு,மானென்றயக்கினிபோல்பொன்னிறமாய்த்தா
னும்வசனித்தோமிறங்குமப்பாவளமாய்க்கேளு, ஏனென்றகலசம
தையெடுத்துப்பாருஎன்னசொல்வோமிதுனொளிவுயியம்பக்கேளே

இயம்பக்கேளிச்செயநீர்க்கின்போல் மைந்தாயிருக்குமப்பாநா
ம்சொன்னோமெடுத்துக்கொண்டு,செயம்பக்கேள்சீசாவில்பதனம்ப
ண்ணிசெயமானக்கணேசநிட்டபூசைசெய்து, வயம்பக்கேள்பாபூசை
குருபூசைதான்வசனித்தோமவாலையடபூசைசெய்து, கொயமபக்
கேள்குருபூசை யடிபணிந்து கூறினதோர்செய நீரைப்பதனம்பண்
ணே (௬௫)

பண்ணடாரசப்பிங்கான்சிலைவாங்கிபரிவானமெழுகதனைப்பார்
த்தாயானால்,அண்ணடா யருணநிறமதுபோற்காணு மப்பனேயதை
யெடுத்துபாணில்வைத்து,மெண்ணடாமேல்பாணிபிரடைபோட்டு
மெய்ஞ்ஞானபூரணத்தின்பூசைசெய்து, கண்ணடாசகலசித்துமாகு
தற்குசமர்த்தானமெழுகதனைப்போற்றிடாயே (௬௬)

போற்றிடாய்பூரணியேவாமகன்னி பூரணமாம்வாலையுட புசுழி
னாலே, ஆற்றிடாயாயிமாயிவள்தன்னாலே யாச்சுதப்பா மச்சக்கல்சு
ண்ணஞ்சொன்னோம், பாற்றிடாய்பரம் பொருளாமஸ்தினியுப்புப்
பாடினோஞ்செயநீர்கள் மெழுகுசொன்னோம், நாற்றிடாரவியுப்புர
விசெயநீர்சொன்னோம் நளினமதாய்ரவிமெழுகைநாட்டினோமே ()

நாட்டினோமதியுப்புமதிசெயநீர்சொன்னோம் மகத்தானமதிமெ
ழுகைநாட்டினோம்பார், வாட்டினோம்நாதவுப்புரவியுப்பு நாதாந்த
நாதசெயநீர்சொன்னோம்பார், மாட்டினோம்நாதமெழுகுருவை சொ
ன்னோம் மைந்தனேயிவ்வளவுமாறினோம்நாம்; ஆட்டினோம்அதினு
டையவுப்பினாலே அனேகம்விதத்தை சொல்வோமப்பா யினிமேல்
தானே (௯௮)

தானென்றயஸ்தினியினுப்பைச்சொன்னோந் தருவானசுண்ண
மதைச்சாற்றக்கேளு; சானென்றசௌமியசாகரந்தானின்னால் சக
லகலைச்சேதியெல்லாம்சாற்றக்கேளு, வேனென்றவாதகாவியத்துக்
குத்தான் விளங்கினோமின்னாலுவிளங்கினோம்நாம், யானென்றய
ன்னாலுமிந்நாலுந்தான் அரகராபுலத்தியனேயருள்காணபாயே ()

அருளானபொருள்களெல்லா மின்னூல்தன்னில் அருளுகிறே
ன்சின்மயத்தினருள்தன்னாலே, பொருளானபொருளப்பா வாதங்க
ண்டால் போகியென்றபேர்போச்சு போகியாச்சு, தெருளானயோகி
கட்குதெரியும்பாரு செயலானபொருள்களெல்லாமவர்க்கேவின்னு
ம்மருளானமருத்துவங்கள் மவற்கேதோன்றும் மகத்தானசின்னம
தைமாட்டக்கேளே (௱)

மாட்டுகிறேன்புலத்தியனே மூன்றுப்புந்தான் மகத்தானரசபீ
ங்கானதனிலிட்டு, மூட்டுகிறேன்ரவிநீருமதிநீருந்தான் மூற்கமென்ற
நாதநீர்மூன்றுங்கொண்டு, காட்டுகிறேன்மூன்றுநீரொன்றாய்க்கூட்டி
நளினமதாய்நாற்பலந்தான் யெடுத்துக்கொண்டு, ஆட்டுகிறேன்யுப்
பதிலேவிட்டுநீயுமரகராசிவயோகக்குகையில்செல்லே (௱௧)

செல்லடாபுலத்தியனே யோகவானே செயமானவுப்பெடுத்து
மேடைமீதில், அல்லடாவைத்ததிலேபிசைந்துநீயுமப்பனேயோகசி
வமண்டலமேசெய்வாய், கல்லடாகலந்தனிலேமூன்றுநீருங் கண்ம
ணியேவிட்டதிலேகாத்தால்மைந்தா, வல்லடாவாரமட்டுமிவ்விதமா
ய்நீயும் வசனித்தோம்மண்டலந்தான்காருசாரே. (௱௨)

முப்பூவுக்குப் பூசைசெய்யயறியவும்

காரப்பாமண்டலந்தான்யோகபூசை கருத்துவைத்துமவுனமதி

ல்செபித்தாயானால், தேரப்பா கெட்வபமைதனால் மைந்தா தெளிவாக பூரணமடா முப்பூ கேளு, பூரம்பா பூர்க்குநின் முப்புவாசம் பூலோகமென்றறிமனங்கள்வீசும்; ஆரப்பா அறிவார்கள் முப்பூ காணும் மகிகவர்ணை சந்திரன்போல்விலாசந்தானே (௩௩)

தானென்றமுப்பூவும்பிங்கான்மேலே சருவாகப்பூத்ததுவும்பூப்போல்மைந்தா, மூன்றென்றமுப்பூவுக்குயிர்தான்மைந்தா மூதண்டவாயுவதுமூன்றைந்தாகும், ஆனென்ற அப்பேதுசாரைபோலே யப்பனேசீமடாயறிந்துபாரு, மானென்றயதுபாகம்கண்டாயானால் மைந்தனேபிங்கானையெடுத்துக்கொள்ளே (௩௪)

முப்பூச்சுண்ணம் கிளியெழும்புகிறது

கொள்ளடாமுப்பூவையெடுத்துமைந்தா குருசெயலால் சிராவில்பதனம்பண்ணு, அள்ளடாயகோரமென்ற செபத்தால்மைந்தா யப்பனேலெட்சமுருத்தியானஞ்செய்துமெள்ளடாயெடுத்துமேதான்சுண்ணந்தன்னைமெதுவாகரவிசெம்பிலிட்டாயானால், அள்ளடாவெகுகோடிவேதையாகும்அப்பனேபூசைவிதிசெய்யநன்றே. (௩௫)

செய்யப்பாநற்பத்திமுக்கோணமேரு செயமானசிதம்பரசக்கரத்தைவைத்து, பையப்பாபூசையலங்கிருதமாக பண்மையதாய்முப்பூசைபரிவாய்ச்செய்து, புய்யப்பாமுப்பூவைப்படிபணிந்து யருளானயகத்தினுடதியானஞ்செய்து, சொய்யப்பாபூர்த்தமலசெடுத்துக்கொண்டு, குருவானசுண்ணஞ்செய்யக்கூறக்கேளே, (௩௬)

கூறக்கேள்புலத்தியனேவழலைமுப்பூ குருவானமுப்பூவைக்கொண்டுசென்று, யாறக்கேளண்டோடுபலம்பத்தப்பா யருளான சிப்பியோடுபலம்பத்தப்பா, வாறக்கேள்போண்டம்பலம்பத்தப்பா மகத்தானகண்டோடுபலம்பத்தப்பா, தேறக்கேள்நக்கையொடுபலம்பத்தப்பா தேசியென்றயஞ்சோடுமஞ்சுங்கொள்ளே (௩௭)

கொள்ளடாஞானியென்ற பண்டோடஞ்சுங் கூறக்கேள்சலமதுவில்சுத்திசெய்து, தெள்ளடாசீலையிலே கிளியாய்க்கட்டி தெளிவானப்பங்கீரில்விரண்டுநாழி, யள்ளடாபூயினபின் னெடுத்துமைந்தா யப்பனேபூநீறு பலமஞ்சாகப், பள்ளடாபாண்டத்தில்தேசிநீர்கேள் படியொன்றுவிதமதாய்ப்பாகங்கேளே (௩௮)

கலுவபாகம்குகைசெய்பாகம்

பாகங்கேள்கரைத்ததனை தெளியவைத்து பரிவானதெளிவதனைப்பாண்டத்திட்டு, யாகங்கேளடுப்பேற்றிக்கருங்காலிக்கொம்பாலப்பனேவக்கினியையடவாய்மூட்டி, நாகங்கேள்பாண்டத்தையடுப்பிலேற்றிகளிமதால்நாழிகையஞ்சடவாய்ச்செய்து, மோசங்கேள்கிளியதனைதெளிவிற்போட்டு முங்கியமாய்யெரித்திடுவாய் யெரிக்கக்கேளே. (௩௯)

...பாகம் செய்பாகம்,

எரித்தவுடன்கொதிக்குமப்பா கொதிக்கச்சேதான் யெழும்புமப்பாகிளியதுவுமென்னசொல்வேன், நரித்தகிளிவெளுத்து வரும்பாகங்கண்டு யழகானபாண்டத்தையெறக்கிநீயும், கரித்தகிளி யவுத்துயண்டவோடெல்லாந்தான் கணிதமதாய்ச்சுத்தசல மதனிற் போட்டு, நரித்தயண்டவோடுமிந்நன்றுயூரி நளினமதாயிருக்குமது பாசங்காணே, (௱௰)

காணடாபுலத்தியனே ராசயோகிக்களிப்பான யூறினதோரண்டங்கொண்டு, ஆணடாகலுவத்திலண்டோடிட்டு யப்பனேசுத்தசெலமபன்னீர்விட்டு, சாணடாசாமமது யாட்டிஞெக்கால் சமர்த்தானமெழுகதுபோலாகுமாகும், நாணடாமெழுகதுவைவழித்துக்கொண்டு நலமானதேங்காய்ப்போல் குகைதான்செய்யே, (௱௧௧)

சிலைபாகம் ரவிபாகம்

செய்யப்பாகுகையதுவைசெய்தபுடிப்பித்து செயலான ரவிதனிலேகுகையைவைத்து, அய்யப்பாகாய்ந்தகுகையெடுத்துநீயும்அம்பாள்செகமாயியைத்தான்றரிசித்துப்பார், பொய்யப்பாசொல்லயில்லைசௌமியத்தில் புவனையைத்தான்பூசைசெய்து குகையைக்கொண்டு, மெய்யப்பாமுப்பூவையதனிற்போட்டு மேலான விந்ததனால் சிலைசெய்யே, (௱௧௨)

செய்யடாசிலையது யெழுஞ்செய்து செயமானமெழுகதனால்கவசஞ்செய்து, அய்யடாரவிதனிலே முச்சாமம்வைத்து யருள்தருகவேணுமென்று குகையேகொண்டு, மெய்யடாகாட்டுமுட்டையிரண்டுகூடைவிளங்கவேவிப்பூமிதனிலுமியைக்கொட்டிநய்யடாயுமியின்மேலடுக்கிமுட்டைநளினமென்றமுட்டைக்குள்குகையைவையே.

புடபாகமறிவது.

வைத்துநீயக்கினியைவலுவாய்மூட்டி வளம்பெறவேகெசபுடமாகச்செய்து, அத்துநீகாற்மேகத்தீயைமூட்டியருளானயிருசாமஞ்சென்றதானால். போத்துநீபுலத்தியனே முப்பூச்சுண்ணம் பூற்குமடாகுகைக்குள்ளேபுனிதமாகப், பார்த்துமேயிராதேநீ தேவிவாலைபரிவானமாதனைப் பணிந்திடாயே, (௱௧௪)

பணிந்திடுவாயவள்பதத்திலடி பணிந்து பரிவானகுகைசிலைக்கவசந்தட்டி, அணிந்திடுவாயக்குகையைப்பார்த்தாயானால் அதற்குள்ளேகோடாகோடிகளையோகாணும், நணிந்திடுவாயக்களையைக் கண்டாயானால் நாமென்னசொல்வமப்பா சித்தர்கோடி, வணிந்திடுவாய்திருநடனம்புரிவாளையாவாலைநாற்பத்து முக்கோணமென்றே(௱௧௫

வாலையைப்பணிதல்

என்றுனமூப்புசுண்ணஞ்சிசாதன்னில் யென்மகனேபதனமதாய்வைகதுபபோற்றி. அன்றுனசிதம்பரத்தின்வாலைபூசையண்டகணபதிபூசைசுக்கன்பூசை, நன்றுனவீரபத்திரன்வைரவன்பூசைநவசித்தாளாராதாரமூலபூசை, சென்றுனபூசையெல்லாஞ்செய்து முடிப்பித்து தெளிவானசுண்ணமதைப் பதனஞ்செய்யே (ககஎ)

மூப்புசுண்ணத்திற்குபூசைமார்க்கம்

பதனமதாய்மூப்புசுண்ணந் தொழுதுபோற்றி பராபரத்தை யுன்மனதிற்பதிவாய்வைத்து. அதனமதாய்வழலைசுண்ணம் முடிந்துயமாச்சு அறுபத்துநாலுசித்துமாடலாச்சு, விதனமதாயிரார்கள்தான்மகத்தாஞ்சுண்ணம்விளங்கினேம்சௌமியசாகரமிந்நூலில்ருதநமென்றுநினையாதேகுருமுறைதானையா குருவானமூப்புசெந்தூரங்கேளே.

மூப்புசெந்தூரம்செய்பாகம்புடபாகம் நிறமறியவும்

கேளப்பாமூப்புசெந்தூரஞ்சொல்வோம் செடியானயிம்முறைதானுண்டோபாரு,வாளப்பாமுன்சொன்ன குகையைக்கொண்டுவசனிப்போமக்குகையில்மூப்புவிட்டு,ஆளப்பாவீதைக்கல்லுசுண்ணமிட்டு அண்டசுண்ணம்பிண்டசுண்ணமதைப்பணந்தானிட்டு,காளப்பாசுத்தசலம்பனிநீர்விட்டுகளினமென்றபழச்சாறுநன்பாய்வாரே ( )

வாரடாபுலத்தியனேசெய்பாகமாக வசனித்தோம்லரிசையதாய்க்கவசஞ்செய்து, வேரடாவிந்ததனுமேலேமூசிலை விபரமதாய்ச்செய்துமுடிப்பித்துக்கொண்டு, நாரடாரவிதனிலேயுலரவைப்பாய்நவிலுவோம்சாமமதுகாய்ந்ததானல், ஆரடாயிப்பாகமறியப்போரார் அக்குகையைநீயெடுத்து ஆடக்கேளே (ககூ)

ஆடக்கேள்புலத்தியனே அய்யாவையா அப்பனேமுன்போலேபுடந்தான்போடு,நாடக்கேளப்புடத்திலிக்குகையைவைத்துநன்மைதரவேணுமென்றுவாலைபூசை, ஏடக்கேள்சிதம்பரத்தின்பூசைசெய்து இடமவலமாய்ச்சுத்திவந்து அடிபணிந்து,பாடக்கேளக்கினியைவலுவாய்மூட்டிபராபரியைத்தொழுதுகெசபுடந்தான்போடே கஉ௦

போடப்பாகெசபுடந்தான் போட்டாயானல் பூர்க்குமப்பா குகையினுள்ளேமூப்புசெந்தூரம், ஆடப்பா யக்குகையை யெடுத்துநீயுமதனுடையசீலையெல்லாம்விழித்துப்போட்டு, வேடப்பா கவசமதைக்கழற்றெறிந்து விளங்கவேயக்குகையைப் பார்த்தாயானல், நாடப்பா கோளாதசெந்தூரசுண்ணம் நவிலுவோ மிந்திரகோப மிதற்கொவ்வாதே (கஉக)

பஞ்சபூதவிபரம்

ஔவாதபூரணந்தான்பிரிதிவியுமப்பு ஓகோகோவிராமயந்தேயு வாய்வு, அவ்வாதயாகபாசஞ் சத்தத்தோடஞ்சு அருளினேனிந்தவஞ்சினட்டவேகேளு, நவ்வாகபஞ்சபூதஞ் செந்தூரமாகும் நாமசொன்னேனுமாதாரமதுவேயாகும், சவ்வாதசருவிகாணுநியெல்லாங்கருக்குருவாஞ்செந்தூரங்காணுங்காணே (௱௨௨)

மூப்புசுண்ணச்செயநீர் நாழிகைபதியவும்

காணுகின்றமூப்புசெந்தூரஞ்சொன்னோம் கருவியென்றமூப்பு சுண்ணச்செயநீர்கேளு, ஆணுகின்றவண்டத்தின் பீங்கான்கொண்டு அதனுள்ளேயாகாச வுப்பேபோட்டு, நாணுகின்றபலம்பத்துபீங்கானிலிட்டு நலமானபனிநீரு சுத்தசலமைந்து, பாணுகின்றவிரண்டுமேசரியாகச்சேர்த்துபதிவானவுப்பதனில்பண்மைகாணே, (௱௨௩)

இந்தசெயநீருக்குப்பூசைசெய்யதேவர்கள்பெயர்

காணடாயுடல்சுண்ணம்விராகனிட்டுக் கருவானமூப்புசுண்ணம்விராகனிட்டு, சேணடாசெந்தூரசுண்ணம் விராகனிட்டு செயமானயண்டசுண்ணம்விராகனிட்டு, ஆணடாயருளானகாயாதி சுண்ணமஞ்சுசுண்ணம்பீங்கானிலடவாயிட்டு, பேணடாபிசைந்ததனையுண்டையாக்கிப்பேணியே *ரவிதனிலேவைத்திடாயே (௱௨௪)

வைத்திடாய்புலத்தியனேயிருநாழிசென்றால் மகத்தானமூப்பு சுண்ணச்செயநீரையா, எத்திடாயிந்திரகோபமதுபோல்மைந்தா இறங்குமப்பாசெயநீரு வென்னசொல்வேன், கெத்திடாய்ரத்தம்போலிருக்கும்பாரு கிராமயமாய்நின்றஜெயநீரைக்கொண்டு, அத்திடாய் சீசாவில்பதனம்பண்ணியருளானசின்மயத்தைப்பணிந்துபோற்றே

போற்றியேசிவயோகபூசைசெய்து புவனதிரிபுரையினுடபூசைசெய்து, நாற்றிசையும்வெண்ணுவராந் தாருமம்மா நாதாந்தசருபசிரோன்மணியேயென்று, வெற்றிபெறயிந்தசெய நீரோதானும் விவேகமுள்ளசீசாவில் பதனம்பண்ணி, வாற்பியந்தான்பதினெண்வாக்கியத்தோடையா வாலசுப்ரமணியருடபூசைசெய்யே (௱௨௫)

மூப்புசெந்தூரசெயநீர்

செய்யடாமூப்புசுண்ணச்செயநீர்சொன்னோம் செயலானசெந்தூரசுண்ணஞ் செயநீர்தன்னை, வையடாசௌமியசாகரந்தானின்னால் மகத்தானபொருளப்பா யார்க்குங்கிட்டா, பையடாயிம்முறையையொருவருக்குச்சொன்னால் பானுசதாகோடியிடிலெயிக்கும்பா

* ரவியென்பது - சூரியன்.

ரு, கையட்டாபுலத்தியனேவிவேகவானே நாம்சொல்வோஞ்செந்தூ
ரச்செயநீர்கேளே (௱௨௭)

உப்புகளறிய

கேளப்பாமுன்சொன்னமுப்புபலம்பத்துசெடியானவுப்புபலம்
பதினைந்தாகும், நாளப்பாகல்லுப்புபலந்தானைந்து நளினமென்றபா
றையுப்புபலந்தானைந்து, வேளப்பாசம்பியுப்புபலந்தானைந்து வெடி
யுப்புப்பலமைந்து அடியுப்பைந்து, கோளப்பாவாராதமுடியுப்பை
ந்து குருவானபடிகாரம்பொட்டிலுப்பஞ்சே (௱௨௮)

அஞ்சானசீனம்வெங்காரமைந்து அருளானவாகாசவகத்தினு
ப்பு, சஞ்சானசாரவுப்பு பலமைந்தாகும், சமர்த்தானகாரவுப்புபல
மைந்தாகும், வஞ்சானவகையெல்லாம்பீங்கானிலிட்டு வளமானமு
ப்புசுண்ணம்செந்தூரசுண்ணம், மஞ்சானவண்டசுண்ணங்காயாதிசு
ண்ணமகத்தானயுடல்சுண்ணம்விராகனெஞ்சே (௱௨௯)

அஞ்சென்றவகையெல்லாம்பீங்கானிலிட்டு அப்பனேசுத்தசல
ம்பனிநீர்விட்டு, பெஞ்சென்றபிசைந்ததனையுண்டையாக்கிப்பேசெ
ன்றரவிதனிலேயிரண்டுநாழி, நஞ்சென்றததுபோல வைத்தாயானா
ல் நவநீதமிரங்குமப்பா செந்தூரச்செயநீர், மஞ்சென்றசூரியன்மு
ளொளியோகாந்திமதிகோடிரவிகோடிவர்ணந்தானே (௱௩௰)

தானென்றசெயநீரையெடுத்துக்கொண்டு தகுமானசீசாவில்ப
தனம்பண்ணி, வானென்றயோகசிவ பூசைசெய்து வாலைமனோன்ம
ணியினுடபூசைசெய்து, ஆனென்றவாதாரபூசைசெய்து ஆயிதிரோ
தாயியைத்தான்செபித்தப்பால், நானென்றபுலத்தியனேசெந்தூர
ச்செயநீர் நவின்றிட்டோமுப்புசெயநீராக்கேளே (௱௩௧)

உப்புசெயநீர்

கேளப்பாபுலத்தியனேயுப்புசெயநீர்கெடியானமுறையப்பாயா
ர்தான்காண்பார், வாளப்பாமுப்பூவையெடுத்துநீயும் வசனித்தோம்
பலம்பதினைந்துகொண்டு, நாளப்பாசரக்கலசமதினிலிட்டு நாதாந்த
சுத்தசலம்பனிநீரைப்படிதான், வேளப்பாவிட்டதிலே கரைத்திட்
டேநீ வெண்மைபெறத்தெளியவைத்துத்தெளிவைக்காணே ௱௩௨

கட்டுத்தெளிவு

காணப்பாயத்தெளிவைரவியில்வைத்தால்கலங்காமலுறுகியது
கட்டிப்போகும், ஆணப்பாமெழுகதுபோ லாகுமாகும் அம்மெழு
கைநீயெடுத்துப் பீங்கான்றன்னில், வாணப்பாவைத்திதனைச்சுத்தச
லம்பனிநீர்வகையாகவரைப்படிதான்வளமாய்விட்டு, சேணப்பாசிவ
ந்தசுண்ணச்செயநீர்பலமைந்துசிதறாமல்விட்டுநீயுமதியில்வையே, (

அமுர்தசஞ்சீவி

வையடாபுலத்தியனேயிருநாழிவைத்தால்வளமாகக்குழம்பது
போலிருக்கும்பாரு,ஐயடாயக்குழம்பையெடுத்துநீயு மதீதமென்ற
ரவிதனிலேயெடுத்துவைத்து,சையடாசாமமதுவைத்தாயானால்சம
ர்த்தானவமுர்தமதுயிரங்குமப்பா,மெய்யடாயவ்வமுர்தஞ்சீசா தன்
னில்விவேகமதாய்வைத்திதனைப்பணிந்திடாயே, (௱௬௪)

(பூசைகள்செய்யும்படி மதுரசஞ்சீவி)

பணிந்திடாய்புலத்தியனே சிவயோகத்தில் பரபூசைகுருபூசை
வாலைபூசை, செனிந்திடாய்சிதம்பரத்தின்மவுனபூசைதெளிவானபூ
சையெல்லாஞ் செய்துமுடிப்பித்து, அணிந்திடாயாதாரபூசைசெய்
து அடிபணிந்துதெரிசிப்பாயமுர்தந்தன்னை, நணிந்திடாய்பிங்காவி
லடியில்நின்ற நாதாந்தவுப்புத்தெளிவதனைப்பாரே (௱௬௫)

பாரப்பாபிங்கானுக்கடியில்நின்றபரஞ்சோதிமகிமையைத்தான்
பகரொண்ணாது,மூரப்பா முன்சொன்னசுண்ணச்செய்நீர் மூகண்ட
செந்தூரசுண்ணச்செய்நீர்,வேரப்பாபிங்காணிலரைப்படிதான் விட்
டுவிளங்கவேசரமதுவால்கரைத்துநீயும், ஆரப்பாதெளியவைத்தும
றுபிங்கான்றன்னில் அப்பனேயிறுத்ததனைத்தெளிவைக்கேளே ( )

சேளடாபுலத்தியனேயித்தெளிவைக்கொண்டு கெணிதமதாய்
ரவிதனிலேபத்துநாளு ஏளடா யிந்தவிதம்ரவியில்வைத்தால் இறங்
குமப்பாமதுரசஞ்சீவியாகும்,ஆளடாயவ்வமுர்தம்சீசாவிற்றுன் ஆ
காரபதனமதாயடக்கஞ்செய்து, நாளடாசிவயோகசிதம்பரத்தின்பூ
சை நாதாந்தவாலையுடபூசைசெய்யே (௱௬௭)

(நவநீதசஞ்சீவி)

செய்தந்தப்பிங்கானைப்பத்துநாளுஞ் சேயமாக யிவ்விதமாய்ர
வியில்வைத்தால்,ஐதுவதில்நவநீதம்பத்துநாளு மருளிலேயிறங்கு
மப்பாநவநீகத்தை, எய்தந்தச்சீசாவில் பதனமபண்ணு இருகமாக
லமதின்மவுனபூசை,வெய்தந்தசிதம்பரத்தின் வாலைபூசை விவேக
மதாய்ச்செய்துமுடிப்பித்துக்கொள்ளே (௱௬௮)

(அமுர்தசஞ்சீவியுப்பு)

கொள்ளவேயமுர்தசஞ்சீவியெல்லாம் குணமாகயிறங்கினபின்
னடியிற்பிங்கான்-பள்ளடா வமுர்தசஞ்சீவியுப்புப்படருமப்பா வெள்
ளைக்கல்பாமவுப்பு அள்ளடா யவ்வுப்புக்கோடிகோடி அதன்வர்ணம்
நாதனுலருளப்போமோமெள்ளடாயிந்தவுப்பையெடுத்துக் கொண்டு
மேலானவாலையுடபூசைசெய்யே (௱௬௯)

செய்யப்பாநாற்பத்துமுக்கோணமேருசெய்து அடிவட்டகலையா
ல்கும்பித்தேகி, ஐயப்பாரேசகபூரகும்பகமுஞ்செய்து அகாரவீட்ரு
கிருத்தியுகாரவாசல். எய்யப்பாயடிபணிரண்டினிலே றியெட்டிலமூ
ட்டியொட்டியிருதிக்கும்பி, மெய்யப்பா மூலவெளிக்கப்பால்நின்ற
மேவுமெய்ஞ்ஞானவீடிருபத்தஞ்சே (௱௪௰)

இருபத்தைத்தெழுத்து

அஞ்சானவீட்டிலேமூலங்கேளு ஐயைந்து விருபத்தைந்தெழு
த்தைக்கேளு, மெஞ்ஞானதேசிகன் வாழ்மூலவாக்கியம் விரும்பிடா
ய்நயவசிமமேவிப்பாருமஞ்ஞான மூலவெளிக்கப்பால் நின்றவசிமந
யமிறிதிவியோடப்பதாகும் அஞ்ஞானமாயிரந்தான்சகலமூலம் யவ
சிமநவென்றவீடப்பாகேளே (௱௪௧)

கேளடா புலத்தியனே வசிமநய வென்றுகேள்மகனே யங்குநி
ன்றுஓங்காரவாசல் நாளடாதேயுவிலேவாயுவைக்கும்பிக்ஷணத்திலே
யங்குநின்றுமயவசிநவே-ஏளடாயாகாசமசத்ததிலேநிற்கும் யநமசி
வயென்றுநீயேறுயேறு. கோளடாவாராகுழிநமசிவாயாகுருபர
னென்சற்குருவேஓம் ஆம்ஊம்மென்னே (௱௪௨)

எழுத்துரேகை-சிவமூலம்-சத்திமூலம்

என்னவேயிருபத்தைந்தெழுத்துக்குள்தான்ரேகையது யிருப
த்தைந்தெழுத்தைக்கேளு, நன்னவேயொவ்வுமென்று ரேகையெல்
லாமநாட்டடாபுலத்தியனேசிவத்தின்மூலம், சென்னவேசிவமூலஞ்
சொன்னேனையா சிவசத்திமூலமதைச்செப்பக்கேளு, அன்னவே
ஓம்ஐயும் கிலியும் சவ்வும் அறியும் ஒவ்வும் இறியும் நவ்வும்கிரியும
வ்வென்னே. (௱௪௩)

மூலாதாரம்

என்னடாயித்தியானமறை தோறிட்டு யிருந்ததடா ஓம்ஸ்ரீம்உ
ரீமென்றுச, அன்னடாயம்மூலமிம்மூலங்கொண்டு அனாதோறுமா
றியடையடவாயநீயும், ஒன்னடாமூலாதாரம்சுழினையொட்டியோங்
கென்றுதம்பித்துயுருட்டிப்பார்த்தால், நன்னடாமூலகணபதியிருக்
கும் நளினமென்றசுழினையிலேநாட்டம்பாரே. (௱௪௪)

தெரிசனம்.

பாரடாயங்குநின்றுதம்பித்தாக்கால்பாசவையுந்தோன்றுமடா
பரிவாய்க்கேளு, ஆரடாநயவசியம்யஞ்செழுத்தைக்கொண்டு அர்ச்சி
ப்பாயம்மூலமதறகப்பாலே, வாரடாவாலையவள்குடியிருக்குமகத்தா
னபீடமதுதெரியும்பாரு, சாரடாயங்குநின்றுதம்பித்தாக்கால்சமர்த்
தானயமூர்த்தசஞ்சீவிகாணே, (௧௪௫)

காணப்பாரும் மூலவெளியுந் தோற்றுங் கருவிகாணுதியென்றறி வமூர்த்தோற்றும், ஆணப்பாயங்குநின்றுபார்த்தாயானால் அமூர்த்தமது சொலிக்குமடாயவ்வமூர்த்தத்தானே, வாணப்பாவுக்கு வானவனுக கொட்டிவாங்கடாகாமதுவால்வாஙிநுக்கால், சேணப்பாவாலைசந் திவிதானும்சௌனத்திலேயிறங்குமப்பா செயமாய்த்தானே (௱௪௯)

பஞ்சபூதசெரிசனம் அமூர்த்தமிறங்குகிறது

தானென்றவமூர்த்தத்தைப் பிங்கான்றன்னில்தரு வாகவாங்கிய தைமூன்சொன்னவுப்பு, தானென்றவாக்கதனால சித்தசலம்பனிநீர் லமானதவாநீத்தமதனில்விட்டு, ஏனென்றவாலையைத் தானிட்டானந் செய்துயென்மகனேயதைப்பிசைந்துமூப்புச்சுண்ணம், வேனென்ற செந்தூரசுண்ணமூடற்சுண்ணம் விவேகமுள்ளபண்ட சுண்ணங்கா யாதியாமே (௱௪௯)

உப்புசெயநீர்,

ஆமேதான்கடுகுவிதனைமைந்துங்கொண்டு அருளாசமூன்பிசைந் தவுப்பில்தாக்கி, வேமேதான்த்வித்னிலேவிரண்டுதொழிவிலேகமதா ய்வைத்திதனைவிளங்கநீயும், நாமேதானிப்பாகம்பிசகாமற்றூன்ரவிமி குந்தவமூர்த்தத்தைப்பார்த்தாயானால், ஏமேதானிறங்குமப்பாயுப்பு செயநீர்யென்னவொண்ணுச்செயநீரையெடுத்துக்கொள்ளே ௱௪௮

செயநீர்பூசை

கொள்ளப்பாசெயநீரைச்சீசாதன்னில்குருபூசைசெய்துவதைக் ப்பதனம்பண்ணி, அள்ளப்பாயாத்தானைப்பூசிக்கநீ, யனுதினமூமற வாமல்சிவயோகத்தில், நள்ளப்பாவைத்திதனையோம்சிரியும்சிறியுமெ ன்றுநாட்டடாநாற்றெட்டுச்செபத்தைச்செய்து, வெள்ளப்பாசெய நீரைப்பதனம்பண்ணிவேதாந்தநியானால்விளங்கச்செய்யே (௱௪௯)

ஐங்காயமறியவும்பாடல்ஆயிரத்திருநூறு

செய்யப்பாபுலத்தியனேயுப்புசெயநீர்திறமாகச்சொன்னேனப் பாசெயலுள்ளானே, ஐயப்பாசௌமியசாகரந் தானிந்நூல் அருளி னேனும்உப்புசெயநீரைங்காயஞ்சேரு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறேனுமா ளியாமற்றூன்விவேகமுள்ளவாயிரத்திருநூறையாவையப்பாயின் இரு லேச்சித்தாகண்டால்வசனித்தோம் விடாமையாவாழ்வோர்கேளே ( )

கேளடாபிரிதிவுதானப்புத் தேய்வுகெனிதமென்ற வாய்வுவா காசத்தோனடைந்து ஆளடா மூலவெளியகாரவுகாரம் அருளினேப்ப

ஞ்சமூர்த்தமசிரசிற்காணும், காணடாவவ் வமூர்த்தங்கழற்றிநீயுக்கருவா
ளபின்காணில்மெதாவாய்வாங்கி, காணடாநவநீதல மூர்த்தசஞ்சீவிகரு
வானசுத்தசலம்பளிங்கீரஞ்சே (௱௫௧)

அமூர்த்தமிருப்பிடம்

அந்தானவமூர்த்தமிருப்பிடமேகேளு ஆத்மாவில்பஞ்சகர்த்தா
ள்குடியிருக்கும், நந்தானவீடதுகாண்மூலவீடுநவநீதமிறங்கினதோ
ராதாரவீடு, மந்தானவாவீட்டில்பஞ்சகர்த்தாள்வாழுமெஞ்ஞான
வவ்வீடுமமூர்த்தங்காணு, மிஞ்சாமல்நீயெடுத்து விவேககாணைவிளங்
குங்கோரும்பின்காணில்வீழ்மஞ்சே (௱௫௨)

அந்தென்றபஞ்சமூர்த்த மொவ்வொன்றுக்கு அறை யிரும்பல
மொன்று அடவாயக்கொண்டு, நந்தென்ற முன்சொன்னவுப்பில்பல
மபத்துநலமானஐந்துக்கணமவிராகனென்று, மெஞ்ஞென்றபின்கா
ணிலிதுவெல்லாநதான் போகப் பிசைந்தன்றவியில்வைத்தால், எ
ஞ்சென்றவைங்காய மிறங்கும்பாரு மென்னசொல் வேன்தன்பெரு
மையிறவாய்ப்பாரே (௱௫௩)

மாரணபீடம்மையம்,

பாரடாவென்மகனேயிக்கிரகோபம் பானுரவிசூரியன்போல்பி
ரகாசிக்கும், ஆரடாயிகன்பெருமையறியப்போறார் அகத்தியனாரிங்
தப்பானைவங்காயத்தை, மாரடாமாரணத்துக்காதிபீடமகத்தானகருக்
குருதான்வசனித்தோம்பார்வோரடாசகலத்திற்குமுயிர்தானிந்தவே
தாந்தியானவர்க்கேபலிதங்காணே (௱௫௪)

தானானவைங்காயம்பின்கான்றன்னில்தரு வானபஞ்சமூர்த்தமதி
லேகேளு, ஏனானமெடுத்திறுத்துவமூர்த்தந் தன்னையென்னசொல்வே
னதனுடையஆட்டமைந்தா, நானானஞானியடாயண்டபிண்டமநவநீ
தஞ்சகலருக்குமுடியிற்காணும், வேனானமுதர்மடாயார்க்குங்கிட்
டாவேதாந்தபஞ்சமூர்த்தவேகங்காணே (௱௫௫)

சுழிமுனைகனவு.

காணுகின்றவேதந்தைத்தாராய்ந்துபார்த்தேன்கனவேசுமென்ன
சொல்வேன்கருத்துட்கொண்டே, காணுகின்றசுழிமுனைதானுக்கு
மேலேநாராசமென்றபஞ்சவாசலொன்று, வேணுநீயிவ்வாசல்பஞ்ச
வாசல்வேதாந்தக்கொளி முழங்கும்விக்காவாசல், ஏணுநீஅகாரமி
துஉகாரவாசல்இருபுறமும்வடகலைதென்கலையப்பாரே (௧௫௬)

பார்ப்போர்கள்சிவஞானத்தவத்தோரையாபடிப்படியாயேறவ
ழியவர்க்கேசொல்வோம்தீர்ப்போர்களின்னூல்தான்சௌமியசாகர

ந்தேசிகட்குங்கிடையாதயரிதப்பாகேள், சார்ப்போர்கள் சௌமிய
சாகரத்தைக்கொண்டுசதாசிவத்தின்கொடிமுடியில்மனதையுன்னி,
கார்ப்போர்களதிகதவசெல்வத்தோர்கள்கருவிவையந்துமறிந்துவைங்
காயங்கூட்டே (௱௫௭)

தேவிமாரணமூலம்

கூட்டடாவைங்காயங்கஸ்தூரிமஞ்சள்கொச்சிமஞ்சள்புழுகுட்
னேகதம்பந்தானும்,மாட்டடாவாசமெல்லாம் பொடித்துத்தூளாய்
வடிகட்டித்தூளெடுத்துவைங்காயமையில்,நாட்டடாயிவ்வாசல்மத
னிற்கப்பஞானியென்றசஞ்சீவிக்குநளினமாக,வாட்டடாஓம்ஸ்ரீயும்
கிறியும்மையும்,மாறடாஇறியும்சவ்வும்ஆம்ஊம்வென்னே (௱௫௮)

என்னவேயாயிமாயிஓம்மாறு தேவியநமசிவகிலியும்மவ்வும்
நவ்வுமென்றேறு,அன்னமேஓங்காரவேதாளதேவிடம்காபிகாசதகி
வாஓம்வாலேதேவிவாவா, நன்னமேஓவாவசியயம்பாளாயிநாதாந்த
வாழ்மயிலேநாயகியேவாவா, உன்னவேவாயாவாமிசிவகாமிவாவாஉ
காரவிந்துநாதமடாவொன்றலாச்சே (௱௫௯)

வாலைமுக்கோணம்

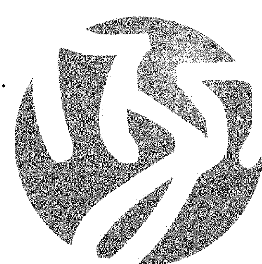
ஒன்றானவாலையடா முக்கோணபீடம் ஓங்காரவிந்து வட்டாசுழி
யேபற்றி,அன்றானவப்பீடவமூர்தபீடம்ஆரு மறியார்களொருவமூர்
தவாசல்,நன்றானபிரமலயிருந்தா லெய்தும்ஞானிகளேயொன்று
மறிந்தவரோயுண்மை,அன்றானமூலமடா யார்க்குந்தோணுமண்டபி
ண்டமாயிருந்தவழியின்வாறே (௱௬௰)

சிவமாரணம்

அறிவானவையங்காய மென்னசொல்வேன் அரசராவாலைமார
ணத்தைக்கொண்டு, உருவானபஞ்ச பூதத்தியானத்தாலேயுருவாகச்
செபத்தியானம்நூற்றியெட்டு,கருவானவாலை மாரணந்தான்கொண்
டுநடுவணையைப்பிடித்துமார்நூற்றியெட்டு, மருவானவைங்காயமத
ன்மேற்பூசிமாட்டடாயெதிரிபேதனத்தைத்தானே (௱௬௧)

சத்திமாரணம்

தானென்றபஞ்சகர்த்தாள்குரு விருக்குந்தலைச்சேர்வையாகும
டாசபித்தாயானால்,ஏனென்றபிகிர்க்கவெல்லாமெங்கேபோச்சுயிறு
த்துமப்பாவாய்வுபக்குமிறப்பதில்லை, நானென்ற மாயாசத்தியோடி
ப்போனால்நவிலுவோங்கிரியாசத்திநாட்டம்போச்சு;ஏனென்றயோ
கசத்திஞானசத்தியோகோகோமவுனசத்தியுறுதியாச்சே (௱௬௨)

ஆச்சடாபுலத்தியனே மாரணத்திறலேயறுபத்து நால்வரையு
மடிக்கலாம்பார், பேச்சடாசொல்லவில்லையகத்தியன்வாக்கியம்பேசி
னோஞ்சௌமியசாகரத்தானின்னூல், வாச்சடாவுந்தனுக்குமாரணத்
திறமைதான்மவுனசிவயோகிகளேமாய்கை சமைதான், நேச்சடாசக
லசித்திர்க்களேயெல்லாந்தான்மிஷைத்தில்மாரணந்தானுக்கும்பாரே ()

வேதையுப்பு,

பாரடாவெங்காயக்கருவேசொன்னோம் பாடுகிறேன்வேதையு
ப்புபரிவாய்க்கேளு, ஆரடாமுன்சொன்னவழலை யுப்புஅருளானவுப்
புலமஞ்சதாகும, நாரடாயவ் வுப்பைப்பிளகாவிலிட்டுநீவுப்புகம்
பியுப்புப்பாறையுப்பு காரடாகல்லுப்புஅண்டவுப்புகருவானவுப்பெ
ல்லாம்பலமஞ்சாமே (௱௯௪)

நவநீதவெங்காயமெழுகு

ஆமேதானிவைவெல்லாம்பீங்கானி லிட்டுஅருளானசுத்தசல
ம்பனிநீர்படியொன்று, நாமேதானின் னீரைப்பீங்கானில்வார்த்துக
ளிணமதாய்க்கரமதுவாலகரைத்திறுத்து ஏமேதானிறுத்துபனிநீரை
க்கொண்டுயென்மகனேரவியஞ்சுநாள்தான்வாத்து வாமேதாநாளை
ந்துமருவிப்பாயுமருவினதோர்வஸ்துவைத்தான்வசனிப்போமே ()

வசனிப்போம்புலத்தியனேசொல்லக்கேளுவளமானவஸ்துவ
டாசகலத்திற்கும், நசனிப்போமைந்துநாள்விடாதேபாயும்நோதாந்த
நவநீதந்தொண்ணூற்றாறும், மசனிப்போந்தத்து வந்தானிறுகிக்கட்
டுமைங்காயநவநீதமிதுபோலுண்டோ, பசனிப்போய்பீங்கானில்நவ
நீதத்தைப்பலஃமந்துசுண்ணமூந்தானதனிற்போடே (௱௯௬)

போடப்பாபோட்டவுடனிளகிமைபோல்புனிதமாய்வரும்போ
துபுழுகஸ்தூரி, நாடப்பாபுனுகுகொச்சிமஞ்சள்கூட்டி நளினமென்
றகதம்பமருக்கொழுந்துங்கூட்டி, ஆடப்பாகல்வத்திற் பொடித்துத்
தூளாய்ஐங்காயநவநீதமதனிற்போடு, பாடப்பாபோட்டவுடனிறுகி
ப்போகுமபசுமையுள்ளவைங்காயமெழுகிதாமே (௱௯௭)

மனோன்மணிவாலைதியானப்பூசைசெய்யவும்

ஆமென்றயிம்மெழுகைச்சுரைப்பாண்டி லடக்கமதாய்வைத்து
சிவயோகபூசை, நாமென்றவாலையைத் தியானஞ்சொல்வோம்நயவ
சிம்ஓம்இறியும்கிறியும்ஐயும், வா மென்றவறிம்கிலியும் சவ்வும்ஓமெ
ன்றுமாட்டடாவாலையுடதியானத்தைத்தான், தேமென்றயித்தியான
முருநூற்றியெட்டுசெபஞ்செய்வாயைங்காயமெழுகுக்காமே ()

மாரணம் எட்டெட்டுமாகும்

ஆமென்றநாற்றெட்டுவுருவேசெய்து அட்டமாசித்துவ்வறுபத்துநான்கும், நமென்றநவகோடிசித்துமாகும் நவநீதமைங்காயமெழுகிதப்பா, ஓமென்றபூசைசெய்துமாரணஞ்செய்தாக்கால் எட்டெட்டுமாகுமடாயிறைவாநீகேள், வாமென்றமூன்றைந்துநாளையுப்புமுகாத்தானபூபதிபோலார்செய்வாரே (௱௬௯)

வெளியுள்ளோர்கள் அறியவர்வீர்த்துப்பு

செய்பவனென்றக்காவெளியுள்ளோர்கள் ஸ்ரீவசிவா யமூர்த்தவுப்புயார்தான்காண்பார், அய்யவோபரப்பிரமம்நீயேயாவாய் ஆகிபஞ்சகலைச்சத்தினமூர்த்தமேனோ, எய்பவரோகலையதுதானெடுத்துக்கொள்ளுஏன்மேலேயானைப் படிதலைச்சன்பிள்ளை, உய்பவரோயுகித்தவுப்பமுதுதன்றலே யுடன்சேர்க்கவிந்துப்புவித்துவாமென்றே (௧௭௰)

என்றீரோவென்குருவேபஞ்சார்த்தா லிருக்கின்றசலாங்கிதானமூர்த்தமாச்சு, அன்றீரோயமூர்த்தமதாவ்வாதமாமோ ஆச்சுதப்பாபுலத்தியனேயதையார்காண்பார், நன்றீரோயிவ்வுப்புவமூர்த்தவுப்பு நடுமுடியில்விளங்குகின்றபிரவவுப்பு, வன்றீரோயியந்திவார்க்கிந்த வுப்புவாசம்வசனித்தோம்பட்டுதென்றால் வாழ்வர்தாமே (௧௭௧)

ஆத்தாளைப்பூசிக்கச்சித்தி

வாழ்வோர்க்குயிந்தவுப்பைவசனித்தோம்பார்மைந்தனே சீசாவிற்பதனம்பண்ணி, ஆழ்வோர்க்குயாதாரபூசைசெய்து ஆத்தாளைத்தினந்தொழுதுயடிவணங்கி, நாழ்வோர்க்கு யிந்தவுப்பில பலமே பத்துநலமாவைபீங்கானிலிவ்வுப்பிட்டு,வாழ்வோர்க்குவமூர்த்தமைங்காயமைந்தா மதுநடுவில்கடுகுவீதம்வைத்துப்பாரே (௧௭௨)

நவநீதசுண்ணம்

வைத்துப்பார்நவநீதச்சுண்ணங்கேளு மாட்டுகிறேன் புலத்தியனேசௌமியத்தில், அய்த்துப்பாரதையுப்பில்நடுவில்வைத்து அண்டமெழுகததைலேகவசஞ்செய்து, வெய்த்துப்பார்விந்ததைலேமூசீலைவிலேகமதாய்செய்துவாவிமுகத்தில்நாழி,மைத்துப்பார் வைத்தெடுத்துப்பிகாளைத்தான்மைந்தனேகவசமதுசீலைவாங்கே (௧௭௩)

வேதைகாணஇக்குருவைச்சீசாவில்வைக்கவும்

வாங்கியேயபார்க்கையாறல்நவநீதசுண்ணம்மாராலேயாகுமப்பாசெய்யொண்ணாது ஆங்கியேயூ குவத்திலானைவேண்டியடிபத்துஞ்சென்றுதென்றாலருளக்கேளு, மாங்கியேயூநுவத்தின் கியானமாறி

ளல்மவர்செய்வார்நவநீதச்சுண்ணம்சுண்ணம், ஓங்கியேயிச்சுண்ணமளவில்லாத ஓகோகோசீவகளையுறுதியாமே (௧௭௪)

ஆமென்றரவிசுண்ணம்காரசாரம் அண்டபிண்டம்நிறைந்தாவியாகியந்தம், நாமென்றசுண்ணமடாகோடாகோடி நாடிமல்வேதையிலேயனந்தங்கோடி, பேமென்றயிக்கருவால்சலசித்துந் தெளிவாய்ச்சுமகாவித்தைதொந்தங்கோடி, தாமென்றசுழிமூலமும்மூலந்தான் சராசரங்கள்முதலாகிச்சமைந்தவாறே (௧௭௫)

ஞானகர்வியத்திலுள்ள ஆதாரபூசைசெய்யவும்

வாறானசுண்ணத்தைச்சீசாகொண்டு வசனித்தோ பதனமதாய்வைத்துநீயும், ஆறானஞானகாவியத்திலுள்ள ஆதாரபூசையைப்போலட்வாய்ச்செய்து; நாறானசிதம்பரந்தான்வாலைபூசைநவசித்தாள்கந்தன்வீரன்வயிரவபூசை, பேறானபூசையெல்லாஞ்செய்துமுடிப்பித்து பிரியமதாய்த்தெரிசித்துப்பணிந்திடாயே (௧௭௬)

இச்சுண்ணத்தில் வேதையருளுகிறவிதம்

பணிந்திடாய்வாலைபைத்தான்புலத்தியனேயையா பலகாலமறந்திடப்போறாயப்பா; அணிந்திடாய்சுண்ணமதிலனேகவேதை யருளுகிறேமயச்செம்பயதீகவித்தை,நணிந்திடாய்சேர்பத்துயெடுத்துக்கொண்டுநளினமென்றபீங்கானில்நலமாய்வைத்து; வணிந்திடாய் செயநீருசுண்ணச்செயநீர்மகத்தானசெந்தூரசெயநீர்பலமபத்தே()

பத்தானசுத்தசலம்பனிநீர்பலம்பத்துபரிவாகப்பீங்கானில்பண்பாய்வார்த்து; உத்தான அயச்செம்பை யிரண்டுநாழி யூறவைத்துயெடுத்ததனைக்குகையிற்றாக்கி, செத்தானவிந்திறைசீலையேழு சிறப்பானமெழுகதறைசவசமேழு, வித்தான அக்குகையைச்செய்துமுடிப்பித்து விளங்கவோவிதனிமேலவைத்திடாயே (௧௭௮)

அயச்செம்பில் நவநீதகுருபோடவும்,

வைத்துநீயுலர்ந்தபின்புயெடுத்துக்கொண்டுமகத்தான சீலையெல்லாம்வாங்கிப்போட்டு. எத்துநீகுகையெடுத்து துருத்திகொண்டென்மகனேதுருத்திவாய்கரியும்போட்டு அத்துநீகரிக்குள்ளே குகையைவைத்து அக்கினியைமூட்டியயச்செம்பைமைந்தா, உத்துநீயுருக்கப்பாவுருகும்போது ஓகோகோநவநீதசுண்ணங்கடுகுபோடே ()

ரோட்டப்பாவுருக்குமுகம்நன்றாய்ப்பார்த்து புகழானசுண்ணமதைப்போட்டாயானால், ஆட்டப்பாநவநீதமாடுமாடுமாயிரத்தெண்மாற்றதுகானயத்தங்கேளு, நாட்டப்பாகுகை யெடுத்து அண்டசலம்

விட்டுவெளியமதாய்ச்சாய்த்துநீநன்றாய்த்தானும், எட்டப்பாயித்தங்க மெடுத்துப்பார்த்தால்என்சொல்வேன்வாலையடாவெண்ணந்தானே

வறுமைவருங்காலத்தில் மாறிக்கொள்ளவும்

தானானவாலையைத்தானார்தான்காண்பார் தபோபலத்தில்மிகுதியுள்ளோரவரேகாண்பார், ஏனானயித்தங்க மென்னசொல்வே னிடைக்குறையாமாற்றிதுதானீசன்சொன்னார், வானானசிவயோகபூசைசெய்துவைத்திதனைச்சதாகாலமர்ச்சிப்பாய், கோனானகுருவினிடகிருபையாலே கூறினேனயத்தங்கங்கோடிமாற்றே (௱௮௧)

அயத்தங்கம்பதனம்பண்ணவும்

மாற்றானதங்கமதைப்பதனஞ்செய்து வறுமைவருங்காலத்தில் மாறிக்கொள்ளு, வாற்றானவறுமையது அகன்றுபோகும் வருகாதுதரித்திரங்களொருநாளுந்தான், ஆற்றானயோகிகட்கு தாயாதையா அண்டபிண்டமடிந்தமெய்ஞ்ஞானியோர்க்கு, கொற்றோநாம்சரம்போலேசௌமியத்தில் குருவானவித்தையிதுயறிந்திடமே ()

இந்நூல்சௌமியசாகரம்பார்த்து இறக்கவேண்டாம்

அறிந்திடீர்புலத்தியனேசொல்லக்கேளு அருளுகிறேன்மானிடர்களறியச்செய்யா, தெரிந்திடீ * குலுத்தரொன்றகாமூகர்க்குச்செய்பாகமொருநாளுஞ்செப்பவேண்டாம், வறிந்திடீர்வசனித்தசௌமியத்தில்வழுலாஞ்சிவயோகமனந்தகாலம், உறந்திடவேவேண்டாமப்பாயிந்நூல்பார்த்து இறவாதேசதாகாலங்கற்பங்கொள்ளே ()

அமுர்தவிந்துமூலம்,

கற்பமென்னவுடலுக்குவுறுதிகேளு காயாதிகற்பமடா யண்டகற்பம், அற்பமென்றுநினையாதேயண்டபிண்டம் ஆருக்குந்தோன்றாதயாதியந்தம். அற்பமென்னயகாரமடாஉகாரம்விட்டு எம்மாய்கையெல்லாமற்றுவிடுங்கற்பத்தாலே, நிற்பமென்னகாயமடா தொண்ணூற்றாறு நிருவிகற்பவிந்துவடாநாதவற்பே (௱௮௪)

வற்பமென்னஓங்காரமாயிநின்றமகத்தானசச்சிதானந்தமாமே சொற்பமென்றுநினையாதேசுழினையான சூட்சமடாதாரபீடம்பிரமம்பிரமம், தெற்பமென்னதீபவொளியந்தமந்தம் தேவாரமானபதிசுழிக்கப்பாலே, நற்பமென்னநவநீதமருவிப்பாயும்நாதாக்கள்குடியிருப்புவமுர்தமாமே (௱௮௫)

* குலுத்தரொன்மது - மூடர்கள்,

இந்தநிகள் தீவினையையொழிக்காமல் வருகாது.

அழூர்தமென்ற விந்துவட்டாமூலமூலம் அந்தமென்றநாதமட்டா யதற்றுயிராகும், வழூர்தமென்றயவ்வுயிரைமந்தாகாணு வசனித் தோம்பஞ்சகர்த்தாள்வாழும்வீடு, மழூர்தமென்றயவ்வீடு பெரியவீ டுமாணுக்காளிருக்கின்றமெஞ்ஞானவீடு கொழூர்தமென்ற கைலாச மேருவீடு கூட்டருவிபாயுதட்டாசலமதாமே (௱௮௬)

ஆமேதானவ்வீட்டில்சலந்தியுமூண்டு அச்சலாந்திதீர்த்தமரு விப்பாயும், வாமேதான்பாய்கின்றசலத்தைக்கேளு வசனிப்போம் சுத்தசலம்பனிநீராகும், மாமேதான்மாதியட்டாயார்க்குந்தோணு ம வுனமட்டாசெம்புந்தியோகதீர்த்தம், தேமேதான்றீர்த்தமதைக்காண வென்றால் தீவினையைத்தானகற்றிநல்வினையைக்காணே (௱௮௭)

நல்வினைதீவினை மனக்கண்ணாற் பார்க்கவும்

காணட்டாநல்வினையை மனக்கண்ணாலே கண்டுசுழி முனையரு கைவாசிபூட்டி, ஆணட்டா யநமசிவவென்றுகும்பி அங்கென்றுதப்பி த்துவங்கில்பாய்ந்து மாணட்டாமயேந்திரிகிரிவலமாய்வந்து மகமே ருகிரியிடத்தில்வாசிபூட்டி. ஓணட்டாஓங்காரமாகச்சுத்தி யொருநிலை யாய்க்கும்பித்துவுறுதிகாணே (௱௮௮)

காணுகின்றநங்கதிலேவங்கென்றுதம்பி கசிந்தருவி கலந்ததுவு மோடிப்பாயும், நாணுகின்றஅங்குவைந்துநாழிதம்பி நாதாந்தநவநீ தமிரங்கும்பாரு. ஓணுகின்றமூலமட்டாகவாதிட்டான மோகுறுதி லத்துதட்டாயுலுத்தகாயம், வாணுகின்றயக்காயம்பருசவாசல வடக லையுமிடகலையும்வசனிப்போமே (௱௮௯)

வடகலை இடகலை

போமென்றபுலையருக்குக்கண்ணேட்டந்தால் புசழ்ந்தரவிசோ தியடாயறிவேயாகும், ஆமென்றயவ்வறிவுபூர்வச்சியானம் அய்யிர ண்டுபத்திரண்டுபனிரண்டாய்க்கூடும், ஏமென்றகண்ணேட்டம்சித் தியானல் யேறலாமவரையீராறுமட்டும், நாமென்றபனிரண்டுகலை யுங்கூடிநட்டமதாய்ரவிமதிபோல்நல்குந்தானே (௱௯௰)

இந்நூல் குறிப்பறிய.

தானைக்கலையிருக்கும்நிலையார்கண்டார் தவநிலையை மறந்திடா ர்கவருமாயா நானைசௌமியத்தில்நன்றாய்ச்சொல்வேன்நன்மை தீமையிரண்டினிடகூறேசொல்வோம், வானைவப்பதியிலிருந்துபா ருவளமாகச்சொல்லு வகைவணங்கிக்கேளு, ஆனைவழூர்தஞ்சொ லிந்தருவிபாய்ந்த வழூர்தநிவாசல்கடந்தப்பாற்செல்லே (௱௯௧)

சஞ்சீவிகற்பம்.

செல்லடாவமூர்தநங்கென்றவாசல் சென்றுநீமணிபூரம் பிறையேகாணும், அல்லடாயங்குநின்றுமங்கென்றேகுடம்பி மைந்தா நாழிகைசெனறுவாசிபூட்டி, நல்லடாபவ்வாசியங்கேநின்று நளினமதாய்த்தம்பித்தால்நவமூலங்காணும், எல்லடாநவமூலமிரவியாகும்பேறடாமவுனகுளிகையெனிப்போடடே (௧௦௨)

பேட்டுநீயேறுகையில்சஞ்சீவிபாயுப்போடப்பா செவுனகுளிகைகென்றேநீ, நாட்டுநீபோடையிலேயகாசுதுங்காணும்நளினமென்றசஞ்சீவிப்பாலருவிபாயும், ஆட்டுநீஅங்குநின்றுவைங்துநாழி மருளினேக்கும்பித்துத்தம்பிக்தாறகேள், சாடுறவுவில்லையடாசஞ்சீவியான்பால்சகலசித்தன்மோட்சமுனைக்கதிகந்தானே (௧௦௩)

காந்தக்கிண்ணத்தில் சஞ்சீவிப்பால்வாங்கவும்.

தானென்றசஞ்சீவிகாயகற்பக் தானையப்போ லெங்காகுந் சுதமாய்வாழ, ஏனென்றயவ்வமூர்தமருவிப்பாயும் யேணிகொண்டுதெறிசிப்பாயிரவியதும், நானென்றவாசியொட்டியத்தலத்தில் நவநீதமிறங்கும்பப்பாகாவதனைல்வாங்கி, மானென்றநடுவிரலிற்சுழிமையக்சோர்த்து வாங்கியந்தசஞ்சீவியையமாறக்கேளே, (௧௦௪)

மாறக்கேள்புலத்தியனேகாந்தக்கிண்ணம் மவுனசஞ்சீவிப்பாலையதற்குள்வாங்கி, ஆறக்கேளப்பாநீபுலத்தியாகேள் அண்டவுப்புச்செந்தூரயமைப்பலந்தானிட்டு, வாறக்கேள்மூப்புசெந்தூரங்கொணடுமமைப்பலந்தான்விஷசுண்ணமமைப்பலந்தான்சேரு, தேறக்கேளாங்காயமமைப்பலந்தானிட்டுச்செயமானரவிதனிலேவைத்திடாயே

சஞ்சீவிகற்பஞ்சாப்பிடச் சகலவியாதியும்போய்ச் சட்டையுரியும்

வைத்திடாயமைநாழிசஞ்சீவிப்பாலேமகத்தாக ரவிதனிலேவைத்தாலேயா, அத்திடாய்லேகியம்போய்வருதல்கண்டு அப்பிங்கான்றனையெடுத்துப்பார்த்தாயானால், வைத்திடாயதிதகற்பஞ்சஞ்சீவிதானுச்சு ஞானிகட்குந்தோணுகவமூர்தமாச்சு, எய்த்திடாம்மவுன சிவபூசைசெய்துயென்மகனேநெல்லிப்பருப்பின்பாகங்கொள்ளே (௧௦௫)

கொள்ளடாஞானிகட்குஆடுத்தகற்பம் கூறினேமெள்ளளவுங்குறையாதையா, நள்ளடாமண்டலந்தான் சிவயோகத்தில் நளினமதாயுட்கொண்டால்நவாசமுஞ்சிந்தும், வள்ளடாவாசியதனாலேவந்து வாதமெனபதுவும்போமிரண்டும்போகும், எள்ளளவுங்குறையாதுயிந்தகற்பம்யெடுத்தச்சடலத்திலுள்ள பித்தம்போமே ௧௦௬

போமென்றபித்தமதுநாற்பதும்போம் புனிதமென்ற ரண்டானவிகற்பம்போகும், ஏமென்றசிலேற்பனமிருபத்தொன்றும்போகும்பெண்மகனேசடலத்தின் சூலெல்லாம்போகும், வாமென்றவந்தகன்மமோடிப்போகும வசனிதோம் சஞ்சீவியின் கற்பததாலே நாமென்றநோயெல்லாமோடிப்போக நளினமதாய்க்கற்பமதை நாட்டினேமே (௧௯௮)

அமூர்தமதிகற்பம்

நாட்டினதோவென்னவென்றால் புலத்தியனேயையா நாராசமத்துதடாகம்பத்தாலே, மாட்டினேமிந்தகற்பமண்டலந்தான்கொண்டால் மாள்வதில்லைசஞ்சீவிதான்சட்டைபோகும், ஆட்டினதோரதுவெதுவென்றாற்சேளு, ஆயிசுதான்கோடாகோடியளவிடாது, எட்டிலேசொன்னதென்று யெண்ணவேண்டாம் இறவாதே கற்பமதையுண்டுதேறே (௧௯௯)

தேறடாசிங்கிருந்துவங்கிற்பாய்க்கால் சிவயோகக் குகையதுவுஞ்ஞானத்திற்காணும், வேறடாவிகத்திபறுகோணங்காணும்விபரமுடன் வங்கிருக்கிவாசிபூட்டி, ஆறடாயங் மங்குதொயா வென்றுயைங்துநாழிவாசியதிறைலேகும்பி, கோறடாகும்பித்துசபித்தாக்கால்கோடாகோடிரவிமதிப்பாலசிந்தூரமாமே (௨௱)

சிந்துகின்றமதிப்பாலைக்கண்டாயானால் செடலசித்திவாக்கமூர்தம்போசித்தி, கந்துபாய்ந்தருவிவருஞ்சாடைகண்டு காமென்றநடுவிரலில்வாசிபூட்டி, அந்துசலம்நாவதனலமூர்தங்கக்கும்அவ்வமூர்தம்பீங்கானிலடைவாய்வாங்கி, மூந்துநீதேறுதற்கு பஞ்சவமூர்தம் முக்கியமுள்ளபீங்கானிற்சொல்லக்கேளே (௨௱௧)

கற்ப லேகியம்.

சொல்லக்கேள்பீங்கானிலமூர்தமதில்வாங்கிசொற்பெரியபாலமூர்தம்சுத்தசலங்கொண்டு, அல்லக்கேளேந்துபல மிருநீர்கொண்டு அமூர்தமதிப்பால்தனிலேயடைவாயிட்டு, நல்லக்கேளமூர்த * மதில் கசசுண்ணமிட்டு நாதாந்தரவிதனிலேயொருநாழிவைத்தால், வெல்லக்கேளமூர்தமெல்லாம் லேகியம்போலாகும் வெண்மைநிற மென்னசொல்வேன்விளக்கமாமே. (எ௱௨)

விளக்கமென்னலேகியத்தையெடுத்துப்பார்த்தால் விசையானமிதிகளோவிளங்கப்போமோ, களக்கமில்லாலேகியந்தான்மகத்தாங்கற்பம் கருவிதொண்ணூற்றாறுவப்பா மண்டலத்திற், புளக்கமிதுவெகுபெருமைசித்தருக்குப்புகழ்பெற்ற மதியமூர்தகற்பமாகும், வி

* மதியென்பது-சந்திரன்.

ளக்கமெல்லாமிதினளவால்விளங்கவேணும் வேதாந்தமின்னார்க்கு
யெதிரில்லைதானே (௨௱௩)

காவென்றமதிகற்பம் சிவயோகபூசை சமர்த்தானசிதம்பரத்தி
ன்வாலைபூசை, மாவென்றபூசை யெல்லாஞ்செய்து முடிப்பித்துநா
தாந்தமேலகியத்தைப் பாகமாக, கோவென்றகுருபரனைத் தியானஞ்
செய்து கொண்டிடாய்நெல்லிக்காயுட் பருப்பின்பாகம், வாவென்ற
கற்பகத்தை யுட்கொண்டேதான் வளமாகயாக்கினையிலேவங்கென்று
பூட்டே (௨௱௪)

பஞ்சபூத நிலையறிய

பூட்டியேவாசியொட்டிக்கும் பித்தாயானால் புகழானமூலசுழி
பொங்குமபாரு, காட்டியேயங்குநின்று யம்மென்றுவைத்து நாழி
கைதானடம்பித்தால் பஞ்சவாசல, ஆட்டியேதெரிசனமாமூலாதார
ம் அரகராசுவாதிட்டானமணிபூரந்தோற்றும், மாட்டியேமம்மென்
றுகும்பித்தாக்கால் மனதகமுமவிசுத்தியாக்கினையுந்தோற்றும் ( )

தோற்றுகின்றவாகாசஞ் சத்தமாகி துருவானவாயுவதுகாற்று
மாகி, தேற்றுகின்றதேயுவது நெருப்புமாகி திருவானவப்பதுவுஞ்ச
லங்களாகி, சாற்றுகின்றபிருதிவியுமண்ணுமாகி நவமூலமானவெளி
யுயிருமாகி, ஆற்றுகின்றஅகாரமது உகாரமாகி அதற்குயிருவோங்
காரவட்டமாச்சே (௨௱௬)

தொண்ணூற்றாறுதத்துவம்காரணாதிகளறியவும்,

வட்டமென்றவுள்வட்டமூடியுமாகி மம்மூடியிலாதாரமாறுமா
கி, அட்டசசந்துவாரபாலர்க்களாகியவ்வட்டமபஞ்சகர்த்தாளமூர்
த்தமாகி, நட்டமென்றகண்ணோட்டஞ்சுழிமுனையிலாகி நவசராசரங்க
ளெல்லாமதற்குள்ளாகி, கட்டவொண்ணாக்கருவிகாரணாதியாகிக் கரு
வியென்றதொண்ணூற்றாறுதத்துவமாமென்றே (௨௱௭)

என்றானபஞ்சபூதமதற்குள்ளாகி யெண்ணவொண்ணாப்பிதிர்க
ளெல்லாமதற்குள்ளாகி, கன்றானசச்சிதானந்தவெளியாகிச சலவமூ
ர்த்தசலாநதியு மதற்குள்ளாகி, அன்றான ஆத்துமாவுமதற்குள்ளாகி
யாதியந்தஞ் சோதியொளி யதற்குளளாகி, தொன்றான துரியந்துரி
யாதீதமாகித் தொகுத்தகாரணாதிகளு மதற்குள்ளாச்சே (௨௱௮)

ஆச்சென்றசாக்கரமுஞ்சொற்பனமுமாகி யருளினதோர்சுழுத்
திமுதலதற்குள்ளாகி, ஏச்சென்றாவியதிமிரவியாகி யெண்ணவொ
ண்ணாச்சூரியகலைசந்திரனாகி, பாச்சென்றசராசரமுஞ்சோதியாகிப்
பதினெண்பேர்நவமூல மிரண்டுமாகி, நாச்சென்றசரியையொடுகிரி
யையாகிநளினமென்றயோக மெய்ஞ்ஞானமாச்சே (௨௱௯)

ஆச்சடாயளவில்லா நதிகளாகி யருளானநதிக்குள்ளேயைந்து மாகி, பாச்சடாபஞ்சகர்த்தாளகுடியுமாகிப்பரமபதவெளியாகிவெ ளியுமாகி, வாச்சடாவஸ்துவுடன் பானமாகி யண்டபிண்டபிரண் டாகிககடுஞ்சூலமாகி, ஏச்சடாயேகநவநீதமாகி யிசைந்தநவநீதமதி லபிறவியாச்சே (௨௱௰)

பேரண்டம்ஏரண்டம்தலைமதனை

ஆச்சடாயாண்பெண்ணு யதிவசத்தியாகி யம்மண்டலங்கள்மூ ன்றாகியண்டமாகி, நாசசடாயானைந்தபூகமாகிநாதாந்தப்பெண்ணை ந்துப்பிறவியாகி, பாச்சடாசாலோகசாமீபமாகிப்பகருகின்றசாரூப சாயுச்சியமாகி, பேச்சடாபெண்ணுணைய்ப் பிரபஞ்சமாகிப் பேரண் டமோரண்டமானவாறே (௨௱௰௧)

காறானபேரண்டமார்தான்கண்டார் வசனித்தேயோரண்டமார் தான்கண்டார், ஏறானயேளப்பாலநிறைந்தபோதுஎன்னசொல்வோ ந்தலைப்பின்ளையவரோயாகும், நாறானவவருடைய முடியில்நின்ற நாதாந்தவிந்துவடா காளோகாளே, ஆறானபக்காளேநவத்துவாரமெல் லாம் அருவியதுபாய்ந்ததுவும்விந்துவாச்சே (௨௱௰௨)

ஆச்சென்றவிந்துவடா பசளையாச்சு அவ்விந்துநாபி யொன்று குருவண்டாச்சு, நாச்சென்றதலைவிந்துபோகமாச்சு நவிலுவோமதி மயங்கியதுவேயாச்சு, பாச்சென்றபதியாச்சுபனிநீறாச்சு பரிசுத்தசா லவிந்துவமூர்தமாச்சு, காச்சென்றகருவி கொடிவேலியாச்சு கருவி யென்றவெண்சாரையதுவேயாச்சே (௨௱௰௩)

ஆச்சென்றுமதியாச்சுபழிவுமாச்சு ஆகாரமாராச்சு ஆறுருயிரு மாச்சு, தேச்சென்றுந்திகைப்பூடுமதுவேயாச்சு திரிமூன்றுபோராச் சுமூன்றுப்பாச்சு, மூச்சென்றுமுப்பூவுமதுவேயாச்சு மூதண்டமும் மூலமதுவேயாச்சு, வாச்சென்றுவழலையுப்பு சாகாதுப்பு வசனித் தோம்வேகாவுப்பு ஆகாசவுப்பே (௨௱௰௪)

ஆகாசவுப்பென்றும் சத்துப்பென்றும் அகத்திலேவிளைந்தவெ ன்றும்வேகாதென்றும, வாகாசவுப்பென்றுபூமியென்று மப்பூமிநா தமென்றும்பூநீறென்றும், ஊகாசவுப்பெனறுமூமையென்றும உட ன சேர்ந்தகருவென்றும் அண்டமென்றும், பாகாசவுப்பென்றும்ப னிநீரென்றும் பங்குனிதான்சித்திரையின்பனியின்பேரே (௨௱௰௫)

உடற்கருவிந்துநாதம்கருக்குருவின்பெயர்

போரானபனியேதுமாசமேது பிண்டமென்றுமண்டமென்றும் பேர்தானேது, ஆரானபூமியென்றும்பூநீறென்றும்அப்பூமிநாதமெ

ன்றுமயக்தானேது, நாமுனசவுட்டுப்பு வருப்பவயது நவிலுவோம
தாகனைத்தசலக்காளேது, தேருனயென்குருவேயகத்தியசுவாமிதே
சிகீருசிகீர் தெரிசிப்பீரா (௨௧௭)

தெரிசிப்பீரென்குருவேதெட்சணுயன் தேசியென்ற வாறெல்லாக்தெளிவாயச்சொல்லும்அரிசித்தேனகத்தியரையாளையா அண்டபிண்டமுற்பவிநயடவேசொல்லும், நரிசித்தேன்புலத்தியனுனெளியேனுக்குநவநீகவழைப்பைபநல்குவீர்தான் பரிசுத்த மாகவல்லோபுலத்தியனேகேளுபாடுகிறேன்சௌமியசாகரந்தான்காணே

காண்டாபுலத்தியனேசௌமியத்தில் கருக்குருவாய்ச்சொல்விவிட்டேன்காணுகாணு.அண்டாவைம்பூதமதற்குமூண்டு அருளிலேம்பெண்ணுக்குமதுதானுனடு, மாணடாபஞ்சறிவு மிரண்டுக்குத்தான்மற்றவொருசிவனுக்குயில்லையில்லை, ஏண்டாயெனும்புமூதல்மரங்களூடு இயமயிரோம்பூதமஞ்சுயிறவாய்க்கேளே (௨௧௮)

இறவாமலிருப்பவர்க்குக்கற்பம்வேண்டும் மென்மகனே யுடாக்குகான் லிந்துநாதம், இறவாமலிராமையமாமனுவேசர்மம் நிருவிகற்பமதற்குப்பிபர்சாருசிவிதானுதும், பறவாமலவைதயறிந்து கற்பமுண்டால்பானுசதாகோடி காலமவாழலாகும், பறவாமல்நீகேளுபுலத்தியனேயையா மாருட்டமில்லையடா யிந்நூல்தானே (௨௧௯)

நாதாக்கள் தவப்பலன்

தானுனகலையறிந்தாலவனேயோகி தலைப்பின்னைப்போறிந்தாலவனேவாதி, பேறுனபிண்டமதையறிந்தோன்ஞானி பேசிறைமண்டமறிந்திடுவோன்மவுனி, காணுனகலையறிந்தோன் வேதாந்தியாகும் கண்ணேட்டமறிந்தவனேதவசியாகும் ஊனுனவுருவறிந்தோன்சித்தன்சித்தன் உருவையென்றகல்லெறிந்தோன்ரிஷிதான்பாரே (௨௨௰)

பாரப்பாவிவையெல்லாமறிந்தோன்சேரு பரப்பிரமமென்றறிவையறிந்தோனீசன், ஆரப்பாவறிவார்களண்டபிண்டம்அடியென்றுங்கொடியென்றுமதற்குப்பேரு, தேறப்பாபஞ்சபூத வாழ்க்கைகொண்டுதெளிந்தாக்கால்வாதியென்றுந்திறமாவாய்நீ, சோரப்பாசற்குருவைக்கபோபலத்தால் கொண்டவனேமெய்ஞ்ஞானிகுணமுள்ளோன்தேறே (௨௨௧)

ஆருதாரக்குறி

தேறப்பாசெயசித்திபெறுவதற்கு தேனருவிபாய்கின்ற வமூர்தந்தேறு, ஆரப்பாவம்மமூர்த மிருக்கும்பீடம்ஆயிரத்தின்கொடிமூடிதானேர்தான்காண்பார், ஏரப்பாவாசியதினுலேயேறியின்பாவியமூர்

கீ

தலையிறவாய்க்கண்டு, வேறப்பாவிந்திணிட்டப்பருவங்கண்டு விவேக
முள்ளவாதாரங்காணுகாணே (௨௨௨)

வழலை-இந்தசௌமியசாகரம் சித்தருக்கு

உயிராகியநூல்.

காணடாயாதாரதெரிசனமேயானால் காணலாம்பஞ்சமூர்த்தகரு
விளையைத்தான். ஆணடாபெண்வேண்டும் பெண்ணுக்காணு அல்லாட்
டாலொன்றுமில்லையலைச்சலாகும், நாணடாயொடுக்கமெல்லாம்நன்
றாய்ச்சொன்னேன்நவசித்தான்சொன்னநூற் கதிசமிந்நால், கோண
டாவாராது ஆறுதாரங்கூடொல்லாஞ்சொன்னமப்பாகுறிப்பாய்த்தானே

குறிப்பானவழலையடாயார்தான்சொன்னார் கூறினேன் மானாகிய
ந்தமந்தம், வறிப்பானவழலையென்றகுறிப்பைக்கேளுவசனிப்போம்
தலைப்பிள்ளைகொடியேகொண்டு, நறிப்பானமுழுதுடனே ரசம்போ
காமல்நவிலுவேமூலமதுவெட்டேடையா, சுறிப்பான கல்லுரவிலி
வ்வண்டயிட்டுக்கணபதியைமூந்திமூந்திதெரிசிப்பாயே (௨௨௪)

தெரிசித்துயிருப்புலக்கைக்கொண்டுசாடு தேனருவி பாயுமடா
யிரண்டுசாமம், அரசித்துச்சாடயிலேமாப்போலாகும அம்மாவை
த்தொண்டியொருபாண்டத்திட்டுநாசித்து அப்பாண்டமதிலேசேரு
நாதாந்தசுத்தசலம்படிதான்ரண்டு வெரிசித்துஅச்சலத்தை யதிலே
விட்டு விபரமுடன்கரமதுவால்கரைத்துக்கொள்ளே (௨௨௫)

கொள்ளடாவென்மகனேகரைத்துநீயுங் குருசொன்னறிப்பாக
மந்நாள்முழுதும், நள்ளடாதெளியவைத்தால் மறுநாள்தன்னில் ந
வநீதமிரங்கிசுத்ததெளிவதாகும்; மள்ளடாயத்தெளிவைமறுபாண்
டத்தில்மைந்தனேயிறுத்தக்கனைச்சொல்லக்கேளு, அள்ளடா யப்பா
ண்டமடுப்பிலேற்றி யக்கினியைமூட்டியருள்காணப்பாய்த்தானே, ()

காவிய மைந்துக்கும் இந்நூல் குருநூல்,

காணப்பாயிந்நூலுமகத்தாம்பீடங் கருவான வாயிரத்திருநூறு
தான், ஆணப்பாசித்தருக்குவுயிர்தாமிந்நூல் அருளினேம்சௌமிய
சாகரந்தான்பாரு, நாணப்பாகாவியமைந்துக்குமிந்நாதாந்தசர்வே
தபீடம்பீடம், கோணப்பாகுருநூலு சித்தருக்குக் கூறினேந் திறவு
கோல்குருநூல்தானே. (௨௨௭)

நவநீதம்

தானானமுன்சொன்னநவநீதங்கேளு தனதாகச் சொல்லுகிறே
ன்தவறில்லாமல், நானானசாமம்ரண்டு அக்கினியைமூட்டிநளினமெ
ன்றபாகமதாயெரித்தாயானால்கோனானகுருவருளால்யாகுமேபோலாம்

குருவானபாகிறக்கிக்கூறக்கேளு, மாறானபாண்டமதையிறக்கிநீயும்
வசனிப்போம்பிங்காலினிறுத்திடாயே (௨௨௮)

இறுத்துநீயிரண்டுரசப்பிங்கான் றன்னிலேலன் மகனோரவிதனி
லேபத்துநாள் தான், திறுத்துநீரொன்றுமுழுதும் வைத்துநேர்
மைபெறவேயின்கசிவையிறுத்துப்போடு, வறுத்துநீமதிலிறங்குமிங்
கிரகோபமகத்தானபெண்ணையதுகழன்றுபோகும், அறுத்துநீயிப்ப
டியேபத்துமுறையாறுலருளானபஞ்சபூதவுப்புதாமே (௨௨௯)

குருவுடன்சீஷன்தர்க்கம்,

உப்பானவுப்புக்குப்பேர்தானென்ன ஒருமூலப்பாலுருளையெ
ன்றபேர்தானென்ன, அப்பானஅப் புக்குப்பேர்தானென்ன அடிமுடி
யென்றிருக்கும்பேராமியென்ன, நப்பானநெநிதமூர்த்தமென்னநாத
மென்றும்விந்துவென்றும்பேர்தானென்ன, செப்பானமூலமாதாரகா
ல்வனென்ன, சனித்ததென்னவுதித்ததென்னசெப்புவீரே (௨௩௰)

செப்பாதபொருளென்ன அண்டமென்னசெயலானபிண்டமெ
ன்னகருதானென்ன, தப்பாதவுறுதியென்னதலைப்பேரென்னதருவா
னகடுஞ்சூலாய்நின்றதென்ன, மூப்பாதையொழிக்கு மேலானதென்
னமும்மூலமூலமூலமானதென்ன, எப்பாதையெந்தனக்குயருள்செ
ய்வீர்தானென்குருவேசௌமியத்திலியம்புவீரே (௨௩௧)

வீரானநாராசமூமையென்னவிதித்தவிதிவிட்டகுறைதொட்ட
குறையென்ன, மாரானமதியென்னரவிதானென்னமகத்தானபிரவி
யென்னும்பேர்தானென்ன. காரானகம்பியுப்புகல்லுப் பென்னகரு
வானபாறையுப்புநடுவுப்பென்ன, ஆரான அடியுப்புமுடியுப்பென்ன
அருள்செய்வீரென்குருவேயருள்செய்வீரே (௨௩௨)

வேகாத்தலைசாகாக்கால்பஞ்சபூதம்விபரம்பெயர்கள்,

அருளானமுத்தியென்னசத்தியென்னஅறுபத்துநான்குசித்து
மானதென்ன, வெருளானதலையென்ன வமூர்த்தமென்னவேகாததலை
யென்றபேர்தானென்ன, சருளானசாகாதகாலுமென்னசற்குருவேக
ண்டென்னநாபியென்ன, பருளானபனிநீருசுக்கிலமென்னபகராத
பேரென்னபரிவாய்ச்சொல்லே (௨௩௩)

சொல்லையாயென்குருவேயகத்தியசுவாமிசூட்ச மென்னதூல
மென்னதுதிதானென்ன, கல்லையாகருவிகாரணியென்னகடுஞ்சூலா
யிறந்தபாலன்பேர்தானென்ன, மெல்லையா மேருவென்னயட்சரந்தா
னென்னமேகரத்தமாகாசம்வாயுவென்ன, தெல்லையாதேயுவென்ன
அப்புவென்னதிருவென்னகுருவென்னபிறிதிவுதான்காணே ௨௩௪)

காணுகின்றபிரிதிவியோடஞ்சு மென்னகளைவென்னமவுனமெ ன்னயோகமென்ன, ஆணுநீசித்தமென்னஞான மென்னஅண்டசரா சரங்களுடேபோர்தானென்ன, நாணுநீயாதாரமானதென்னநவசராசர ங்களுடேபோர்தானென்ன, மாணுநீமண்ணென்னவினைதானென்னமா ய்கைவந்தருழ்ந்துநின்றவாலாற்சொல்லே. (௨௩௫)

நால்வகைசாதிவிபரம்.

சொல்லேநீ அல்லலென்னதுக்கமென்னதூரா தூளைப்பாவை யென்றதுருவமென்னஅல்லேதுழன்றுபூஅதுவாரென்னஅக்கினி சங்கினிசித்தினிபத்மினிதானென்ன, மலமேலதுமண்டமூட்டையது வாலென்னமார்க்கமென்னராப்பகலில்தான்வசனிப்பென்ன, கல்லே துயதின்வாயிலுடற்சலென்ன, கருங்கோழிமூட்டையதால்வாதமா மே (௨௩௬)

ஆமென்றலுசிநீரோமநீயென்ன அச்சுருநீர்பேரென்னசினிநீயெ ன்ன, மாமென்றமணநீர்சுக்கநீயென்னமகத் தானசலாங்கியின்காசிநீ யென்ன, நாமென்றவேசிநீதேசிநீயென்னவலமானகேசரிநீர்கடல்நீயெ ன்னவாமென்றசுழிநீருவர்நீயென்னமகத்தானசலநீருவசனிப்பீரோ

அகத்தியர்சொல்லுதல்புலத்தியர்கேள்வி

வசனிப்பீரென்குருவேயகத்திய சுவாமிவாலைநீர்பாலைநீர்வசனி ப்பென்ன, அசனிப்பிரசக்தநீரதுவாரென்னஆணீரு பெண்ணீருஅ ருள்வதென்ன, நிசனிப்பீர்நிராமயமாய்நின்றபொருளென்னநிறணநீ ர்நவநீதநதிநீயென்ன, நசனிப்பீர்சரசோதி யின்தீர்த்தமெனனநளினா மதாயென்குருவேநவிலுவீரோ (௨௩௮)

நவிலுவீரடியேனுக்குக்கோதாவேரிநளினமென்றசெம்புத்தீ ர்த்தமென்ன, எவுலுவீர்பழனிநீர்பூளநீயென்னயென்குருவேசரவ ணப்பொய்கைநீயென்ன, அவிலுவீர்பூபதியென்னயங்கமென்னஅரு ளானகுருவினடியானதென்ன, புவிலுவீர் புஷ்பநதிதீர்த்தமென்னப் புனிதமென்றபாவையெல்லாம்புகலுவீரோ (௨௩௯)

புகலுவோம்புலத்தியனேராசானந்தயோகிபுஷ்பநதிதீர்த்தமெ ல்லாம்புகலக்கேளு, அகலுமேலா மண்டபிண்டமாதியந்தம அடிமுடி தானிதுவஞ்சும்பஞ்சபூதம், மகலுவோமிறவஞ்சா லெல்லாமச்சு மாமீகோழிமாருசெடிகள்மிருகமெல்லாம், வகலுவோரு சலந்தனி லேவாழுயிரெல்லாம்மைந்தனேவைந்துபூதமறுவஞ்சிலலே (௨௪௰)

இல்லையடாவெறும்புகடைபிறி திவியில்வாழுமியல்பானசீவ னெல்லாமஞ்சுபூதம், அல்லையடாயனந்தமுயிரனேகத்திற்கும்வைந் துபஞ்சபூதமடாவைடாகேளுநல்லையடாசகலவுயிர்புல்லுபூடுமுதல்

தான் நவசராசரங்களிலேயிருக்குமுயிரெல்லாம், வல்லையடாவைம்பூதம்சகலத்திற்கும் மறைப்பில்லாச்சௌமியத்தில்மாட்டக்கேளே.

ஐங்காயத்திருப்பு,

கேளப்பாபுலத்தியனேமவுனயோகி கெணிதமதாய்ச் சொல்லுகிறேன்கேளுமைந்தா, ஆளப்பாயனந்தமுயிரானதெல்லாமவைம்பூதமென்றுநாமருளிச்செய்தோம், நாளப்பாமனிதராயுதித்ததெல்லாமமாயாசத்திபெண்ணுறுதிக்காலாறெல்லாம், ஏளப்பாவைம்பூதம்பஞ்சறிவுமுண்டென்மகனேயிதாண்டுமியம்பினேமே (௨௪௨)

இயம்பினதோர்சேதியென்றால் சொல்லக்கேளு, இயல்பாகச்சொல்லுமப்பாயின்னங்கேளு, அயம்பினதோர்காயமடா வைந்தாயந்தான் அதிலேலிருந்தஅண்டவுப்புவதனால்மைந்தா, நயம்பினதோர்நவப்பிரமமதற்குள்ளாச்சு நவசராசரங்களெல்லாமதற்குள்ளாச்சு, மயம்பினதோரைம்பூதமதற்குள்ளாச்சு மண்டபிண்டமாதியந்த மதற்குள்ளாச்சே. (௨௪௩)

ஆச்சென்றபஞ்சறிவுமதற்குள்ளாச்சு அடிமுடியும்பரமாத்மாவுமதற்குள்ளாச்சு, காச்சென்றகருவிகரணாதியாச்சுகருக்குருவும்பஞ்சநதியதற்குள்ளாச்சு, வாச்சென்றவஸ்துவாலேபதிரண்டமாச்சுவசனித்தோம்சகலநிதித்தமாச்சு, காச்சுதென்றவாணிபெண்ணைப் பிரபஞ்சமாச்சு காசிநீரால்கல்லுப்புமியாச்சே (௨௪௪)

பிண்டவெழுத்துமூன்சொன்னவுப்பிலுடற்குறி

ஆச்சப்பாபஞ்சமூர்த்தமதற்குளாச்சு அண்டபிரண்டமெல்லாமதற்குள்ளாச்சு, நாச்சப்பாதலைப்பேறுபிண்டமாச்சுநாதவிந்துவெனிதநீராதுவேயாச்சு, ஏச்சப்பாபிளம்பானகுருகுலாச்சு இரவிமதிரவிபுடனேபிறவியாச்சு, வாச்சப்பாவஸ்துவென்றும் பானமாச்சுவசனித்தோர்முடியாச்சுமூலமாச்சே (௨௪௫)

ஆச்சென்றநீரெல்லா மதற்குள்ளாச்சு அருளினதோருப்பெல்லாமதற்குள்ளாச்சு, மாச்சென்றமண்டலங்கள்மூன்றுமாச்சு, வாதபித்தசேத்துமமுமதுவேயாச்சு, ஏச்சென்றயேகவுப்பு மதுவேயாச்சு, இயம்பினதோருடற்கல்லுஅதுவேயாச்சு, தாச்சென்றதலைமனைடவிந்துநாதந் தற்பாமுஞ்சிற்பாமுமதுவேயாச்சே (௨௪௬)

மதுவானநாதமடாஉகாரமாச்சு மானவந்துவிந்துவடாஅகாரமாச்சு, அதுவானஓங்காரமண்டமாச்சு அண்டத்திலமூர்த்தசலப்பிறவியாச்சு, வதுவானவஸ்துவது வாலையாச்சு வசனித்தோம்பிறிதிவுதானப்புமாச்சு, செதுவானதேயுவதுவாய்வுமாச்சு செனித்ததடாகாசமைந்துமாச்சே (௨௪௭)

ஆச்சடாயதற்குப்பஞ்சகர்த்தாளாச்சு அதற்குள்ளேமேருவென்றசோனையாச்சு, மாச்சடாஅந்தற்குமட்சரந்தானுச்சுமனவில்லாத்தொண்ணூற்றூர்த்த்துவமாச்சு, வாச்சடாமயிஷத்தோ டெலும்புசதையாச்சு மடச்சுரோணிதமூடன்மச்சையாச்சு, ஏச்சடாயிரல்குடலுதிரமாச்சு இபம்பினதோர்வேதமெல்லாமிதற்குளாச்சே. ( )

சுத்தசலத் தெளிவு;

ஆச்சுதிக்கவுடற்குறிகள்முன்சொன்னவுப்பில் அரண்சொன்னராணபாதலேச்சனுகும், கோச்சுதிக்கவதற்குப்பேர் கோடாகோடிகூறினேன்மேலண்டமதுக்குமப்பேர்தான், வாச்சுதிக்கவுடற்குறியாவெல்லாமாச்சு மனுஷசென்மமதனமேலே வழலையாச்சு, கோச்சுதிக்கநாலெல்லாம்ராசியோர்க்கு கூறினேன்முனைமையாய்ப்பவிதந்தானே ( )

பவிதமதுவருகவென்றால் ராசியில்லோன் பாவிகட்குயென்னசொன்னாலெரியுமோபார், கவிதமதுராசியிருந்தவர்க்கேகேளுநலமானசாத்திரங்களெல்லாந்சித்தி, சொவிதமதுவருகவென்றால்மற்றபேர்க்குக்குநசொல்லப்பவிதமடாகுறைவராது, வவிதமதுவருகவென்றாலண்டகோழி மகத்தானவித்துவப்பாசுத்தசலமாமே, (௨௫௧)

ஆமென்றசுத்தசலந்தெளிபவகைகேளு ஆராதாரத்தினுடதலையண்டமவாங்கி, வாமென்றமூலமது சிதறிடாமல் மகத்தானதலைப்பிண்டம்கன்னமாக்கி, தேமென்றசுத்தசலமண்ட நீற்றிப்போடத்தெளியுமப்பாநவநீதம்போலேயாகும், மாமென்றவந்தெளிவில்தலையண்டசுண்ணம்போட்டால் மைந்தனேகோடாகோடிநீறதாமே,

தலைச்சனுடவிவேகத்தால்தன்னைத்தானறியவும்

தாமென்றதலைச்சனிடவிவேகத்தாலேதன்னைத்தானறியவேண்டுந்தருவாய்நீதான், நாமென்றசௌமியத்தில் நன்றாய்ச்சொன்னோம் நவகோடிவித்தையெல்லாமினிமேல்மைந்தா, வாமென்றவிவேகத்தால்விளம்பினேம்பார் மாணிடரிலறிவுள்ளோர் வாதஞ்செய்வீர், யாமென்றநிதமெல்லாமைம்பூதமாகுமாதாரமறிந்தவர்க்கே.வாதஞ்சித்தே, (௨௫௨)

வாதமென்று அலைந்துகெட்டமாங்களேகேளும்மகத்தானசாத்திரங்களனந்தங்கோடி, போதமென்றபொன்னுவெள்ளிக்கதுவோபாடி போடயில்லைநூல்களெல்லாம்பொல்லாக்காயம், சேதமென்றும்வாராமலனந்தங்காலந் தேகசித்திபெறுவதற்கு வாதஞ்சொன்னோம், ஆகமென்றகற்பமடாவாதகற்பம் அக்கற்பங்கொண்டவனேயரனென்பாரே, (௨௫௩)

மூன்சொன்னவுப்புவித்தையறியவும்

பாரடாபுலத்தியனேமூன்சொன்னவுப்புபாடுகிறேன்சௌமியத்தில்பரிவாய்நாமும, ஆரப்பாவறிவார்களைய பூதவுப்பு அகாரவுப்புஉகாரவுப்புஓங்காரமெப்பு,மாரப்பாமூன்றுப்புமதன்பேரைக்கேளுமகத்தானகமபியுப்புகல்லுப்பாகும், வாரப்பாபாறையுப்புமூன்றுப்பாச்சுமகத்தானபீங்காணிலெடுத்துக்கொள்ளே (௨௫௪)

கொள்ளடாபுலத்திய னேயென்மகனேகேளு, குருவானவுப்பினுடவர்னமென்றால், அள்ளடாசொல்லவுமோநாவுமுனைடோ அகத்திலேவிளைந்தவுப்பு ஆர்தான்காண்பாரகள்ளடாவெடுத்து அதைப்பார்த்தாயானால்நவநீதவமூர்மதுமருவிப்பாயும்கொள்ளடாகுருவாக்கியம்சிதம்பரத்தின்பூசை கோதையிளமாமயில்தன்வாலை பூசைசெய்யே (௨௫௫)

சிவயோகபூசைஐம்பூதசுண்ணம்

செய்யடாசிவயோகபூசைசெய்து செயலானவுப்பதனைப்பதனம்பண்ணு, அய்யடாயந்தவுப்பிலேத்துபலம் வாங்கி அருளானவைம்பூதசுண்ணங்கேளு,மையடாயண்டமெழுகதனால்மைந்தாமகத்தானகுகைசெய்தாவியுலர்த்தி,மெய்யடாயக்குகையிலேப்பூதவுப்புவேதாந்தவுப்பதனையதனிற்போடே (௨௫௬)

புடம்

போடப்பாபுலத்தியனேயிந்தவுப்பிட்டு புகழானயதன்மெழுகதன்மேற்கேளு,வாடப்பாகலசமதுவலுவாய்ச்செய்துவளமானசீலையேழுமண்ணுஞ்செய்து, ஆடப்பாவிசாமமுலர்த்தியின்பு அருளானகுகையெடுத்து ஆடக்கேளுநாடப்பாகாட்டுமுட்டைவலுவாய்கொண்டுநவிலுவோங்கெசபுடந்தான்போடுவாயே (௨௫௭)

சுண்ணதிறமறிய

போடுவாய்கெசபுடந்தான்போட்டாயானால்புகழானவைம்பூதச்சுண்ணமைந்தா, நாடுவாய் புடமாறி யெடுத்துப்பாரு நாமென்னசொல்லமப்பாவிந்தச்சுண்ணம்,சாடுவாய்சவச மெல்லாந்தட்டிப்போட்டுசமர்த்தானசிலேயேழுஞ்சுட்டடாய்நீ, ஆடுவாயக்குகையைப்பார்த்தாயானால்வைம்பூதச்சுண்ணமென்றலறையப்போமோ (௨௫௮)

போமென்றசுண்ணமதைப்பார்த்தாயானால்புவனமெல்லாந்தங்கநிறம்போலேகாணும், ஆமென்றவகத்திலேவிளைந்த சுண்ணம்ஆருமறியார்களுண்மையண்டசுண்ணம்,தேமென்றபிசுண்ணங்கோடாகோடிகிரிமூன்றுமுலகுஞ்சோதிகாணும்,நமென்றசுண்ணமதைச்சீசாதன்னில்நவிலுவோம்பதனமதாய்வைத்துப்போற்றே (௨௫௯)

சுண்ணத்தில்வாலைகற்பமறிய

போற்றடாவென்மகனே புலத்தியனேகேளு புதுமையென்றசு
ண்ணத்திற்கற்பங்கேளு, வாற்றடாவாலை கற்பமார்தான்செய்வார்ம
ண்டலத்தில்மெய்ஞ்ஞானியவரேசெய்வார், ஆற்றடாயோகிசெய்வா
ர்மவுனிசெய்வார்அருணிறைந்த சித்தர்முதலோரெல்லாஞ்செய்வார், ஏற்
றடாமண்டலந்தானதினங்கொண்டா லுண்டால்என்னைப்போலாயிருவாயி
றவாய்க்காணே (௨௱௰)

நவநீதலேகியம்,

காணப்பாபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு கருவானவாலைகற்பங்க
ருத்தாய்க்கேளு, ஆணப்பாதலை யுப்பிலேக்குபலமொன்றியருளானசு
ண்ணமதில்விராகனெந்துவாங்கி, பேணப்பாபிஞ்சுகாளிவிதூரண்டுமிட்
டுப்போனபனிநீருசுத்தசலமைந்து, நாணப்பாபதிவிடுவிரவியில்வை
த்தால்நவநீதமிறங்குமப்பாயென்னசொல்வேன் (௨௱௧)

சொல்லவொண்ணாநவநீதமெடுத்துக் கொண்டுசொற்பெரியமா
றுபிங்கான்மதனிலிட்டு, அல்லவொண்ணாமதிதனிலே யொருநாழி
கைவைத்தால் அரசாரநவநீதமலேகியம்போலாகும், வெல்லவொண்ணா
லேகியத்தையெடுத்துப்பார்த்தால்வி சிகமதாயிருக்குமப்பாவிதமா
ய்க்கேளு, நல்லவொண்ணாலேகியத்துக்கணபதியைபூசைநவிலுவேனா
ம்வாலையுடபூசைசெய்யே (௨௱௨)

வாலைபூசை;

செய்யப்பாசிவயோகஞ்செய்யும்போது செயலானவாலைலேகி
த்தைக்கொண்டு, ஐய்யப்பாநெல்வி யுடபருப்பளவாகஅரகராநாவுத
ட்டாமற்கொள்ளு, நையப்பாகொண்டிடவேயுள்மூலத்திலநிளினம
தாயசக்தியேமாண்டுபோச்சு, மெய்யப்பாமேகமிருபதொன்றி
லே விளங்கியதோர்பிரமூலமற்றுப்போச்சே. (௨௱௩)

வாலைலேகியங்கொள்ளும்விபரம்.

போச்சப்பாபித்தத்தாலெழுந்தவாய்வு புசமானவாயுவதா லெ
ழுந்தபித்தம், ஓச்சப்பாயுடலைவிட்டு யோடிப்போச்சு வொன்றான
வாதத்தாலெழுந்தவாய்வு, வாச்சப்பாவாலையுடலேகியத்தால்மாண்
டுதடாவாதபித்தசிலேட்டுமமும்போச்சு, ஏச்சப்பாமண்டலந்தான்ப
த்தியமாய்க்கொள்ள இயம்புகிறேன்புலத்தியனேயியம்பக்கேளே ()

பத்தியமறியும் விபரம்.

கேளுநீபிக்கத்தாலெடுத்தகறியெல்லாம்கெணிதமென்றபுளியுட
ன்நல்லெண்ணெய்சுண்ணம், ஆளுநீகாரமதுகடுகுநல்லரிசி ஆகாதுபச்

சரிசியடிக்குமைந்தா, பேரூநீபுளியாரைகற்பூரசுண்ணம் பேசுகிறே
ன்மிளகுத்தூள்பசம்பால்நெய்தான், நாரூநீயிவ்விதமாய்மண்டலங்
தான்கொண்டால் நவரத்னதேகவச்சிரமாகுந்தானே (௨௬௫)

நரைதிரைமாண்டுபோக

தானென்றவாலையப்பாமண்டலத்துக்குள்ளே தருவானநரைதி
ரையுமாண்டுபோகும், ஏனென்றயிளம்பாலன்தலைச்சனைப்போல்இ
யம்பினேந்தவாராதாயிதற் கிடுண்டோ, பானென்றபாடல்பதினாறுல
ட்சம் பாடினேஞ்சௌமியத்தில் பலனெல்லாந்தான், வானென்ற
பொருளாகவசனித்தோம்பார் வாலையுடகற்பமதைமாட்டினேமே.(

மாட்டினேம்புலத்தியனேமகத்தாஞ்சுண்ண மறைக்கவில்லையி
துகளெல்லாமுண்மையாக, சாட்டினேமம்புசரம் போலேயிந்நூல்
சாடினேம்பொருள்க ளெல்லாந்தவறில்லாமல், நாட்டினேம்சௌ
மியசாகரந்தானின்னூல் நாதாந்தசித்தருக்கு கருநூல்பாரு, ஏட்டி
லேசொன்னதென்று யெண்ணவேண்டாம் யென்மகனேலபி யிருந்
தாலெய்தும்பாரே. (௨௬௭)

பாரடாமுன்சொன்னமூலவுப்பு பரிவானதலையுப்புசெயநீர்கே
ளு, ஆரடாவறிவார்களிந்தசெயநீர் அளவில்லாமுறைக ளெல்லாங்
குருமுறைதான்பாரு, வாரடாபீங்கானில் சுத்தசலம்பனிநீர் வகை
யொன்றுக்கைக்குபலம்பிறுக்குவிட்டு, பாரடாமும்மூலவுப்புபலம்
பத்து பரிவானபீங்கானில்நிறுத்துப்போடே (௨௬௮)

புத்திதேறுதல்

போடப்பா புலத்தியனேராசானந்தயோகி புகழானபீங்கானி
லிந்தவகையெல்லாம், நாடப்பாகரமதுவால்பிசைந்துருட்டி நல்லா
விதனிலொரு நாழிகையேவைத்தால், ஏடப்பாசெயநீரு யென்ன
சொல்வேன் இறங்குமப்பாதலையுப்பு செயநீர்தானும், ஆடப்பாசெ
யநீரதிக்காரம் அரன்சொன்னதிந்தமுறையான்கண்டேனே(௨௬௯)

மாணிடருக்குப்புத்திசொல்லுதல்

கண்டதொருசெயநீரையெடுத்துக்கொண்டுகருவானசிஷாவில்
பதனம்பண்ணி, அண்டர்தொழுஞ்சதாசிவத்தை மனதிலெண்ணிய
கண்டசெயநீரதற்குவாலைபூசை, மண்டலங்கள்திருமடா பதினெண்
வாத்தியமகத்தானபூசைசெய்துமகிழ்ந்துபோற்றி, தொண்டனென்
றுபேறு பெறச்செயநீர்தன்னை துதிசெய்வாய்சதாகால மதியாற்
றேறே (௨௭௰)

தேறுவதுமதியாலேதேறவேண்டும் தெளிவதுமதியாலேதெ
ரியவேண்டும், கோறுவதுமதியாலேயறியவேண்டுங் குருசெயலும

தியாலேபுத்திவேண்டும், சேருவதுமதியாலேசித்திவேண்டுந் தெச
திட்டைபெறுவதுந்தான்மதியால்வேண்டும், பொருவதுமதியாலே
செல்வம்வேண்டும்பேரின்பசாத்திரத்தைப்பேணிப்பாரே (௨௭௧)

சாத்திரந்தான்பார்த்துத்தெளியாதபேர்க்குத் தந்தைதாய்கொ
டுமையென்றுதவத் திலிலாதோர், யாத்திரைதான்போனதனாலாவ
தென்ன அறிவில்லாக் கொடுமையதா லெபியானதையா, கோத்திரந்
தான்விளங்கவிந்து தத்துவத்தைக்கண்டு குருவாதிநிலையளவு தான
றிந்து, பாத்திரந்தானிதக்கமில்லாப்பாவிகட்கு பார்த்துப்பார்த்தினந்
தோறுமலைவார்தாமே (௨௭௨)

அலைவோர்க்குயென்னசொன்னாலாவதென்ன அறிவறிந்தபின்
னைகளேயன்பாய்ச்சேரும், கலைவோர்க்குயிந்நூலு சௌமியந்தான்
கடைத்தேறும் ஞானிகளே குருவாய்ச்சேரும், மலைவோர்க்குமாய்
கையைத்தானடித்துத்தள்ளி மாதாரதெரிசனத்தின்பொருளைக்கண்
டு, நலைவோர்க்குத்தன்னைத்தான்றனென்று நவநீதலேகியத்தைநா
டோறுமுண்ணே (௨௭௩)

நவநீதத்திராவகம்

உண்ணடாநவநீதத்திராவகத்தைச்சேருவுறுதிபெறச்சொல்லுகி
றேனுண்மையாக, நண்ணடாமுன்சொன்னவழலையுப்புநளினமென்
றுபலமைந்துவெடியுப்பைந்து, கண்ணடாகம்பியுப்புகல்லுப்பைந்து
கருவானபாறையுப்புபொருளுப்பைந்து, மண்ணடாமதியுப்புரவியு
ப்பைந்து மகத்தானபடிகாரவுப்புபலமஞ்சே (௨௭௪)

அஞ்சானவகையெல்லாம்பலமஞ்சாக அருளுகிறேன்மிடைகு
றையாதெடுத்துக்கொண்டு, கஞ்சானரசக்கலசமதனிலிட்டுக்கருவா
னசுத்தசலம் பனிநீர்பலமைந்து, மிஞ்சாமலின்னீராக்கலசத்திட்டு
மென்மைபெறமெழுகதனற்கவசஞ்செய்து, மஞ்சானவிந்ததனுற்சீ
லையேழு மைந்தனேசெய்துமுடிப்பித்துக்கொள்ளே (௨௭௫)

கொள்ளடாயென்மகனே புலத்தியனேயப்பா குருவானவன்
றனுடஅடுப்புபோல, செள்ளடாசெய்துமுடிப்பித்துநீயும் செய
லானகலசமதை யெடுத்துக்கொண்டு, அள்ளடாயடுப்புமேற்கவசம்
வைத்து அப்பனேகலசமதின்பக்கத்துவாரம், மெள்ளடாசில்லுபோ
க்கியக்கினியைமூட்டி மேலானபாலைகொண்டு சொல்லக்கேளே ()

கேளடாயென்மகனேசில்லுசெய்த கெணிதமென்றதுவாரத்தி
ற்சரியாய்மைந்தா, பாளடாபாலையொன்றுசெய்துமுடிப்பித்துப்பரி
வானபாகமதாய்வைத்துநீயும், காளடாகாளமேகம்போலத்தீயைக்க
ருணைதரவேண்டுமென்றுகளிகூர்ந்தையாதேளடாகொடுமுதல்போ
ல்திராவகத்தைமைந்தா தென்யாகநீயிறக்கியிறுத்துக்கொள்ளே ()

கொள்ளப்பாமௌனரசானந்தயோகிகூறினேன்திராவகம்போ
னலொன்றுமில்லை,அள்ளப்பாமறுசக்கலசத் தன்னிலப்பனேயிறு
த்ததனைப்பதனமாக,நள்ளப்பாநவநீத திராவகத்தைநாம்சொன்னோ
ம்சிதம்பரத்தின்வாலைபூசை, செள்ளப்பாசெய்துமுடிப்பித்துக்கொ
ண்டுசெயல்கருகவேண்டுமென்றுதெரிசிப்பாயே (௨௭௮)

செய்யப்பாதிராவகந்தானிதுவித்தைதேகியென்றயோகிகளே
செய்வினையாஅய்யப்பாதிராவகந்திறலேமைந்தாயளவில்லாக்கோ
டிவேதைதானேயாகும், நய்யப்பாநவகோடிசித்துமாடும்நவசராசர
ங்களெல்லாமெரிந்துபோகும், எய்யப்பாயிந்நூல்போலொருநூலு
ண்டோஇயம்பினேன்சௌமியசாகரந்தான்பாரே (௨௭௯)

இந்நூல்போலொருநூலுமில்லை ஆயிரத்திருநூறில்
அறுபத்துநான்குசித்துமாடும்

பாரப்பாபுலத்தியனேசொல்லக்கேளுபாடினேன்மாயிரத்திரு
நூறின்நூல், ஆரப்பாவறிவார்களளவில்லாதஅப்பனேவெகுகோடிசி
த்துமாடும், தேறப்பாயிந்நூலிலனேகந் சித்தர்தேறினார்காவதருள்
சொல்லப்போமோ, ஊரப்பாயிடங்கொள்ளாதிந்தநூலுஒருகோடிக
வந்செய்தோர்க்கெய்துமாமே (௨௮௰)

எய்துமப்பாயிந்நூலுமகத்தாம்பீடமென்னவொண்ணுவோ
டுக்கமெல்லாமியம்பினேனப்பாவைதுமப்பாவாதகாவியத்தின்பூட்டு
மறைப்பெல்லாந்திறவுகோலாய்த்திறந்துவிட்டோம்,மைதுமப்பாப
ஞ்சகாவியத்துக்கெல்லாம்மகத்தானவிருபீடம்பீடமிதுமப்பாயி
ந்நூலிலுண்மையாகஅரனேயென்னுனையப்பாவுண்டோநு ( )

வாதகாவியத்திற்குதிறவுகோலிந்நூல்

விண்டோமேபுலத்தியனே யொவ்வொன்று கவிதந்துசொன்
னோமாராய்ந்துபார்ப்போரில்லை, அண்டோமேயொவ்வொன்றுய்ச்
சோதித்தாக்கால்அசப்படுங்காண்பாடு பட்டோர்க்கெய்துமெய்தும்
நண்டோமே நாம்சொன்னதிறவு கோலுகளினமதாய் திறப்பார்கள்
ஞானிஞானி, கண்டோமேகருக்குருவையின்னாலில்விண்டோம்கரு
வானமௌனியென்றுக்காணுவானே (௨௮௨)

வெடியுப்புத்திராவகம்

காண்பதற்குத் திராவகத்தைக்கருவாய்ச்சொன் னேன்கடைத்
தேறும்யோகிகட்குக் குருவைக்கேளு ஆண்பதற்கு பின்னமொருதி
ராவகத்தைக்கேளு அருளுகிறேன்சித்தர்களேயாய்ந்துபாரும், மாண்
பதற்குமகத்தானதிராவகந்தான்மைந்தாமருளுகிறேன்வெடியுப்புத்

திராவகத்தைக்கேளும்,நாணப்பதற் குநாம்சொல்வோம்வெடியுப்புப லம்பத்துநலமானபொட்டிலுப்புகல்லுப்புபத்தே (௨௮௩)

மத்தானநவாச்சாரம்சீனம் பலம்பத்துபரிவானபாறையுப்புகம் பியுப்புபலம்பத்து, நத்தானயிவ்வகைகள்கல்வத்தி லிட்டுகளினமதா யொழுசாமந்தூளதாக்கி, கத்தாறைசக்காகமதனிலிட்டுசுடேரமென்ற பண்டமெழுகவசஞ்செய்து, செத்தானவித்ததனுலேழுசீலைசெய்து செயம்பெறவேசில்லுபோக்கிச்செயமாய்த்தானே (௨௮௪)

தானென்றசுத்தசலம்பனிநீர்சேருதண்மைபெறப்பலம்பத்துவி றுக்கெடுத்து,காலென்றநாகத்தைரவிபிற்சாமம்வைத்துகருணைதர வேண்டுமென்றுயெடுத்துநீயும், பானென்றதுவாரமதில்பனிநீர்சுத் தசலம்விட்டுபரிவானவடிப் பேற்றிமுன்போற்றீயை, நானென்றபா லையடாபதுமையத்தில்வைத்துநாதாந்தவக்கினியைமூட்டுவாயே( )

மூட்டுவாயக்கினியைக்காள மேகமாகமுக்கிய முடன்றிமூட்டி யெரித்தாயானால்,எட்டுவாயிறங்குமப்பாவெடியுப்புதிராவகம்என் னசொல்வேனதன் பெருமையெவருஞ் சொல்லார் ஆட்டுவாயதை யெடுத்துரவச்சீலைதட்டி அரகராகற்பத்தைப்பார்த்தாயானால்,நாட் டிலேயிப்படியார்செய்யப்போறார்நாதாந்தவெடியுப்புத்திராவகந்தா ன்காணே (௨௮௫)

(இந்தநூலில்கோடிவித்தை,)

காணப்பாபுலத் தியனேராஜயோகிகபடில்லா நூலிதுதானிது போலுண்டோ,தோணப்பாதிராவகத்தைச் சிசாவிற்றுன்செயம்பெ றவேயெடுத்துவிட்டுச்செயலாம்நீயும், நாணப்பாபதனமதாய்வைத் துப்போற்றிநாதாந்தச்சிதம் பாத்தின்வாலைபூசை. சேணப்பாசெய் துமுடிப்பித்துநீயும்சிவயோகப்பூசைசெய்துதெரிசிப்பாயே ( )

தெரிசிப்பாயென்மகனேபுலத்தியனேஐயாதெளிவானவெடியு ப்புத்திராவகத்தைப்போல,தரிசிப்பாய் நாடதிலேசெய்வாரோதான் நாம்செய்தோமகத்தியன்வாக்கமூர்த்தமாகும்.அறசிப்பாய் திராவகத் திலனந்தங்கோடியளவில்லாவேதையெல்லாமாடலாகும்,பரிசிப்பா ய்சௌமியத்தில்பாடினோம்நாம் பாடுபடவேண்டாமப்பாபரிவாய்க் கேளே. (௨௮௮)

(கல்லுப்புத்திராவகம்,)

கேளடாவெடியுப்புத்திராவகத்தைச் சொன்னேன்கெடியானக ல்லுப்புத்திராவகத்தைக்கேளு.நாளடாகல்லுப்புப்பலமோபத்துநடு வானபாறையுப்புபலமோபத்து வாளடா மூப்பூவும்பலமோபத்துவ ளுளுகிறும்வேதையுப்புப்பலமோபத்து,காளடா தலையுப்புப்பல மோபத்துதருளானவுப்பெல்லாஞ்சரியாய்ச்சேரே (௨௮௯)

கல்லுப்புத்திராவகம்,

சேர்த்துநீயிடைகுறையாவெடுத்துக்கொண்டு செயமானகல்வத்திலிதுவெல்லாமிட்டு, ஆர்த்துநீயொருசாமந்தூளதாக்கியத்தானே யெடுத்துநீ கலசத்திட்டு, நார்த்துநீசுத்தசலம்பனிநீர்பலம்பத்துநன்கலசமதில்நன்பாய்வார்த்து, பார்த்திபனேயண்டமெழுகவசஞ்செய்து பரிவானவித்திறை சீலைசெய்யே. (௨௬௰)

செய்யப்பாசீலையெழுசெய்துமுடிப்பித்து செயலான ரவிதனிலேகாயப்போடு, மெய்யப்பாயக்கலசமெடுத்துக் கொண்டுமேலானவண்ணுனடுப்பின்மேலேயேற்றி, துய்யப்பா கலசமது துவாரம் போக்கித்துதிபெறவேபாலையதற்கெதிரேவைத்து, அய்யப்பா யக்கினியைக்காளமேகமாகஅப்பனேதீமூட்டியடவாய்ச்செய்யே (௨௬௧)

செய்யடாசாமமதுயெரித்தாயானால்திறமான கல்லுப்புத்திராவகந்தான்மைந்தா,ஏய்யடாயென்னசொல்வேனிறங்கும்பாலுமென் மகனேபாலையிலேயியம்பக்கேளு, மெய்யடா யிறங்கினதோர் பாலையைத்தான்மேன்மைபெறவைத்துத்தனைச்சொல்லக்கேளு, வையடாசீஷாவில்திராவகத்தைவிட்டு வசனிப்போம் சிதம்பரத்தின் வாலைபூசைசெய்யே (௨௬௨)

சுண்ணவங்கத்தில்தங்கவேதை

செய்துயிந்தத்திராவகத்தைக்கடுகின்வீதம் திறமாகயெடுத்துநீகல்விற்பூசி, அய்துயிந்தயண்டமெழுகவசஞ்செய்து அப்பனே கோழியெறைபுடந்தான்போட்டால், தெய்துயிந்தக்கல்லெல்லாஞ்சுண்ணமாகுந்தெளிவானசுண்ணமதையெடுத்துக்கொண்டு, கொய்தமலர்வாசமதுபோலேயையா கொடிதானவங்கமதுசேர்தானெட்டே. ( )

எட்டானசேர்வங்க மெடுத்துக்கொண்டு எண்ணவொண்ணுக் குகைதனிலேயின்பமாக, உட்டானவுடற்சுண்ணம்விராகன்போட்டு உருக்குமப்பா துருத்திகொண்டுவுருகும்போது, கட்டானகல்லுசுண்ணங்கடுகின்வீதங்கருணைதாவேண்டுமென்றுபோட்டாயானால், அட்டானகனகமப்பாமாற்றேசொல்வேன் ஆயிரத்தெண்மாற்றுதான் யாகும்வாரே (௨௬௪)

வாரானவங்கத்தின்தங்கந்தன்னை வசனிப்போமண்டயச்சில்சாய்த்துநீயும், ஓரானவொருநாழிசென்றால்மைந்தாவொன்றான தங்கத்தையெடுத்துக்கொண்டு, ஆரானசிதம்பரத்தின்வாலைபூசைஆதாரபூசைசெய்துபதனம்பண்ணு, தேரானபோகளெல்லாமிந்நூல்மைந்தா தேறலாஞ்சௌமியத்தில்தெளியலாமே (௨௬௫)

தோராதபேர்களுக்கு இந்நூல்வேண்டும்

பொட்டுப்புத்திராவகம்,

தெளிவதற்குவங்கத்தின் தங்கவேதைசொன்னோம்தேசியென்ற யோகிகளேதென்பாய்க்கேளு களிவதற்குப்பொட்டுப்புத்திராவகத் தைக்கேளு கருவாகச்சொல்லுமப்பாகளிகூர்ந்தையா, வளிவதற்குப் பொட்டுப்புபலமோபத்து வசனிப்போறுப்பூவும் பலமோபத்து, நளிவதற்குகவாச்சாரம்பலமோபத்து நளினமென்றசீனம்பத்துவெ ங்காரம்பத்தே (௨௯௬)

பத்தென்றபடிகாரம்பலமோபத்து பரிவான பாறையுப்பு பல மோபத்து, அத்தென்றவுப்பெல்லாமிடை விதமாக அருளுகிறேன்க ல்வத்திலடவாய்ப்போட்டு, நெத்தென்றதுபோலே சாமங்கொண் டுநீமகனேதூளாக்கியெடுத்துவைந்தா, அத்தென்றசக்கலச மதனி லிட்டுஅருளானசுத்தசலம்பனிநீர்பலம்பத்தே (௨௯௭)

பத்தப்பாவிரண்டுநீர்கலசந்தன்னிலிட்டுபண்மைபெறவிச்சுண் ணம்வழிலேசுண்ணமைந்தா, வித்தப்பாவிராகனெனடை கலசத்திலிட் டுவேதாந்தமெழுகதற்கவசஞ்செய்து, நெத்தப்பாவிந்ததிருலேழு சீலைசெய்து, நீமகனேவியுலர்த்தியெடுத்துக்கொண்டு அத்தப்பாமு ன்னடுப்பிலதுமேல்வைத்து அருளானகவசமதில்துவாரம்போக்கே.

போக்குகின்றதுவாரமகிதேனெறநாகப் புளிதமதாய்ப்பாலைவை த்துப்புகழாய்நீயும், மாக்குகின்றவக்கினியாக்காள மேகமதுபோல் மைந்தனேநீமூட்டிடுவாயையாகேளு, காக்குகின்றபிரண்டுசாமமெ ரித்தாயானால் கனகம்போலிறங்குமப்பாகாணுகாணு, ஏக்குகின்றபா லையத்தானெடுத்துக்கொண்டு யென்மகனேசீசாவில் திராவகத் தைவாரோ (௨௯௮)

வாரடாயென்மகனேபுலத்தியனேகேளு வசனித்தோம்பொட் டிலுப்புத்திராவகந்தான், ஆரடாசிதம்பரதின்வாலைபூசை அடவாக ச்செய்துமுடிப்பிக்கதேநீதான், ஆரடாதெரிசித்து அடிபணிந்து யா ன்சொன்னதிராவகத்தைப்பூசைசெய்து, தேரடாதினமதுவுந்தெரி சித்தாயானால் தெளியலாந்திராவகத்தால்தேறலாமே (௩௱)

அட்டமாரணக்கரு

தேரமைம்புலத்தியனேசொல்லக்கேளு தேனருவிபாயுகின்றத லைச்சன்பிள்ளை, ஊணிலாந்திரித்தறலாவத்தன்னவுடன்சேர்ந்தபி ண்டமடாயண்டபிண்டம், சாரலாறுமுகண்டமூலத்தோடேசாகெ டுத்துச்சுத்தசலம்பனிநீர்கொண்டு, ஏரலாமிரண்டுநீர் பலம்பத்தப் பாயென்னசொல்லவேன்ரசப்பாண்ட மதனில்வாரோ (௩௱௧)

வாரடாவென்மகனே சுத்தமேகேளுவசனித்த தலைச்சனடா போண்டங்கொண்டு, பாரடாபாண்டமதிலிட்டுநீயும் பரிவானகொச்சிமஞ்சள்பலமிரண்டையா, ஆரடாபடிகாரம்பலந்தானரண்டு அவாகிறேன்வெண்காரம்பலந்தானரண்டு, சேரடாசீனமதுபலந்தானரண்டுசெயமாகவிதுவெல்லாம்வாசங்கேளே. (௧௱௨)

கேளப்பாசுத்தமோசயோகி செணிதமென்றபுழுகுபலங்கல்துரிசிடைபத்து, ஆளப்பாயிவ்வகைகள் சரக்கெல்லாந்தான் அருளிநேயிதுவெல்லாங்கல்வத்திலிட்டு,தாளப்பாதுதிபெறவேதுளாதாக்கிச் சொல்லுகிறேன்யஷ்டமாரணக்கருவைக்கேளு,ஏளப்பாயித்தூளைப்பாண்டத்திலிட்டு யென்மகனேபிசறியேயியலைபாய்க்கேளே; ( )

கேளேநீபுலத்தியனேஐயாநலைபா செணிதமென்றபாண்டத்திற்குச்சொல்லக்கேளு! வாள்ளநீயண்ட மெழுகைச்செய்து வதன்மேலேசாணக்கைகவளமாய்மூடி, ஏளேநீயிப்பாண்டமதிலேகேளுயென்மகனேவித்திறுலேழுசீலை, சேகளேதும்வாராதுவாவியில் சாமம்வைத்து குணமுடனேபாண்டத்தையெடுத்துக்கொள்ளே (௧௱௪)

எடுத்துநீயிப்பாண்டம்பூமிதனிற்கேளு இயல்பாகமுழக்குழிதானிறவாய்ச்செய்து, அடுத்துநீபாண்டமதைக்குழிக்குள்வைத்துவதன்மேலேகையிட்டுமண்பரப்பி, நடுத்துநீமண்டலந்தான்சென்றபின்புநலினமதாய்ப்பாண்டமதையெடுத்துப்பார்த்தால், மடுத்துநீமண்டமெல்லாஞ்சிவப்புநிறங்காணும், மகத்தானகவசஞ் சாணச்சைகவாங்கே. (௧௱௫)

வாங்கடாவென்மகனேபுலத்தியனேயையாமகத்தானசீலையெல்லாங்சுழற்றெறிந்து, பாங்கடாபாண்டத்தைப்பார்த்தாயானால் பரணுளாட்டமாரண நவநீதந்தான், ஆங்கடாநவநீத மருவிபாயும் அருளாசப்பாயின்றநவநீதத்தை, ஏங்கடாயெடுத்துஅதைப்பீங்கான்றன்னில் இருத்துநீவார்த்திடுவாமிறவாயென்னே. (௧0௬)

என்னவேபீங்கானிலிருக்கநவநீதத்தில்யென்மகனேபோண்டச்சுண்ணம் பலமொன்று, அன்னவே பொட்டுப்புக்கிராவகந்தான்கேளு அரைப்பலந்தானீத்திலடைவாய்விட்டு,நன்னவோவிதனிலேயரைநாழிவைத்தால் நாதாங்கமெழுகதுபோல் கட்டும்பாரு. மன்னவேமெழுகெடுத்துப்பார்த்தாயானால் மதியென்னவிதற்கு நிகரில்லைதானே. (௧௱௭)

மாந்திரிகமட்டசித்து.

காவென்றமெழுகெடுத்துச்சிவயோகபூசை கருவானசிதம்பரத்தின்வாலைபூசை, தேவென்றகணபதிகன்கந்தன்பூசை தெளிவானவீரபத்திரன்வைரவன்றன்பூசை,நாவென்றநவசித்தாள் பூசைசெய்

னாதகசத்திபூசைசெய்துநவிலக்கேளு, ஏனென்றயவரவர்க்குலட்ச
முருச்செய்து யென்மகனேயட்டசித்துமாடுவாயே. (௫௦௮)

ஆடுவாயெட்டெட்டுஞ்சித்தியாகும் அறுபத்துநான்குசித்தியா
டுமாடும, நாடுவாய்மாந்தரீகசித்தியெட்டும நவிலுவோமுனைவிட்டு
ப்பிரியாளையா, தேடுவாரனேகம்பேர்கருவைக்காணார் தெளிவாகச்
சௌமியத்திலதெரியச்சொன்னோம், ஏடுவாய்மாந்தரீகஞ்சித்திபெ
றவென்றால் இக்கருத்தாலுண்மையப்பாயெடுத்தாடுவாயே (௫௦௯)

ஆடவென்றாலென்மகனேசொல்லக்கேளு அட்டமாரணக்கரு
வையருளிச்செய்தோம், பாடவென்றலிக்கருவைப்பாண்டிக்கொண்
டு பரிவாகயிலவைத்துப்பாண்டிமுடி, நாடவென்றால்பொட்டகத்
திற்பதனம்பண்ணு நளினமதாயென்மகனேநவிலக்கேளு, தேடவெ
ன்றால்மாரணத்தின்கருவைக்கொண்டு தினந்தோறுமடிபணிந்துதெ
ரிசிப்பாயே, (௫௱௰)

ஐந்துருத்தைலம்,

தெரிசிப்பாய்புலத்தியனே கருவைச்சொன்னோம் தெளிவான
வைந்துருவின்றயிலங்கேளு, அரிசிப்பாயைந்துருவின் றயிலஞ்சொ
ல்வோம் அறுபத்துநான்குசித்துமாடுதற்கு, வரிசிப்பாயென்மகனே
யுடன்கட்டையேறும் வஞ்சிநிப்பாய்ந்தவள்தான் மாதுதலையண்ட
ம், கரிசிப்பாய்கழுதாக்குங் கடும்பாலண்டங் கருவான முழுவண்ட
ங்கடுஞ்சூலாமே. (௫௰௧)

வாசத்தூளிடை.

ஆமென்றதலைச்சனட்டாயண்டபிண்டம் அருளான முழுவண்ட
மெடுத்துக்கொண்டுநாமென்றவெட்டுக்குளிறந்தபாலன்நவிலுவோ
முருவெல்லாமாகுமாகும், மாமென்றமஞ்சக்குளிறந்தபாலன மகத்
தானவுருவெல்லாமெடுத்துக்கொண்டு, வாமென்றமனிதாரவம்பட்டா
தயிடம்போய் மைந்தனேவைந்துவின்வகைசொல்வோமே (௫௰௨)

சொல்வோமேமாங்கிஷங்களெலும்புமண்டை சொற்பெரிமாக
வேதான்வெவ்வேறாக, கல்வோமேகண்டித்துப்படிகாரம்பலமைந்து
கருவானசீனமைந்துவெடிகாரமைந்து, அல்வோமேவெடியுப்பு கம்
பியுப்பைந்து அழகானபாறையுப்புவழலையுப்பு, நல்வோமேநவாச்
சாரம்பலந்தானைந்து நவிலுவோங்கொச்சிமஞ்சள்பலந்தானஞ்சே (

அஞ்சானபுழுகுபிசைமூன்றதாகும் அப்பனே கஸ்தூரியிடை
யஞ்சதாகும், மஞ்சானதிதுவெல்லாங்கல்வத்திலிட்டு மைந்தனேதூ
ளாகப்பொடித்துக்கொண்டு, துஞ்சாமல்பீங்கானில் சுத்தசலம்பனி
நீர்துதிபெறவேபலம்பத்துமிட்டுநீயும், நஞ்சானபொடித்தூளதனிலி
ட்டுநலம்பெறவேகுழம்பாகிமுன்மாங்கிஷத்திற்பிரட்டே. (௫௰௪)

மாங்கோலில்மாங்கிஷமூலம்அண்டமெழுகுகவசம்
பிரட்டியேமாங்கோலிலதனிலிட்டுப் பேராகாவிமண்டலந்தானு
லர்த்தி, சாட்டியேயுலர்ந்தசாகெடுத்துநீயும்சமர்த்தானரசப்பாண்
டமதனிலிட்டு.ஆரட்டியேயதன்மேலேசாணக்கைமூடியாகரா யண்
டமெழுகவசஞ்செய்து.தொட்டியேவிந்ததிறுமேலெழுசீலைசெய்துசெ
யலாகாவியுலர்த்திச்செப்பக்கேளே (௲௱௰௫)

குழித்தயிலம்

கேளடாவென்மகனேகனுக்காலாழம் கொடியானகுழிதோண்
டிபாண்டத்தைத்தான், ஆளடாயக்குழியில்கலசம்வைத்து அருளா
னபாண்டமடிசில்லுபோக்கி?காளடாகலசமேற் பாண்டம்வைத்துக்
கருவானகாட்டுமூட்டைக்குழிரொம்பக்கொட்டி.நாளடாவக்கினியா
ற்றீயைமூட்டிநவிலுவோங்குழித்தயிலம்மிரக்குவாயே (௲௱௰௬)

இறக்குவாய் புலத்தியனே சொல்லக்கேளு யென்னசொல்வே
னிந்தகுருவின்றயிலமைந்தா, அறக்குவாய்கலசமதிலிறங்கும்பாரு அ
தனுடையமகத்துவத்தையென்னசொல்வேன்,நறக்குவாய்சாமமூன்
றுசென்றதானால்நவிலுவோம்பாண்டத்தையெடுத்து நீயும்,கறக்கு
வாய் கலசமதையெடுத்துக்கொண்டு கருணைதரவேண்டுமென்று பூ
சைசெய்யே (௲௱௰௭)

செய்யப்பாசீசாவிலெடுத்துவிட்டுச்செயம்பெலவேசிதம்பரத்
தின்வாலைபூசைஐயப்பாசெய்துமுடிப்பித்துநீயும்அருள்தருகவேண்
டுமென்றுதயிலத்தைத்தானேபையப்பாபதனமதாய்வைத்துப் போ
ற்றிப்பறிவானபொட்டகத்தில்பதனம்பண்ணி, கையப்பா தயிலத்தி
லாடும்வித்தைநிமிஷத்திற்கோடாகோடிசித்துதானே (௲௱௰௮)

தானென்றதயிலமதிலாடும்வேதை சதாகோடி.சுண்ணத்தில்தீ
தங்கோடிநாளென்றகட்டுகளிலனந்தங்கோடிநலமான சாக்குகளில
னந்தங்கோடிசாளென்றசாக்குகளில்வேதைகோடி சாக்குகளில்செ
யநீர்கள்கோடாகோடி?வேளென்றசெயநீரில் திரா வகங்கள் கோடி
வெகுகோடிசித்துகள்தான்விளம்புவோமே (௲௱௰௯)

விளம்புவோமின்னூல்தான்தீதபீடம்வேதாந்தயோகி முதல்மவு
னஞானி, அளம்புவோம்தவமுனிகள்ரிஷிகள்சித்தர்அதீதமென்றநா
தாக்கள் பெரியோர்பண்போர், நலம்புவோம்வ ாசிசித்தர் வாதியா
ஞோர்நவினமென்றசற்குருதான்சௌமியபீடம்'புலம்புவோம் புண்
ணியநல்லோரானவர்க்கும் புனிதமென்றநூலிதுதான் புகழ்ந்து
பாரே (௲௱௨௰)

புகழ்ந்துபார்புலத்தியனேசொல்லக்கேளு புகழ்பெரியகாவியந்தானஞ்சுக்கும்பார், அகழ்ந்துபாரைந்துக்குமபொருளாய்நின்ற ஆதாரபீடமப்பாயுயிராமிந்நூல்நகழ்ந்துபாராயிரத்து யிருநூறையாநாதாக்கள்பணியுமிந்தசௌமியந்தான். மகிழ்ந்துபாரிந்நூலைப்பூசைசெய்துமகத்தானபொருள்களெல்லாமாய்ந்துபாரே (௩௨௧)

பொருளானபொருள்களெல்லாஞ்சொல்வோமையாபுண்ணியராய்ப்பிறக்கரிதுயாண்சென்மந்தான். பொருளானபிறந்ததனாலாவதென்ன பெண்மாய்கையிருக்குதப்பா தடையாகத்தான், அருளானதேன்றேல்மாயசத்தி அன்பானகிரியாசத்திவாமசத்தி, மருளானவஸ்துசத்திசாமளாசத்திமகத்தானயாமளாபஞ்சசத்தியாமே ( )

ஆமென்றபஞ்சபூதமொருபூதமாகயதிதமென்று பஞ்சசத்தியொருசந்தியாகி, யாமென்றவாராதாரமொருக்குந்தான் மாயாசத்தியாறுபேரிறப்பதில்லை, ஓமென்றயாகவிதின்விரிவைக் கேளு மொருபுத்தியறிவுடையோரறிந்துபாரு, நாமென்றசௌமியசாகரந்தானிந்நூல் நவநீதவருவியதுபாயுந்தானே (௩௨௩)

பாய்கின்றவருவியதுதேன்ரசந்தான் பண்போர்கள்யோகிகட்கமுதாரந்தான், ஆய்கின்றவதிரசமெல்லாஞ் சேர்ந்து அதிதக்செவுணக்குளிகையடாமவுனபேர்கள், மாயாகின்றபுறவிபடாவாய்வாசிவளர்ந்தபிடமூலம்விட்டுமருவிப்பாயும், மாய்கின்ற மூலம் விட்டால் மேலேபணிரண்டுமதற்கடியில்பணிரண்டுநவிலுவோம் (௩௨௪)

நவிலுவோமபிறிதிவுதானப்புத்தேய்வுநாம்சொல்வோம்புலத்தியனேவாய்வுவாகாசம், மவிலுவோமாகாசஞ்சத்தமாகும்மாசயிதுஆரோடேயாராதாரம், மெவிலுவோமேலாதாரஞ்சத்தியர்தார மேலானவலுவதற்குவைந்துபூதம், எவிலுமிந்தப்படியஞ்சுமாக மேவுசதாசிவத்தோடேயாறதாமே (௩௨௫)

தாமென்ற வாறுசத்திமயமோபோக்கும் தவபெரிய புண்ணியர்க்குயெல்லாஞ்சித்தி, ஆமென்ற வாண்சொன்னமாகமைந்தா அருளினேம்பிறக்கரிது பிறந்தாலென்ன. காணென்ற கருவிகளைக்காணவேணும்காமாலையாசையைத்தான்தள்ளவேணும், நாமென்ற பெரியோரையடுக்கவேணும்நாதாந்தசாத்திரத்தைப்பாருபாரே (௩௨௬)

பாரடாவிந்துபால்கட்டவேணும்பரிவான கற்பங்களுண்ணவேணும், ஆரடாயப்பியாசஞ்செய்யவேணும்அருளினேம் வாசி நிலையறியவேணும்காரடாகாயாதிகற்பம்வேணும்கனவென்ற சொற்பனத்தைக்காணவேணும், மாரடாயாதாரதெரிசனமேவேணும்மானதாமரம்பூசைசிவபூசைகாணே (௩௨௭)

காணப்பாமௌனமெய்ஞ்ஞான பீடங்காவியந்தாணுயிரத்தின் சித்திவேணும்,ஆணப்பாயதீதசித்திமந்திரசித்தியாதாரசித்திபெறவதீதம்வேணும்,ஊணப்பாவுடல் தெரிசனந்தான் வேணும்வுறுதிபெரதத்துவத்தை வறியவேணும், பூணப்பாபூசையு னுட்டானம்வேணும்புகல்பெருகசௌமியமும்வேணும்பாரே (௩௨௮)

பாரப்பாயின்னூலுயதீதபீடம்பரிவானசௌமிய சாகரந்தான்மைந்தா,ஆரப்பாவறிவார்களத்தியன்வாக்கியம்ஆயிரத்திருநூறுயதீதபீடம்,வோரப்பாசகலத்துக்குஞ்சற்குரு தானின்னூல்வேதாந்தநூலிதனைப்ப தனம்பண்ணி, சீரப்பாபிசகாமலா யநதுபாரு செனிதகபொருளதீதமெல்லாஞ்செய்வீர்தாமே (௩௨௯)

செய்வோர்க்குக்கருக்குருவா யிந்நூல்சொன்னோம்,செயசித்தியாவதற்கு யின்னூல்சொன்னோம், ஐவோர்க்குவதீத பொருளாகச்சொன்னோம்அனைவோருந்தெளிவுபெறப் பொருளைச்சொன்னோம்எய்வோர்க்குச்சற்குருதானிந்தநூலுயெமனொருநாள்நாடாதுயிந்நூலுமைவோர்க்குமவுனவேதாந்தபீடம் மகத்தானயிந்நூலைத்தெரிசிப்பீரே (௩௩௰)

தெரிசிப்பாய் புலத்தியனே ராசயோகி தெளிவாகச் சொன்னமையாயின்னூலைத்தான்,பரிசிப்பாய் சௌமியத்தைப்பதனம் பண்ணிபாபூசைசிவபூசைவாலைபூசை,தெரிசிப்பாய்பூசைசெய்துபதனம்பண்ணுநீமகனேயடிபணிவாய்தினந்தோறையா,நாசிப்பாயிந்நூலிலனந்தசூட்சம்நாம்சொன்னோம்யோகிகட்குஅடுத்தவாறே (௩௩௧)

வைப்புமுறைசவர்க்காரம்

வாரானவைந்துருவின்றயிலஞ்சொன்னோம்வசனிப்போம்வைப்புமுறைவணங்கிக்கேளு,ஆரானவே தாந்தஞ்சித்தர்க்கெல்லாம்அருளினோங்காவியத்தோட்டாறதாகும்,நாரானசூட்சமெல்லாமாறுக்குள்ளேநாம்சொல்வோம்புலத்தியனேநன்றாய்த்தானும்,மாரானயோகிகட்குயடுக்குமிந்நூல்வாதிகட்குமெத்தநன்றுவைப்பைத்தானே ()

வைப்பானசவர்க்காரமதீதவைப்புவையகத்தில்வாதிசெய்வார்மற்றோர்செய்யார்,ஐப்பானமில்லையடா யாதியந்தம்அருளானஅகாரமடாஉகாரந்தானும் கைப்பானபூரணமாம்நிராமய மாய்நின்றகருவானவாதாரவியத்திற்சொன்ன. வைப்பானவைப்பாகப்பொருளாகத்தாநாம்சொன்னோமன்னூலில்சவர்க்காரவைப்பே (௩௩௩)

வைப்பானயன்னூலுக்கின்னூல் வேணும்வாதியென்றால்கோர்வைனூல்வகையாய்ச்சேரும். ஐப்பானவைப்பெடுத்து யாடுதற்குஅதையக்கேளாதியென்றயண்டபிண்டம்,செப்பாதேயொருவருக்குஞ்

சோகேளுசெயலான தலைச்சனுடமுடியைவாங்கி மூப்பானமுழுத
ண்டமூலத்தோடேமுதண்டமுடியெடுத்துச்சொல்லக்கேளே ()

சலாங்கியின்னை

சொல்லக்கேள்புலத்தியனேயையா வையாசொற்பெரியமூலம
தின்மேலேசவ்வ,சல்லக்கேளச்சவ்வைப்போக்கிநீயுஞ்சம்பிரமதாய்
க்கல்லுரலிலிட்டுமைந்தா,எல்லக் கேளிருப்புலக்கையதனலேயாயிடி
த்ததனையொருசாமந்தூளதாக்கி, அல்லக்கேளுடன்சேர்ந்தமந்தமந்
தம்ஆதியென்றசலாங்கியின்னையைவாங்கே (௧௧௫)

வாங்கியந்தப்பையெடுத்துப்புலத்தியனேகேளுவசனிப்போம்
வகைவிபரமாகத்தானும்.சாங்கியந்தச்சலாங்கி தானார்க்குத்தோனு
சரவணப் பொய்கையென்ற பனிநீறையா, வேங்கியந்தப் பிராணுய
மொடிங்கின்றபெண்ணடிதானுதியடாபிரியாதையா,ஓங்குவதுமத
னலேநாடிபத்துமொடிங்கின்றதலமதுதானணிப்பாரோ (௧௧௬)

நஞ்சுக்கொடிசுண்ணம்

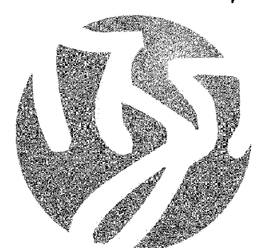
ஊனுவதுமதனலேபுலத்தியனேயையாயொடுங்குவதுமதனு
லேயோகோகேளு,பானு வததும்பையறியார்பெரி யோர்சொன்ன
பெருந்தாப்பாளறிந்தவனேபரமஞானி. தானுவதுந்தன்னுக்குள்பி
ரியாநின்றதவப்பெருமையறிந்தவனே தலத்தோனுகும்ஆனுவதும
டங்குவதுமதுதன்னலேயறிவார்கள்பெரியோர்களன்னீகாணே ()

காணுகின்றபையெடுத்துச்சொல்லக்கேளு.கருவானயண்டரச
க்கலசந்தன்னில், ஆனுகின்றவந்நீரைக கலசந்தன்னில் அருளினே
மெடுத்துவிட்டுவையாசேளு,ஒனு மென்றுயோருறுதியாகநீயுமுட
னவஞ்சிக்கொடிசுண்ணந்தன்னைநாறுகின்றசுன்னமதில்பணவிடை
தான்கொண்டுநல்லசுத்தசலமதிலேபோட்டிடாயே (௧௧௮)

போட்டிடாய்போட்டவுடன்புலத்தியனேகேளுபுதுமை பனிநீ
ரதுவும்சலமாய்ப்போகும்,ஆட்டிடாசலத்திலதைசேர்கொண்டுஅரு
ளானயண்டரசப்பீங்கான்றனனில்,எட்டிடா யின்னீரையெடுத்துரு
ட்டுஇயலானமுன்மாவையதனிற்போட்டு, நாட்டிலுள்ளோர்செயம்
பெறவேகரத்தாற்கூட்டிநாற்பத்துமூக் கோணபூசைநண்பாய்ச்செய்
யே (௧௧௯)

சவர்க்காரநீறு

செய்யப்பாலேயுடதியானங்கொண்டு சேவிப்பாய்நீநூற்றெட்டு
செபமேசெய்தால்,துய்யப்பா கூட்டிவைத்தபனிநீர் வேகங்கொதி
குமடாவக்கினிபோல்சுண்ணவேகம்,ஐயப்பாயப்பாகங்கண்டாயானு

ல் அருளுகிறேன்ரவிதனிலேயெடுத்துநீயும், மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன்சௌமியத்தில் வேதாந்தசித்தர்களைவிளங்கக்கேளே. ( )

கேளடாரவிதனிலேயிரண்டுநாழிகெணிதமதாய்வைத்து நீயெடுத்துப்பார்த்தால், நாளடாநாமென்னசொல்வோமப்பாநாதாந்தமகிமைசித்தர்நாட்டந்தன்னை, கோளடாவாராது புலத்தியனேயையாகூறினேஞ்சவர்க்காரநீறுய்நிற்கும், ஆளடாயந்நீறை மறுபீங்கான்றன்னில் அருளினேமெடுத்துநீவிட்டுப்பாருபாரே. (௩௪௧)

விட்டுநீபார்த்தையானலதன்மகிமை விளக்கொளியின் தீபசுடரதுபோற்காணும், விட்டுநின்றசவர்க்காரமகிமைமெத்த மணியது போலிறங்கியதுகட்டும்பாரு, அட்டியொன்றும்பண்ணுதே யாயிபாதம் அன்பதினாற்பூசித்துயருளைக்காணு, சிட்டர்தொழுஞ்சவர்க்காரமணியெடுத்து செய்பாகஞ்செய்புகின்றசேதிகாணே. (௩௪௨)

சவர்க்காரமெழுகு

காணுகின்றவகையென்னபுலத்தியனேயையா கருவானபாறையுப்புகம்பியுப்பு, ஆணுகின்றகல்லுப்புமூன்றுங்கேளு ஆறுபலம்வகையொன்றுவீதமாக, சாணுகின்றசரியிடையாயெடுத்துக்கொண்டு தருவானவாயிபதம் பணிந்துபோற்றி, நாணுகின்றமூன்றுப்பு மணியுங்கொண்டுநவிலுவோங் கலவமதில் நன்றாய்ப்போடே (௩௪௩)

போடப்பாபுலத்தியனே முன்சொன்ன பனிநீர் புகழ்மெறவேபலமெட்டுப்புனிதமாக, நாடப்பாமூன்றுவிசைபலமிரண்டாக நனிமதாய்வகைமூன்றுசாமவீதம், ஆடப்பாவிட்டதிலேமெழுகுபோலாடிஆயிமனோன்மணிகிருபையன்பில்வைத்து, சாடப்பாயாட்டையிலேமெழுகுபோலாகும்சமர்த்தான மெழுவழிந்துச்சாடக்கேளே.

கேளப்பாயண்டரசப்பாண்டத்திட்டுக் கிருபையதாய்ச் சுத்தசலம்பனிநீரிட்டு, காளப்பாகாமதுவால்கூட்டிமத்தி நனிமதாய்க்கூட்டையிலேகுழம்புபோலாம், ஆளப்பாயக்குழம்பில் முப்புபலமொன்றுஅருளினேம்பொடித்ததனைபதனிலிட்டு, காளப்பாகற்பூரவாசபுகைகாட்டி கருணைநந்திபதம்போற்றிக் கருவாய்க்காண (௩௪௫)

கருவானபாண்டமதின்மேலேகேளு கண்மணியே சானக்கையதன்மேல்மூடி, அருவானயண்டமெழுகவசஞ்செய்து அருளுகிறேன்விந்ததனாற்சீலையேழு, தருவானயச்சீலையேழுஞ்செய்து நனிமதாய்புற்றுமண்ணுசீலைசெய்து, மருவானபாண்டத்தை ரவியிற்சாமமைந்தனேவைத்ததனையெடுத்துக்கொள்ளே (௩௪௬)

பூமிக்குழி

கொள்ளடாபுலத்தியனே யையாவையா கூறுகிறேன்பூமிதனில் குழிதான்றோண்டி, கள்ளடாகணுக்காலு ஆழக்குழிதான் கருவாகத்தோண்டியதைக்கைப்பாகமாக, தள்ளடாவக்குழியில்பாண்டத்தைவிட்டு தவிலுமேவமதன்மேலேபலகைமூடி, வள்ளடாயதன்மேலே மண்பரப்பி மண்டலந்தான்சென்றுதென்றால்வகையாய்க்காணே. (௱௪௭)

சவர்க்காரவுப்பு.

காணுமதியுள்ளவரைகருவாய்ச்செய்தால் கைபாகந்தவறாதகருத்துள்ளோர்க்கு, நாணுமிப்படிசெய்தோம்வாதியானோம் நவசாராசரங்களெல்லாஞ்செயமேபெற்றோம், ஓணுமதியுறுதிபெறப்பொதியைவாழ்ந்தோ ரூடன்சேர்ந்தகருக்குருவைமதியாற்கண்டோம், ஆணுமதியறிவுள்ளோர்செய்துபாரீர் ஆத்துமாவிதைறனுக்குட் குருவைக்காணே, (௱௪௮)

காணுதற்குச்சௌமியசாகரந்தானிந்நூல்கருவான வாயிரத்துயிருநூறையா, ஓணுமென்றுலோருறுதியாகக்காணு மொருமனதாய்ப்பாடுபட்டாலெலிக்குமைந்தா, பாணுதற்குமண்டலந்தான்சென்றாலையா பட்டருமப்பாசவர்க்காரம்பரிவாய்க்கேளு, ஊணுதற்குச்சமாதிப்புமெளனவுப்புவுடன்சேர்ந்தகல்லுப்புசவர்க்காரவுப்பே, ()

உப்பானசவர்க்காரமிதுபோலுண்டோ வுடன்சேர்ந்தகருவிதுதானிதுபோலுண்டோ, செப்பாதவப்பூவைக்கண்டாரானால் சித்துவறுபத்துநான்குஞ்செயமாகும்பார், அப்பாகேள்புலத்தியனே பாணங்கொண்டு * அண்டமெழுநவசமதின்சாணக் கைவாங்க, மூப்பானசிலையேழுந்தட்டிப்போட்டு முயற்சிபெறப் பாண்டமதை யெடுத்துப்பாரே (௱௫௰)

பாரப்பாராசானந்த மவுனயோகி பாடுகிறேன் யிந்நூல்தான் சௌமியத்தில், ஆரப்பாவறியார்கள்வாதிபானோர் அறிந்தவரைக்கைவிடவேண்டாமையா, சேரப்பாசெயகுருதான்சகலசித்துக்குஞ்சித்திபெறவேண்டுமென்றால்சவர்க்காரவுப்பில், தேறப்பாவயித்தியங்காணதிதவித்தைசெய்குருதானில்லாவிட்டால்சிதறிப்போமே. (௱௫௧)

போமென்றபுலையருக்குமனமங்கேது பொல்லாத காமுகர்க்குப்பொருளங்கேது, நாமென்றசட்டருக்குக் கருவங்கேது ஞானியண்டமறியாதோர்நாவங்கேது, காமென்றகன்மிகட்குக் கருவங்கேது கருவறியாப்பாவிகட்குக்கருவங்கேது, தேமென்றதெளிவறியார்பொருளுங்காணார் தெருத்தெருவாய்மாடுகள்போல்திரிவார்கேளே ()

* அண்டமென்பது-கோழிமூட்டை-ஆகாயம்.

திரிவோர்க்குயென்னபுத்திவந்தாலென்ன தெளிவறிந்தபெரியோர்கள்செய்தநேர்மை, அறிவோர்களவராசான்சொன்னானால் அறிவுகுருமனதாலேயறியவேண்டும், குறிவோர்கள்சௌமியத்தில் சொன்னதெல்லாம்ஞானிகளேயறிந்திருங்காணினமாக, பெரியோர்கள்வாக்கிதுதான்பிழைவாராது பேணிப்பாரண்டபிண்டந் தன்னுக்குள்ளே. (௧௫௩)

தன்னுக்குள்தலமாறுங்காணவேண்டும் தத்துவந்தான்றொண்ணூற்றாறுமேலாறுங்காணும், மண்ணுக்குள்சலம்பின்ற நேர்மைகாணும் மாத்துமாவில்பஞ்சபூதமறுவஞ்சுகாணும், கண்ணுக்குள்மணிதீபஞ்சோதிகாணும் கைலாசமுடிகாணுமாயிரைக்காணும், விண்ணுக்குள்வாதம்பின்றநேர்மைகாணும் விட்டகுறைதொட்டகுறைவிதங்காண்பாயே (௧௫௪)

விதங்காணவறிவாசான்விளங்கநன்று விதப்படிக்கு யறிவறிந்துவிதங்கண்டாக்கால், சதமாகுஞ்சவர்க்காரமனந்தமான சதாகோடிவித்தைகயெல்லாம்சணத்திலாடும், நதங்காணசவர்க்காரவுப்பைக்கொண்டுநளினமதாய்ச் சீசாவிற்பதனம்பண்ணு, கதமானசணபதிதன்சுப்பிரமணியன்கருணைதரும்வீரபத்திரன்வயிரவன்றன்காணே

காணப்பாநால்வரிட்டியானபூசை கருணைதரவேண்டுமென்றுகனிந்துநீயும்; ஆணப்பாயோகசிவபூசைசெய்து அடிபணிந்துசவர்க்காரமதைதினந்தோறுமையா, வாணப்பாபூசித்துத்தாயைப்போற்றிவறுமைவாராமலெனைக்கார்த்துரட்சி, கோணப்பாவென்றுசொல்லிக்குருபதத்தில் குறிநேரும்சதாகாலம்பணிந்திடாயே (௧௫௬)

அண்டசவர்க்கார வுப்பு.

பணிந்திடாய்சவர்க்கார வுப்பைச்சொன்னோம் பாடுகிறேனண்ட சவர்க்காரவுப்பு, அணிந்திடாயண்டசவர்க்காரந்தன்னை அருளுகிறேன்புலத்தியனே யன்பாய்க்கேளு, நணிந்திடாய்நாம் சொல்வோமையாவையா நாதாந்தவண்டத்தின் பெருமைதன்னை, சணிந்திடாயண்டவுப்பை யார்தான்காண்பார் கருவறிந்த பெரியோர்கள் காண்பாரையா (௧௫௭)

காணவென்றால்புலத்தியனே சொல்லக்கேளு கன்னிதிரோதாயினிடகனிவினாலே, ஆணவென்றாலண்டசவர்க்காரமைந்தா ஆரறிவார்மெய்ஞ்ஞானியவரோகாண்பார், நாணவென்றால்நாம்கண்டபடியேசொல்வோம் நாதாந்தஞானியண்டம் பெருமைதன்னை, பேணவென்றால்பெண்ணடிதான்மூலமூலம் போரானத்தலையண்ட முழுதண்டங்கேளே (௧௫௮)

கேளப்பாபுலத்தியனேராசயோகி கெணிதமென்றயண்டமதை முழுதாய்வாங்கி, காளப்பாகல்லுரலிலண்டமித்துக்கருவானயிருப்புலக்கையதனாற்சாமம், பாளப்பாபோகாதுமுன்சொன்னபனிநீர் பரிவானபனிநீரில்சேர்தான்வாங்கி, மூளப்பாமூன்றுவிசையாகவிட்டு முக்கியமதாய்மாச்சிதறத்தூளதாக்கே (௬௫௯)

ஆக்கியேமாவெடுத்துரசப்பிங்கானிலிட்டு அருள்பெருகுஞ்சுத்தசலமதனில்சேரண்டு, பாக்கியேகூட்டுமத்தித்துச்சொல்லப் பானுவென்றரவிதனிலேவைத்திடாய்நீ, நாக்கியேயிரண்டுநாழி சென்றாலேயாநளினமதாய்ப்பாலைப்போல்நுரைபோலாகும் மாக்கியேயப் பாகங்கண்டாயானால் மகத்தானகொடிசுண்ணம் பணவிடைதான் காணே (௬௬௰)

தாழிசை.

காணும்விடைசுண்ணமதுசுழியாகியநஞ்சு காலாலதைக்கண்டு களிகூறுமனப்பூவால்- வேணும்மொருநிலையாகியகுருவாகியநாயன் வீதப்படியுணரும்மொழிமேல்சிற்றெருவாசல், ஓணுமொருநிலைபெற்றவர்கலைத்தனைகாணபோருலகந்தனிலரிதாகிய வொருமைப்படுமறிவோர்தோணுமெனக்குருவாகியவருளாகியவாசான்தொழிலுமவாலறிசொல்லின்றிட்டூமறியே (௬௬௧)

அறிவாலறிகுருவின்மொழியுணர்வாலறிபாசமதுவாலறிபெரியோரிடவாசானிலையாகில், அறிவாலறிகொடிசுண்ணமே முனையாகியதோர் அமரும்பதிநஞ்சாகிய மவுனப்பதியாகில், அறிவாகியமனமானதையறியாருலகோர்கள் அறியப்படுமிந்நூலினிலறிவிலுணரறியும் அறிவாலறிவதுதாழிசையறிவார் பெரியோர்கள் அருளுஞ்சௌமியசாகரமொழிநூலிதுபாரே (௬௬௨)

இதுதானிட்டமகிமைத்தனையெவர்காணுவராகில் இல்லம்பலதசதிட்சையிலியல் பார்சிவயோகி, இதுதானிட்டவுயிரத்தனையியல்பாரொருக்காலும் இயலும்பலகலைகண்டவர் மொழிவார்செயவாக்கு, இதுதானிட்டகுருவத்தனை மொழிவோஞ் செவிசேரு இனியப்படுந்தொனிசங்கமுமின்பப்படுமாகில், இதுதானிடபேராதிடைகுறையாதிதுவாகில்இதனைக்குறிகொடிநஞ்சுவின்குருசுண்ணமுமநன்றே

வேறு

நவநீதமெழுகு ஷிசிமிளில்வைக்கவும்

நன்றானபுலத்தியனேசுந்தரமேகேளுநவநீதபூபதியைநண்பாய்க்கேளுசென்றானமுன்சொன்னமுறையைக்கேளு செயசுண்ணம் பட்டவுடன்மெழுகாய்ப்போகும், அன்றான விதறகுப் போர்நவநீந்த

தான் ஆறிவார்மெழுகினிடவதிதப்போக்கு, குன்றுமலம்மெழுகை
யெடுத்துக்கொண்டுகூறுவோமப்பாண்டிலம்மெழுகைவையே ()

குருவின்னருள்செயலும்படுமூழ்வாகிதனுலேலகுறியங்கமுமன
வின்பழுங்குணமுமதியாகில். அருவின்கெதியுணரும் வெகுபருவதி
லேயறிவோாதன்காபதிநதி காணுலர்தனப்பதியாகில், அருவினமூட
விதுமாகுதல ருவத்தனை யறிபுநதிபக்குரு யிதுவத்தனை மகிழ்வார்
பெரியோர்கள்,பருவின்கடுவிதிகோ யிதன்படுவாரறிவாாகள்பாராதி
துயுணர்வோரிசின்பாவக்குறிகன்றே (௲௬௫)

தியானம்

வைத்ததனைச்சிவமூலத்தியானந் தன்னைமைந்தனேசொல்லுகி
றேன்மருவிக்கேளு,வைத்ததனை மைந்தனேயகோரசிமநயவாவென்
று,மாறியாடச்சிவதியானமுருநூற்றெட்டு, ஐக்ததனைச்சேவித்து
ப்பிராணயமொட்டியருள்பெருகச் சுழிக்கண்ணில்மனதைவைத்து,
நத்ததனைமனக்கண்ணாலொட்டிப்பார்த்தால்நாரசமணிவாசல்தோ
ற்றும்பாரே (௲௬௬)

தோற்றுமணிவாசல்கண்டால்சிவ மூலதீட்சைதொண்ணூற்று
ற்கருவிக்குமகதீட்சைவாற்றுநவை மூலமெழுகித்தியாச்சுவறுபத்து
நாலுசரக்குருகிப்போச்சு,நீற்று மதுயிம்மெழுகுசரக் கெல்லாந்தா
னிலைத்துதையாவுருக்கிடங்கள் கோடாகோடி,செற்று தொந்தசரக்
கெல்லாமித்துருகொண்டையாசெணத் தில்வென்றுவருமெழுகாகு
ம்பாரே (௲௬௭)

வெள்ளிசெந்தூரங்குப்பிமுறை

மெழுகானவெள்ளிசேர்வெகு சாய்க்கொண்டுமேலானகுப்பித
னில்விதமாய்வைத்து,சுழுகானசெந்தூ ரந்துபோலுண்டோகுட்ச
மையாவெள்ளிவித்தையதிகமாகும், பழுவானமெழுகதனில்பணவி
டைதானிட்டுப்பாரபரியைத்தியானித்துவெண்கவசஞ்செய்து,தழு
வானகுப்பிவாய்சிறுகச்செய்துசை தன்னியமாகவுநீமுசைசெய்யே

செய்தந்தமுசைதனிற்குப்பிவைத்துச்செயமாகத்தருத்திகொ
ண்டுகரியைக்கொட்டி,மைந்து பெறக்கரிக்குள்ளேமுளை சவைத்துமா
னதமாம்பூசைசெய்துஅக்கினியைமூட்டி, பைந்துபெறத்துருத்திவா
ய்பறக்கச்சாடிபசுமைநிறமதுபோலப்புகைதான்வீசம்,நெய்துநீயம்
புகையைக்கண்டுகுப் பியதையெடுத் துநோானசின்மயத்தி னொளி
யைக்காணே (௲௬௮)

வட்டு

காணப்பாவுருகியதுவட்டமா ய்ப்போகுங்கண்டுகண்வட்டெடு
த்துப்பார்த்தாயானால், ஊணப்பாவென்னசொல்வே னிறந்தான்யச்

சை யுலகமதிலிவ்வித்தை யார்தான்செய்வார், காணப்பாவட்டதின் மேல்நஞ்சுகொடிசுண்ணம் நவமூலமெழுகுட்டனையிரண்டு வகையாகில், பாணப்பாபணவிடைதானிரண்டுவகைகொண்டு பனிநீராற்குழைத்துமேலதன்மேற்பூசே (௱௭௰)

சத்திதசதீட்சைபதினொன்றுஞ்சித்தி

பூசியேரவியுலர்த்திக்குகைக்குள்வைத்துப் புதுமைபெறவதன் மேலேழ்சீலைசெய்து, தேசியெருக்கொண்டுநீபுடத்தைப்போடுசெயலானபுடம்போட்டு யெடுத்தாயானால், வாசிபதமபெருவதற்குக்குகையெடுத்து மதன்சீலையெழுநீக்கிவிட்டெடுத்து, ஆதியேபிகொளிற்போட்டதங்கத்தை அருணநிறமேலதிகமாகுந்தானே (௱௭௧)

ஆகுமென்றசெந்தூரமதீதமாகும் அறுபத்துநாலுசாக்கதிக்கங்கொல்லும், வேகுமென்றவேதை யெல்லாமிதனாலாகும் வேணவித்தைசெந்தூரமாகுமாகும்நாகுமென்றசெந்தூரம்பதனஞ்செய்துநனினமதாய்ப்பிராணயவாசியொட்டி, சேருமென்றசிவயநமவென்றுருநூற்றெட்டுசெபித்திடவே மூலசுழிதிரளும்பாரே (௱௭௨)

திரளினதோர்சுழிமுனைதான்றிரண்டாலையா தெசதீட்சைசத்திபதினொன்றுஞ்சித்தி, அருளினதோர்செந்தூரம்பதனஞ்செய்து ஆயிதிரோகாயபதம்பணிந்துபோற்றி, பொருளினதோர்பிராணயசோதிகாணப் பெலத்ததொருசிவயோகக்குகையிற்சென்று, வருளினதோர்வஸ்துவைத்தான்மனதிலெண்ணி வசனித்தோம்செந்தூரமருவிக்காணே (௱௭௩)

மருவியதோர்செந்தூரம் பணவிடைதான்கொண்டு மகத்தானபனிநீரில் குழைத்துநீயும், அருவினதோரதிகாலம்பிராணய சித்தியாகவென்றுசின்மயத்தையுச்சாடித்து, குருவியதோர்மனவிகற்பங்கொள்ளாமற்றான் கொண்டிடாயிருபோதுநாள்பத்துந்தான், பருவியதோர்பத்தியமாய்க் கொண்டுதேறு பத்துநாளிருபோதுபரிவாய்க்கொண்டே (௱௭௪)

கொண்டிடவேமூலசுழிதிரண்டுபோச்சு கூடினதோர்பிராணயமொடுங்கிப்போச்சு, விண்டிடவேவிந்ததுவுங்கல்போலாச்சுவிகற்பமெல்லாமொருமனதாய்க்கூடிப்போச்சு, மண்டிடவேமாயாசத்திகிரியாசத்தி மயக்கமெல்லாமற்றுப்போய் மாய்கைபோச்சு, ஒண்டிடவேசித்தியெல்லாம்பாசித்தியாச்சு ஓங்காரக்கம்பம்போலொடுங்கிப்போச்சே (௱௭௫)

ஒடுங்கினதோர்வாயுவெல்லாமூலம்புக்கியொருமித்துப்பாரிதுதான்பிராணயஞ்சேர்ந்து, அடங்கிநிற்குமோங்கார மொன்றேவாச

ல் அதுவழிபாலதுபோக்கு வருதலாகும்,மடங்குதனையிராதமே வச்சிரகாயம்வசனித்தோமதுபோலவிறுகிக்கட்டும்செடங்கழுமோ மூண்டுணர்ந்துசெந்தூரகற்பம்செயராச பூபதிபோல்வாழலாமே.()

வெள்ளிசெந்தூரவேதை

வாழ்வதற்குவெள்ளிசெந்தூரவேதைவசனிப்போம்சௌமிய த்தில்வளமாய்க்கேளு, தாழ்வகொருநாளுமில்லைபுலத்தியனேகேளு தங்கமென்றபாளமெல்லாமிதனாலாகும் தாழ்வதற்குத் தாம்பரந்தா ன்சேர்பத்தாகும்நவிலுவோமதைநறுக்கிமணிபோலாக்கி,ஆழ்வதற் குக்கருங்கல்லும்பலம்பத்தப்பாஅருளினேன்கல்வமதிலிட்டுதாக்கே

தாம்பரத்தங்கம்

தாக்கியேவெண்கருவிட் டரைத்துச்சாடி சாடினபின் மெழுப் போலாமெழுவழித்து, ஆக்கியேயம்மெழுகை மூசைபோற்செய்து அம்மூசைாவிபுலர்த்தியெடுத்துக்கொண்டு, நோக்கியேதாம்பரத்தி ன்சுத்திசெய்து, நண்மையதாய்மூசையதற்குளேவைத்து வாக்கி யேதுருத்திகொண்டுகரியைக்கொட்டி வதுக்குள்ளேமூசைவைத்து வழச்சிடாயே (௫௭௮)

வழங்கிடாய்கருகொச்சி யழுகண்ணிச்சார் வளமான செம்பிர ண்டைசிறியாநங்கை, உழங்கிடாயுத்தாமணியுந்திலையுங்கொண்டு ஒ ருமையதாய்ச்சாறிடித்துப்பலந்தான்மூன்று,அழங்கிடாபன்மூன்று மிடைகுறையா அருளினேதோர் மூசையதுக்குள்ளேவிட்டு, தழங்கி டாய்சாமமது சாடினுக்கால் சத்தமேகமெழும்பும் புகையதுபோற் காணே. (௫௭௯)

காணுகின்றபுகையெழும்பும்பாசம்பார்த்து கருவானசெந்தூர மதில்விராகனெடை கொண்டு, கோணுகின்றமூசையதில் போட்டா யானால் குலவுமணிபோல்நின்று ஆடுமாடும், ஆனுகின்றவம்மணிபா லாடுநேர்மையதுகண்டுயிறக்கியண்டசதில்சாய்த்தாயானால்; ாணுமா னருவியதுபோல்பாய்ந்துசம்பியதாய்நின்றதுவுங் காணுங்காணே,

காணுகின்றபரியேயமிதற்கொவ்வாது கண்ணொன்ற மனக்கண் ணாற்கண்டாயானால், தோணுமெய்ஞ்ஞானமெல்லாம் விளக்கமாகு ந்தொல்லுலகில்நீபுமொருசித்தனைவாய்,ஓனுமென்றாயித்தங்கந்தெ ய்துகொண்டு வுலகமதில்வெளியோர்போலிருந்துவாழ்வாய், வேணு மென்றுமாய்கைவிட்டுதிரையத்தையெண்ணிவிளங்கினால்சகலகலை விளங்கும்பாரே. (௫௮௧)

விளங்குவார்சிவயோகியானபேர்க்கு விளங்குமிந்நூல் சௌமி யந்தானதீபீடம்,களங்குவாரொன்றாலுசகலத்தோர்க்கும்களங்கமறு ஞ்சித்தருக்குஞானத்தோர்க்கும், புளங்கிறேன்பெருமையுலகத்தன்

னில்பொதிகையருள்நாயனென்று பூரிப்பார்த்தான் அளங்குவார் வெள்ளிசெந்தூரங்கொண்டு அனேகம்பேர்சித்தரொன்றுந் திரிவார் பாரோ (௩௮௨)

பூரணச்சந்திரோதய காசிதேசம் நிலகல்லுசிவந்தபூமி

பாரப்பாபூரணசந்திரோதயந்தான்கேளுபாடுகிறேன்சௌமிய த்திவ்வண்மையாக, நேரப்பாநிலகல்லுசிவந்தபூமி நேரானகாசிக்கு மேற்கேகாதம், சேரப்பாநான்குதிசைச்சித்தர்தானுஞ்சிறுமைகருங் காலமதிற்கூட்டங்கூடி, மாரப்பாமாசி பங்குனிமாதந்தான் வருஷிக் குஞ்சித்திரைவைகாசிகாலமென்றே. (௩௮௩)

என்றானகாலமதிற்சத்தமேகம் இயம்பிறேனொருமித்து வொ ன்றாய்ச்சேர்ந்து, வன்றானபனியதுதான் வருஷிக்கும்பார் வசனித் தோமாசமொன்றுபதினைந்துநாள்தான், நன்றானமாசம்நால்படியே யாகும் நளினமென்றகாலமதிலகுவாய்ச்சென்றால் அன்றானசித்தர் களோடன்றாய்க்கேளும் அப்பூமிநிலக்கல்லுபாறையதைக்கேளே ()

நிலவுப்பு,

பாறையென்ற நிலவுப்புசவுட்டுப்பாறை படைபடையாய்ப்பூர் க்கும்பப்பாயப்பூத்தானும், பாறையென்றயப்பாறை போர்த்தாயானு ல்அரைமுழந்தான்பாறையதுபோலேபேரும், நிறையான பாறைய தைவேணமட்டு நீமகனேகொண்டுமலை யேறியேதான், சறையாமல் சசியாதேகுகைக் குள்ளேகி சைதன்னியமாகவிதைப் பதனம்பண் ணே, (௩௮௫)

பண்ணுவதுநிலவுப்புச்செய்யவென்றால் பாலகந்தான்கடுக்கு விற்பனிநீர்வாங்கி, பண்ணுவதுபாண்டமதிற் பனிநீர்விட்டுப்படிமூ ன்றுஅளந்துவிதப்பாகமாக, பண்ணுமதுநிலவுப்புபாறையதைமூன் றுபாண்டமதிற்போட்டுநீயொருநாழிவைத்தால், கண்ணுமதுநீருரு ங்கரைந்தேபோகுங் கண்டுகரமதனுலேகரைத்திடாயே, (௩௮௬)

கரைத்திடாய்கரைத்திட்டுமறுபாண்டத்தில் கலக்கமில்லாதிறு த்துமேயிறுத்துக்கொண்டு,மரைத்திடாயதன்மேலேசாணக்கைமூடி மன்னனுமுழுதும்வைத்துமறுநாள்தன்னில், இரைத்திடாய்ப் பின் னுமொருபாண்டங்கன்னி விறுத்துமேயெடுத்ததனையடுப்பிலேற்றி, வரைத்திடாயக்கினிகொண்டவாய்மூட்டி வஸ்துவைத்தான் நியா னித்துமனதிலெண்ணே, (௩௮௭)

வாலைமூலம்உப்பு,

எண்ணியேதீமூட்டியெரித்தாயானல் விறுகியது சிவந்தநிறமி யல்பாய்க்காணும, கந்நிமகேஸ்வரிவாலைதேவியைத்தான்கருத்திலெ ண்ணிகிலியுங்கிறியும்மென்ன, உன்னியேயுச்சரித்துயுச்சாடித்தால்

ஓர்கோதியெழும்புமையா வுடடியாச,வன்னியுட கிருபையென்று
யிறக்கிவைத்துமகத்தானவஸ்துவதையாறவையே, (௧௮௮)

எண்ணெய்கழட்ட

ஆறினபின்னெடுத்ததனைப்பீங்கான் றன்னில்அளவாகயிரண்டு
பீங்கானறன்னிலிட்டு,மாறியிடைகொள்ளா மல்மாதமாதமகத்தான
சிகிறையின்ரவிகாலத்தில், தேறுஞ்சித்தரிமுறைகண்டு செய்தா
ராலெசெனத்திலேயாடுமடாகிலகசுற்பாறை, கோறிறேமுண்மை
யிதுநாள்தான்பத்துகூறிறேம்ரவியிலவைத்து யெண்ணெயதைவா
ங்கே (௧௮௯)

கல்லுப்பு-கம்பியுப்பு-பாறையுப்பு.

வாங்கிடாரவிகாலம்ரவியில்வைத்து மதிகாலமெண்ணெயதை
யிறுத்துப்போடு,எங்கிடவேண்டா மையாபுதைத்தியனேகேளும்யம்
பிறேநாள்பத்துமிறுத்தாயானால், காங்கிடாநிலவுப்பின்கசிவேபோ
ச்சுகல்லுப்புவதன்மேலேபடரும்பாரும்,தூங்கிடாயிக்கமுறைசித்த
ர்செய்வார்துரைராசபூபதியோர்செய்வார்தானே (௧௯௰)

தானென்றமணிமணியாய்த்திரளும்பாரு தருமண்டலங்கால்ப
த்துக்குவஸ்துவாகும,மானென்றபீங்கானை யெடுத்துப்பார்த்தால்ம
ணிமணியாய்திரண்டதுவுங்கல்லுப்பாகும், கானென்றகம்பியுப்புக்க
டியிலாகும்கருவானவதற்கடியில்பாறையுப்பாகும், மூனென்றமூன்
றுப்புமறைபறையாய்ப்பூர்க்கும்மூலயகமடிவடியுப்பதாமே (௧௯௧)

உப்பானமூன்றுப்பு வெவ்வேறெவாங்கியுசித மென்றபீங்கான்
றூறாய்க்கொண்டு,செப்பானவுப்பெடுத்து வெவ்வேறாய்த்தானும்
தெளிவானபீங்கானில்நன்றாய்ப்போட்டு, மூப்பாகவேண்டுமென்று
தேவியைததான் மூலபிரசன்னத்தியானந்தன்னை, எப்போதுமனதி
லெண்ணிப்பணிநீரையா இயம்புகிறேன்பீங்கா னென்றுபலந்தானெ
ட்டே, (௧௯௨)

எட்டிரண்டும்பத் துடனேகால்மண்ட லந்தானேயா இயம்பின
தோர்பந்தலிட்டுமேடைபோட்டு,வட்டுவதுபோலாகாவாலேதேவிவ
ஸ்துவைத்தான்மனதிலெண்ணிமௌனங்கொண்டு, கட்டிவாபிறிக்
களெல்லாமென்றுதாமேகைலாசமுடியதிக்குமேடைமீதில், செட்டு
பவிமாதரசேகவிவாராமற்செயமானமேடைமீதில்பீங்கான்வையே)

வைத்திங் தப்பீங்கான்று ஒறுமைந்தாவசனித்தோ மண்டலங்
தான்பனிநீர்கொண்டு,தைத்துவார்காரு செகதேவிமாயிதையனே
யுன்பதனமையுஞ்சவ்வுமென்று,சித்துவறுபத்துநாலதிதமாடசிறி

ஓம்சிவியென்றுசெபிப்பாய்லட்சம்,முத்திமறைமொழிக்கிரீங்கா ரீங்காரன்றன்னிலமுனையானநிலவுப்புருப்புவாமே (௲௬௪)

ஆமப்பாசுந்தரமேபுலத்தியனேயையா ஆடலாயிதற்கோடிகோடாகோடி,வேமப்பாவேளைத் தெல்லாமிதலோடும் விளங்கினதோர் நிலவுப்புமாநீறுனே,சொமப்பா சொல்லி விட்டோம்சித்தர்களெல்லாமகவிஷேசயிலுள்ளமெய்ஞ் ஞானிகடெல்லாம், ஓமப்பாமுப்பூவையெடுத்துக்கொண்டுஒன்றாகசொவிற்பதனம்பண்ணே (௲௬௫)

ஆறுப்பின்பெயர்

பண்ணப்பாபாயாறுப்பின் பேரைக்கேளுபரிவானவகத்திலேவிளைந்தவுப்பு,கண்ணப்பாவேகாதசாகாவுப்புகளின்மென்றகல்லுப்புகம்பியுப்புளண்ணப்பாபாறையுப்புமெல்லாதாகவெடுத்துவைத்தேதாமாறுப்பின்புப்பேரிசானேறும், கண்ணப்பாமனக்கணபோல்மனதில்வைத்துசகாட்டிடியெல்லாமுப்பூவாற்காணுகாணே (௲௬௬)

சாணுகின்றவாறுப்புமெடுத்துக்கொண்டுநூவானசிசாவிற்பதனம்பண்ணி,ஆணுகின்றசிவயோகசுருகைக் குள்ளேஇயருளானபாரபரியைத்தியானஞ்செய்து, ஊணுகின்றஓமட்டாயிதிரிகுளிகாலாலும் காரவாலைமகமாயிவாலா, கோணுகின்றயிரேமாயிசிறியுங்கிவியுமஓம்சிறியும்சிமநயவவாவாவென்னே (௲௬௭)

வென்னப்பாபுலத்தியனேமூலமேநி விளங்கவேபிராணயம்வாசியோட்டி,மன்னவேவன்று மைந்தாமனதிலெண்ணி மனக்கண்ணால்துரியமெட்டிப்பார்த்தாயானால், புன்னைமலர்போலவல்லேடாரிமளிக்கும்பூமலர்போல்தோற்று மப்பாபிராணயபீடம்,அன்னமென்றசிங்குவையாகஇராணமாகில அதில் தோற்றும்பாசியோட்டிக்கும்பித்தமபாரே (௲௬௮)

தோற்றுமப்பா பிராணயங்கண்டாயானால் தோன்றுங்குடச்சடாதாரபீடந்தோற்றில்,சேற்றுமைமகளென்றுதேகிசுத்திமுகோணம்விளங்கியேதோரத்திற்சோதி வீசுமொளி,ஆறுமனமதில்நினைவாலொட்டிப்பார்த்தால்அதிற்கோடிபிரபையொளிபதீக்காணும்,கார்த்துநீதம்பித்தம்யாரு நில்லாய்க்காணுங்கதி ஒராளிமையக்கணடுசளி கூறுவாயே (௲௬௯)

அசத்திறைப்புச்செயநீர்

கூறுகிறேன்புலத்தியனேயுப் பினோர்மைகூறினதொர்சாத்திரங்களிறுபோலுண்டோ, தேறுபெறச்சௌமியத்திற்றோலாகுங்தெளிவதற்குவகத்திறுப்புச் செயநீர்சேரு,பேறுபெற் றோர்சித்தரவைகோளைக்கங்கோடிபோனசெயநீரினைககமலேவைத, மாறுபடாச்சொல்லவில்லைசெயநீர்வித்தை,மாட்டுகிறேனசித்தருக்குமாட்டுரேமே (௲

குருசெயநீர்

மாட்டுகிறேமகத்திலுப்புச்செயநீர்கேளு மகத்தான முப்பதிலேசேர்பத்தப்பா; நாட்டுகிறேனுப்பெடுத்துப்பீங்கானிலிட்டுநல்ல சுத்தசலம்விட்டுக்கூட்டுமைந்தா, மாட்டுகிறேங்காரமதனால் மிகைசந்துருட்டு வளமானவிதனிலே வைத்தாயானால், கூட்டிறவாய்நின்ற வுப்புநீராய்யோடுங் குருசெயநீரிதற்குப்பேரிடுங்கும்பாரே (௬௱௧)

இறங்குமப்பா குருசெயநீரென்னசொல்வே னியல்பானசீசாவில்விட்டுநீயும், இறங்கினதோர்செயநீரைப் பதனம்பண்ணி இயல்பானவாலைபுடத்தியானத்தெய்து, இறங்கினதோர்வடியில்நின்ற முப்புமைந்தா வசனித்தோர்குழம்பது பேரிருக்கும்பாரு, அறங்கினதோர்குழம்பை யெடுத்துநீயும் அருளானவிதனிலே வைத்திடாயே, (௬௱௨)

வைத்துப்பார்புடத்தியனேவைத்தாயானால் வளமான குழம்பதுவுமெழுகுபோலாகும், சைத்துமதைத்தானெடுத்துப் பரணியில்வைத்து சைதன்னியத்தேவியைத்தான்றொழுதுபோற்றி, வைத்துப்பாரொன்றாயோவாலைதேவி கனிமகாயென்பதிலாடுவாய்நீ; குற்றம்பொறுத்தென்னைரட்சியம்மாவென்று குவிந்துமுடிசாய்த்துநீ கூறுவாயே (௬௱௩)

தாளகமெழுகு

கூறுவாய்தாளகத்தின்மெழுகுகேளு குறிப்பானகுருசெயநீர்பலமிரண்டையா, தேறுவாய்செயநீரில்தோய்த்துத்தோய்த்துச் செயலாகச்சுருக்கிட்டேவெதனிவாய்த்தானும், பாறுவாய்பத்துவிசைசுருக்குத்தாக்கப் பரிவானதாளகத்தின்மெழுகதாகும், வாருவாய்பரணடிதனில்மெழுகைவைத்து வாலைமனோன்மணியினிட பூசைசெய்யே (௬௱௪)

தாளகசத்தி-

செய்யப்பாதாளகத்தின்மெழுகுசொன்னேன் செயமானயதில்வேதைசெப்பக்கேளு, தையப்பாதாம்பரஞ்சேரட்டுவாங்கித் தருவானகுருசெயநீருறப்போட்டு, வையப்பாநான்முழுது மூறிற்றானால் நல்லவதின்கசிவுபோஞ்சுத்தியாகும், எய்யப்பா தாமபரத்தையெடுத்துக்கொண்டு இயலானமூசிகையிலேயிதமாய்வையே ( )

தாம்பரத்தில்தங்கவேதை தங்கமாறிக்

கொள்ளவும்

வையப்பாதுருத்திகொண்டுகரியைக்கொட்டி வருத்தகரிநடுவிலேமூசைவைத்து, துய்யப்பாதுருத்தியால்சரித்துவாய்மூடி தொகுப்பாகச்சாமமதுசாடினக்கால், உய்யப்பாவுருகியதுநீராய்ப்பாயும்

ஓகோகோயப்பாகங் கண்டயானால், தையப்பாதாளகத்தின் மெழுகி டைமூன்று தருவானபணவிடையாய்த்தருவாய்மூட்டே (௬௱௬)

மூடப்பாயன்னீரில்மெழுகுபாய்ந்து மும்மூலமணிபோலவரு விபாயும, சாடப்பாகுறட்டதனால் மூசையதைக்கொண்டுதனையிறக் கியண்டச்சில்சாய்த்தாயானால், நாடப்பாகம்பிளையைப்போலருவிபாயும் நலமாகவாறினபின்னெடுத்துக்கொள்ளு, வாடப்பாதாளகத்தின் மெழுகதனால் வளமானதாம்பரத்தில்தங்கமாச்சே (௬௱௭)

ஆச்சடாபுலத்தியனோராசயோகி அருளினேனுனக்கெளிமை வருகுங்காலம், பாச்சடாவுனுந்தினிடைசடைபயருகொண்டு பரியே மதங்கமதைமதித்தாயானால, வாசடாமாற்றதுதானென்ன சொல் வேன்வசனிக்கவாயதற சொல்லப்போமே, ஏச்சடாயித்தங்கங் கோடாகோடி இடைகுறையாதிருக்குமப்பாயியல்பாய்த்தானே ()

உரோமசெயநீர் ரோமமெழுகு

தானென்றதாளகத்தின்மெழுகதனாலேதாம்பரத்தில்தங்கமதை த்தருவாய்ச்சொன்னேனும், தானென்றசாகாதமூப்பில்லையா சாற்றுகி றேன்ரோமசெயநீரைக்கேளு, மூனென்றமூப்பெடுத்துப் பீங்கானி லிட்டு மூனையானபனிநீருபலமைந்திட்டு, நானென்றகாமதுவாற்கூ ட்டிமத்தி நலமானவுண்டையதுபோலச்செய்யே (௬௱௯)

செய்துரவிமுகத்தில்வைத்து யிருநாழிசென்றால் செயமான ரோமசெயநீராகுமப்பா, செய்தந்தநீரதுவும் நிறந்தான்மைந்தா செங்கற்றூழைவனமதுபோலேகாணும், செய்தந்தச்சீசாவிற்செய நீர்விட்டுச்சிற்பரையைமனதிலெண்ணித்தியானஞ்செய்து, கைதொ ழுதுபதனமதாய்வைத்துப்போற்றி கருணைபெறவடியில்நின்ற குழ மபைவாங்கே (௬௱௰)

வாங்கடாயடியில்நின்றகுழம்பைத்தானுமகத்தானரவிதனிலே வைத்தாயானால், நோங்கடாரோமமெழுகதுபோற்கட்டும்நுண்மை யதாய்ப்பதம்பார்த்துயெடுத்துக்கொள்ளு, தாங்கடாயிம்மெழுகை ப்பரணில்வைத்துத் தாயானமனோன்மணியைப்பூசைசெய்து, ஏங்கி நீதிரியாதேயிம்மெழுகினாலே யெடுத்தமுறைசகலசித்தும்பெய்தும் பாரே, (௬௱௰௧)

சாதிலிங்கமெழுகு

எய்துகின்றசாதிலிங்கமெழுகைக்கேளு இயம்புகிறேன்புலத்தி யனேயியம்பக்கேளு; நைதுகின்றசாதிலிங்கம்பலமெட்டையா நவி லுவோஞ்சுத்திசெய்துயெடுத்துக்கொண்டு, நுய்துகின்றரோமசெய

நீற்றனும்நுண்மையதாய்ப்பத்து முறைசுருக்குத்தாக்க,மெய்துகி ன்றமெழுப்போலாஞ்சாதிலிங்கம்மேலான மெழுகதனைப்பாண்டில் வையே (௬௱௰௨)

காரியத்தங்கவேதை

வைத்துநீபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு மகத்தானகாரியத்தங்க ங்கொண்டு,செத்துநீபிறக்காமலுபாயஞ்சொல்வோம்செயமானகாரி யஞ்சேர்பத்தையா;கைத்தபொருளொருவருக்குங்கருதவேண்டாங் காரியத்தங்க மடாதியமாற்று, வைத்துமனக்கருத்தி லெண்ணியறி வைபொட்டுமனக்கருத்தைக்குருவொழியவேறில்லைதானே (௬௱௰௩)

குருவானகாரியஞ்சேர்பத்தையா கொண்டுவந்துரோமசெயநீ ரிற்றுக்கி,மருவானநாள்முழுது முறைவைத்துமறுநாள்தனனைதயெடு த்துச்சொல்லக்கேளு,பருவான மூசையதற்குள்ளேவைத்துயுருக்கி தொருதுருத்திகொண்டுகரியைக்கொட்டிசருவானகரிநடுவில்மூசை வைத்துச்சாடுவாய்துருத்தியாற்சாமந்தானே (௬௱௰௪)

சாடயிலேநீறதுபோலுருகியாடும் சமயமதைக்கண்டுநீசார்த்தா ய்த்தாலும்,ஆடயிலேசாதிலிங்க மெழுதானையா ஆறுபணவிடையது தானடவாய்ப்போட்டால், நாடயிலேசாதிலிங்கமெழுகுதானும்நல மாகவிரண்டுமொன்றாய்ச்சேர்ந்து ஆடும்வாடவேண்டாஞ்சுந்தரமே யொருநாளுந்தான்மகத்தானபூசைகொண்டேயிறக்கிவையே (௬௱௰௫)

வைத்து அண்டயச்சு தனிற்சாய்த்தாயானால்வள மானகம்பிய துபோலேயோடும்,அந்துமணியருவியது பெருகிப்பாயும்அருளின தோர்காரியத்தங்கமாகும்,இத்தாயிதிற் கோடாகோடி செனததிலொ ம்செப்பினேன்காரி யத்தங்கந்தன்னை, கைத்தாயிதின் பொருளதனை யொருவருக்குங்கருதாதேபுலத்தியனேகளிகூர்வாயே (௬௱௰௬)

களிகூறத்திவயோகஞ்செய்யும்போதுகண்மணியேயுனக்கெளி மையுருகுங்காலம்,களிகூறக்காரியததங்க மதிலேயாகணக்காகவிராக னொடைமூன்றுக்கொண்டு, களிகூறக்கடைபசார் தன்னிற்சென்றுக ருத்தாகயித்தங்க மதித்தாயானால், களிகூர்வாரனேகம் பேர்கோடா கோடிகாரியத்தங்கமிதுகணக்கில்லைத்தானே (௬௱௰௭)

தானனதங்கமிதைமாற்றிக்கொண்டுசதாகோடிகனயோகஞ்செய் தயானால்,பேனன பிராணையமோ டிங்கிப்போச்சு பிலத்துதடாசற் போலைக்காயத்தானும்,மானனயிர்க்க ளெல்லாமொடிங்கிப்போச்சு மாயாசத்திரியாசத்த மயக்கம்போச்சு,நானன வல்லமையாற்சொ ல்லிப்போட்டேனுடதிலேதேறும்போர்நவிலக்கேளே (௬௱௰௮)

ம

தேசிசெயநீர்

நவிலக்கேள்ராசானந்தயோகவானேநலமானதேசிசெயநீரைக்கேளும்,வெவிலக்கேள்வேகாதவுப்பதனைக்கொண்டுவிளங்கியதோர்பிங்கானிலுப்பதனைவிட்டு,அவிலக் கேள்சுத்தசலம்பனிநீர்சேரிட்டுஅடவானசரமதுவாற்கூட்டிமத்தி, மவிலக்கேளுண்டைசெய்தாரவியில்வைத்தால்மகத்தானதேசிசெயநீர்றங்கும்பாரே (௬௱௰௯)

பாரடாதேசிசெயநீர்சிசாகொண்டு பரிவானபனிநீரையதனில்விட்டுகாரடாசிவபூசைகுருபூசைசெய்துகளங்கமறவாலையுடபூசைசெய்து,நேரடாபதனமதாய்வைத்துப்போற்றிநீமகனேயடியிலநின்றகுழம்பைக்கொண்டு,சேரடா * ரவிதனிலேவைத்தாயானால் தேசிமெழுகாகுமிதுதெளிந்துபாரே (௬௨௰)

துருசுமெழுகு

பாரப்பாசுத்தரமேபுலத்தியனே கேளுபாடினேமெழுகுவழித்துப்பாண்டில்வைத்து, காரப்பாகன்னிசிவகாமிபூசைகளங்கமாதியானஞ்செய்துபணிந்துபோற்றி,ஆரப்பாவழிவார்களையாகேளுஅருளினேம்தேசிமெழுகழகாய்த்தானும், தூரப்பாசலியாதேதுருசின்மெழுகப்பாசொல்லுகிறேன்காயாதிதவித்தைகாணே (௬௨௧)

காணுகின்றதுருசினிடபோக்கைத்தானுங்காணார்களுலகமதிற்காட்டுவாகி, நாணுகின்றதுருசினிடவதிதப்போக்குநாம்சொல்வோம்ராசபூபதியைக்கேளு,ஆணுகின்ற துருசதிலேசேர்பத்தையாஅருளினேமெடுத்ததனைச் சுத்திசெய்து, வாணுகின்றதேசிசெயநீர்றனும்வளமாகப்பத்துவிசைதோய்த்துவாட்டே (௬௨௨)

வாட்டியேசுருக்கிடவேதுருசுமெழுகாகுமானுக்காள்செய்வதரிகாகுமாகும், ஆட்டியேயம்மெழுகைப் பாண்டிதன்னில் அடக்கமதாய்வைத்துநீபதனமாக,கூட்டியேசிவ யோகப்பூசைசெய்துகுருபூசைமானதமாம்பூசைசெய்து, நாட்டிலேயிந்தப்படியார் தான்செய்வார்நாம்செய்ததுருசினிடமெழுகதாச்சே (௬௨௩)

அயச்செம்பித்தங்கம்

ஆச்சப்பாதுருசினிட மெழுகைச்சொன்னேம் ஆறுவிவாரதில்வேதையாடக்கேளுயாச்சப்பாயைம்பத்துசேர்தான்கொண்டுபரிவானதேசிசெயநீர்றனுக்கு,மாச்சப்பாநாள்முழுதுமூழிற்றனல்மறுநாள்தானதையெடுத்துப்பார்த்தாலேயா, காச்சப்பாயயத்த கடுயற்றுப்போகுங்கசட்டற்றபோதேயையாசெம்பதாச்சே (௬௨௪)

* ரவியென்பதுசூரியன்

செம்பானயயச்செம்பு யார்தான்செய்வார் செகத்திலுள்ள வாதிகளோசெய்யப்போரார், செம்பானசெம்பெடுத்துச்சொல்லக்கேளுசிற்பனையமனதிலெண்ணித்தியானஞ்செய்து, நம்பானசெம்பதுவைமூசைக்குள்வைத்து நலமானதுருத்திகொண்டு கரியைக்கொட்டி, விம்பானகரிநடுவில்மூசை யதனைவைத்து விளங்கவேயக்கினியைமூட்டுவாயே (௬௨௫)

மூட்டியேதுருத்தியால்சாமமைந்தாடு மூர்க்கமுடன்சாடிவரவுருகும்பாரு, நாட்டியேயுருகினதோர் பதந்தான்கண்டு நலமானதுரிசினிடமெழுகிற்கேளு, பாட்டியேபணவிடைதான்மூன்றுக்கொன்று பாரபரியை மனதி லெண்ணிப்பாகமாக, ஊட்டியேயுருகுமூசமதிலேயையா வொன்றனதுரிசினுடமெழுகைப்போடே (௬௨௬)

மெழுகானமெழுகதனைப்போட்டயானல் மேலாகவுருகிவருமயச்செம்பிற்றான், சழுகாமற்கலந்தபோர்மெழுகிதாம்பார்கலந்தொருபதம்பார்த்து மூசையதைக்கேளு, எழுகான மூசையதையெடுத்தாறவைத்து யென்னசொல்வேனண்டயச்சில்சாய்த்துப்பாரு, வழுகானவருவியதுபோலேபாய்ந்து மகத்தானகம்பியைப்போல்நீ கண்டவாறே (௬௨௭)

வாறானவயத்தங்கமிதுபோலுண்டோ வசனித்தோஞ்சிவயோகஞ்செய்யும்போது, ஊறானஉனக்கெளிமைவருங்காலத்தில் ஓகோகோவயத்தங்கவிராகனாற்கொண்டு, பாறானமகாராசபட்டணமேஇப் யரிவானகடைபசார்தன்னிற்சென்று, மாறானமாயியிதைப்போஞ்செய்தால் மைந்தனேகோடாகோடியீவார்பொன்னே (௬௨௮)

ஈவார்கள்திரவியந்தா னனந்தங்கோடி யீய்ந்தொருதிரவியத்தைவாங்கிக்கொண்டு, செய்வார்கள்சிவயோகச்செலவுசெய்துசெல்காலம்வருகாலம் பாருபாரு, மூய்வார்கள்மூன்றினுட காலங்கண்டு மும்மூலச்சுழிநின்று மனககண்ணோட்டி, மாய்வார்கள்வசிகொண்டுபிராணைத்தொட்டி மனமறிவால்நிலகண்ணைடிமகிழ்ந்துபூட்டே ()

* மதியமூர்த்தமெய்ஞ்ஞானப்பதி.

பூட்டியேமெய்ஞ்ஞான வாசல்தாண்டி பூரணமாந்துரியங்கண்டப்பாற்போனால், மாட்டிருக்குஞ்சுழியதுவுமங்கேகாணும் மவுனபிறசோதியுமங்கேகாணும், ஆட்டியேயப்பதியேசென்றுபோனால் அருவியென்றமதியமூர்த்த மங்கேபாயும், சாட்டியேயவ்வமூர்த்தங்கொண்டாயானால் சாவேதுசதாகோடிகாலம்வாழ்வே (௬௩௰)

* மதியென்பது - சந்திரன்

ஊசிசெயநீர்

வாழ்கவென்று அயத்தங்கமைந்தாசொன்னேன் மகத்தானவூசி செயநீரைக்கேளு, காழ்கவென்றுகல்லுப்புப் பிங்காரிவிட்டுக் கருவானபனிநீருபலமஞ்சிட்டு, தாழ்கவென்றுகாரமதுவாற்கூட்டிமத்தி தருவானவுண்டைசெய்துபிங்கான்றன்னை, நாழ்கவென்றுல்ராவிதனிலேயிருநாழிவைத்தால் நலமானவூசிசெயநீரிறங்கும்பாரே (௬௯௧)

ஊசிசெயநீர்மெழுகு

இறங்கினதோர்செயநீரைச்சீசாதன்னிலெடுத்துவிட்டுமெழுகுபதனமாகச்செய்து, இறங்கினதோரடியில்நின்றகுழம்புதானுமென்னை சொல்வோமாவிதனிலேயெடுத்துவைத்தால் இறங்கினதோரூசிமெழுகாகும்பாரு இயம்பினதோர்மெழுவழித்துப் பாண்டில்வைத்து, இறங்கினதோர்வஸ்துவடாவாயிபூசை யியல்பானவாலையுடனிபானேஞ்செய்யே (௬௯௨)

சவ்வீரமெழுகு.

செய்யப்பாவூசிசெயநீர்மெழுகைச்சொன்னேன் செயலானசவ்வீரமெழுகைக்கேளு, சையப்பாசவ்வீரஞ்சேர்பத்தையா சமர்த்தாகக்கொண்டுவந்து சொல்லக்கேளு. உய்யப்பாஊசிசெயநீர்நருக்கி யோர்சாமஞ்சுருக்கிடவேமெழுகாய்ப்போகும், வையப்பாமெழுகெடுத்துப்பாலேபூசை பைரவர்தன்பூசைசெய்துபதனமபண்ணே ( )

வெள்ளிவித்தை

பண்ணியேசுந்தரமேசொல்லக்கேளுபாடினேஞ்சவ்வீரமெழுகைச்சொன்னோம், அண்ணியேயதில்வேதைசொல்லக்கேளாயருளுகிறேன்வெங்கலத்திலதிதவெள்ளி, உண்ணியேவெங்கலந் தான்சேர்பத்தையா யொருமையதாய்க்கொண்டுவந்துசொல்லக்கேளு, கண்ணிமயேஸ்பரியின்றியானஞ்செய்து கருவானவூசிசெயநீர்ருக்கே,

தாக்கியேபூறவைப்பாயோர்நாளுந்தான் தனதாகவூதினபின்புறுநாள்தன்னில, ஏக்கியேயெடுத்ததனைப் பார்த்தாயானல் மென்சொல்வேன்வெள்ளிசொக்கநிறம் போற்காணும், மூக்கியேமூசையதற்குள்ளேவைத்து மூர்க்கமென்றதுருத்திகொண்டு கரியைக்கொட்டி, ஆக்கியேயக்கரிக்குள் மூசைவைத்து வனல்சிதறத்தூட்டி சாடுசாடே (௯௬௫)

சாடுவாய்சுந்தரமே சாமந்தானுஞ் சாடினவுருகியதாயருவிபாயும், ஏடுவாயுருக்குமுகங்கண்டாயானலியல்பான சவ்வீரமெழுகுதானும், மேடுவாய்விராகனெடைமூன்றுகொண்டு மெழுகதனையுருக்குமுகம்விட்டுத்தாக்கு, நாடுவாய்வெங்கலமுமெழுகுஞ்சேர்ந்து நலமானவெள்ளிசொக்கம்நவிலதாமே. (௯௬௬)

பாகங்கள் கிளிஞ்சிசெயநீர்.

நவிலக்கேள் புலத்தியனே சுத்தமேயயா நலமான வப்பாசங்
கண்டாயானால், றாவிலக்கேள் றூசையதை யெடுத்து நீயு றூலமென்ற
யண்டயச்சில் சாய்த்துப்பாரு, அவிலக்கேள் சாய்த்திடவே யருவிபா
யு மருளிந்துங்கயிய தாபோலே நீரும், மவிலக்கேளக்கம்பி யெடுத்
துமைந்தா வாலேதிரிபுவனே யுடனியானஞ்செய்யே, (௬௱௭)

செய்துநீ கொண்ணியதைத் தான் பதனஞ்செய்து சிவயோகஞ்செ
ய்புமக்கு காலக்குன்னில, செய்துநீயுனக்கெளிமை வருதலாகில் தெ
ளிவான வென்னியதை நயமாய்க்கொண்டு, மைத்துநீ றியாதே பிராணாய
யோகமதன் பிறகு வரையோக மடவாய்ச் செய்யும், தைத்துயிந்த வெளி
யேவதை சொல்லிப்போட்டோம் நாடதிலே வாதிகளே நண்பாய்க்
கேளே (௬௱௮)

கேளப்பா கம்பியுப் புத்திரக்கைத்துக்கேளுங் தெளிவானவுப்பெ
யெத்துப்பிக்காணிவிட்டு, கேளுயிதின் கிளிஞ்சுநீர் வகையைச் சேருங்
கிருமைபென்றபணிநீருபமாற்கொண்டு, ஊழுமூப்பிற்பணிநீரை நெ
ன்றாய்க்காக்கி புசிதமூடனெகாம தாவாற்கூட்டிமத்தி, வீழுமூணடை
செய்துநீரவிபில்மைந்தா விளங்கவேயிருநாழிவைத்திடவே (௬௱௯)

வைத்திடவே கிளிஞ்சிசெயநீர்றங்கும்பாருவளமாகச் சீசாவில
டைநீர்க்கொண்டு, வைத்திடவே யெடுத்துக்கிச்சீசாவிலிட்டுனன்மக
னேபக்வமகாய்வைத்துநீயும், வைத்திடவே சிவயோகக் குகைக்குட்
சென்று காமியபிராமியைத்தான் தியானஞ்செய்து, மூத்திபெறப்பி
ராணாயவாசியோட்டி மூலசுழிமுனையருகே கும்பிப்பாயே, (௬௱௰)

சுழிமுனையில் வாசியோட்டி தம்பிக்கவுமவுனம்

கும்பித்துச்சுழிமுனையில்வாசியோட்டி குமுறவே பிராணாயத்
தங்கிகட்டி, வம்பித்துயிடைகலையால் தம்பித்தாக்கால் வருஷிக்கும
தியமூர்த்த மூன்றுக்காலே, வெம்பித்துமதியமூர்த்தருசினைகண்டுவிள
ங்கவேயவ்வமூர்த்தமூண்டாலேயா, கம்பித்தயிதிர்க்கவெல்லாமோடிப்
போச்சுசுழன்றிடுங்காண்தொண்ணூற்றுறுச்சட்டைபோச்சே, ()

சுழன்றுபோம் சட்டையெல்லா மதியமூர்த்தத்தாலேசுழன்றுதே
ன்றுற்காயம்பலம்பட்டுப்போச்சு, வழன்றுபோம் வச்சிரம்போல்தே
கமாச்சுமதியமூர்த்தமதனாலேசித்தியாச்சு, நழன்றுபோம்சிதம்பரமூ
லப்போசித்தி நாற்பத்துமூக்கோணவாலேசித்தி, அழன்றுபோம்மவு
னம்பிலப்பட்டுப்போச்சு ஆதாரமேலாதாரமடங்கிப்போச்சே, ()

போச்சென்றகிளிஞ்சிசெயநீரைச்சொன்னேம் புகழான வாயி
ரத்திருநாலுபீடம், வாச்சுதப்பாபுலத்தியனேயிந்நூல்பீடம் வசனி

ப்போம்சௌமியசாகரங்கான்பாரு, நாச்சுதென்றநாற்றிசையுந்திரிந்தாலென்ன நலமானயிந்நூலுக்கெதிர்நூலுண்டோ, தேச்சுதென்ற சிவயோகிக்கிந்நூல்கிட்டுந் தேசத்திலபிசுதத்தோர்க்கிட்டாதென்றே.

கெந்தகமெழுகு.

என்றனகெந்தகத்தின்மெழுகுகேளு யெடுத்ததனையநீமெல்லாமிதற்கிநிணடோ, அனறனகெந்தகந்தானெட்டுசேர்வாங்கி யடவாகச்சுத்திசெய்துமெடுத்துக்கொண்டு, நன்றாகவேயெடுத்துக்கிளிஞ்சிச்செயநீர் நலமானசெயநீரில்சுருக்குத்தாக்க, சென்றுநின்கெந்தகந்தனைத்தாக்கிநெக்காவ செயநீரின்வேகமபட்டுமெழுகதாச்சே. ()

பொதிகையகம் கும்பமெழுகு

ஆச்சப்பாகெந்தகத்தின்மெழுகுதானும்மாரியப்போருர்களார்தானசெய்வார், காசப்பாநாம்செய்தோம்பொதிகைகண்டோம்நலமானவெழுகிலேக்கும்பம்பாய்ந்தோம், வாச்சப்பாவுந்தனக்குக்கெந்தகத்தினமெழுகு மகத்தானகோடாகோடி வேதையாடும்,பாச்சப்பாவெள்ளிசெம்பிலைகடுகுமீய்ந்தால்பதினாயிரமாற்றுப்பரியேமமாமென்றே, (ருசரு)

ஏமமென்றயேமமெல்லாமிதிலேசொல்வோம்இயல்பானசித்தர்களேயின்னங்கேளு, ஏமமென்றபரியேமமிந்நூலிற் சொல்வோம் பெடுத்தகொருமேல்மெலலாமிதிலேசொல்வோம், வாமமென்ற வாலையடாவாலைப்பெண்தான்வாமியடாபத்துவயதான்கன்னி,சேமமென்றசேமமதிலிருக்காலேயா செகமுழுதுமவளுக்குத்தெளிந்தவாறே

வாரானவாமியைத்தான்மவுனங்கொண்டு மவள்பதமே யருள்பெற்றேமனந்தகாலம், சீராகமவுனமீதிலேனைக் கண்டாளப்பா சிரஞ்சீவிசாயுச்சிய பதமேதந்தாள், பேராகவவள் பதத்தைப் பூசித்தோமபார் பிரபல்யமாகவல்லோவாழ்ந்தோநாறும்,ஆராணபிராணயமதிலுஞ்சொன்னோளாயிரத்தெட்டிழுதனிதிலேயதுமுண்டோமே()

உண்டகொருவாறு தென்னகொன்றற்கேளு வுத்தமாமனமல்லோசித்தமாகில், கண்டகொருகாட்சியெல்லா மனதாற்கண்டோம் கருவிகரணதியெல்லாமறிவாற்கண்டோம், தொண்டனென்றுபேறுபெற்றேமனதாலேயா கொல்லுலகில்சித்தருக்குக் குருவேயானேம் அண்டமெல்லாம்நிறைந்துநின்ற குண்டலியைக் கண்டோ மவர்பதமேபூசித்துவடிபணிந்தோம்பாரே, (சசஅ)

பாஷாணமெழுகு,

பாரப்பாபுலத்தியனேமகாராசயோகிபாடுகிறேன்பாஷாணமெழுகுகேளு, கேரப்பாவெகுருட்ச மெழுகிதாம்பார் கோரயிந்தசிவ

யோகிசெய்வாரையா, ஆரப்பாவறிவார்கள்பாஷாணஞ் சேகொட்டு அடவானபாஷாணமதைக் கொண்டுநீயும், வெப்பா சுத்திசெய்து யெடுத்துக்கொண்டு விளங்கவேமெழுகுசெய்யும்வித்தைகாணே ( )

காணுகின்றபாஷாணந்தன்னை வாங்கிக் கருவானகிளிஞ்சிசெய நீரிற்சுருக்கி, வாணுகின்றசெயநீரில்கருக்கிணுக்கால்கல்ஸ்துபோலமெ ழுகாகுமருவிடாய்நீ, ஒனுமென்றுபாடுபட்டாலெல்லா மெய்தும் வொன்றுனகருவிஷுபாமேராகோபாரு, வேனுமென்றுபாஷாண மெருகைக்கொண்டு மேன்மை பெறப்பாண்டிலனைத்துப் பதனஞ்செய்யே, (௬௱)

செய்யப்பா வெள்ளிசேகொட்டுவாங்கி செயலான பிங்கானில் வெள்ளியதையிட்டு, உய்யப்பா ஒருசிசெயநீரபலந்தானேந்து ஒகோ கோகிளிஞ்சிசெயநீர்ப்பலநதானமூன்று, நையப்பாவிட்டு வுதிர விமிற்சாமம்வைத்தால் நலமானவெள்ளிநிறம்போய்பொன்னிறமே யாகும், பொய்யப்பாசொல்லவில்லைவெள்ளியதைக்கொண்டுபூரண செந்தூரம்வைக்குமுறையைக்கேளே (௬௱௧)

பூரணசெந்தூரம்.

கேளப்பா பூரணசெந்தூரநேர்மை செடியாகச் சொல்லுகிறே ன்சேனுசேனு, நாளப்பாசெல்லாதுவெள்ளியதைக் கொண்டுநவிலு வோமுசையதில்நண்பாய்வைத்து தூளப்பா துருத்திகொண்டுகரியை க்கொட்டி துதிபெறவேயிதுநடுவில்மூசையதைவைத்து, கோளப் பாவாராதுசாமமதுசாடுகுருவின்செயலருளபெறவேயுருகும்பாரே

வெள்ளிபொன்- வட்டு

உருகினதோர்மூசையதையெடுத்துப்பார்த்தால்ஓகோகோவெ ள்ளிபொன்வட்டகாகும், மூருகினதோர்மூசையதை யுடைத்துநீயு மேலானபூரணத்தின்வட்டைகொண்டு. அருகினதோர்விட்டுஅதி ன்மேலேசேனு அருளிறேம்பாஷாணமெழுகிற்பலமொன்று, கரு கினதோர் கிளிஞ்சிசெயநீர்ப்பலமொன்று நலமாகமெழுகில்விட்டு க்குழைத்திடாயே (௬௱௨)

பூரணுகிசற்பம் பிராணுயபூரணம்.

குழைத்துப்பொன்வட்டுமேற்பூசிநீயும் குணமாக வித்தரைற் சிலேயெழுசெய்து, அழைத்துரவிதனில்நாழிபுலரவைத்து அதனபி றகுயெடுத்ததனைச்சொல்லக்கேளு, புழைத்துவொருகாடையென் றபுடத்திற்போட்டால் பொருமியேநீயதுசெந்தூரமாகும். வழை த்துமனஞ்சகியாதேயெடுத்துச்சிலே வளமாகவாங்கியேபாருபாரே(

பார்த்திடவேயதனிறந்தான்வெகுசேர்கோடி பதினைறு கலையுமி துக்கிண்டாமோ. பூர்த்திடவேபூரணமாஞ்செந்தூரமிதுபோற் பு

சம்பெறலாம்வாதியோர்க்குருவிதாகும், நாற்றிசையும்வென்றுவ
ரும்செந்தூரமிதுபார் நவலோகமனேகமெல்லாம் நீற்றும்நீற்றும்,
பார்த்திபனேசரக்குவறுபத்துநான்கும்பண்ணமெபெறக்கட்டுமடா பூ
ரணத்தினாலே (௪௱௫)

பூரணமாஞ்செந்தூரமார்தான்செய்வார்பூவிலுள்ளமனிதர்செ
ய்யார்சித்தர்செய்வார், வாரணமாம்பூமேலையானசொன்ன குருவிது
தான்வசனித்தோஞ் செந்தூரமதிகமாகும், காரணத்தாலெப்பியிருந்
தாற்பூரணமேயெய்தும் கனகமென்றபாளங்களிதனாலாகும், சீரண
மாயிராதுசெந்தூரங் கொண்டு சிமிளானகரைப்பரண்டி டலடைத்தி
டமே. (௪௱௬)

அடைத்துநீசிவயோகக்குகைக்குளே சியருவானசெந்தூரமரு
கேவைத்து,புடைத்துநீபூரணசெந்தூரந்தன்னைபுகழாகவாரகவிடை
கரத்திலேந்தி, மடைத்தனமாயிராதேநீகிளிச்செயநீர்பணவிடைதா
ன்ரண்டு மார்க்கமதாய்க்குழைத்ததனைக்கொண்டிடாய்நீ, அனைத்தி
னராசபூபதிபோலாவாய் சித்திபெறலாம்பூரணத்தின்கற்பமாமே ( )

கற்பமெல்லாமிதற்கீடுண்டோசொல் கருவாகமண்டலந்தான்
கொண்டுநீயும், அற்பமென்றுநினையாதேமுமூலமேவி யருளான
பிராணயத்தங்கிபூட்டி, விகற்பமொன்றுமெண்ணாதே சுழிமுனையூடு
விளங்கவேவாசிபூட்டிக்கும்பித்தாயானால், நிகற்பமென்றமுநிங்கெண்
ன்றுதம்பித்தாக்கால் நிலைத்ததையாவாசியதுபூரணத்தாலாச்சே( )

ஆச்சென்றபூரணந்தானெங்கேயென்று கருவினேம்பிராணய
மருள்கண்டாக்கால், வாச்சென்றசோதிசுடர்பிரபைதோற்று மசசு
டரில்தீபமென்றமதிபோற்காணும், சூச்சுமனாஞ்சகியாதேயச்சுடரி
ற்றானுங்குருவிருப்பாரவர்பெருமைகூறப்போமோ,காச்சுதென்றவ
க்கருவைக்கண்டாயானால்கைலாசமூர்த்திதங்குகளிகூர்வாமோ (௪௱௯)

அயச்சுத்தில்அயெவட்டு

கூறுகிறேன்அயச்செந்தூரஞ்சேரு குருவான அயமதுவிஸ்சேர்
பத்தப்பா, வாருகிறேன்அயமதனைவாங்கிக்கொண்டு [illegible]கிளி
நீரிலட்வாய்த்தாக்கி, சேருகிறேன்வோர்நாள் [illegible]வைத்து
செயமாகமறுநாளில்தானெடுத்து, ஆறுகிறேன்மூசையதற்குள்ளே
வைத்து அடவானதுருத்திகொண்டுகரியைக்கொட்டே (௪௱௰)

கொட்டியேகரிநடுவில்மூசையதைவைத்துக் குறுகவேசாமம
துசாடினக்கால், ஊட்டியேயயச்சுத்தியதிதமாகும்ஓகோகோமூசை
யதையெடுத்துக்கொண்டு; வாட்டியேயாறவைத்து மூசையதை யு
டைத்துவளமாகப்பார்த்தாக்கால்வட்டதாகும்பேட்டியாய்த்தியுபா
தேயயவட்டங்கொண்டுபேணியேகிளிச்செயநீர்யலமூன்றுவாங்கே.

வாங்கியேபாஷாணமெழுகதாகில்வளமாகமெழுகதனில்விராக
னெடையொன்று,தாங்கியேகரமதனால்கடுவில்வைத்துகருவானகி
ளிசெயநீர்கருவாய்விட்டு, தூங்கியேதிரியாதேகுழைத்துக்கொண்டு
துதிபெறவேயயவட்டுமேலேதாக்கி, ஆங்கியோவியுலர்த்தியதன்மே
றகேளு அடவாகவிந்தத்துற் சிலையேழுசெய்யே (௪௬௨)

செய்ததோர்வியுலர்த்திநூறெருவிற்புடம்போட்டால் செயமாக
வயச்செந்தூரநீறியாகும், வைத்துநீயப்பாகங் கண்டாலையா பண்மை
பெறப்புடமாறியெடுத்துப்பாரு, கைத்துநீயெடுத்ததனைச்சிலையேழும்
வாங்கிகருணைபெறச்சுவாசியினில்பதனஞ்செய்து கைத்துநீபிராணா
யபூசைசெய்து நன்றாகச்சிவயோகக் குகைக்குச்செல்லே (௪௬௩)

மெய்ஞ்ஞானபதி.

சொல்லெனவேமகராசசிவயோகியிதைக்கேளு செயமானசெ
ந்தூரமருகேவைத்து, நல்லெனவேசிவயோகம்பிலக்கச்செய்துசிங்
கென்றுதுரியாதீதகடந்தேயதி,மெல்லெனவேபிராணயவாசிகொ
ண்டிழுத்துமெய்ஞ்ஞானபதிகடந்துசென்றாயானல், துல்லெனவே
பளிசென்றுசோதிகாணுந் துதிபெறவேயங்குநின்றுபூசிப்பாயே()

மெய்ஞ்ஞானக் கரு,

பூசித்துவடிபணிந்துதெரிசித்தாயானல் புகழ்பெறவேகுருசெ
யல்தானங்கேதோற்றும், ஆசித்துயாக்கினையைத் தொழுதுபோற்றி
யருள்சதாசிவத்தினரு ளன்பாய்க்காணும், வாச்சிப்பார சகலகலைக்
கியான்மெல்லாமவதிதக்கேணசதிட்டைசெபதிசென்றமீவார், மாச்சிப்
பார்கெவுனயோகபீடமீவார்மந்திரசக் குளிகையீவா ரட்டசித்துமீ
வார்பாரே (௪௬௫)

பாரப்பாய்நீபுலத்தியனேசுந்தரமேகேளு பாடினேன் மெய்ஞ்ஞான
மதியதிகலாகும், வாராய்நீபதியறிவோரிதற்குமதுபாரு வாசிநிலைபி
ராணயமதித்தவர்கண்டோர்,நேராய்நீமெய்ஞ்ஞானபதியைக்காணுசிவ
யோகிதலமறிவார்செய்வினையிறைவே,பூரணயசிவயோகமுமதனைத்து
ப்பாரு பூரணதிகற்பமதையுண்டுதேறே (௪௬௬)

உண்டுபாரதனுடையமகிமைதனைக்கேளு உலுத்தமென்றகாய
மெல்லாமழுத்தமாச்சு,கண்டுபார்சிவயோகியவர்தானுண்பார்கருது
மனக்கசடதனைக்கருதுவார்பார், அண்டுவொரு வருஷமுந்தானுண்
டாலையா ஆயிசுக்கோயழிவில்லையபயமோவில்லை,கொண்டவப்பாயி
க்கற்பமாண்டொன்றையா கோடாகோடி வெகுகால யுகங்கண்
டோமே. (௪௬௭)

கண்டோம்நாம் புலத்தியனே மெய்ஞ்ஞானத்தால்கனாகாண
வெகுபோக்கு கருக்கள்கண்டோம்,விண்டோமேமெய்ஞ்ஞானம்கா

ஞவிட்டால் விருத்தாகுஞ்சகலசித்தியெய்தாதையா,உண்டோமேம
னக்கருத்தால்மெய்ஞ்ஞானங்கண்டோம் உலகத்துவிர்த்தாந்தந்தள்
ளிப்போட்டோம், திண்டோமேயொருநிலையாய்மனதையுன்னிநிலை
யறிந்தோங்குருசெயலி னறிவாற்றுனே, (சசுஅ)

சௌமியத்திற்கருக்காணவும்

தானென்றமலகலையும்பார்த்துத்தேறிச் சௌமியத்திற்கோடா
கோடிகருக்களெல்லாம், நானென்றசித்தருக்குஞ்ஞானத்தோர்க்கும்
நலமானமவுனத்தோர் யோகத்தோர்க்கும், பானென்றதேறும்பேர்
தோராதோர்க்கும் பயனறிந்துமொழியெனவேயுரையாய்ச்செய்தோ
ம்,தேனென்றவிந்நூல்தான்சாகரந்தான்பாரு தெளிவதற்குச் சௌ
மியந்தான்தெளிந்துபாரோ (சசுகூ)

காந்தசுத்தி

தெளியலாந்தெளிவதற்குப்புலத்தியனேகேளுசெயலறிந்துகா
ந்தத்தின்மெழுகுசொல்வேன், தெளியலாங்காந்தமது சேர்பத்தை
யாசெயமாகக்காந்தமதையெடுத்துக்கொண்டு, தெளியலாம் பீங்கா
னில்கிளிசெயநீர்பலமஞ்சு, தெளிவாகவிட்டுநீகாந்தமதைவிட்டுதெ
ளியுங்காண்காந்தசுத்தியதிகமாகுஞ்செயநீரினூரவொருநாழிவையே

காந்தமெழுகு.

வைத்துஅதையூறவொருநாள்முழுதும்வைத்து வாகாக யதை
யெடுப்பாய்மறுநாள்தன்னில்சத்துமதைத்தானெடுத்துக்கிளிமெழு
குமேற்றுக்கி சைதன்னியமாகவுநீரவியிலொருநாழி. உத்தி நீயுலா
வைத்துயெடுத்துப்பருஒகோகோகாந்தம் வெடிப்பாகுமதை யறிந்
து,கர்த்தனருள்வேணுமென்று பீங்கானிலிட்டுக் கருவானசெயநீ
ரோமநீரொன்றே (சஎக)

காந்தம்சுருக்குத்தாக்குதல் சிவயோகதீட்சை.

என்றுனயிருசெயநீர் மும்மூன்றுறு பலங்கூட்டி யியம்பின
தோர்காந்தமதைச்சுருக்குத்தாக்கநன்றுகப்பத்துவிசைசுருக்கிட்டா
க்கால் நற்காந்தமெழுகாகுமெழுகுதன்னை, ஒன்றுகவே யெடுத்துச்
சுரைபரண்டிவிட்டுஒருமைபரிபூரணத்தைமனதிலெண்ணி, சென்று
கச்சிவயோகக் குகைக்குட்சென்று சிங்கிலும் மென்றுநீ பிராணய
மொட்டே (சஎஉ)

ஒட்டியேசிவயோகதீட்சையிநிறுலேவோங்காரமும் மூலத்தங்
கிளாட்டி, நாட்டியேகாந்தமெழுவிராக ஞென்றுவாங்கி நலம்பெற
வேகுருசெயநீருள்ளங்கைநடுவில், வாட்டியேமெழுகதுவுஞ்செயநீ

ருங்கூட்டிமத்தித்துவுண்ணுவில்பிரளயோற்றி,காட்டியோ காந்தழ
ற்பமென்றுபெரிதுதானகைலாசமூர்த்திதனைக்கணுவாயே (௪௭௩)

காணுவாய்வேதாந்திபதியேகாணுங் கசடாவேமணக்கண்ணால்
கருத்தாபூதி,வேணுறவாய்பிரமலபியெழுத்தைக்காணு விளங்குகின்
றசுழியிதழின்றலத்தைக்காணு,பாணுவென்றயத்தலத்தைக்கண்டா
யானால்பலகோடிரவிமதியுமங்கேதோணும், பூணுறவுகொண்டுமனங்க
னிந்துநில்லுபூரணத்தையெந்நாளுமனதாலுமே (௪௭௪)

இராசயாகம்

மனமானவேதாந்தபதியேசொன்னோம் மகத்தான ரசமெழுகி
ன்மார்க்கங்கேளு,வனமானரசசூதஞ்சேர்ந்தானபத்துவாங்கியே பீ
ங்காணில்வைத்துநீயும்,கனமானபனிநீருங்குருசெயநீர்தானும் கள
ங்கமறவாறுபலம்பீங்காணிலிட்டு; அனமானரவிதனிலேயோர்நாள்
முழுதும்அதைவைத்துவருளினோம்ரசசுத்திசூதமதுவாமே (௪௭௫)

இரசமணிபதினாறு.

ஆமென்றபீங்கானில் ரசக்களங்கந்தானும் அருவிபோமடியில்
நிற்குமதுதான்பாரு.நாமென்றரசக்களங்கம்கழன்றுதானால் நாடெ
ல்லாம்ரசவேதையாகுமாகும்.ஓமென்றுஅச்சூதம் வாலை ரசமா கு
மோன்றனரசச்சுத்தியார்தான்காண்பார்,வாமென்றயச்சூதமதிதசு
த்தியாகுமகத்தானசுத்திசெய்தரசத்தைவாங்கே (௪௭௬)

முடுகுவிருத்தம்

வாங்குவாய்ரசமெழுகுசெய்யும்வகைகேளுவரிசைபெறச் சுத்
திசெய்தசூதந்தனைவாங்கி,பாங்குபெறப்பீங்கானில்சூதந்தனையிட்டு
ப்பரிவானகுருசெயநீர் பலமுமைந்திட்டு,தாங்குரவே கெந்திமெழு
பனைவிடைதானப்பா அதிபெறவேபீங்கானிலருள் பெறவே யிட்டு
தேங்கிமனஞ்சலியாதேசுந்தரமேயிதைக்கேள்தென்பாகரவியிலொ
ருநாழிவைத்துப்பாரே (௪௭௭)

வைத்துப்பாரொரு நாழிவைத்தெடுத்தேயிதைக் கேளும்வள
மாகப்பார்த்தையென்றால்சூதமதுகட்டும், சித்துவறுபத்துயிதின்ர
சமணிதானாடும் செகவசியம்ஸ்திரீவசியஞ்சனவசிய மாடும்,நைத்
துமுனைராசபூபதிவசியமாகுநவிலுவோம்புருஷரிடநல்வசியமாகும்
மூத்தும்ரசமணியினுடபெருமைதனைக்கண்டோம்மூவுலகும் வசிய
மெனமுணர்வதிதின்மொழியே (௪௭௮)

முணர்வதிதின்ரசமதுவும்நாரதமோல்நீரும்முனையாக வதை
யெடுத்துவுள்ளங்கையிலிட்டு,உணர்வதிதினுருட்டிப் பதினாறுமணி

யாக்கியொருமைபெரும்சோமசெயநீரிலதைத்ததைக்கதுணர்வதெனயிருநாழிசெயநீரிலதைத்தாக்கி துருவமதாயெடுத்திதனைப் பார்த்திடினுமாகில்காணு, பெறவே செகமுழுது மெச்சுமிதைப்பாருங்கற்யோலக்கட்டுமணிசூதமணியாமே (௪௭௯)

மணுயிதுபார்செகமதுவில் மனிதர் செய்யார் யாருமவுனமதியோகிகள்தான்ஞானிசெய்வாராகில், செனியான சிவனுமைக்குருமணியிதனைச்சொன்னார்செயமாகத்தேவியுமோகந்திக்கிதைச்சொன்னாள்உணியிதுயார்நந்தியவாசமணியைச்செய்து வொருமையதாய்த்தன்வந்திரியகவானுக்குச்சொன்னார், அணியாகத்தன்வந்திரி மணிபெருமைகண்டுஅசுவனிக்குமகிழ்பெறவேயருளினார்பாரே ௪௮௰

பதினெட்டுலட்சங்காப்பு-பதினாறுலட்சங்காப்பு.

பாரும்புலத்தியனேரசமணியாகில் பருவந்தனைக்கண்டு மவர்பாடினார் நாலும்.எழும்வரையாறினுட பெருமைதனைக்கண்டுயெடுத்துரைத்தார்பதினெட்டுலட்சங்கப்பாகில்கோருமவர்பாடினதோர்நூலதனைக்கண்டுகூறாகப்பத்துமனைங்கதிகமதாய்ச்சொன்னேன் தேருமதிமுன்னோர்கள்பஞ்சவர்களாகில்தேனமூர்தமைவருமேயெனக்கருளினாரே (௪௮௨)

அருளினதோரொன்னவென்றால்சுந்தரமேகேளு ஐவரிட்டநாவிதுவின்றிலதனைக்கண்டுபருளினதோர் பதினாறுலட்சங்கவிசொன்னேம்பாடினேம்பஞ்சகாவியமதனை பாருதெருளினதோர்கனுடையதிகண்டதனைப்பாருதெளிவானசூத்திரங்கள்கோர்வைநூல்காணு சருளினதோர்சௌமியசாகரந்தனைப்பாடிசம்பிரமதாய்ச்சிவனருகேயலங்கிருதமாமே (௪௮௨)

நவகோடிசித்தர்மதியமூர்தம்,

ஆமேபுலத்தியனேயிதையறிவாய்க்கேளு ஆதிசிவன்குகையிலிதையலங்கிருதஞ்செய்தோம்?நாமேயிதன்பொருளிந்து நன்றாய்ச்சொன்னேம நவகோடிசித்தரென்னருகதனைச்சூழ, வாமேபுலத்தியனேயிந்நூல்வி நத்தாந்தங்கேளீர்வசனித்தோம்சிவனருகே வாவென்றழைத்தார்தேமேதென் பொதியைவளர்நாயகனென்னை மகிழ்ந்துதெளிவதனால்மதியமூர்தந்திகட்டினாரே (௪௮௩)

மவுனகுருபேர்கொடுக்கல்,

திகட்டினாைவருமேகுகரசங்கண்டு தேவியுமெழுத்தாறாந்தெளிவாயச்சொன்னாள், ஆகட்டினார்சிவனுமையையவருக்குமதிக அகத்தியனென்றும்துயேரிடடுச்சசகஸ்திரத்தைக்கேட்டார், புகட்டினார்சௌமியசாகரந்தன்னைப்பூலோகமனிதர்களில்தேறுஞ் சித்தருக்கு

ம், கட்டினார் சகலகுருவுக்குமதிக்மெனக்கூர்ந்துமவுனகுருநீயென்று
பேரீய்ந்தார்பாரே (௪௮௪)

இரசமெழுகு

ஈய்ந்ததொருவிர்த் தாந்தமென்னவென்றாற் கேளுமியம்பினே
ம்ரசமணியின்பெருமைதனைச் சொன்னேம், மாய்ந்த தொருரசமெ
ழுகின்மகிமைதனைக்கேளுமைவர் சொல்லுமெழுக தற்கதிகமிதுவா
கும், ழுய்ம்பினதோர்முன்சொன்ன ரசமணிபோற்கட்டிமுழுக்கட்டு
ச்சேர்பத்துவொரு கட்டாய்க்கண்டு, நாய்ந்ததொருபணி நீருங்குரு
செயநீர்தானும்நவிலுவோங்கிளிசெயநீர்முச்செயராமே (௪௮௫)

முச்செயநீர்

ஆமெயிதுமுச் செயநீரட்டவதனைக்கேளும் அருளினேன் மொவ்
வொன்றுசெயநீர்பலமஞ்சு, ஊமெயிதுமுச் செயநீர்பதினைந்துபலந்
தானொன்றாகக் கூட்டியொரு பீங்கானிவிட்டு, பாமேழுறைபத்துவி
சைரசமணியைத்தோய்த்துபரிவாகச்சுருக் கிடவேரசமெழுகதாகு
ம்நாமேயிதன்பருவமதைதநண்பாகச்சொன்னேம்நவராசபூபதியைந
ளிமைதாய்ச்செய்யே (௪௮௬)

சிவயோகம்-ரவியோகம்

செய்ததொருரசமெழுகைச்சுளாப்பாரண்டிவிட்டுசிவயோகக்கு
கைதேடிரவியோகஞ்செய்தால், பைததொருபிராணயவாசியதுகே
ளும்அங்கென்றுசிங்குதனில்நங்கென்றுகூட்டி, மைததொருமவுன
சிவயோகமது வாசில்வாசி தனைச்சுழி முனையில்தம்பித்து நின்றால்
கொய்தமலராக்கிராணம்பீடஞ்சுகாணும்கும்பித்துவொருநிலையாய்
த்தம்பித்துநில்லே (௪௮௭)

நிற்கவேமுனைசுழியில்தற்பிராணய பீடம்நிராமயச்சோதியொ
ளிகுருவினிலைகாணும், வற்கவேமகராஜ பூபதியைக்கேளுமவுனகுரு
பிரசன்னமாயிடுவார்பாரு, அற்கவேயவரொளியைமவுனமதிற்கண
டால்ஆதிசுகோடாகோடியதீதமென்னலாகும், கற்சவேகுருவினடி
தெரிசித்தாயானால்கைலாசமுத்தியாகதிவருகும்பாரே (௪௮௮)

அசுவனிதேவரருளிச்செய்தகருக்கிடைநூல்

ஆறும்பார்க்கவும்

பாரும்புலத்தியனேரசமெழுகின்யோக்கு பாடினேம்குருவின்
செயல்பதல்பெறவேதானும், ஆருமறி யார்களிந்நூல்சௌமியத்தை
க்காணார் அருளினேரசு வணியாயிரத்தெண்ணூறும், தேறுமதிசகலக

லைக்ஞானங்குருபீடம் தெளியலாமந்நூலுக்கருக் கிடைப்பாரு,
மாறுபடச்சொல்லவில்லையவருக்குமதிகமகத்தானதிகண்டாயிரத்
தைந்நூறுபாரே, (௪௮௯)

பார்க்குங்கலைக்கியானமாயிரத்தெண் ணூறும்பாருபரிவான திக
ண்டாயிரத்தைந்நூறும்பாரு சேர்க்கு மூன் றாறது தெண்டகத்தைப்
பாருசிவயோகமிருநூறுகற்பமதைப்பாரு, ஆர்க்குங்கிடையாதரிதா
குமசுவனியிந் நூலருளினார்பட்சணிநூற்றைம்பதுக்குள்,பூர்க்குமதி
தெளிவாகவசுவனிதான் கேளுபுகட்டினார்காவியமாயிரத்திரு நூறே

நூரானயிவ்வளவுங்கருக்கிடையாய்ச்சொன்னார் நுண்மையாய்
ப்பாரும்புலத்தியனேயிதுவாகும்,தேரானமூன்றோர்கள்பாடியதே
ர்நூலில்தெளியலா மசுவனிலதனைப் பாரும்ஆரானயந் நூலின்மகி
மைதனைக்கண்டுமருளினேன்சௌமியசாகரமிதாகும், வேரானகரு
க்கிடைகளதீதப்பொருள்கண்டு விளங்கினேன்கங்குந்தி தேசக்கருக்
காணே (௪௯௧)

கங்குந்திதேசம்பொதிகைசித்தர்

காணுகின்றகங்குந்திதேச மதின்வளமைகருவாகச் சொல்லுகி
றேன்புலத்தியனே கேளு,காணுகின்றபொ திகைராச்சியமதுவாகுங்
கருவானபருவதங்கிரிமேருவுண்டு, காணுகின்றமொதிகையச்சித்தரா
யிரம்பேரையாகருவாகக்கூட்டமிட்டுக்கூடியேசென்று, ஓணுமென்
றுசிறுமைவருங்காலத்திற்கேளுஓகோ கோகங்குந்திதேடிவருவாரே

பதினைந்நாள்பனியில்லை

வாரானமலைச்சார்வுயடிவாரந் தன்னில்மகத்தானசதுரம்போ
ல்நிலப்பூமியுண்டு,வேரானவப்பூமி வெகுநேமைநிறங்காணும்விளங்கி
னேம்யோஜனைதூரமதுவாகும்,காரான மாசிபங்குனிசித்திரையாகி
ல்கருவானவைகாசிநாள்தனிற்கேளு,நீரானசத்துமேகங்களுஞ்சூழ்ந்
துகிலையர்கப்பனிபெய்யுநாள்பதினைந்தே (௪௯௩)

பதினைந்துநாள்பனியுண்டுநாலுமாதம்பனிபெய்தல்

அஞ்சானபதினைந்துநாளருகிவிட்டுமதுபனியும்பெயும்பதினை
ந்துநாளில்லை,வஞ்சானநால்மாதமப்படியேபெயு மகத்தானவப்பூமி
மகிமைதனைக்கேளும்,பஞ்சானபனி பெய்யுங்காலங்கள்தனில்படரு
வெளிர்கல்லுப்புமணிமணியைப்போலகஞ் சமலைச்சித்தர்கள்கல்லு
ப்பெடுப்பார்கல்லானசதுரகிரிசித்தர்கல்லுப்பே (௪௯௪)

கல்லானகாசிக்கு மேற்கேயிருநூறுகாத வழிக்கப்பா லேயஸ்த
கிரியுண்டுஅல்லானயக்கிரியில்வாழுஞ்சித்தர்கள்தான்ஐயாயிரம்பே
ர்கள்சித்தர்தானுண்டுவல்லானசித்தரவர்கூட்டங்கள்கூடிவருவார்க

ள்கங்குந்தி தேடியவர்தானும், மல்லானவொருபக்கங் கல்லதனைக்கொண்டு வாருவார்கல்லினுடமகிமைதனைக்காணே (௪௬௫)

கண்டிகதிர்காமதேசம் தன்வந்திரி சிஷர் பதினாயிரம்பேர்

காணும்புலத்தியனேகண்டி கதிர்காமதேசம் கடந்தெதாருநூறுகாதவழியோனுயானல் சாணுமதுசமுத்திரமிணைச் சலதறகப்பால் தாண்டியோசைங்காதவழிகடந்தாக்கால், ஏனுமேயேமகிரி பர்வதமுமுண்டு இருப்பார்கள்சோதிரிஷிசித்தரவர் பெருமை,நானுமிப்படிசொன்னேமெண்ணாயிரம்பேர் நடந்துகங்குந்தி நதிதேடிவருவாரே, (௪௬௬)

கல்லுப்புநாலுதிசைசித்தர்

வருவார்கள்வெள்ளைக் கல்லுப்பதனைக்கொண்டு வாருவாரொருபக்கமெண்ணாயிரம்போர்,அருவார்கள்காசிதேசமதற்கப்பாலே அன்னூறுகாதவழிநடந்துஅப்பால், மருவார்கள்வடபூமியுத்தரதேசம் வடமேருகிரிசாரல்பருவதமுண்டு, பருவார்களபர்வதகிரிவாழுஞ்சித்தர் பண்மைபெறுந்தன்வந்திரிசிஷருடபெருமை (௪௬௭)

பெருமையென்றசித்தர்பதினாயிரம்பேர்கள் போகக்கூட்டங்கள்கூடிக்கொண்டு; அருமையென்றகங்குந்திசாரலதுதேடி அடவானவெள்ளைக்கல்லுப்பதனையெடுக்க,ஒருமையென்றவொருபக்கமவர்கூட்டமிட்டு ஓகோகோவாருவார்கல்லுப்பினோர்மை, வறுமைவந்தனுகாதுவெள்ளைக்கல்லுப்பின் வசனிப்போம்நாலுதிசைசித்தரெடுப்பாரே, (௪௬௮)

சாபநிவர்த்தி,

எடுத்துமேயவாரவர்கள்குகையதற்குப்போவா ரிதன்பெருமைமகத்துவங்களென்றுசொல்லவெளிதோ, அடுத்துயெனைக்காத்தாய்புலத்தியனேயிதைக்கேளும் அவ்வுப்பின்மகிமையுட வருடனையேபாவும், நடுத்துகங்குமலைச்சாரலருகிலேகிரம்மூடையதியானமதைச்செய்ப்பாய்தானும், கடுத்து ஓம் ஸ்ரீம்அரிகலிங்கிரியுமென்று கருவாசஓம் ஐயும் சவ்வும் சிறியுமென்னே (௪௬௯)

என்னவேவெகுகோடிசாபங்களிதனுலியம்பிடுலெட்சமுருசுக்கிரவாரந்தன்னில், சென்னவேகுருவினடிசெயலதனைக்கண்டுசேவித்துத்தூபதீபங்கள்செய்து, கன்னவேவெள்ளைக்கல்லுப்பருகே சென்றுகருணைபெறவுனக்குவேணமட்டுமெடுப்பாய், உன்னவேயுப்பதனையெடுத்துநீமைந்தா யொருமைபெறக்குகைச்சார்பு தேடிவையே

குகைச்சார்புபிராணஸ்திரீ கடுஞ்சூல்

தேடிநீகுகையதற்குட்சென்றுநீயும் செயலானபதினாறுவயதுதானகில். பேடியாய்த்திரியாதேபிரமகுலமாகில்பிராமணஸ்திரீயின்

றகடுஞ்சூலாகில், ஆடிநீயவளின்றமுதற்பாலன்றனதுபிறக்கும்பனி க்குடந்தானதீதம்வாங்கி, சாடிநீபாண்டமதிலிட்டுத்தாக்கிச் சமர்த் தானேஅண்டோட்டின்சுண்ணங்கேளே (௱௧)

கடுக்காய்த்தூள்.

கேளப்பாயண்டோட்டின் சுண்ணம்பலம்பத்து இருமையென் றகடுக்காயத்தூளதாக்கி, ஆளப்பாபொடித்துவடிகட்டிநீயும் அச் சுண்ணமித்துருடமொன்றாய்த்தாக்கி, தாளப்பாபனிநீரிற் பொட்டு ருசாவம்மைதன்னியமாகவல்லோரயிலில்வைத்தால், கோளப்பாவா ராதுதெளிந்தசலமாகுங் கூயிரெங்குருவாணையுண்மையீதுதானே

பனிநீர்வெள்ளைக்கல்நீறு

உண்மையென்றசலமதனைச்சீசாவிற்கொண்டுவொருமைபெற ப்பதனமதாய்வைத்துநீயும், வண்மையென்றபாண்டமதிற்சீசா வி விட்டு மகத்தானபனிநீரிரண்டுபடிவாங்கி, தண்மைபெறப்பாண் டமதிற்பனிநீரிட்டுச் சம்பிரமதாய்வெள்ளைக்கல்லுப்புசேரிட்டு, ஆ ண்மையதுவாராமற்பனிநீரதிலிட்டுத், ஆதிபெறவேரவிதனிலேசா மமதுவைவையே (௱௨)

வைத்ததனைச்சாமந் சென்றெடுத்துப்பார்த்தால் மகத்தான வெள்ளைக்கல்நீராய்ப்போகும், பத்துமிநிலிலலையயாபனிரெங்கல் லும்பருக்கசித்தசலமதுபோ லருவிபாயும், செத்ததனைப் பாண்டம தையெடுத்துக்கொண்டுசெயல்பறவேமறுபாண்டங்கொண்டிடித்து ப்போடு, ஐத்ததனையப்பாண்டமதிலிறுத்தசலமதனையடுப்புமேலே ற்றியகினியைமூட்டே (௱௪)

நிலத்தும்பப்பூண்டு பிங்கான்வெள்ளைக்கல்லுப்பு

மூட்டியேநிலத்தும்பைபூண்டதனைப்பிடுங்கி மூர்க்கமூடன்ராவி யுலர்த்தியுலருமதுவானால், காட்டியேயுலர்ந்தவேரெடுத்துமைந்தா கருணைபெறவடுப்பிலிட்டுயெரித்தயானால். தாட்டிகமாயிடியிடித்து மின்னலதுபோலத் தான்சிதறும்பாவனைபோல் கொதிகொதிக்கும் பாரு, பேட்டியாய்த்திரியாதேயப்பாகமதுகண்டால் பேரானபிங்கா ணுற்கொண்டதனைவாரே, (௱௫)

வார்த்துராவிபத்துநாள் முழுதுமதைவைத்தால் வாங்கிடுங்கா ணென்னெசிவப்பாயிறங்கும்பாரு, நாற்றிசையும்புகழ்பெறவேயெ ன்னெயதைக்கூட்டி நலமாகபிறுக்குவிடு நளினமதாய்த்தானும், சேர்த்தவதினீவல்லாஞ்சுண்டியதுபோகுந் தேனருவிபாயுமதுலு ப்புகட்டும, கார்த்துபத்துநாள்முழுதும்பாகமதுவானால் கல்லான வெள்ளைக்கல்லுப்பதுவுமாமே (௱௬)

மதியுப்பு

உப்பானவுப்பதனை வைத்தெடுத்துப் பார்த்தாலுறுதி பெறும் வெள்ளைக்கல்லுப்பதனையாகும், செப்பானசிறமதுவுமென்னுச்சொல்லத்தெரியாதுயெடுத்தெல்லாஞ்சீனாகளிவிட்டு,மூப்பாருஞ்சேதிதனைச்சொல்லக்கேளுமூர்க்கமுடனே பீங்கானிலுப்பதனையிட்டு, அப்பானமதியுப்புஅருளதனைக்கேளு, அடவானசுத்தசலம்பல வார்த்துவாரோ (௫௱எ)

வார்த்துநன்றாய்க்கூட்டியதைமதியி லேதைவைத்துவளமாகவாரமட்டுங்கத்தசலமதனைமேல,தேர்த்துநன்றாய்த்தெளித்துசலமதியிலிதைவைத்தால்தெளிவான அம்மைப்பூதிறந்தாற்போல, பூர்த்துநன்றாயிகழ்துபோல்பரிமளிக்கும்புகழானபீங்கானில்நிறையத்தானும்,காத்துஅதைத்தானெடுத்துப்பீங்கான்றன்னைக்கருவானமதிமூப்பைச்சிசாதனிற்போடே (௫௱அ)

வாலைதியானம்கையாகம்

போட்டுநீமூப்பூவைச்சிவயோகக் குகையில்போய்நின்றுவாலையுடதியானமதுலட்சம்,செட்டுநீபலிக்குமபடிசெகசேவித்தாயேசெயமாகவெங்களுக்கு வரமேதாராய், நாட்டிலேயுள்ளசித்தர் ஞானத்தோர்க்குமநலமானமவுனத்தோர்சிவயோகத்தோர்க்கும்,காட்டிகைப்பாகமதாய்ச்சொன்னேம்பாருகருணைதருமனோன்மணியின்கருத்தாலாச்சே (௫௱௯)

இரவிமூப்பு

ஆச்சப்பாபுலத்தியனேமதியினுப்புஅருளின மின்னமொருமூப்புவகைகேளு,பாச்சப்பாரவிமூப் புப்பருவமதைசசொல் வோமபண்மைபெறசேர்மூன்று வுப்பதனைக்கொண்டு, காச்சப்பாபீங்கானிலுப்பதனையிட்டுக்கருணைபெருங்கிளிசெயநீர்பலமாறுவாருவாச்சப்பாவார்த்ததனைக்கரமதுவாற்கூட்டி மகத்தான ரவிதனிலேவாரமதுவையே (௫௱௰)

எண்ணெய்கழட்ட

வைத்துரவிவாரஞ்சென் றெண்ணெயதைவாங்குவள மாகநல்லெண்ணெய்போலதுதானிறங்கும்,பைத்துபெறயெண்ணெயதைவாங்கியதைவிட்டால்பரிவான*ரவிமூப்புபீங்கானஇறபடரும்,கைத்துமேபூர்க்குமகண்ணொளிவு மெத்தக்கடினமாம்வெகு கோடிவேதையாமே,கைத்துமல்லிப்பூவதுபோல்ரவியில் மூப்புபூர்க்கும் கருவாகவதைக்கண்டுபீங்கானதைவாங்கே (௫௱௰௧)

* ரவியென்பது-சூரியன்.

முப்பூவுக்குச்சிவயோகபூசை

வாங்கியேபீங்கானையெடுத்துக் கொண்டுவெளமாகவதி பெருக்கு
முப்பைத்தாலும, தூங்கியேதிரியாதேசிசாசலத்துகொண்டுதுதிபெற
வேரவிழுப்பையதிலேயிட்டு,தாங்கியேயந்தமுப்பையெடுத்துக்கொ
ண்டுதருவான சிவயோக பூசைசெய்து, பாங்குபெறப் பதனமதா
ய்வைத்துப்போற்றிபரிசுடையரவிழுப்பைப்பணிந்துபோற்றே ()

மதிசெயநீர்,

போற்றுவதற்கின்னமொருசேதி சேளுபுகழானமதிசெயநீர்புக
லக்கேளும்,வெற்றுமைகளில்லையப்பாமதிமுப்பைவாங்கி விளங்கிய
தோர்சேரொன்றுபீங்காணிலிட்டு.சாற்றுவதுதேசிசெயநீர்பலமூன்
றிட்டுசமர்த்தாகக்கூட்டிமத்தியுண்டையதுவாங்கி, பார்த்துரவிமுக
ந்தனிலேசாமமதுவைத்தால்பரிசுடையமதிசெயநீரிறங்கும்பாரே ()

(மதிமெழுகு)

இறங்கினதோர்மதிசெயநீரொன்னசொல்வேணியல்பானசந்திர
ன்போல்நிறந்தான்காணும்.மறங்கமழுமதிசெயநீர்சீசாகொண்டுவெள
மாகப்பதனமதாய்வைத்துப்போற்றி, அறங்கினதோரதனடியில்நின்
றதொருகுழம்பை அழகானபீங்காணிலிட்டுத்தாக்கி, நறங்கினதோர
விழுப்பிலபணவிடைதான்கொண்டுலமானகுழம்பதனிலிட்டுத்தா
க்கே (௫௱௰௪)

தாக்கியேமதியிலொருநாழிவைத்தால்தரு வானமதிமெழுகுத
னதாயாகும்,ஆக்கியேயப்பாகங்கண்டாயானால்அம்மெழுகையெடுத்
துவொருபாண்டிலிட்டு,வாக்கி லேநின்றுநம்வாலைதேவியென்றும
ஞேன்மணித்தாய்பூசைசெய்துபதனம்பண்ணிநோக்கியேசிவயோக
க்குகையிற்சென்றுபிராணயமோட்டிருசியவங்கென்றுவாசிபூட்டே

பூட்டியேவாசியொட்டிமவுனகுருபீடம்போதரவாயங்குநின்று
கம்பித்தாயானால்,சாட்டிதுசநாராசமணிபோலேயாசதாசிவத்திருக்
கினையிலடிபடுருமபாரு, தாட்டிகமாயவ்வாசைகண்ட போதுசதா
கோடிபிதிர்க்களெல்லாமற்றுப்போச்சு, பேட்டியாய்த்திரியாதேபர
ப்பிரமந்தான்பிராணயகொலுவினிடதெரிசனமாமென்றே (௫௱௰௬)

என்றுகத்தெரிசித்துயர்ச்சித்தாக்கால், இயல்பானசோதிசுடர்
பிரபைதோற்றும்,நன்றானபிரபையிலேவாசியாட்டிநலமானமனக்
கண்ணாற்பார்த்தாயானல் ,பன்றானவைம்பூதநிலையுங்காணும்பரமிரு
ந்துந்தலங்காணும்பிரமங்காணும், பொன்றானபூசித்துதெரிசித்து நீ
புட்புசமாகயைவளையும் பூசைசெய்யே (௫௱௰௭)

(இரவிசெயநீர்)

செய்யப்பாபுலத்தியனே மறிசெயநீர் சொன்னோம் செயலானர விசெயநீர் செப்பக்கேளும், உய்யப்பாரவியின்மூப்பு சேர்தானென்று வுபாயமதாய்ப்பிங்கானிவிட்டுநீயும்: மெய்யப்பாசுத்தசலை மூசி செயநீர் விபரமதாய்விதமென்றுபலந்தான்மூன்று, வையப்பாபின் காலில்செயநீர்விட்டு வளமாகக்கூட்டிமத்தியுண்டையாக்கே ()

(சிவயோகபூசை.)

ஆக்கியேரவிதனிலே வைத்துச்சாமம் அருளாகப்பார்த்தையா ரவிறங்கும்பாரு, வாக்கியேரவிசெயநீரொடுத்துப்பார்த்தால் மகத்தானயிந்திரகோபமதுபோற்காணும், தாக்கியேசீசாவிலெடுத்துவிட்டுச்சம்பிரமதாய்ச்சிவயோககுகைக்குட்சென்று, தூக்கியேதூபதீபநைவேத்தியஞ்செய்து துதிபெறவேபதனமதாய் வைத்துப்போற்றே. (௲௱௰௪)

(இறவிமெழுகு.)

போற்றியேரவிசெயநீரிறங்கும்பின்கானபுகழாகப்பூச்சாணிலடியில்நின்ற, கோற்றியேகுழம்பதுவாய்சிற்குமூலைக் குருவதனைத்தானெடுத்துரவிமூப்புபணவிடைதான், தூற்றியேகுழம்பதுவிவிட்டுத்தாக்கித் துதிபெறவேரவிதனிலேயிருநாழிகைதனால், நாற்றியேரவிமெழுகுயாகும்பாரு நலமானமெழுகெடுத்துப்பரண்டிலவையே(

வையப்பாசுத்தரமேயின்னங்கேளு வசனிப்போமெழுகினுடைவிதஞ்சொன்னோம், வையப்பாநானுமித்தப்படிபோசொன்னேன் னருள்பெறவேயகத்தியனென்றுபேரும்பெற்றோம், செய்யப்பாரவிமெழுகின்பெருமைதனைச்சொன்னோம் செயலறிந்துசித்தர்களே செய்துபாரீர், மெய்யப்பாசொல்லிவிட்டோமித்தப்படியாக மேலானசிராவகத்தின்விதஞ்சொல்லக்கேளே (௲௱௨௧)

பஞ்சகாவியச்சுத்திர நூற்றொகையில்
சௌமியசாரச்சுத்திரத்தொகுப்பு

சொல்லுகிறோம் சௌமியசாகரமிதாகும் சொல்லொன்றுப்பொருள்களெல்லாஞ்சொல்லேனாம், வெல்லுவார்சித்தர்களதானிதனுடையகருவை வெகுவிகமாய்ச்சொல்லிவிட்டோம் மெய்ஞ்ஞானமிதுவாகும், கல்லுவார்களுக்குச்சேதிசின்னன்மை கருதிவைகருவையெல்லாங்கருதினோம்பார், அல்லவேயென்னோக்கல்சிராவகத்தின்வன்மை அருளுகிறோமிதமெல்லாமறிந்துபாரே (௲௱௨௨)

அறிந்துபார்வாதகாவியத்தைப்பாரு அருளினோம்வயித்தியகாவியத்தைப்பாரு, வறிந்துபார்மாந்திரீககாவியத்தைப்பாரு மகத்தா

னருநானகாவியத்தைப் பாரு, வெறிந்துபார் லட்சணகாவியத்தைப் பாரு விதின்கோர்வைசூத்திரங்களாய்ந்துபாரு, மறிந்துபாரின்னூ லுசௌமியந்தான் மகத்தானநூலினிடமகிமைகாணே (௫௱௨௩)

மகிமையப்பாவாயிரத்திருநூறுமீட மாலயந்தான்சௌமியசா கரத்தினேர்மை, குவிந்தகொரு மூலமெல்லாங் கருவாய்ச்சொல் வோங் கூறினேமிநூலிற்சுருக்கங்கேளு, அகிமையென்றவிதைச்சு ருக்கியெண்ணூய்சொன்னோம் ஆடலாமகாகோடா கோடிவித்தை, தெகிமையெனறதிரட்டைஞ் ஞற்றீதருட்சங் தெளிவானமூன்னூ றுதிருவாம்பாரே (௫௱௨௪)

(வியாதிவிபரம்-இதற்கு இருநூற்றைம்பது,)

திருவானயிருநூற்றுவைம்பதுக்குள் செய்வினைநோ யதற்கெ ல்லாமதிதஞ்சொன்னோம், மருவாமையேந்திரபூபதிசெந்தூரமாலை க்கண்ணேந்திரத்தின்மையைச்சொன்னோம், வெருவானவெடிசூலை கண்டமாலை விற்புருதிசிலைபுண்களழுவன்கட்டி, வருவானவாய்ப் புற்று கன்னப்புற்று மதிகளுக்கால் குதிக்கள்ளன் வாழைபணையா ப்பே, (௫௱௨௫)

நன்றானநரிக்கள்ளன் சந்துக்கள்ளன் நடுவிரலினக்கள்ளன்தூ மைக்கள்ளன், கன்றானதுடைவாழைசந்துவாழை கருவானவிங்கப் புழுகள்ளன்குத்து,அன்றானபுண்புரைகள்மேகக்கட்டியருளானவெ டிசூலைகண்டக்கட்டி, குன்றானநீச்சுருகுன்மக்கட்டி குறல்கட்டிமூ லபுன்கள்மாந்தக்கட்டியாமே (௫௱௨௬)

சௌமியசாகரம் சிவனுமையுங்கேட்டது

ஆமென்றவாதத்தாற்பித்தக்கட்டி அங்கத்திலெங்குவரும்பித் தச்சூட்டால், சேமென்றசிலேட்டுமத்தினதீக்கட்டி தீராதகருமத் தால்வருநோய்க்கெல்லாம், பேமென்றபிளாஸ்திரியெண்ணெய்சீலை தான்பேராசான்குவிதயெண்ணெய்சொன்னோம், தாமென்ற கத் தியதுபெழுங்குந் திசையாகஞ்செய்யுகிற வித்தைசொன்னோம் ()

விதமானயிதற்கெல்லாமவிழ்தஞ்சொன்னோம் விளங்கவேகியா முமதாய்நயியஞ்சொன்னோம்; சுதமானகவிக்கங்கள்சன்னிக்கெல்லா ஞ்சாற்றினேயிருநூற்றுவைம்பதுக்குள், சுதமானலோகபண்டிதர்க் காகத்தான் சொல்லிவிட்டோம்சௌமியத்தின் சுருக்கங்காணும், பு தமானவதைக்குறுக்கிநூறுஞ் சொன்னோம் புதைப்பொருளாயதித மெல்லாம்புகட்டினேமே (௫௱௨௮)

புகட்டினேமைம்பதுக்குள் முப்புத்தானும் பூரணமாய்முப்ப துக்குள்சுத்திசொன்னோம், நகட்டினேயிவ்வளவுஞ் சொல்லிவிட்

ம்நரசென்மபீசத்தோர்க்கேற்காதையா, வகட்டினேமனமொன்றுபு த்தியொன்றுவாழ்வித்தோர்க்கெய்துமென்றுவதுதனோநாமும், திக ட்டினேன்றினாகடலினமூர்த்தத்தைத் தான்தெளிவதனாலுண்பதற்கு ட்செப்பினேனே (௫௨௯)

செப்பினேன்சௌமியத்தைநன்றாய்ப்பாடிசிவனுமைக்குமெதி ர்நின்று தெளிவாய்ச் சொன்னேன், ஒப்பிதமாய்க்கேட்டு வருவோர் சொன்னார்பாருலகசாகரமென்றுமபேருமீய்ந்தார், இப்புவியிலறி வோர்களாருமில்லையேசவுபனுமிதபடியுமையுங்கண்டாள், அப்பற வாய்ச்சொல்லிவிட்டேடோம்சிவயோகிக்கு தானடினுடவருமையைத் தான்சொல்லொணாதே (௫௩௰)

துன்மார்க்கருக்குநாலியாதே.

சொல்லொணாச்சௌமியத்தைவெளிவிடாதே துன்மார்க்கப்பி சாசரோடுறவாகாதே, சல்லொணாப்பொருளதனைமனதில் வைத்துத் தன்மவினைமனமறிந்துசெய்திடாதே, புல்லொணாவென்ற மனமொ ன்றாய்க்கொண்டுபூச்சக்காவில்லைநக்குநாணிப்பேற்றி, வில்லொணா மதனையுண்டையாக்கிவிட்டுவிநோசகத்தில்வாசிபூட்டே (௫௩௧)

ரவிமனம்ரேசகம்,

பூட்டியோவியில்நின்றுமனதையுன்னிப் புனிதமாய்ச்சிக்கென் றுரேசகம்விட்டப்பால், பாட்டியேகும்பித்தாங்கென்றெழும்பிப்பாய் ந்துவிடுபூரகத்தில்தாரிகீயும், சாட்டிவிநிசக்கிரயோகபூபதிதான்பீட ம்சதுர்முகந்தான்பலகோடிநிறமாய்க்காண்பார், காட்டியேகைகுவித் துத்தெரிசித்தாக்கால்கைலாசமுத்திபரசெய்தும்பாரே (௫௩௨)

பூரகம்-கும்பம்,

எய்துநின்றசிங்கென்று வாசிபூட்டியெழும்பியே பூரகம்விட்ட ப்பார்ப்பாய்க்கால், கொய்துநின்றகும்பகக் தானக்கேதோன்றுங்கும் பித்துவங்கென்றுதம்பித்தாக்கால், நைதுநின்றபிராணயஞ்சுவாதிட் டானம்நல்லமணிபூரகத்துக்கப்பாற்றண்டி, ஐதுநின்றவநாசுதத்தா ன்விசுத்திதாண்டிஆக்கினையின்பீடமடுக்கலங்காணே (௫௩௩)

நவகோடிசித்தி

காணவேசதாசிவந்தானங்கே காணுங்களயோக கோடாகோடி பிரபைதோற்றும், நாணவேயங்குநின்றுதெரிசித்தாக்கால்நவகோடி சித்திகள்தானெய்தும்பாருஒணுமென்றுவொருமனதாயறிவைபொ ட்டியோனிவாய்ச்சடலமதைக்கழட்டிப்போட்டு, கோணவேமவுன குருநிலையக்கண்டுதுதிபெறவேகுளிகைகொண்டு கெவுனம்பாயே

தெளிவு-அறிவு-பருவம்

பாயுகின்றதெளிவனுட னறிவுஞ்சொன்னேன்பாடி னேன்நூலி
னுடதொகுப்புஞ்சொன்னேனே, ஆயுகின்றதிராவகத்தின் கருவைக்
கேளு அருளுகிறேன்மகனுடையபோகனைத்தானும், வேயுகின்றவைத
ன்கூறுகேளிதுவேகமவெட்டவெளியாகவுநான்விளங்குவோமபார்
தேயுகின்றதேயுவப்பாமதியைக்கேளுதேறு வோர்க்கதிதமடாசித்தி
தானே (௫௯௫)

புணர்ச்சி,

தானென்றசித்திரைதான்பருவந்தன்னில்தனித்துவருஞ்சுக்கிர
வாரவருக்களுக்கல், ஏனென்றயிருவாரந்தனி லேமைந்தா யிப்புவியி
லெச்சாதியானாலயா, ஏனென்ற விகாலம்பூரமாகும்ராகுகாலம்வ
ருமானபுணர்ச்சிகேளு, தேனென்றவ்திரீ புருஷாளகூடி னேக்கால்
தேயுவினிடபாரவைத்துவியப்புமப்போ (௫௯௬)

வைகாசி.

பாரப்பாபுலத்தியனேமகிபதியே சேருபட்சத்தில்ஞாயிறுதா
னருக்களுகும், ஆரப்பா புணர்ச்சிசெய்தால ரவியாளுகிக் குமருனி
னேம்வைகாசியென்கான்கேளு, தேரப்பாசனிதிருருயிக்கிரன்பார்வை
தேயுவிருப்பான்பதிறுபிடத்திலாகும, சாரப்பாபதினெட்டுக்குள்ளே
புத்திரன்சாயுச்சியகிலைகண்டுவும்பவிப்பாமே (௫௯௭)

தலைப்பிள்ளைநாமம்,

ஆமென்றதலைப்பிள்ளையவர்க்குநாமம் அப்பிள்ளையுற்பவிக்குமு
ன்பதாக, காமெனறபனிக்குடக்கான்விழுந்தேதக் கரைகனிலேவிட
டாமல்குடத்திலவாங்கி, நாமென்றபனிநீரு சேரொன்றிருக்கால்நா
லுபங்குகடுக்காய்தானவைமாயக்கொண்டு, வாமென்றமாசமஞ்சுக்குள்
காடிவாங்கிவைசனிப்போய்காடிகனிஊறப்போடே (௫௯௮)

கடுக்காய்த்தூள்

போட்டுரவிமுகந்தனிலேமச்சாமம்வைத்துபுசுழ்பெறவேகடு
க்காயையெடுத்துக்கொண்டு, சாட்டுநீகல்லுரலில்கடுக்காயிட்டுச்சா
ர்பாளவிருப்புகைக்கொண்டுசாடு. ஆட்டுநீசாடியதைத்தூளாகாக்
கியத்தூளையடிக்கெடுத்துவிருபலங்காளுக்கு; வாட்டுநீபனிநீரில்தா
க்குநாற்சாமமளமானகந்தபனிநீரதாக்கே (௫௯௯)

ஆண்பனிநீர்சிவகங்கை

நீரானவாண்பனிநீர்சிவகங்கையாகும்நோசபூநீறுநாகங்கட்டு
ம்ஆரானயண்டக்கல்லிதில்சுத்தியாகும்ஆதிமுதல்திராவகங்களிதனு

லாகும், தேரானசரக்குசுத்தி திராவகத்தாலாடுப் சிவசங்கையிதனு லேழுப்புவாகு, காரானயின்னீருந் தெளிவைவாங்கி நலமனிசா விற்பதனுஞ்செய்யே. (௫௪௰)

செய்துசிவயோக்குமப்பூசைதனில்வைத்து செயல்தாவேபிரா ணுயலாகியொட்டி, நைந்துசிதகென்றுலடசம்தம்பித்தாக்கால் நல்ல சிவசங்கையடா சாமம்போச்சு, பைந்துசிவசெங்கையிலைப் பதனுஞ் செய்து பனிக்குடத்தினிரெண்மை பகிர்ந்துநீயும், கைந்துசேசகந்தா ண்டிபூரகத்திறநின்று கைலாசபதியறிந்துகும்ப கத்திலநில்லே ( )

சிவசத்திசங்கைமாசிபிரவையிடம்

கும்பகந்தான்சித்தித்தால்குளிகைசித்தியாகுங் கூறினேமைதன் பிறகு கெவுனசித்தியாகும், நம்பகந்தான்பனிநீருநன்றுய்ச் சொன் னேனும் நல்லசிவசத்தியுட நீரதனைக்கேளும், வம்பகந்தான்மதி கால மாசியாகு மதியிலிறிறபானிந்திராணும்பார்வையிடமேனு, உம்பகந் தானுந்திதனில் பிரசோறபதிதான்மைந்தா வறுதிபடுமென்பதாம் விடந்தானமே (௫௪௨)

உத்திராடம்-திங்கள்

ஆகுமேநாழிகைதானிருபத்திரண்டு அருளினேழுத்திரந்தான் திங்களாகும், ஏகுமேதியின்பட்சம்குரியனுகுமிடப்பினேம்சதிபு ருஷைரானைறுய்ச்சேர்வார், நாகுமேநாதவிந்துசிலவிந்திறசேரும்நா கசதிவிந்ததற்குநாமமாகும், வாகுமேயது தலைச்சன்கடுந் குலா குமதிற்பிறவிபெண்ணிந்துவுற்பவித்ததாமே (௫௪௩)

தலைச்சன்பெண்-பனிக்குடம்-நாதநீர்பாவுதல்

நாளானபங்குனிதான்பட்சமாகும்நலத்தசந்திரன்பார்வைவரு ம்நலமாய்க்கேளு, தேனானபதினெண்சாமிடமரும்தேய்பிநாள்புதன் கிழமைதிருவோணமாகும்; கோனேதும்வாராதுகுருவிநிலைகாணுங் கூறினேமதிகாலமேகூதசியாகும், காளானபதினென்று நாழிகைக்குள் ளேதலைச்சனுறபவிக்குமைந்தாதன்மைபாரே (௫௪௪)

பாரப்பாபெண்பிள்ளையுற்பவிக்குமுன்புபனிகுடந்தானுதநீர்ப ரவும்பாரு, காரப்பாதனைதட்டாப்பாண்டங்கொண்டுதருவானநாத சத்திசங்கையினைப்பிடித்து, காரப்பாமுன்சொன்னபாகமதுவாகக்க டுக்காய்த்தூளிரண்டுபலம்சேரொன்றுக்கு, வாரப்பாநாதசத்தி சவு கையிற்போட்டுவளமாகவொருநாள்முழுதும்வைத்திடவோ (௫௪௫)

மதிபனிநீர்,

வைத்துவொருநாட்சென்றுயெடுத்தாயானால் மதிபனிநீர் சங் கையபூர்தமதுவாகும், ஐத்ததனையந்நீராயெடுத்துப்பார்த்தால் அ

கீதவெளிவாகுமிதுசிஷாதன்னில், கைத்துஅங்கீகாவிட்டுப்பிரகை போட்டுநாதசத்திகங்கையென்றுநாமமதுவைத்து, கைத்துசிவயோகஞ்செய்யுமருகேவைத்து கண்ணுடிச்சுழிதனிலே வாசியோட்டே,

சலகங்கையமூர்தம்நாதசத்திநீர்

ஓட்டியேபிராணயம்ஸ்திரீங்கொன்றையா ஒருலட்சமவுனமதில்தாயமிதுவாயாலே, நாட்டியேநாதநீர் சாபமதும்போக்கு நாட்டுமிலேவாதிக்கேளநடைபாய்ச்செய்வீர், தேட்டியேநாதசததிவெங்கையிதனுலேதேகசித்திவாசிசித்திகாயசித்தி, பாட்டிலேசொன்னதென்றுமெண்ணவேண்டாம் பாவிகட்குயிநாலேகாட்டிடாதே (௫௪௭)

சாபநிவர்த்தி

காட்டிடவேண்டாமையா புலத்தியனேசேரு கருவாகச்சொல்லிவிட்டோம்சிவரூப்புசத்தி,பாட்டிடப்பருவமதைப்பாகமாய்க்கேளு பருசுடையாலகவப்பண்மையாக, பூட்டிவிடநிறைவிருந்துநிற்கவேணுமபூரணத்தில்மனதைவைத்து நிறகவேணும், நாட்டிலேயிப்படியார்சொல்லுவாரோ நாம்சொன்னோம்நாதசத்திநீரைதானே ()

பூநீரெடுக்கும்பூமி.

தானனபூநீறுயெடுக்கச்சொல்வோம் சார்வானநிலப்பூமி தன்மைகேளு, மானனவசந்தகாலங்கடன்னில்மாசி பங்குனி சித்திரைவைகாசியாசல்நாலானமாதமதில்நித்தமேகம்நலமாக மொன்றுபதினேந்துநாள்தான், தேனனபனிபெய்யுங்காலந் தன்னில் தேசமதில்கையாற்கரையிற்றுனே (௫௪௯)

சிவசத்திபூநீறு.

கரையானவாறங்கேயிருக்கும்பூமி காசினியில்மெத்தவுண்டு கண்டுபார்த்துநகரையானசவடதுகாணபூமிமேற்பொங்கி நளினமென்றசந்திரன்போல்வெளுமையாகி, வரையானநாதநீர்பூநீறிதற்குப்பேருமதனருகேசிலைப்புனி றதாப்பிற் காணும், அரையான வாறதோரமொருபக்கத்தில்அரிதாகுங்கிடைக்கிறதுபூநீறுமே (௫௫௦)

சாபநிவர்த்தி.

நீறனயங்கீரைச்சுக்கிரவாரம் நீமகனே யாற்றோரஞ் சென்றுதனுமஓரானஓமகிலியுங் கிறிமென்றையா வுருலட்சந்தம்பித்துமவுனமாகசாறுனவொருவாரமங்கிருந்துசமர்த்தமாகச் செபித்திடவேசாபமபோக்கு, வேறனசிவஞ்சத்திபிரண்டுநீறும்வெவ்வேறேசுகாக்குடுக்கையடைத்திடவே (௫௫௧)

ஆடைத்திடேர்வேணமட்டு மெடுத்துநீயும்அருளாகநீயிருக்குமி
ல்லறமேயேகி, படைத்திடேர்பாண்டமதில் சேரணடையா பண்மை
பெறயிட்டுமேசொல்லக்கேளு, நடைத்திடேர்சிவகங்கை படிசேரண்
டுநவிலுவோம்பூநீறில்வார்த்திடேர்தான், வடைத்திடேர் காமதுவால்க
ளைத்தாயானால் மகத்தானமேல்வெள்ளம் வருதலாமே (௩௱௨)

நாதசத்திப்பூநீர்-சுத்தசலம்-வல்லாரைகம்பு

வருதலாமோர்நாளுறழுதுமதைவைத்துமறுநாளிற்பாண்டம
தையெடுத்தாயானால், அருதலாமத்தெளிவுசுத்தசலமாகும்அச்சல
த்தைச்சிஷாவிற்பதனம்பண்ணி, கருதலாமச்சலத்தைவேணமட்டுங்
கொண்டுகண்மணிபோபாண்டமதிலெடுத்ததனைவிட்டு, வருதலாமடு
ப்பேற்றி பாண்டமதையாவல்லாரைக்கம்பதனலக்கினியமூட்டே

இரவியில்வைக்கவும்.

மூட்டியேமுச்சாமமெரித்தாயானால்மோசமொன்றும்வாராது
பூநீர்சலமாகும், நாட்டியேசாமமொன்றுக்கெட்டுக்கொதிகொதிக்கு
தமுச்சாமங் கொதி கொதித்துதானால் வாட்டியே பாண்டமதை
யிறக்கிவைத்துவசனித்தோம்பிங்காணில்வார்த்திடேர்தான், பூட்டியே
வார்த்துப்பூநீர்சலத்தைக்கொண்டு புனிதமென்றாவிதனிலே வைத்
திடேரே. (௩௱௪)

பூநீபொண்ணெய்கழட்டபூநீருப்பு,

வைத்திடேர்நாள்பத்து முழுதுமதைவைத்தால் வளமானபூநீறி
லெண்ணெயதுகயலும், எத்திடேடுத் தெரித்துப் பத்துநாள்வீத
மென்மகனேயிலுத்திடுவாயெண்ணெயதுகயலும், ஆர்த்திட ரதுசுழ
ன்றால் சலசலப்பையாகும் அப்பிங்கா ணிறையப்பூ நீருப்பதாகும்,
போத்திடேர்பூநீறுப்பையெடுத்துக்கொண்டுபுகழ்பெறவே பிராணய
மூலமதையோதே (௩௱௫)

பிராணயமூலம்-பூநீர்சாபம்நிவர்த்தி

ஓதடாபிராணயமூலமதைக்கேளுஐங்கிங்கிறியுமென்று வாசி
யதுவொட்டி; வாதடாகும்பித்துத்தம்பித்தாக்கால் மகத்தானபூநீறு
ப்புசாபமதுபோக்க, ஆதடாயச்சாபம்நிவர்த்திசெய்து அருளானபூ
நீறுப்புசிஷாவிலிட்டு, நாதடாதாருகுருபூசைவாலே பூசைசெய்து வ
ளமானபூநீருப்பில் சேர்ரண்டுவாங்கே (௩௱௬)

பூநீர்திராவகம்.

வாங்கியேபூநீறுதிராவகத்தைச்சொல்வோம் வளமானபூநீருப்
புமண்கரகமதிலிட்டு, ஆங்கியேபூநீறுசலஞ்சேவொன்றிட்டுஅருளா
யிரு

னதுருசினீட்டமெழுகுப்பணவிடைதான், தாங்கியேதாளகத்தின்மெழுகுப்பணவிடைதான்தருவானகரகமதிலிட்டுத்தாக்கி, நாங்கியேகூட்டியுண்டையாக்கியேதான்நலமானகரகத்துக்கவசஞ்செய்யே. (௫௫௭)

செய்தந்தக்கரகமதைப்பீங்கானில்வைத்துசெயமாகரவியிலிருசாமமதைவைத்தால், பெய்தந்தக்கரகமதின்மூக்கிலேயாபேருகவீழிட்டோடிப்பாயும்பாரு, பொய்தந்தப்பூநீறுதிராவகந்தானிறங்கும்புனிதமதாய்ச்சீஷாவில்நீபதனஞ்செய்து, நைதுமும்மூலமதில் வாசியொட்டிநலமானபிராணயங் கும்பித்துப்பாரே. (௫௫௮)

சாபநிவர்த்தி

கும்பித்துப்பூநீறுதிராவகத்தின்சாபம்கூறுகிறோம்-ஓ-ஐயுங்கிலியும்சவ்வுமென்று, தம்பித்துமவுனமதாயருக்கன்றன்னில் சாற்றுவாய்லட்சமுறுதம்பித்தாக்கால், அம்பித்துதிராவகத்தின்சாபம்போச்சு அருளினதோர்திராவகத்தாலனந்தமாடும், நம்பித்தால்நவநீதங்களங்கமாகும் நல்லபூநீர்திராவகத்தாலுருக்கினங்களாமே (௫௫௯)

சிவமுப்பு.

ஆமப்பாசரக்கு வறுபத்துநான்கும் அருளிறோ மெழுகாகும் வைப்புமாகும், வாமப்பாவாலேரசமெழுகதாகுமகத்தானதிராவகத்தாற்சுன்னமாகும், போமப்பாவேதையிதிலனந்தமாடு மோகோகோ குளிகைசாரணைகளாகும், நாமப்பாசிவமுப்பு திராவகத்தினாலேநாடெல்லாம் பொன்னாகும்நவகோடிசித்தே. (௫௬௰)

நாதசத்தியுப்பு

சித்தானசித்தெல்லாமிதனாலாகுந் திராவகத்தின்மகிமையதைத்திறமாய்ச்சொன்னோம், சித்தானசிவமுப்புதிராவகத்தைச் சொன்னோம்செப்புகிறோம்நாதசத்தியுப்பைக்கேளும், சித்தானநாதசத்திபூநீர் சேரிரண்டுசெயமானபாண்டமதிலிட்டுத்தாக்கி, நத்தானநாதசத்திப்பனிநீரையா நலமாகச்சேரிரண்டுபாண்டத்தில்வாரே (௫௬௧)

சத்திப்பூநீர்சலம்.

வார்த்துமுன்போலேயல்லோ காமதுவாற்கரைத்து மன்னுள் தான்முழுதும்வைத்துமறுநாள்தன்னில், பார்த்து அதையெடுத்ததையென்றால்பூநீர்சலமாகும் பண்மைபெறுமத்தெளிவைமறுபாண்டத்தில், ஏர்த்துவதையெடுத்துநன்று யதனில்வார்த்து இயம்புவாய் பாண்டமதைபடுப்பிலேற்றி, நார்த்துகருநொச்சிலேதன்கொம்பாலேயா நாள்முழுதுமக்கினியைமூட்டுவாயே (௫௬௨)

நாதசத்தியுப்பின்சாபநிவர்த்தி

மூட்டியேயெரித்தையென்றால் புலத்தியனேஐயா மூர்க்கமதா
ய்க்கொதியெழும்பும் சாமம்நாலு, எட்டியேயொருஜாமத்துக்கெட்
டுதாங்கேளு இடைவிடாகொதிக்குமப்பாயக்நீர்தானும், தாட்டியே
யப்பாகந்கண்டாயானால்தருவாகப்பாண்டமதையிறக்கிவைத்து, கா
ட்டியேகைபாகஞ் சிதறாமற்றான் கண்மணியேயாறவைத்துப்பீங்கா
னில்வாரே (௫௯௩)

வாத்தூரவிமுகந்தனிலேபத்துநாள்வீதம் வசனித்தோம்வைத்
து அதினெண்ணெயதையிறுத்து, பார்த்துபத்துநாள்மூழ்து மெண்
ணெ யதுபோனால்பண்மைபெறுநாதசத்தி யுப்பதனிலாகும், நார்த்
துமிந்தப்பீங்கானில் நிறையவுப்புப்படரும் நலமானவுப்பெடுத்துச்
சீஷாவிலிட்டு, கார்த்தந்தப்பிராணயம்வாசியதுவொட்டி கருவாகக்
கும்பித்துதமயிப்பாயே (௫௯௪)

தம்பிப்பாய்வாசியதைரேசகத்தில்மாட்டி தருவாகயங்குநின்று
பூரகத்தையொட்டி, நம்பித்துக்கும்பகந்தான்வங்கென்றெழும்பிநம
சிவய-ஓம்-றீம்-யங்குஷாவென்று, அம்பித்துமவுனமதிலட்சரமுஞ்
செபித்தால் அதீதநாதசப்பின சாமம்போச்சு, கமபித்துப்பூசைசெ
ய்துபதனம்பண்ணிக்கடைத்தேறவொருமனதாய்க்கருதுவாயே. ()

நாதசத்தியுப்புத்திராவகம்,

கருதுவாய்நாதசத்தி யுப்பைச்சொன்றேன்கருவாகச்சத்தியுப்
பிற்றிராவகத்தைச்சொல்வோம், மருதுவாய்மண்காக மதிலேகேளு
மருளினதோருப்பில்சேரிரண்டுதாக்கி, வருதுவாய்நாதசத்தி பனிநீ
ர்சேரிரண்டு வளமாகக்கரகமதில்வார்த்துநீயும், கருதுவாய்காந்தமெ
ழுகிராகனிடை கொண்டு கருவானசோம செயநீர்ப்பல மொன்று
வாரே. (௫௯௬)

மதுசலம்.

வாரப்பாவார்த்ததனைக்கரகமதுவாம்பிசைந்து மத்தித்துக்கூட்
டிமத்தியுண்டையாக்கி, காரப்பாகரகமதிலுண்டைவைத்துக்கருவா
னவிந்ததனாற்சீலையேழுசெய்து, ஆரப்பாயதையெடுத்துப்பீங்கானி
ல்வைத்து அடவாக ரவிமுகத்திலிருசாமமையா,கோரப்பாவைத்த
னைப்பார்த்தாயானால் குபுகுபென்றுமதுசலம்போலிறங்கும்பாரே(;

இறங்கினதோர்திராவகந்தானென்ன சொல்வேன் ஏகவுபரிட்
டேவியுப்பினாலே, இறங்கினதோரிதற்குப்பேர்சொல்லக்கேளு என்
னசொல்வோம்நாதசத்தித் திராவகந்தான்பாரு, அறங்கினதோர் சீ
ஷாவில்திராவகத்தைவிட்டு அடவாகயதற்குமைந்தாபிரபையோட்
டு,நறங்கினதோருனதருகேவைத்துநன்றாய்நற்சாபநிகர்த்திதனைநவி
லுவோமே. (௫௯௮)

திராவகத்துக்குச்சாபநிவர்த்தி

நவிலுவோம்சாபமதினி வர்த்திகேளு நயவசிம்-ஓம்-ஐயுமங்கு ஷாயா, அவிலுவோமாக்கினையில்மனக்கண்ணோட்டி யங்குருவின்றுயி ராணுபம்வாசிபூட்டி, எவிலுவோமிடைகலையிலட்சமுருச்செபி மெ ய்தும்பாயதிதசித்திசாபம்போச்சு, மவிலுவோம்நாதசத்தி திராவக த்தாலையா மாண்டுபோம்சாக்குவறுபத்துநாலே (௫௬௯)

சிவமுப்பு

நாலானசிவசத்திதிராவகத்தைச்சொன்னோம்நவிலுவோம்சிவ முப்புநேர்மையெல்லாம், வேலானசிவப்பிரண்டுசேர்வாங்கி வி ளங்கவேபீங்கானிலிட்டுத்தாக்கி, வாலானசிவகங்கையொன்றனாசே ர்விட்டு மைந்தனேமத்தித்துகூட்டிமத்தித்து, மாலானமதிதனிலே வாரங்கொண்டையா மகத்தானசிவயோககங்கைதெளிந்திடாயே,( )

மும்மூலரேசகம்.

தெளித்துமேவாரமதுசென்றலையா சிவமுப்புபீங்கானில்நிறை யப்பூர்க்கும், நளித்துமேமுப்பூவையெடுத்துநீயும் நலமானசிஷாவி ற்பதனஞ்செய்து, களித்துமேகால்கொண்டுகலையிலொட்டி கண்ணு டிசுழிதனிலேமனதைவைத்து, முளித்துமேபிராணுபவாசிபூட்டிமு ம்மூலரேசகம்விட்டப்பாற்பாயே, (௫௭௧)

சிவமுப்புசாபநிவர்த்தி,

பாய்ந்திடவேசிவமுப்புநிவர்த்திமைந்தா பாடுகிறோம் சாபமெ ல்லாம்பறந்துபோக, ஆய்ந்திடவே-யநம்சிவ- யரிவோமென்று அங் குஷாயாஐயுமென்றுமவுனமேவி, காய்ந்திடவேகும்பகத்தில்நிலைக்க ண்ணோட்டி நலமாகப்பூட்டிலட்சமுருத்தான்செபி, தாய்ந்திடவேசா பமெல்லாம்நிவர்த்தியாச்சு சதாசிவத்திருப்பதற்குவுயிர்தானுச்சே,

சிவமுப்புத்திராவகம்,

ஆச்சப்பாசிவமுப்புத்திராவகத்தைக்கேளு ஆச்சரியமாச்சரிய மார்தான்செய்வார், வாச்சப்பாசிவமுப்புயிரண்டுசேர்வாங்கிவளமா னபீங்கானிலட்டவாயிட்டு, தேச்சப்பாசிவகங்கை யொன்றனாசேர்வி ட்டுத் தேசிசெயநீரதிலேபலமஞ்சிட்டு, நாச்சப்பாலிங்கமெழுவிரா கனெடையிட்டு நலமாகமத்தித்து அக்காரத்தாற்கூட்டே, (௫௭௩)

கூட்டியேயுண்டைசெய்துகரகம்திலிட்டுக் கூறுகவிந்ததனுச்சி லையேமூஞ்செய்து, நாட்டியேபீங்கானில்நடுவேவைத்துநலமாகவெ டுத்ததனோரவியிற்றுனும், வாட்டியேயிருசாமமட்டவாய்வைத்தால் வ

சனித்தோங்குபுகுவென்றுவருவிபாயும், சாட்டியேயப்பாகங்கண்டாயானால்சாதுரியமாகவல்லோவெடுத்திடுவே (௫௭௪)

எடுத்துநீசிஷாவில்வார்த்தையையாயின்பமூடன்பிரமையதைப்போட்டுநீயும், அடுத்துநீயருகுவைத்துப்பிராணாயமோட்டியபரசாரேசகத்தில்யங்கென்றுநாட்டி, தடுத்து மனக்கண்ணாமேலே சுழிக்கண்ணொட்டிசம்பிரமதாய்க்கும்பகத்தில்பாய்ந்தாயானாலநடுத்துநீயசோராசிவம்தெரிசனமுமாகும்நவகோடிசாபமதினிவர்த்திகேளே ()

சிவமூப்புத்திராவகத்துக்குச்சாபநிவர்த்தி.

கேளென்றசிவமூப்புதிராவகத் தின்சாபங்கிருபையதாய்ச்சொல்லுகிறேன்நிவர்த்திதானும், ஆளென்றசிமநயவசிறியுங்கிறியுலென்றுஐயும்மங்கிஷாயாவென்றுமவுனமேவி, வேளென்றதம்பித்துலட்சமூருசாதிவெகுகோடிசாபமெல்லாம் நிவர்த்தியாச்சு நாளொன்றுஞ்செல்லாதுவாதியோர்க்கு நலமானசிவமூப்புத் திராவகஞ்சொன்னேனே (௫௭௬)

நாதசத்திமூப்பு

சொல்லுகிறேன்நாதசத்திமூப்புவகுகேளு துடியானசத்தியுங்பில்சேர்தான்கொண்டு, அல்லுகிறேன்பீங்கானிலுப்பையிட்டுஅருளானநாதகங்கையொன்றரைதான்சேரு, வல்லுகிறேன்வார்த்துநன்றாய்க்கிளிசெயநீர்பலமாம்வள மாகமத்தித்துக்காரத்தாற்கூட்டு, நல்லுகிறேன்*ரவிதனிலேபீங்கான்வைத்துநலமாகவாரமதுசத்திகங்கைதெளிவே (௫௭௭)

கும்பகசித்தி

தெளித்து நன்றாய்ப்பாகம தாய்வாரஞ்சென் றெடுத்தால்திருவானபீங்கானில்மூப்புபூர்க்கும், களித்துநன்றாய்தினிறையச்சத்திமூப்புநவிலுலோம்பூபூர்த்துயிருக்குமாகில்வழித்துநன்றாய்ப்பூவையெடுத்துநீயுமகத்தானசிஷா விற்பதனஞ்செய்து, களித்துநீகருவி தொண்ணூற்றாறுமைந்தா கருதவேயொருமித்துப்பிராணாய மோட்டே

ஓட்டியேவங்கென்றுரேசகந்தான்செய்துஓயோகோகும்பகத்திலங்கிபூட்டி, நாட்டியேபூரகத்தில்சிங் கென்றுநிறுத்திநலமாகயங்குநின்றுவாசியொட்டி, மூடடியேமூலமதில் வடகலையினாலேமும்மூலச்சுழிமுனையில்குளிகைநாட்டி, ஆட்டியேநாதசத்திமூப்பூவுக்குஅங்குநின்றுசாபமதினிவர்த்திசெய்யே (௫௭௮)

* ரவியென்பது-சூரியன்.

சத்திமுப்புசாபநிவர்த்தி

செய்யப்பாநாதசத்திமுப்புசாபஞ்செப்பு வோநிவர்த்தியுட்டிற த்தைக்கேளு,தைப்பாவசியம-ஓம் - ஸ்ரீயும்ஸ்ரீயுங்கிலிவோம்யங் கென்றுலட்சமுருவையா,மையப்பாமவுனமதில்தம் பித்துநீயுமகத் தானசாபமெல்லாநிவர்த்திசெய்வாய், பொய்யப்பாசொல்லவில்லையா கத்தியன்வாக்குபுகட்டினேம்புலத்தியனேநிவர்த்தியாச்சே (௫௮௰)

சத்திமுப்புத்திராவகம்,

ஆச்சென்றமுப்பினுடநிவர்த்திசொன்னேம் அட்டவானசத்திமு ப்புத்திராவகத்தைக்கேளு,நாச்சென்றசத்திமுப்புயிரண்டுசேர்வாங் கலமாசமுப்பதனைப்பீங்கானிலிட்டு,வாச்சென்றசத்திங்கைமயெ ன்றதைதான்சேருவார்த்து அதிலிங்கமெழுகு விராகனெடைபோடு, நோச்சென்றரோமசெயநீர் பலமுமொன்றுநுண்மையதாய் மத்தித் துக்காரத்தாற்கூட்டே (௫௮௧)

கூட்டியேசாகமதிலிட்டுத்தாக்கிக்குருவானவிக்ததனுற்சிலையே மூசெய்து,சாட்டியேபீங்கானிற்சரகமதுவைத்துசமர்த்தாகரவிமூக தலிருசாமம்வைத்தால், நாட்டிலேநவசித்தர்செய்யு முறைக்கெல் லாமநேகசத்திராவகத்துக்கீடுண்டாமோ,பேட்டியாய்த்திரியாதே புலத்தியனேயாபேரானசிஷாவில்திராவகத்தைவாரே (௫௮௨)

முப்புத்திராவகச்சாபநிவர்த்தி

வார்த்துமேபிராடையதுநன்றாய்ச் செய்துவைமந்தனேநீபிருக்கு ம்சாகைதன்னில்நேர்த்துமேபருகேவைத்துமவுனமேவிநவிலுவோ ம்விசுத்தியதில்வாசிகொண்டு,போர்த்துமேபூரகம்விட்டுரேசகத்தை யொட்டிபுனிதமதாய்வடகலையில்வாங்கென்றுகும்பி,பூர்த்தமலர்கும் பகத்தில்மனதைநாட்டிப்பூரணமாம்நிலைகண்டுதம்பிப்பாயே ( )

தம்பிக்கச்சத்திமுப்புத்திராவகத்தின்சாபஞ்சார்பாகநிவர்த்தியுட னேர்மைசொல்வோம், கும்பிப்பாய்மசிவயநகுறோமமி றோமென்று கூறுவாய்-அங்-அங்-ஐ-ஓ-மங்குஷபா, அம்பிப்பாய்ச்சக்கரத்தில்மவு னங்கொண்டு அட்டவானகும்பகத் திலறிவைநாட்டிநம்பிப்பாய்பூரகத் தில்கும்பிப்பாய்நீலமானரேசகங்கொண்டோடுதானே (௫௮௪)

தானைகயக்குநின்றமவுனமாகித்தம்பிப் பாய்லட்சமுருசெபித் தாயானல்,வேறுகப்பறந்துவிடுமதிசாபம்வெகுகோடாகோடிபிதி ர்நிவர்த்தியாகும்.தேனைச்சொல்லிவிட்டோம்சௌமியத்தில்திசை சித்தர்நவசித்தர் சாபம்போச்சு, மானைச்சொல்லி விட்டோ மறை யோர்சாபமகாகோடிசாபமெல்லாநிவர்த்தியாச்சே (௫௮௫)

சிவமுப்புச்சுண்ணம்.

நிவர்த்தியென்றசத்திமுப்புத்திராவகத்தைச்சொன்னோம் நேர்மைபெறுஞ்சாபமதினிவர்த்திசொன்னோம், அவர்த்தியென்றசிவத்தின்முப்பு அருளக்கேளு அடவாகச்சொல்லுகிறேன் பதீதச்சுண்ணம், பவர்த்தியென்றவாயிரத்திருநூறுக்குள் பாடுகிறேன்கோடாகோடிக்ருக்கவெல்லாம், வவர்த்தியென்றபுலத்தியனோராசயோகிமகத்தானசுண்ணஞ்செய்யும்வகையைக்கேளே (௫௮௬)

கேளப்பா சிவமுப்புச்சுண்ணந்தன்னைக் கெடியானமுன்னோர்கள்மறைத்தாரையா, நாளப்பா செல்லாதுசௌமியத்தில் ஞானிகள்தானனேகம்பேர்தேறினார்கள், வாளப்பா சிவயோகிக்கிந்நூல்வேண்டும் மவுனிகட்குந்தவசிகட்கு மிந்நூல்வேழும், கோளப்பாவாராது சித்தர்க்கெல்லாங் குருநூலுசௌமியத்தைவெளிவிடாதே (௫௮௭)

குருசெயநீர்மெழுகு.

வெளியாகச்சொல்லுகிறேன் சிவமுப்புச்சுண்ணம் வேதாந்த ஞானிகளேவிளம்பக்கேளு; அளியாதமுப்புதிலே சேரின்றுவாங்கி யடவாகனகுருசெயநீர்மெழுகுபலமாறு, கழியாதபிங்காணில்மெழுகதனையிட்டு சுத்தசலமூன்றுபலம்சுருக்காகவிட்டு, பெளியாகுமெழுகதனைப்பிசைந்துருட்டிப்போனகுகையதுபோல்செய்திடே ()

குகையைரவியில்வைக்கவும்

செய்திடர்குகையதனைரவியில்வைத்துச்செயமாகக்குகையுலர்ந்தால்செப்பக்கேளும், ஐதிடராக்குகையில்சிவமுப்பிட்டுஅதன்மேலேகினிசெயநீர்மெழுகாலேயா, நைதிடர்கவசமதுநன்றாய்ச் செய்துநலமானவிந்ததனற் சீலையேழுஞ்செய்து, பைதிடரவிதனிலேயிருநாழிவைத்துப் பானுமுகமலர்ந்துதென்றால்பகரக்கேளே ()

புடபாகம்.

பகரக்கேள்முசற்புழுக்கைப்பெருங்கூடைகொண்டுமண்மைபெறக்கெசபுடம்போல்பரிவாய்ச்செய்து, அகரக்கேளதுநடுவில்குகையைவைத்து அக்கினியைமூட்டிப்புடம்போட்டாயானால் நகரக்கேள் புடமாறியெடுத்துமைந்தா நல்லகுகைக்கவசமதைச்சீலை யேழும் வாங்கி, தகரக்கேள்பார்த்தையென்றால்புஷ்பமதுபோலாம் தனசுரூபங்கோடாகோடிகளேதானுமே (௫௯௰)

வஸ்துதெளிவு

ஆமப்பாயச்சுண்ணம்பரிசையதுமாரு அடவானவஸ்துவதில்கடுகுவீதமிட்டால், நாமப்பாசொல்லிவிட்டோமமூர்தமதுவாகும்நா

டதிலேவிநுவதிசநாம்சொன்னேம்பாரு; காமப்பால்தினையசற்றுயி ந்தச்சுண்ணங் காயசித்திஞானசித்திமிதனுலாகும், தேமப்பாதேகசி த்தியோகசித்தி தெளியலாம்வாசிசித்திக்தேறலாமே (ருகக)

அமூர்தம்

தேறுவோர்க்கிந்தசுண்ணஞ்செய்தாராஞல்செணத்திலேகோ டாகோடிவேதையாடும், ஆறுவோஞசரக்கறுபத்துநான்கும் அரை நொடியிலெமுகாகுங்களங்கமாகும், தாறுவோம்வைரத்ங மிதனுலே யா தருவாகச்சுண்ணமுமாஞ்செந்தூரமாகும், பாருமிதுசுண்ணமி தைச்செய்துகொண்டு பலகோடிரவிமதியிலமூர்தமுண்ணே ( )

அமூர்தமாஞ்சுண்ணமதைச்சிஷாவிலிட்டு ஆக்கினையி லங்கித னையடவாய்ப்பூட்டி, மமூர்தமாமவுனமதிலுயிலைகொண்டுமகத்கா னபிராணயவாசியோட்டி, வமூர்தமாமங்குநின்றுரோசகத்திற்பாய்ந் துவளமானகும் பகத்தில்சிங்கென்றுபூட்டி, திமிர்தமாங்கும்பகத்தி லொருமனதாய்நின்று தெளிவாகவர்சசித்துப்பூசிப்பாயே (ருகங)

சாப நிவர்த்தி

பூசித்துரோசகத்தில்மவுனகுருபீடம் பிராணயசித்திபெறநிவர் த்திசேஞு, ஆசித்து யவசிமந-ஷரிஓம ஐயும் அடவாக ஓம்கிலியும் சிறியுமென்று, தேசிக்குச்சிவமூப்புச்சுண்ணத்திற்குதியானமூலசா பமதினிவர்த்திதன்னை, நாசித்துத்தம்பித்துலட்சமுருச்செபித்தால் நவகோடிசித்தியெய்துஞ்சாபமதுபோச்சே (ருகச)

வாலைதியானம்

போச்சென்றசிவமூப்புச்சுண்ணத்திற்குப் புனிதமதாய்ப்பூசித் துப்பதனஞ்செய்து, வாச்சென்றயிந்தசுண்ண மார்தான்செய்வார் வாசிசிவயோகஞ் செய்வோரவரோசெய்வார், ஆச்சென்றசுண்ணம டாமகத்தானசுன்னம்ஆச்சரியம்வாலையுடதியானந்தன்னை, பாச்செ ன்றசவ்வுங்கிலியுஐயுமென்றுபண்மைபெறகிலியுங்கிறியுஞ்சிறி ஓமெ ன்னே (ருகரு)

என்னவேபிராணயமூலத்தேகி மியம்புவாய்மவுனமதிலச்சுண் ணத்திற்கு, வென்னவேலட்சமுருத்தியானஞ்செய்தால் விவேகமதி ல்வாலைபிரசன்னமாவாள், உன்னவேயடிபணிந்துதெரிசித்தாக்கால் லுனதுசெடக்காயசித்தியுகந்தேசொல்வாள், சுன்னவேநாம்சொன் னேம்வாலைதியானம்நாடதிலேவாதிகட்குநவிலுவோமே (ருகசு)

நாதசத்திமூப்புச்சுண்ணம்.

நவிலுவோம்புலத்தியனே நாதசத்திமூப்புநலமானமூப்பினுட சுண்ணமதுகேளும், அவிலுவோங்கிளிச்செயநீர் மெழுகுபலயாறு

அன்பானமெழுகதனைப் பீங்கானிலிட்டு, பவிஞுவோநாதசத்தி பல
மைந்துகங்கை பரிவானமெழுகதனிற் பண்பாயிட்டு, குவிஞுவோம
த்தித்துக் கூட்டிக்கரமதுவால கூறுகப்பிசைந்துருட்டிக் குகையது
வாய்ச்செய்யே (௫௯௭)

புடபாகம்.

செய்துகுகைரவியுலர்த்திச்சாமமதுவைத்துச்செயலானகுகை
யதனிற்செப்பக்கேளு, மூய்துசத்திருப்பூவிரண்டு சேர்கொண்டு
மூர்க்கமமாய்க்குகையதனில்மூப்பூவையிட்டு, நைதுவிந்ததனாலேசீ
லேயமூசெய்தூரவிபிலிருசாமமைந்தநன்று கவைத்து,மைதுமாவை பு
மூக்கையதுகூடைகொண்டையாவசனித்தோங்கெசயுடம்போடுவா
யத்தானே (௫௯௮)

சுண்ணநிறம்.

தானென்றபுடம்போட்டுமாறியெடுத்தாக்கால்தனதாகநாதசத்
திச்சுண்ணமதுவாகும்,கோவென்ற குகையதனையாறியெடுத்தப்பா
கூரானசீலையதையேழுமதைவாங்கி,நானென்றபீங்கானிற்சுண்ணமி
தையிட்டுநலமாகப்புலத்தியனேபாருமதன்வருணம்,தேனென்றபா
லசந்திரனுதித்தாற்போலத்தெளிவானசத்திமூப்புச்சுண்ணமிதுகா
ணே (௫௯௯)

ரோசகம்.

இதுவான சுண்ண மிதைச்சிறிது விட்டு இயலான வாய்பிரட்
டைமூடிநன்றாய்,இதுவானமுனைதருகேவைத்து நீயப்பாயியல்பான
பிராணபீடத்தெண்ணையா,வதுவானவாசியதுனாலே கும்பிப்பாய்
வளமானரோசகம்விட்டப்பாற்கும்பகத்தில், அதுவானபூரகம்பாய்ந்
தப்பாற்சென்று அங்கென்றுகும்பித்துத்தம்பித்துநில்லே (௬௱)

சாபநிவர்த்தி

நில்லெனவேசிவசத்திசுண்ணமதற்கப்பா நிவர்த்திசாபமதினே
ர்மையதனைக்கேளும்,அல்லெனவேசிவ நமவலுங்கிருங்கிறியும்ஐயுஞ்
சவ்வும்கிலியும்அறிஅருகுஷாயா,மல்லெனவேபிராணபீடத்தெ
ன்னையாவிளங்கவேதம்பித்துமவுனநிலைகொண்டு, மலலெனவேமா
கென்றுரோசகம்பாய்ந்துவாசியதைப்பூட்டிநீவங்கென்றுநில்லே ()

நிற்கவேமவுனமதிலித்தியானங்கொண்டு நிராமயப்பூரணமேக
ழிமுனையில்நாட்டிகற்கவேகம்பித்துவொருநிலையாய்நின்றுகருதவே
வட்சமூருச்செபித்து நின்றக்கால்,தக்கவே நவசாபம்தினைசாபம்
போச்சுநவகோடிசித்தியதுமெய்தும்பாரு அற்கவேயித்தியானமூட்
டிஞானயா அளவில்லாச்சாபங்கனிவர்த்தியதுவாச்சே (௬௱௨)

கைலாசசித்திமுத்திபொதியை

ஆச்சுதேசிவசத்திசுண்ணமதின்சாபம் அருளினேன்மின்னமொ
ருவடவதனைக்கேளும், வாச்சுதேயிச சுண்ணமார்செய்யப்பொருள்வ
சனிதகோமகத்தியனுநாமசெய்தோம்பாரு, காச்சுதேசுண்ணகருவ
துவினாலேகைலாசமுத்தியதுசித்திபெறலாரும், வேச்சுதேசாக்கறு
பத்துநான்குந்தான்விளங்கவேசெந்தூரசுண்ணமதுவாமே (௯௱௩)

ஆமப்பாமெழுகோடிகளங்கங்கள்கோடி அளவில்லாத்தயிலங்க
ள்திராவகங்கள்கோடி; தேமப்பா வெள்ளிபொன்வேதை யில்கோடி
தெளிவானகற்பங்கள்செயநீர்கள்கோடி, நாமப்பாயிச்சுண்ணங்கடிக
ளவுபட்டால்நாடெல்லாம்வைப்பு முறைநளினமிதுவாகும் வாமப்
பாசிவசத்திசுண்ணமிதைச்செய்துவாழ்ந்தோமே பொதிகைதனில்
வெகுயுகந்தானே (௯௱௪)

சிவமுப்புச்செந்தூரம்,

தானெனசிவமுப்புச்செந்தூரஞ்சொல்வோம்தருவாகநீகேளுபு
லத்தியனேயையா, மானெனசிவமுப்புச்சேரிரண்டுகொண்டுவளமான
பீங்கானிலைமுப்பதனையிட்டு, தேனெனசிவகங்கைபலமைந்துசேர்த்து
செயமான தருச்செயநீர்பலமூன்றுவாரு, வானெனமதிசெயநீர்பலமி
ரண்டிட்டுமதத்தித்துககூட்டியேயுண்டையதுசெய்யே (௯௱௫)

சிவமுப்புச்செந்தூரவுண்டை

செய்துநீரவிழுகமுதலாயதைச் செய்துசெயமாக வெடுத்துநீ
செப்பக்கேளு, ஐதுநீகிளிச்செயநீர்மெழுகுபல மாறுஅம்மெழுதி
ங்காணிலடவாயநீவைத்து நைதுமேர விதனிலேநல்ல தேங்காயது
போம்குகைதான்செய்து, மைதுநீரவிதனிலேயொருசாமம்வைத்து
மகத்தானகுகையதனையெடுத்துக்கொள்ளென்றே (௯௱௬)

திரிஞ்சலெரு,

கொள்ளென்றசிவமுப்புச்செந்தூரவுண்டைகுகைதனிலேவை
த்துநீகருமெருகுகவசம், தெள்ளென்றவிந்தனற் சீலையெழுசெய்து
செயமாகரவிமுகமுதலாய்வைப்பாய்நீ, அள்ளென்றவிருசாமம்ரவி
புலரவைத்தால்அருளினேன்செழுமை யதுயதிதமதுவாரும், கள்ள
மேயில்லையதுவப்பாகங்கண்டு கைபாகமாகவுநீயெடுத்துக்கொள்ளே

செந்தூரவர்ணம்

கொள்ளுவாய்திரிஞ்சலுடவெருக்கூடைகொண்டு குழுறவேக
சடுடங்குகையதனைவைத்துஅள்ளுவாயக்கினியைமூட்டியிருசாம

ம் ஆலகாலவிஷம்போலத்திமூட்டுவாய்நீ, புள்ளுவாய்புடம்போட்டு மாறியெடுத்தாக்கால்புதுமையென்னவதனுடையபுகழ்தனைக்கேளு கள்ளுவாய்குகைக்கவசனுசிலை யதைவாங்கிக் கருவான பீங்கானிற் செந்தூரங்கொட்டே (௬௱௮)

கொட்டியேசெந்தூரக்குருவதனைக்கேளுகூறினேமிந்திர கோபமதுபோலாம், நாட்டிலிந்தசெந்தூரமார்தான்செய்வார் நாம்செய்தோம்ஞானிகளமவுனிசெய்வார்கள, காட்டினேமிந்தசெந்தூரம் புலத்தியனேகைபாகந்தவறுமற்பாகமதாய்ச் சொன்னேம் ஏட்டிலே சொன்னதென்றுமலையாதே யெடுத்துசெந்தூரமிதைச் சீஷா விற்போடே (௬௱௯)

பூரணசித்திசாபநிவர்த்தி

போடப்பாமேல்பிரடை போட்டுநீமைந்தா பூரணமாகவே பிராணபீடம், சாடப்பாசுழிமுனைமனக்கண்ணாலொட்டித் தம்பித்து அங்கென்றுகும்பிப்பாய்நீயும், நாடப்பாகும்பித்துரேசகமும்நாடி நலமானகும்பகமபாய்ந்திடீர்தானும், ஆடப்பாயாக்கினை சதாசிவஞ்சத்தி அங்கென்றுதம்பித்துப்பூசிப்பாய்தானே (௬௱௰)

தானென்றசிவமூப்புச்செந்தூரசாபந்தருவான நிவர்த்தியுடதியானமதைக்கேளு, வாவென்று-வயநமசி-ஓமென்றுநீயும் வளமான பிராணபம்வாசி கொண்டையா, மாவென்றநேசகமவுனங்கொண்டப்பா வளமாகத்தம்பிப்பாய் லட்சமுருவாக, ஆமென்றுகும்பித்துப் பூரகம்பாய்ந்தால் அஷ்டசாபங்கணிவர்த்தியதுவாச்சே (௬௱௰௧)

ஆச்சென்றசாபங்கணிவர்த்தியாகஅருளினேன்தியானமிதுயார் சொல்வாரையா, காச்சென்றசெந்தூரஞ்சாபமதுபோச்சு காடெல்லாம்பொன்வெள்ளிவேதையிதிலாச்சு, பாய்ச்சுயனைகடுதவீதங்கல் மலைகளெல்லாம்பரித்தங்கங்கோடிகளைமாற்றஉகமாகும், ஏச்சென்ற செந்தூரமிதைவிட்டாலையாஎய்தாதுவேதையினிசொல்லக்கேளே,

சிவசத்திமூப்புசெந்தூரம்

சொல்லக்கேள்புலத்தியனே யின்னங்குருகேள் சொல்லுகிறேன்சிவசத்தியுப்புசெந்தூரம், வெல்லக்கேள்சிவசத்திமூப்பிரண்டிவிளங்கவே பீங்கானிலிட்டுநீயப்பா, மெல்லக்கேள்தேசிசெய நீருபலமாறுமேலானசிவசத்திக்கைபலம்ரண்டு, அல்லக்கேளிவ்வகைகளிட்டுநீயப்பா அருளிநேமத்தித்துக்கரமதனற்கூட்டே (௬௱௰௨)

மெழுகுவகை.

கூட்டியேயுண்டையதுசெய்துநீஜயா கூருகாவிமுகமிருசாமம் வைத்து, காட்டியேகிளிசெயநீர்மெழுகுபலமாறு கருணைபெறப்பீங்

காணிவிட்டுநீமைந்தா,தேட்டியேசிவசத்திதெங்கை யிருபலந்தான்
தெளிவாகவிட்டுஅதைமத்தித்தானும், ஆட்டியேகுகையதுபோற் சீ
லைசெய்திடர்தானும் அக்குகையைரவியுலரவைத்திடர்தானே ( )

வைத்திடர்குகையதனையுலரவைத்தெடுத்து வளமாகச்செந்தூ
ரவுண்டையதைக்கொண்டு, கொத்திடர்குகைதனிலேயுண் டதனை
வைத்துக் கூறிறேங்கிளிமெழுகுகவசமதுசெய்து, ஐத்திடர்விந்து
யதின்சீலையேழுசெய்து அழகானரவிமுகமுலரவைசாமம், வைத்தி
டரவியுலர வைத்தகுகைதன்னை, நவிலுவோம்பசுஞ்சாணங்கெசபு
டம்போடே (௯௱௰௫)

புடநிறம்

புடமானகெஜபுடம்போட்டுநீயப்பா புனிதமதாய்புடமாறியெ
டுத்துநீபாரு,அடமானகுகைக்கவசஞ்சீலைவாங்கியருளிறேம்பீங்கா
னிற்செந்தூரத்தையிட்டு, சடமாகநிறைந்தனையேசம்பிரமதாய்ப்பா
ரு சார்வாகுங்கஸ்தூரியருணைவால்போலே, ணிடமானவதனிறந்தா
ன்செந்தூரமாகும் நீநினைந்தபடிவேதையிதனாலாமே (௯௱௰௬)

சாபநிவர்த்தி

ஆமெனவேசெந்தூரம் சீஷாவிலிட்டு அருளானசிவயோகக்கு
கையருகேசென்று, வாமெனவேசெந்தூரமருந்ததனைவைத்து வசு
னித்தோபிராணயவாசிதனையொட்டி, கும்மெனவேயெழும்பிரேசக
ந்தாண்டியப்பாகும்பித்து அங்கென்றுதம்பித்தப்பாரு,ஙமமெனவே
கும்பகங்கொண்டோடிவாசிநல்லமவுனப்பதிதாண்டிநீபோகே ( )

போகவே யப்பதிதெரிசனமாகும் பூசித்துச்செந்தூரம் புசழ்
மெறவேதானும், ஆகவேசிவசத்திபிரசன்னமாவாள் அடிபணிந்தன்
நனேகனகசபைகாணுஞ்சாகவே,யொருநாளுமிறப்பதுவுமில்லைசா
யுச்சியபதவி யுண்டாகுமிதுபாரு,வேகமாஞ்செந்தூரம்பூசித்தையா
மெய்ஞ்ஞானசாபமதினிவர்த்தியதுசெய்யே ௯௱௰௮

செய்யவேசிவசத்திசெந்தூரமாடச்செப்புகிறேஞ் சாபமதி
னிவர்த்திதனைக்கேளு,ஐபவேயநவசிம்-ஓம்றீங்-அரிங்கென்றுஅவ்வு
மங்குஷாயவென் றுருலட்சஞ்செபிப்பாய், தப்புதவறில்லாமல்மவு
னங்கொண்டையா தமர்த்துச்செந்தூரசேர்வையதைக்காணு!நப்பு
கிறேஞ்சிவசத்திசாபமதுபோச்சுநவசித்தாள்சாபமதுநிவர்த்தியது
வாச்சே, (௯௱௰௯)

ஆச்சப்பாசெந்தூரம்பூசித்துவைத்து அனைவருமறிக் கோடா
கோடிவேதை, வாச்சப்பாயிந்தசெந்தூரமிதனாலேவைக்கலாம்வெ
குகோடிவைப்புமுறைமைந்தாநாச்சப்பாசிவசத்திமுப்புசெந்தூரம்

நாம்செய்தோம்நாட்டிலேமனிதர்செய்யார்கள், பாச்சப்பாயனைக்க டுகுசெந்தூரந்தன்னைப் பாய்ச்சிறைபரியேமங்கோடிமாற்றென்றே

சிவகேந்திரபூபதிசுண்ணம்,

மாற்றான்சிவகேந்திர பூபதிசுண்ணம் மாட்டுகிறோமார் சொன் னார்சௌமியத்தைபோல, காற்றானசிவசத்திரூப்புசேரிரண்டு கரு ணைபெறும்பீங்கானில்றுப்பதனையிட்டுசேர்த்தாகில்சிவசத்திகங்கை பலமைஞ்சுசிதறுமற்பீங்கானில்பதறுமல்வார்த்துமூத்தானகுருசெ யகீர்கிளிசெயவினையா மூனையாகவொவ்வொன்றுபலமிரண்டுவாரோ

புருவெச்சம்புடம்போடவும்

வார்த்துமத்தித்துநீகாமதனுற்கூட்டிவசனித்தோமூளங்கையக லமதுபோல, சேர்த்துநீவில்லையது அகலமதாய்ச்செய்துதேசிமெழு கதனுலேகவசமதுசெய்து, பார்த்துநீவிந்தகினுலேமூசிலைசெய்துபரி வானசித்திரைமூன்னேமூரவியில், கார்த்துநீவில்லையதை புலாநீசெ ய்து கருதுவோம்புருவெச்சம்புடம்போடுவாயே (௬௨௨)

போடுவாய்பெருங்கூடையெச்சமதைக்கொண்டு புசமூகசெச புடம்போட்டுவில்லை, ஆடுவாயதனடுவில்வில்லையதைவைத்து ஆல காலமதுபோல யக்கினியைமூட்டி, நாடுவாய்புடம்போட்டு மாறி யெடுத்ததனை நற்கவசமதின்சிலையேமூம்வாங்கி, சாடுவாய்சிவகேந் திரபூபதிசுண்ணம் சமர்த்தானபீங்கானிலெடுத்துநீபோடே ()

சிவகேந்திரபூபதிகற்பம்.

எடுத்துநீகெந்துருவைப்பார்த்திடீனாயா யென்னசொல்வேன நிறமதனைக்கேளு, அடுத்துநீபார்த்திடீர்மாற்றதிகங்கோடி அருளி னேஞ்சந்திரநிறமதுவுங்காணும், தடுத்துவொருபணவிடைதான்சி வகங்கைதன்னில் தானுமதையெடுத்துமண்டலங் கொண்டிட்டால், கடுத்துக்கொள்ளாதேயிதுபரமபதஞ்சேர்வாய் கைலாசமூர்த்திதனை ச்சேர்க்குமிதுவாமே (௬௨௪)

சேர்க்குஞ்சிவகேந்திரபூபதிகற்பஞ் செகத்திலே தேறும்போர் கொண்டிட்டாலையா, ஆர்க்குங்கிடையாதரிதாகுமிதுபாரு அருளி னேம்சட்டைதொண்ணூற்றாறு மதைக்கழட்டும், பூர்க்குமிதுகற் போலாஞ்சடலமதின்வாழ்க்கைபொன்னிறமதுபோலாம்பூபதியிதா கும், கார்க்குங்காயாதிகற்பமிதற்கீடோ, கனயுகயுகாந்தரங்கடத்தே றலாமே (௬௨௫)

ஏறலாஞ்சிவசத்திசுண்ணமதைச்சொன்னேம் என்போலேயா ர்சொன்னாரகுவனிதான்சொன்னார், தேறலாமகுவனிதன்னூலதனை

ப்பாரும் கிரட்டாயிரத்தைந்நூ றதிசயத்தைக்காணும், பாறெலாந் திரிந்தாலுமகத்தியனூல்போல பாடலகிடையாதரிதாகுமிதுபாரு, சேறேநீபெண்மாய்கையோனிதனைவிட்டால் செய்வினையனுகாது தீவினைதான்போமே (௬௨௬)

போமப்பாபுலத்தியனே சிவகேந்திரம் பூபதிகற்பமதைப்புகட்டினேம்பார், நாமப்பாசொல்லிவிட்டோம் சௌமியம்போ லுண்டோ நவசித்தர்பாடியதோர் நூல்களுக்கெல்லாம்; காமப்பாவென்னூலுகளைகாணு கருவெல்லாந்திறந்துயின்னூல் குருவாய்ச்சொன்னேம், ஏமப்பாயிந்நூலுமரிதையாகேளடுததோமேயாயிரத்தயிருநூறுமே (௬௨௭)

அகோரகாலாக்கினியின்கற்பம்.

ஆமேதான் இன்னமொருகுருவைக்கேளு, அகோரகாலாக்கினியின்கற்பங்கேளு; நாமேதான்சொல்லுகிறேம்சிவமூப்பிருபலந்தான்நாதசகதிசிவமூப்புயிருபலந்தானையா; வேமப்பாயிங்கானிவிருமூப்புபுடமிட்டுவிளங்கவேசிவகங்கைசத்திகங்கை, ஓமேதானெவ்வொன்று யிருபலந்தானிட்டு கிதமென்றசிவசுண்ணஞ்சத்தி சுணணங்காணே (௬௨௮)

காணுகின்றவொவ்வொன்றுபணவிடைதானிட்டுக் கருவானகுருசெயநீர்சகிசெயநீர், தோணுகின்றகிளிசெயநீருகிசெயநீர் செயலானரோமசெயநீர்விதம்பணவிடைதான், ஆணுகின்றசிவமூப்புசெந்தூரம்பணவிடைதான் அருளானசத்தி செந்தூரமப்பணவிடைதான், நாணுகின்றயிதுவெல்லாமொன்றாயிட்டு நல்லகரமதுவாலேமத்திப்பாயே (௬௨௯)

மதனப்பால்,

மத்திக்கவயணமென்னசொல்லக்கேளு மைந்தனேகரம்பட்டால்வெந்துபோகும், செத்தித்துச்செவ்வாமணக்கிலைச்சார்பிழிந்துகிருபைபெறமூழுங்கைதூரபூசிநீயும், அக்கித்தஅச்சாற்றில்மூன்றுபலங்கண்டு அருளினதோர்வகை யதனிலொன்றாய்ச்சேர்த்து, கத்தித்துக்கூட்டிநீமத்தித்தாக்கால் கருநாகப்பழமதுபோற்கற்பமாமே

கற்பலேகியம்

ஆமப்பாகற்பமென்றகருவைக்கொண்டு அருளினதோரவிதனிலேயனர்ச்சாமம்வைத்தால், வாமப்பாலருவியதுகசிந்துபாயு மகத்தானவருவியடாமதனப்பாலு, நாமப்பாசொல்லிவிட்டோமப்பாலேத்தான் நலமானசீஷாவிற்பதனஞ்செய்து, சேமப்பாலடியில் நின்றவகோரகாலாக்கினிதான் செயகற்பந்தனையேமதியில் வையே ( )

சிவயோகவாசி

வைத்துநீமதிதனிலேயிருநாழியானால் மகத்தானலேகியம்போல்வருதலாகும், பைத்துமேயப்பாகம் கண்டாயானால்பரிவானகுளைப் பாண்டில்பதனஞ்செய்து, நைத்துமேசிவயோகக்குகைக்குள்ளேநிலமானபிராணாயாமஞ்சென்று, மைத்துமேசற் பமதையருகில்வைத்துக்கண்ணடிச்சுழிமுனையில்மவுனங்கொள்ளே (௫௯௨)

மகேசுரதெரிசனம்,

கொள்ளேவாசியதனைலையாகும்பித்துவுங்கொன்றுகும்பித்தாக்கால், அள்ளவேசகத்திறபாய்க்காயானால் அறுகோணமயேஸ்வரதிதின்பீடங்காணும், வள்ளவேமனதிலெண்ணிமவுனங்கொண்டுமகத்தானமகேஸ்வரனைத்தெரிசிப்பாயநீ, கள்ளமேசொல்லவில்லைகற்பபூசைகருணைபெறமெய்ஞ்ஞானபூசைசெய்யே (௫௯௩)

மவுனபூசைசாபநிவர்த்தி

செய்யப்பாபளிச்சென்றுசோதிகாணுஞ் செகச்சோதியொளிவில்நின்றுதெரிசிப்பாய்நீ, மையவேமவுனப்பால பூசையாச்சுமகத்தானகற்பசாபநிவர்த்திகேளு, ஐயவே-அறிம் - கிறிய கிலியும்சவ்வும் ஐயும்-யங்குஷாயாவென்றுமவுனமேவி, தையவேபிராணாயம்கும்பகத்திலேகித்தம்பித்துலட்சமுருச்செபித்துப்பாரே (௫௯௪)

பாரப்பாசெபிக்கைதயென்றால்சொல்லக்கேளுபரிவானசாபமெல்லாம்நிவர்த்தியாச்சு, காரப்பாகற்பங்கள்பலிதமாகுங்கைலாசமுத்தியருள்பெறுவாய்நீயும், ஆரப்பாவறிவார் களிக்கற்பம்அருளினேன்முன்னோர்களசாபம்போச்சு, வேரப்பாயிக்கற்பஞ்சடலத்திற்குவெகுகோடியுகாயுகந்திரங்கள்காணே (௫௯௫)

காணப்பாயகோரகாலாக்கினியின்கற்பங் கருவானகற்பமதிற்பணவிடைதான் கொண்டு, ஆணப்பாமதனைப் பால்பண விடைதான்கொண்டுஅடவாகமத்தித்துநாவிலேற்றி, கோணப்பாவாராமல்மண்டலந்தான்கொண்டால்கூறினேம்வாசியையிழுக்குக்கட்டும், தோணப்பாதொண்ணூற்றுறுசட்டைதள்ளுந்தேகவச்ர காயமதாயாக்குந்தானே (௫௯௬)

ஆக்குமப்பாவாதாரம்நிலைத்துப்போகும் ஆயுசுதான்வளர்ந்தேபோமவுனியாவாய், தாக்குமப்பாதாரா தரங்கள்கடந்தே போவாய்சதாகோடியுகமளவும்யோகஞ்செய்வாய், நாக்குமப்பாயிக்கற்பங்கொண்டாலேயாநமனேதுநாடகிலேசித்தனாவாய், வாக்கமூர்த்தஞ்செயசித்திகற்பததாலேவாழலாங்கோடாகோடியுகங்கடானே (௫௯௭)

தானென்றகற்பத்தாலட்டசித்துமாடுந் தாக்கானவறுபத்துநா
ன்குசரக்காடும்வேனென்றவேதையிலேயனந்தமாடும்வெள்ளிபொ
ன்னுடனிலேகாடாகப்போகும், நாவென்றஞானசித்தியிதனாலாகும்
நலமானசரக்கெல்லாஞ்சுண்ணமாகும்,வாவென்றசெந்தூரமெழுகு
மாகும்வாதமெல்லாமிதனாலேசெயமாமென்றே (௬௩௮)

செயமானயோகிகட்கு மின்னூல்வேணுஞ்செயலான ஞானிக
ட்குமின்னூல்வேணும்.மயமானமவுனிகட்குமின் னூல்வேணுமகத்
தானசித்தருக்கு மின்னூல்வேணும், தயமானதவசிகட்கு மின்னூல்
வேணுந்தபோதனர்க்குமுனிகளுக்குமின் னூல்வேணும்வியமானரி
ஷிகளுக்குமிந்நூல்வேணும்வேதாந்தியாவோர்க்குமிந்நூல்தானே ()

தானானவாதிகட்குமின்னூல்வேணுந்தரு வானபண்டிதர்க்குமி
ன்னூல்வேணும்,காரணகாரியக்குருவுக்குத்தான்காரணக்குருவுக்கு
மின்னூல்வேணும,தேனானதேறுமபோதேறுதோர்க்குந்தெளிவோ
ர்க்குமின்னூலுவேணும்பாரு,கோனானகுரு வின்மொழிசௌமியந்
தான்குவலயத்தில்சாகரமென்றிதற்குப்பேரே (௬௪௰)

அண்டகாயாதிகற்பம்

பேரானயகோரகாலாக்கினியின்கற்பம்பேசினேனின்னமொரு
செய்திகேளும்,ஆரானயண்டகாயாதிகற்பம்அருளுகிறேன்புலத்திய
னேயடவாய்நாளும், தேரானதெளிவுள்ளோரறிந்துபாரு தேகவதி
ன்சட்டையெல்லாங்கழட்டுங்கற்பம், பாராய்நீபுலத்தியனேயிந்தகற்
பம்பாடுகிறேன்கருக்கிடையாய்ப்பாடக்கேளே (௬௪௧)

கேளப்பாயத்தினியினண்டமது பத்துகிருபையென்ற சங்கினி
யினண்டமதுபத்து,தேளப்பாசித்தினியினண்டமதுபத்துதெளிவா
னபத்மினியினண்டம்பதினொன்று, நாளப்பாநாற்பத்தொன்றண்டங்
கொண்டுநலமானபிங்கானில்நாதம்விந்துவாங்கி, கோளப்பாயண்ட
மதின்சவ்வதனைப்போக்கிகூறினேனண்டமதின் கோதைதனைப்போ
க்கே (௬௪௨)

அண்டசவ்வு அண்டகோதைபோக்கவும்

போக்கியே கல்லுரலிலண்டமது விட்டுபுகழாக நாதவிந்தை
யெடுத்தக்னிலிட்டு,ஏக்கியேயிருப்புலக்கைகொண்டுநாட்டி இனைவி
டாயிருசாமஞ்சாடினாலையா,ஆக்கியேகடுஞ் சூலுமாவழிபோலாகும்
அம்மாவைத்தோண்டி யொருபாண்டமதிலிட்டு, சேகியேசிவகங்
கைபடியொன்றிட்டுச்சிவசத்திசுத்தசலம்படியொன்றுவாரே ()

வார்த்துகாமதனாலேகளைத்தம்மாவை வடிகட்டிமறுபாண்டம
தனிலிட்டு,மார்த்துமங் நாள்முழுதும்வைத்தனைமைந்தாமறுநாளி

றப்பாண்டமதையெடுத்து நீயார்த்தால், சேர்த்தப்பாபாண்டமதில்
தெளிவதுவுநீராம் செயமான நீரதனைமதுபாண்டந்தன்னில், கார்
த்துசலம்விட்டதிலேயடுப்புமேலேற்றிக்கருங்காவிவிறகதனால் திமூ
ட்டுவாயே (௬௪௪)

மூட்டியேமூச்சாமமக்கினியைமூட்டி மூனைவிடாரவிசிதறுதெ
ரித்தாயானல், வாட்டியேநீரெல்லாம்வற்றிப்போகு மாமெழுசாகும
துபாவதுபோல்காணீர், எட்டிலேயிவ்வண்ணஞ் சொல்வாரோதா
னிறக்கியேபாண்டமதைச்சருகாமலேயா, நாட்டியேபாண்டமதை
யாறவைத்து நலமானபீங்காணிற்கலேயாமற்போடே (௬௪௫)

காயாதியமூர்தம்.

போடப்பாயம்மாவுமெழுகதனையயாபுகழாகபீங்காணிற்போ
ட்டுநீமைந்தா, சூடப்பாசிவசங்கைசிவசத்திகங்கை சொல்லுவோ
மொவ்வொன்றுபலம்விதமாய்வாறு, நாடப்பாஞுசிசெயநீர் பணவி
டைதான்கலமானரோமசெயநீர்பணவிடைதான், வாடப்பாகுருசெ
யநீர்கிளிசெயநீரையா, வசனிப்போம்பணவிடைதான்வார்த்திடவே

வார்த்திடர்தேசிசெயநீர்பணவிடைதான் மதிசெயநீரவிசெய
நீரதுவுமிப்படிதான், சேர்த்திடசிவமுப்புச்சுண்ணம் பணவிடைதா
ன்சிவசத்திமுப்புசுண்ணம்பணவிடைதான்சேரு, ஆர்த்திடர்சிவசெ
ந்தூரம்பணவிடைதான் அருளானசத்திசெந்தூரம்பணவிடைதான்,
கார்த்திடர்பீங்காணிலிவ் விதமெல்லாஞ்சேர்த்து காமதனால் மூன்
போலேமத்திப்பாய்த்தானே (௬௪௭)

மத்தித்துக்கூட்டிபதமாக்கியையா மகத்தானரவிமுகம் சாமம்
வைத்திட்டால், சுத்தித்துக்காயாதியமூர்தமிறங்கும் கருவானசிநா
விலெடுத்துவிட்டு, கொத்தித்துக்குருவினடிபோற்றிப்பூசித்துங் கு
ருவானவமூர்தமதைப்பதனஞ்செய்து, பெத்தித்துப்பீங்காணிலடியி
லநின்ற பேரானகாயாதிகற்பமதுகேளே (௬௪௮)

சிவன்சொல்ல உமைகேட்கஉபதேசம்

கேளப்பாயவ்வடியில்பீங்காணில்நின்ற கெவுனமெழுகாயாதிய
ண்டலேகியமாம், காளப்பாகருநாகப்பழமதுபோற்கஞ்னும் காயதி
கற்பமதைமதிதனிலேவைப்பாய், ஆடப்பாயனைச்சாமஞ்சென்றத
னையெடுத்தால்அதுவென்னவெகுபெருமையாருஞ்சொல்லார், வே
ளப்பாமுப்புரமெரித்த சிவன்சொல்ல வெகுவிசுத்தியுமையவளும்
விளங்கினள்பாரே (௬௪௯)

விளங்கினள் நந்தியவர்க்குபதேசஞ்சொன்னாள் விபரமதாய்ந
ந்தீசர்தன்வங்கிரிக்கருள, வழங்கினார்தன்வங்கிரிபகவானுமையா வ
சனித்தாரசுவனிதேவருக்கருள், ஊங்கினாரசுவனிதேவர்தானு மூப
மரு

தேசமெங்கனக்கருளினார்பார், புளங்கிறேனென்பெயாகத்தியன்று னையா புலத்தியனேயுந்தனக்குப்புகட்டிறேனாமே (௯௰)

சற்பூசை-யமூர்த்தபூசை மவுனபூசை

புகட்டிறேனென்னவென்றால்புலத்தியனேயையா பூதலந்தன் னிலேதேறும்பேர்க்கெல்லாம், புகட்டிறேன்காயாதிலேசியந்தன்னை ப்புசழுனைசுனைப்பரண்டிலபதனஞ்செய்து, புகட்டிறேன்சிவயோ கஞ்செய்யுங்குகைதன்னில் போராணவமூர்த்தலேகிய மிரண்டுமையா புகட்டிறேன்பிராணையமீடஞ்சென்று போராணவாசிகொண்டிழுத்து நதம்பிப்பாயே. (௯௰௧)

கொண்டுநீவங்கென்றுரேசகமோட்டி கூறுஞ்சுழிமுனையருகே மனக்கண்ணைநாட்டி, கொண்டுநீபங்கென்றுதம்பித்தாயானால் குரு வினடிதெரிசனமாகும் புலத்தியனே, கொண்டுநீகும்பகம்பூரகம்பா ய்ந்து குருபூசைபராபூசைசிவபூசைசெய்தால், கொண்டுநீயமூர்த்தலே கியமதற்கையா கூறினேன்மவுனபூசைபதுசெய்யே (௯௰௨)

சாபநிவர்த்தி.

செய்துநீயண்டகாயாதிகற்பம் செயசித்தியாவதற்கருளுவோம் பார், செய்துநீயச்சாபநிவர்த்தியைக்கேளு செப்புகிறேன்-ஓம்- சிறி ம்-கிறியும்மூன்றெழுத்தை, மூய்து நீ மமமூலம்வாசியதையொட்டி மூர்க்கமதாய்ப்பிராணையங்கொண்டுநீயப்பா, நைதுநீயித்தியானம்ல ட்சமுருச்செபி நவசித்தாள்சாபமதுநிவர்த்தியாச்சே (௯௰௩)

மண்டலமுன்னைவும்

ஆச்சுதேகாயாதிகற்பமதற்கையா அருளினேஞ்சாபங்கணிவர் த்தியாச்சு: பேச்சுதேசிவயோகஞ்செய்யுங்காலம் போரானகாயாதிக ற்பம்பணவிடைதான், வாச்சுதேகாயாதியமூர்த்தம்பணவிடைதானம த்திக்குக்காமதனாற்கூட்டியேசென்று, ஓச்சுதேயோங்காரமூலசுழி யேகியொருமித்துமண்டலமிருபோதுண்ணே (௯௰௪)

உண்ணையிலேரவிமதியிதுபோதுண்டா லுடற்கூடுபுறச்சுடுமூ லச்சூடையா, அண்ணையிலேசெய்வினைகண்மங்குடுந்தான் அற்றுப் போமொருபோதுஅன்னமுண்டு கண்ணையிலேசனயோகஞ்சிவயோ கஞ்சித்தி சருகவேஞானமெய்ஞ்ஞானமதுசித்தி, மண்ணையிலேமண் டலமூமுண்டபோதையா மகத்தானதோற் சட்டைகழன்றிடுந்தா னே. (௯௰௫)

நமனுக்குநமனாவாய்.

ஏறலாமண்டலமிருபோதுகொண்டால் யெமன்பார்வையற்று ப்போமனுயநீர்வாய், ஏறலாயிந்தக்காயாதியுண்டோர்கள் இயல்செ

ல்லபூபதியென்றறையலாம்பார், கோறலா மண்டலங்கொண்டபோ ளைதயாகொடியவயதாகிலுங்காயம்பிலப்படுங்காண், பாலொலாங்கிரிங் தலையாதேயிந்நூலைப்பார்பாடினேன்சௌமியசாகரயிதாமே ௧௫௬

குன்றின்மணிப்பிரமாணங்கொண்டபோதே
சட்டைசுழட்டும்,

ஆமென்றகுன்றின்மணிப்பிரமாணங் கொண்டாலதீதொன்ற போதையாலோர்கட்டைகழருந்தா மென்றகுன்றிமணிதொண்ணூ ற்றாறுண்டால்தேர்ந்கருவிகொண்ணூற்றாறுமுறியும்பாரு, தாமென் றகுன்றிமணிநூறுமணி யுண்டால்நுண்மையதுவாகிலும் நூறுகோ டிவயதாம், பாமென்றபத்து நூறுகுன்றிமணியுண்டால்பாடினேனும் லோகாதிகர்த்தநீயாமே. (௧௫௭)

ஆமேநீபுலத்தியனேநாமாயிர மணிதான் அடவாகக் கொண்டு நாம்பொதிகையகந்தேசேர்ந்தோம், தேமேதெட்சணைப் புறங்கர்த்தனு மானோம்திசைபுகாபுகாங்கம்புவனங்கள் பாய்ந்தோம்நாமே புலத்தி யனேகேள்நந்திசர்கற்பம்நன்றாகமூந்நூறுமணியுண்டார்பார், தாமே தன்வந்திரியகவானுமையாதனதாகவதிற்பாதியுண்டார்கள்பாரே ( )

பஞ்சநாதாக்கள்தொகுப்பறியவும்,

பாரப்பாயசுவனிதேவரையாகேள்பண்மைபெறவதிற்பாதியுண் டார்களையா, ஆரப்பாவவர்களுட்டதபோபலத்தாலேஆயுசுமிகப்பெரு கவளர்த்திருளையா, ஊரப்பாகற்பத்தால்கனயோகஞ்செய்தோம்நவ கோடியென்னுடைய சிஷர்தாலேயா, காமப்பால் மாய்கைதனை விட் டாலையாகருதவேவெகுகாலம்வாழ்ந்தார்கள்பாரே (௧௫௯)

சிவன்கொண்டகற்பம்-பாஷாணகற்பம்

வாழ்ந்தார்கள்சிவன்கொண்டகற்பமதைக்கேளும்வசனிப்போ ம்ரவிசெயநீர்மூன்றுவாங்கி, தாழ்ந்தார்கள்பீங்கானிற்செயநீர்விட்டு நலமானபாஷாணமெழுகுசேண்டு, சாழ்ந்தார்கள் சிவசெங்கைபல மந்சிட்டுசாரக்கொள்ளைறச்சாரதிலேமூன்றுபலமிட்டு, கேழ்ந்தார்க ள்குருசெயநீர்பலமைந்துவாங்கிகெடியான கடுக்காய்தான்பலமாறு போடே (௧௬௰)

போட்டதிலேசாமமொன்றூறவைத் தாக்கால்பொடியாகுமத னுடையவேகம்பட்டையா, நாட்டிநீயப்பொடியைப்பீங்கானில்விட்டு நாதசத்திரப்புசுண்ணம்பணவிடைதான்போட்டு, காட்டதிலேபோ ட்டுநீமத்தித்தாயரைநல்கருநாகப்பழமதுபோலாகும்பாரு, சாட்டுநீ ரவிதனிலேவைத்து நீசமமாம்சைதன்னியப் பாஷாணகற்பமெடுத் தாடே, (௧௬௧)

மண்டலமிருபோதுண்ண

ஆடிவாய்சிஷாவிற்பதனமதாய்வைத்து அட்டவானகனயோகஞ் செயுங்காலந்தன்னில், தேடிவாய்பிராணயபீடஞ்சென்றையாதெளிவாகவங்கென்றுதம்பித்துப்பூசி, நாடிவாய்குன்றிமணிப்பாஷாணகற்பம்நலமானசிவகெங்கைசலந்தனிற்குழைத்து, சாடிவாய்நாவினிலேயெத்தியுட்கொள்வாய்சார்பாகமண்டலமிருபோதுகொள்ளே ()

கொள்ளவேசிவன்கொண்ட பாஷாணகற்பங்குருவான கற்பமதைக்கொண்டிடும்போது, துள்ளவேதொண்ணூற்றுங்கருவி கருந் தோன்றும்துதிபெறவேகட்டிடும்வாசியதைக்கட்டும், நள்ளவேதேகமதிற்சட்டதனைப்போக்கும்நவநீதமதுபோலேதேகநிறமாகும்; மள்ளவேமண்டலமிருபோதுகொண்டால் மகத்தானயுகாயுகங்கடந்தேறலாமே (௬௬௩)

சிவசத்திகொண்டகற்பம்,

ஏறலாமீராறு பனிரண்டுவகையுமியல்பானபாஷாண கற்பமிதனாலே. தேறலாஞ்சிவன்கொண்டகற்பமிதாகுஞ்செயலானவுமைதேவிகொண்டகற்பங்கேள், சேறலாம்பரமபதஞ் செய்சித்தியாகுஞ்சிவசத்திகற்பமதைச்சொல்லக்கேளையா. பாறலாங்கிரிந்தலையாதேநீகேளும்பண்மைபெறும்பெரியோர்கள்சொல்லுமொழிவாக்கே (௬௬௪)

வாலைரசம்,

வாக்கானயுமைதேவி கொண்டகற்பங்கேள்வசனிப் போம்வாலைரசமெழுகுசேரிரண்டு, காக்கானவாலைரசகற் பமார்செய்வார்காம்செய்தோமபுலத்தியனேநன்றாகக்கேளும், சாக்கானரசமெழுகுபீங்கானிலிட்டுச்சார்வானசிவசத்திகங்கைபலமஞ்சு, ஆக்கானவாணகெங்கைபலமூன்றிட்டு அருளிநேரம்ரோமசெயநீர்பலமொன்றே ()

குருசெயநீர்-ஊசிசெயநீர்,

ஒன்றானகுருசெயநீர்பல மொன்றுவாருஊசிசெயநீர் பலமோகோகோவாரு. அஞ்சானஇனிசெயநீர்பலமொன்று வாரு அட்டவானமதிசெயநீர்பலமொன்றுவாருசென்றான ரவிசெயநீர்பலமொன்றுவாருதேசிசெயநீர்பலந்தெளிவாகவாரு. மூன்றானவமூர்தமதிசேர்கொண்டுபீங்கான்மூளகுசேரதிலிட்டுஆறவைப்பாயே (௬௬௬)

ஊறநீயிளவதனைவைத்திராகில்லோர்சாமமதற்குள்ளேபொடியாகும்பார். ஆறவைத்ததனேயெடுத் துநீயப்பா அருளினதோர்முன்சொன்னபீங்கானிலிட்டு. ஏறவைத் தெழுத்தாணிபச்சிலைச்சாறுஇயல்பாகப்பலமூன்று பீங்கானிலிட்டு, கூறவைத்ததனை யேமத்தித்துக்கூட்டிகுருவானரவிதனிலேவைத்திடீர்தானே (௬௬௭)

வைத்திடவொருசாமம் வைத்திராகில் மலமஞ்சனிறமதுபோ
லேயாகும், ஐக்கிடராவிதனையேயெடுத்துநீயப்பா அடலானசிஷாவி
ற்பதனஞ்செய்தையா, நைத்திடவர்பிராணைய பீடஞ்சென்றையா நவி
லுவோம அங்கென்றுகும்தப்பாயநீயும், செத்திடவோசகங்கொண்டங்
கேயோடுஞ் செயலானவாசியைச்சிங்கென்றுநாட்டே (௬௬௮)

சாயுச்சியபதவி

நாட்டியேசிவயோகஞ்செயுங்காலந்தன்னில் ரசமெழுகுவாலே
யுடசற்பமதைக்கொண்டு, பூட்டிடுகுன்றிமணிமண்டலமிருபோது
றுதி பெறுஞ்சிவசத்திகெங்கை பணவிடையில், சாட்டிடுமெத்திநது
நாவதனிலேற்ற சட்டையதுதொண்ணூற்றாறு மதுசழுடடும், மீட
டியேநாளொன்று மிருபோதுண்டால் மேலானசாயுச்சியபதவிபெ
றுவாயே (௬௬௯)

நந்தீசர்கொண்டகற்பம்

பெறுவதற்கின்னமொருகற்ப மதைக்கேளும் போரானநந்தீசர்
கொண்டகற்பங்கேள், அறிவதற்கின்னமொன்று சொல்வோமையா
அவர்கொண்டகற்பமதுயார்கொண்டார்பார், நறுவதற்கருளுவோம
நந்தீசர்கற்பம் நாம்சொல்வோம்புலத்தியனேநன்றாய்க்கேளு,பெறு
வதற்கருளுவோம் வீரமெழுகையா விளங்கவேயிரண்டுசேரகொண
டியாரோ (௬௭௰)

கொண்டுநீவீரமெழுசற்பமதைக்கேளுங் குருவானநந்தீசரவர்
மகிமைமெத்த, கண்டுநீபிங்காணில்வீரமெழுகிட்டுக கருவானசிவக
ங்கைபலமாறுவிட்டு, அணடுநீசிவசத்திசெஙகைபலமஞ்சு அடலான
குருசெயநீர்மெழுசோர்பலந்தான், ஆண்டுநீபோகாமலேயச்செயநீ
ர்பலந்தான் அருவானரோமசெயநீருபலமொன்றே (௬௭௧)

நந்தீசர்கற்பம்சாமீபம்பெறுதல்

ஒன்றானயன்னீருமெழுகுபலமொன்று ஓகோகோகிளிசெயநீர்
பலமொன்றுவாரு,நன்றானயன்னீருமெழுகுபலமொன்று நலமான
கெந்திசெயநீர்பலமொன்று;குன்றுமலன்னீருமெழுகுபலமொன்று
கூறிரேணும்ரவிசெயநீர்பலமொன்றுவாரு, சென்றானயன்னீருமெழு
குபலமொன்று செயலானமதிசெயநீர்பலமொன்றுவாரோ (௬௭௨)

வாரப்பாரவிமெழுகுபல மொன்றுபோடுவெசளிப்போழுசிநீர்ப
லமொன்றுவாரு, ஆரப்பாயதன்மெழுகுவொன்றுபோடு அடலான
மூப்புசுண்ணம்பணவிடைதான், பாரப்பாசிவசத்திசுண்ணம்பணவி
டைதான் பரிவானசிவசெந்தூரம்பணவிடைதான், நாரப்பாசிவசத்
தசெந்தூரமப்படிதான் நவிலுவோஞ்சிதேவிசாறு பலமூன்றே ()

மூன்றானயச்சாறுபிங்கானில்வார்த்து மூசிநீர்பலமஞ்சில்சேர்ங் கொட்டைமீகந்து, ஆன்றானயக்கொட்டைபலமெட்டுவாங்கி யன்னி றில்நாள்மூழுந்துமூறினோயே, தூன்றானபொடியாகும்பொடியைத் தானுக்குதிபெறவேயவ்வகையிலொன்றாகச்சேர்த்து, கன்றாகமத்தி த்துகசாமதுவாற்கூட்டி கருதாவோவிழாக மிருசாமம்மைவயே ( )

தன்வந்திரியுண்டசற்பம்

வையப்பாயிருசாமம்வைத்திரேயாகில் வளமாகச்சகுறிமது போலாகும், பொய்யப்பாபுலத்தியனேசொல்லவில்லைபாரு புகழா னவேலியமேபோலதுவாகும், ஐயப்பாபோகங்காண்பிரேயாகில் அப் பிங்கான்மேலியத்தட வத்தைக்கொண்டு, மெய்யப்பாசீதாவிசேலிய மிட்டுமேல்பிரடைபோட்டுநீமேவிதிப்பாயே (௲௭௬)

மேவுவாய்வீரமெழு சற்பமதைக்கொண்டு மேலானசிவயோக ஞ்செய்யுங்காலத்தில், பேவுவாய்பிராணயபீடமேசென்று போரான கழிமுனையில்வாசிகொண்டிழுத்து, ஆவுவாயங்கொன்றுரேசகமோ ட்டி அதாகடந்தப்பாலே பூரகம்பாய்ந்து, நாவுவாய்கும்பகமூலமரு கேதிகண்பாகமவுனகுருபீடமதுகாணே (௲௭௭)

காணவேசிங்கென்றுகும்பசம் பாய்ந்தால் கருதவேகுருவினடி காணும்புலத்தியனே, தேனவேதெரிசித்துப்பூசித்தாயானால் தெளி வானசெயசித்தியாகும்புலத்தியனே, வேணவேவீரமெழுகற்பமதை க்கொண்டுவிளங்கவேமண்டலமிருபோதுமையா, கூணவேகுன்றிம ணிப்பிரமாணமையா குருவானசிவசெங்கையதனில்குழைத்திடவே

குழைத்ததைநாவதனி லேற்றிவையையா கூராகமண்டல மூ ண்டுயேயாகில், தழைத்தசடமேற்றேதுசட்டை தொண்ணூற்ற தருவாகக்கழட்டிநிந்தங்கம்போற்றிரேகம், அழைத்தகொருபிராண யவாசியதுதானும் அடங்கியேபொருமித்துவொடுங்கியதுபோச்சு, பழைத்தவாதாரமே லாதாரமாகில் பனிமண்டுமொடுங்கியேபண் மைபெறுந்தானே (௲௭௮)

பண்மைபெறுமண்டலமிருபோதுங் கொண்டால் பரிவானவா யுளுக்கழிவில்லைமைந்தா, தன்மையிதுகொண்டுதபோபலமாகில் த ருவிக்கும்யுகாயுகந்திரங்கள்நிலைகாண்பாய், வண்மையிதுவீரமெழு கற்பமுண்டாக்கால் வாதசித்திசைகூடு மிதுமிகவும்பாரு, நன்மை பெறும்நந்தீச ருண்டகற்பகந்தான் நாம்சொன்னேஞ்சாமீப நளின மிதுவாமே. (௲௭௯)

சாதிலிங்கமெழுகுகற்பம்.

வாமென்றதன்வந்திரியுண்டகற்பங்கேளும்வசனிப்போம்புலத் தியனேவண்மையிதுபாரீர், நாமென்றசாதிலிங்கமெழுகுகற்பம் நவீ

லுவோம்நன்றாகநளினமிதுவாகும், பேமென்றபீங்காளிலிங்கமெழு
குகேளுபோககொண்டுசேர்கொண்டு ஐயாகேளாமென்றபீங்காளி
லிங்கமெழுதிட்டு அடவானசிவசெங்கைபலமஞ்சுவாரே (௯௮௰)

அஞ்சானசிவசத்திசெங்கைபலமஞ்சு அருளிநேம்ராமசெய
நீருபலமொன்று, வஞ்சானயதனிமெழுகுபலமொன்றுவாரு வகை
யரைருகுசெயநீர் பலமொன்றுவாரு, கஞ்சான வதன்மெழுகு பல
மொன்றுவாருகருவானகிளிசெயநீர பலமொன்றுவாரோ, நஞ்சான
தேசிசெயநீர்பலமொன்று நவிலுவோயிதின்மெழுகு பலமொன்று
போடே (௯௮௧)

பலமானலூசிசெயநீர்பலமொன்று பரிவானவதன்மெழுகுபல
மொன்றுபோடு, சலமானரவிசெயநீர்பலமொன்றுவாரு சாரபான
வதன்மெழுகுபலமொன்றுபோடு, அலமானயதிசெய நீர்பலமொன்
றுவாருஅதன்மெழுகுபலமொன்றுவளமாயிற்போடு, வளமானம
இயழுர்தம் வியழுர்பிமப்பாமடவாக யொவ்வொன்று பலம்போடு
வாயே (௯௮௨)

போடுவாய்சிவசுன்னம்புழ்கசத்திசுண்ண ம்புசழுனசெந்தூ
ரசிஞ்சுசெந்தூரம், ஆடுவாய்யொவ்வொன்றுவீதம்பணவிடைதான்
அடவானசிமியாளின்கங்கையின்சாறுசாடுவாய்மூப்பலஞ்சாற் பிழி
க்கையாகைசதன்னியமாகவே பீங்காளிலிட்டு வேடுவாயிவ்வீதமொ
ன்றாகச்சேர்த்துவிளங்கவேயிருசிசேர்விசிதமாய்க்கொள்ளே. ( )

கொள்ளவேயிஞ்சிதனைரவியுலரவைத்துக்கூறாக்கல்லு ரலிற்
குணமாகயிட்டு, வள்ளவேயிருப்புலக்கைகொண்டுமேயையா மாசி
தறயிடித்துமேதூளதாக்கிமைந்தா, மூள்ளவேமுன்சொன்னபீங்கா
னிலிட்டுமூதண்டமாகவேமத்தித்துகூட்டி, கள்ளமேயில்லையிதுராவி
சாயம்லவதநான்கருதவேசெழுமைநிறசுப்பயிதுவாமே (௯௮௪)

இதுவானசாதுலிங்கமெழுகுகற்பமிபய்பிநேஞ்சேஷாவிற்பதனை
ஞ்செய்துஅதுவானசிவயோகஞ்செயுங்காலத்தில் அடவானபிராணை
யவாசிதனையொட்டி, சதுவானரேசகஞ்சிங்கென்றுநாட்டிச் சம்பிர
மதாகவேமவுனகுருபீடம், தறவாகத்தம்பித்துக்கும்பித்தாயானல்
தருவாகமவுனகுருதெரிசனமாமென்றே (௯௮௫)

சிவயோகம்பூசித்தடிபணிதல்

தெரிசித்துயங்கென்றுகும்பகமே வித்தைதனிவாக மெழுகற்பத்து
க்கையா, அரிசித்துப்பூசித்து அடிபணிந்தாகில்அடவானசித்திமுத்
தியங்கேயெய்தும்; பரிசித்துச்சாதிலிங்கமெழுகுகற்பம்பரிவாகக்கு
ன்றிமணிப்பிரமாணங்கொண்டுதெரிசித்துச்சிவசெங்கையணவிடை
தன்னில்திருவையதாய்க்குழைத்துநீமண்டலங்கொள்ளே ( )

கொள்ளாதேமண்டலமிருபோதுங்கொண்டால் கூறானசட்டை மிதற்கழிவேயில்லை. துள்ளவேதொண்ணூற்றுல் சட்டையுந்தான் தொகுத்தெபறமண்டலந்தாரிக்கப்போகும், வள்ளலேவாசியுதை யிழுத்தங்கேகட்டும் வசனித்தோம்தேகமதுகற்போலாகும், தெள்ள வேதேகவச்சிரகாயமாகும் செணப்போதிற்காயசித்துவதுவாமே ( )

வாகுமேமண்டலமிருபோதுண்டால் வாழலாம்யுகாயுகாந்திச் சகளிதுவாகும், சாகுமேபிணிக்களெல்லாமோடிப்போகுஞ் சாயுச்சியபதவிவந்தெய்துமிதுபாரு, நாகுமேகவந்தமழூர்த்தமதுபாயும் நலமானகுளிகையதுசித்திக்குமபாரு, ஆகுமேதன்மந்திரிகொண்டகற்பந்தான் ஆர்செய்தார்நாமசெயதோமவர்செய்தார்பாரோ (௬௮௮)

செய்தகொருகபோபலமிருந்தேயாகில் சித்திக்குஞ்சாதிலிங்கமெழுகுகற்பம், நைந்தகொருசுறபத்தால்நவகோடிசித்தர் நலம்பெறவேகாயசித்தியதுவானார், எய்தகொருயிக்கற்பம்நன்றாய்ச் சொன்னேம் யென்குருவசுவனிதேவருடகற்பம், பொய்தகொருபூமலர்வாசமதுபோலப் புகழாகவசனிப்போம்புலத்தியனேகேளே (௬௮௯)

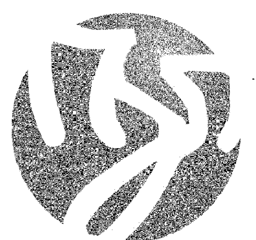
அசுவனிதேவருண்டகற்பம் கெந்திமெழுகுகற்பம்

கேளென்றவசுவனிதேவருட்கற்பம் கெடியானகற்பமதைத்திருவையதாய்ச்சொல்வேன், நாளொன்றுஞ்செல்லாதுநாம்செய்தோம்பாரு நலமானவசுவனிதேவருடமகிமை, தேளென்றகொட்டுதல் போலேயிக்கற்பம் செயகற்பமகிமைதனைச்செப்புவோமையா, பாழொன்றும்வாராதுகெந்திமெழுகற்பம் பாடுகிறேன்நன்றாகப்பரிவாய்க்கேளே (௬௯௰)

பரிவானகெந்திமெழுதிரண்டுசேர்கொண்டு பண்மைபெறும்ஸ்ரீங்காணில்மெழுகதனையிட்டு, வரிவானகாந்தமெழுசேர்த்துதானிட்டு வளமானதுரிசனுடமெழுகுசேரிட்டு, வரிவானதாளகமெழுகுசேரிட்டுவிதமானகுருசெயநீபலமொன்றிட்டு, அறிவானயதன்மெழுகுபலமொன்றுபோட்டு அருளிஞெங்கிளிசெயநீர் பலமெழுகுவாரே

ஒன்றானயம் மெழுகுபலமொன்றுபோல ஓகோகோரோமசெயநீருபலமொன்று, அன்றானமெழுகுபலமொன்றுபோடு அடவானகிளிசெயநீர்பலமொன்றுவாரு, வன்றானவம்மெழுகுபல மொன்றுபோடுவசனிப்போமூசிசெயநீருபலமொன்று, குன்றுமலதன்மெழுகுபலமொன் போடு கூறினேம்தேசிசெயநீருபலமொன்றே ( )

நீரானவம்மெழுகுபலமொன்றுபோடுநீமகனோரவிசெயநீர்பலமொன்றுவாரு, மாரானவம்மெழுகுபலமொன்றுபோடுமதிசெயநீர் பலமொன்றுவம்மெழுகுபலந்தான், வாரானரவியமூர்த்தம் பலமொ

ன் றுவாருவசனிப்போமதியமூர்தம்பலமொனறுவாரு, சேரானசிவ கங்கைசிவசத்திகங்கைசெப்புவோமிரண்டுபலஞ் சேர்த்தங்குவாரே

சாதிக்காய்த்தூள்

வாரப்பாசிவமூப்புச்சுண்ணம்பணவிடைதான் வசனிப்போஞ் சிவசத்திசுண்ணம்பணவிடைதான், சேரப்பாசிவசெந்தூரம்பணவி டைதான்சிவசத்திசெந்தூரஞ்செப்பும்பணவிடைதான், காரப்பாய மூகண்ணிச்சாறுபலமஞ்சுகருத வேளைகையெல்லாமொன்றாகச்சேர் த்து,சாரப்பாசாதிககாய்பல மாறுவாங்கிசார்வாணகல்லு ரலிற்போட் டிங்குகாணே (௬௯௫)

காணேவெசொல்லுகிறேன்மிருப் புலக்கைகொண்டுகருதவேமா வதுபோல்தூளதாயிடித்து,வாணேவேவடி கட்டித்தூள்கொண்டு நீ யும்மகத்தானமூன் சொன்னமுறையதனிற்போடு, சாணவேமத்தித் துக்கூட்டியேயப்பாசார்பானரவிமுகஞ் சாமம்வைத்தாக்கால்நாண லேகருநீலிவன்னமதுபோலாம்நலமான லேகியம்வருதலதுகாணே

சிவயோகபூசை

வருதலதுகண்டுநீபீங்கானெடுத்து வளமானசீஷா விற்பதனம தாய்ச்செய்து,அருதலதுபோகாமல்பிராணயமேவியங்கென்றுரேச கம்கும்பித்தாயானால்,குருதலதுகாணுமது சிவயோகந்தன்னில்கும் பித்துக்குருவினடிபோற்றிநீசெய்து,கருதலதுவாக வேமவுனங்கொ ண்டையாநந்திபதம்பணிந்துநீபூசிப்பாய்தானே (௬௯௭)

பூசித்துச்சிவபூசைசெய்யுங்காலத்தில்புகழாகக்கெந்தியுடகற்ப மதைக்கொண்டுவாசித்துயிருபோதுமண்டலமுமையாவசனித்தோ ங்குன்றிமணிப்பிரமாணங்கொண்டால்,நாசித்துநந்தியொளிபிரசன் னங்காண்பாய்நாதநாயுமற்றுப்போமண்டலந்தன்னில்பாசித்துப் பரமபதமனாநொடியிற்காண்பாய்பசுபதிபாசவுபதேசமதனைக்காணே

மதுவானகற்பமதையுண்டுநீயப்பாமகத்தானசிவயோகம்பிராண யமொட்டி,வதுவானரேசக்கம்வாசியதைக் கொண்டுவங்கென்றுயி ழுத்துநீகும்பித்தாயானால்,கதுவானமூத்தியதுகாயம்பெலப்படும்கா யசித்தியாகுமதுதேகசித்தியாகும்,ஆதுவானசடலமதுகற்போலேக ட்டும்ஆயுசுக்கழிவில்லையெமன்பார்வைபோச்சே (௬௯௯)

போச்சென்றகெந்திமெழுகற்பமேயுண்டால்பொன்னிறம்போ லேதேகமதுவாகும்,வாச்சுதேவாதமேசித்தியதுவாகும் வாசிசித்தி காயசித்திதானுமதுவாகும்,எச்சென்றவெழுகுவச்சிரகாயமாகுமெ ன்னசொல்வேன்கோடாகோடிவயதாகும்தூச்சுதேதொண்ணூற்று றுசட்டையதுகள்ளுந் தொகுதிமெறக்கழட்டி விடுஞ்சுருதி சொன் னேமே (எ௱)

ம்சு

சொன்னமேகெந்திமெமுகற்பமதையாசொல்லுமசுவனிதேவ ருண்டகற்பந்தான், அன்றேமெயவர்கொண்டகற்பமதனாலே அந்த முறைகற்பங்களகத்திறும்கொண்டோம்,நூன்றேமேகொண்டதொ ருமுன்னோர்கள் கற்பமுறையாகச்சொல்லிவிட்டோம்பாரு நீமைந் தாவன்றேமேயின்னாலுசெள்மியந்தன்னில்வசனிப்போம் வாதமு றைசவர்க்காரப்போக்கே (௭௱௧)

சவர்க்காரம்பசுமைநிறப்பூமிஏலகிரிதேசம்.

போக்கான சவர்க்காரவைப் பைக்கேளு பூதலந்தன்னி லேபசு மைநிறப்பூமி,வாக்கானயப்பூமிதேசமதி லுண்டுவளமானதேசமடா யேலகிரிராச்சியம்,தாக்கானயக்கிரிசா ரலடிவாரந்தருவானகுளமே ரிமடுவுகளிலேயா, சாக்கானகிளியூறலேரியெதிர்வாயில் தன்மொழி போல்பரவும்கிளியானையாமே (௭௱௨)

ஆனகிளிநீளஞ்சாணஞ்சாறுகொண்டு அருளுவோமதனேடுக த்திகொண்டெடுத்து,வானமதினேயுடசவ்வதனைப்போக்கிவளமா னகோரையதுநஞ்சதுவும்வாங்கி, கானகிளியானையைநீ கல்லுரலிற் போட்டுக்கருதவேயிருப்புலக்கைநீ கொண்டுமேதான்,மானமுடன் சாடியொருபாண்டத்திலிட்டுமகத்தானசிவசத்திகங்கையதில்வாரே

வார்த்துகரமதனாலேகரைத்தீரேயாகில் மாக்குழம்பதுபோலே பாசமதுவாகும்,மூர்த்தமுன்சொன்னதொருசிலசததியுப்புமுதன் டவுப்பதனிற்சேர்கொண்டுநீயும்,கார்த்துமுன் கரைத்தகுழம்பதுயி லுப்பிட்டுக்கருதவேகுரு செயநீராறுபலம்விட்டு, சேர்ததுவெட்பா லேவிறகுகொண்டையாசெயமாகவடுப்பேற்றியவித்திடாய்தானே.()

தானுகவவித்திட்டுச்சாம மதுவானல்தருவானபாண்டமதையி றக்கியேநீயும், ஆறுகவப் பாண்டமாறவைத்ததனை அனுவாகப்பார்த் தையேயாமர்கிற்கேளு,பாறுகப் பாறையதுபோலேயது கட்டும்பரி வாகவதனையேகல்லுரலிலிட்டு,ஏறுகக்கிளி செயநீர்சேர்கொண்டுநீ யும்இயம்புவோமுரல்தனிலின்னீருவாரே (௭௱௫)

ஐந்துமாதக்கடுஞ்சூலபணிக்குடம்,

வாரப்பாயன்னீரு வார்த்துக்கல் லுரலில்வளமாக யிருப்புலக் கைகொண்டுமேநீதான்,ஏரப்பாசாமமதுயிடித்த தனைக்கேளுஇயல் பாகக்குமிறியதுபிசினிபோலாகும்,ஆரப்பாயப்பாகங்கண்டபோதை யாஅதைத்தோண்டிப்பாண்டமதிலடவாமையிட்டு, மாரப்பாமாதக ஞ்சதனிற்கேளுமகத்தானகடுஞ்சூலுபாலன்பணிக்குடமே (௭௱௬)

சுட்டமானபனிநீரைச்சுத்தசலமாக்கிக் கூறுவோம்சவர்க்காரம் பாண்டமதிலிட்டு, மட்டமாகமத்தித்துக்கூட்டியேஐயாமலையாமற் பிசைந்ததனை புண்ணைசெய்வாய்நீ, பட்டமானபசுமைநிறச்சவர்க்காரமாச்சு பாரப்பிரமவஸ்தனைப் பணிந்துபூசித்து, திட்டமாகச்சிவபூசையோகஞ்சாதித்துத்தீபவொளிசோதிதனில்நேமஞ்செய்திடரோ ()

பிராணயபூசைஞானமூலம்,

செய்திடர்வாசியைநீபிராணய மொட்டிசெயகும்பரேசகம்பூரகமும்பாய்ந்து, கைதிடர்கருணைபெறக்கமலவிதழ்தனிலேகைகுவித்தடிபணிந்தருள்பெறவேமூட்டி, சைதன்னியநிலைகண்டுகும் பமலர் சாற்றிதாயான மனோன்மணிபாதமர்ச்சித்துமுய்திடர்சவர்க்காரஞ்செயசித்திபெறவேமூலமுதலாறுவளைஞானப்பொருளோதே ()

ஓதவேசிமயவலும்-றியுமென்றபூட்டுவாய்லட்சமுருஸ்தாபித்தாலையா,வாதமேசித்தியதுமுத்தியதுவாகுமவுனமெய்ஞ்ஞானமுதல்செயத்தியாகும் சேதமொரு, நாளுமிதுவாராதையா செயமானசவர்க்காரஞ்செப்பினேம்பாரு, பூதமேனைவம்பூதபிறிதிவியினாலேபூநீறைக்கைவிடலாகாதுபாரே (௭௱௯)

பிண்டசவர்க்காரம்சகாதேவிதுருவம்,

பூநீரேகுருவொழியவேறென்றில்லை பூதலந்தனிலேசகாதேவிதுருவம், காணீரேயத்தேசம் வெளுமைநிறப்பூமி கருதவேயக்கிரிசாரலடிவாரம், தென்மாரிபொழியும்பனிவெகுதூரமையா சித்தருடனட்டமாட்டஞ் செப்புவோம்பாரு, போனீரேயாமாகில்சாரலடிவாரம் புகழானசித்தராறுயிரம்பேரே (௭௱௰)

அடிவாரசித்தர் ஆறுயிரம்பேர்

பேரானசித்தாராறுயிரம்பேரும் பெருமையாதாய்க்கிரியை விட்டிறங்குவார்பாரு, வாரானநாற்றிசையுஞ் சூழ்ந்தங்குகூட்டி வருவார்பூநீறைவசனித்தோரு, ஆறனயச்சார்புமலையடிவாரம் ஆறுகுளமேரிய திரவாயலதுகேளு, போரானபூநீறுமெத்தவுண்டங்கே புகழாகப்புலத்தியனேவேணமட்டையா, சூரானசுரக்குடுக்கைகொண்டுநீபோய்சுயம்பெறவேபூநீறையெடுத்தங்குவாயே (௭௱௰௧)

பூநீறு ஆறுமாதப்பிண்டமாக்கறு

எடுத்து அதைநீயிருக்கு மில்லஞ்சென்று இசைவானபிண்டத்திலிட்டுநீதாக்கி, தடுக்கவாறுமாதங்கடுஞ்சூலுபாலன்தருவானபனிக்குடஞ்சலகங்கைவாங்கிகடுத்துநீகடுக்காண்கடுஞ்சுத்திசெய்துகருதவேபூநீரில்படிமூன்றுகங்கை, வெடுத்துக்கொள்ளாதேயதில்விட்டுநீகரைத்துவிளங்கவேமூழுதுமொருநாள்தெளியவையே (௭௱௰௨)

பிண்டக்கரு சவர்க்காரவுண்டை.

வைத்துமறுநாள்தனிலேதெளிவைவாங்கி மறுபாண்டங்கொண்டுநீவார்த்துநீஐயா. சைத்துயடுப்பேற்றியேபாண்டமதையும் தருவாகவைத்துமேயெரித்திடுவாய்சாமம், பைத்துவதில்வாராதுயாகதுபோலாகும்பாகமதைக்கண்டுநீபாண்டமதையிறக்கி,ஐத்துமாறுமாதங்கடுந் குலபாலன் அடவாகவுருகுலேயா தெடுத்துகுடல் வாங்கே (எ௱௰௩)

வாங்குவாயுள்மூலமூத்திரப்பையை மகத்தான பெருக்குடல் மலப்பையைவாங்கு, தாங்குவாய்பிச்சதின்சலப்பையைவாங்கு தருவானமண்ணிரல்கலிச்சதனைப்போக்கு, பாங்குபெறக்கோரையதின் சவ்வதனைப்போக்கி, பானுவென்றரவிதனிலேசாகதுவாயுலர்த்தி, காங்குவாய்கல்லுரலிம்மாவதுயோவிடித்து கருவானமாத்தோண்டி வடித்துக்கொள்வாயே (எ௱௰௪)

கொள்ளவேசீஷாவில் மானதனையிட்டுக்கூறுகவம்மாவில்சேர்கொண்டுநீயும், மூள்ளவேமுன்சொன்னபூநீறுபாகை மூதண்டமாகவேகல்லுரலிலிட்டு, தெள்ளவேயிம்மாவைக்கூடநீசேர்த்துத்தேசிசெயநீரதிலேசேர் கொண்டுவார்த்து, எள்ளவேயிருப்புலக்கைகையிற் கொண்டையா யிருசாமமிடித்திடவே பிண்டக்கருவாமே ()

ஆமென்றபிண்டக்கருபின்போலாகும் அக்கரு சீஷாவில்பதனமதாய்ச்செய்து,சேமென்றகருவதனில்சேரொட்டுக்கொண்டு சிவகங்கைமூன்றுசேர்கருவதனிலிட்டு, மாமென்றுமத்தித்துக்கூட்டிப்பிசைந்தாக்கால் மகத்தானபிண்டசவர்க்காரமதுவாகும், ஊமென்றுசவர்க்காரமுண்டையதாய்ச்செய்து, உருட்டியேயுண்டைதனைப் பதனஞ்செய்வாயே (எ௱௰௬)

மூலதியானம்.

பதனமதுசெய்துநீசிவயோகமேவிப் பண்பானபிராணயவாசிதனையொட்டி, சதனமதுரோசகத்தில்சிங்கென்றுநாட்டி சதுர்முகப்பரப்பிரமவொளிவதனிலேகி, வதனமதுவாய்வுயபானமேலேறி வருஷித்துக்கும்பித்துப்பூரகமபாய்ந்தால், மதனமதுலேகிரிபோல் வருஷிக்கும்பாருவயகமசி-ஓம்-ஸ்ரீரிமடவாய்ச்செபிலட்சம் (எ௱௰௭)

அடவாகமேவுமிதுபூவைப்போல்தோற்றும் அழகாகயங்கென்றுதெரிசிப்பாய்த்தானே, அடவானபூமலர்கமலயிதழ்காணும் அறியென்றுபூசித்துயர்ச்சிப்பாய்நீயும், தடமானமனோன்மணித்தாய்பிரசன்னமாம் சிங்கென்றுசவர்க்காரப்பிண்டமதைவைத்து, நடமாடுந்தேவியைத்தியானமதாயோத ஞானசித்திகைக்குள்ளாகும் யிதன்குறியே (எ௱௰௮)

குறியானபிரிதிவியின்கூறினாலே குறிப்படுமண்டபிண்டமதின் கூறுகும், நிறியானசிவ்விந்து ஆரறியப்போறார்சிறப்பானவாச்சரிய நாதவிந்தானால் பிறியாதுவொருக்காலு மதியிதனைவிட்டால் பிரியுமோரவிபீசம்பேசொண்ணாது, தறியானமடமட்டையுலகப்பேய்காணார் தசைவிந்துசுக்கிலத்தின்தன்மையறிவாயே (௭௱௰௯)

அண்டசவர்க்காரம்-எட்டுத்திங்கள்பிண்டம்

அறிவோர்க்குயின்னமொருசவர்க்காரஞ்சேறு அண்டசவர்க்காரமதினறிவதனைப்பாரு, பிறியாதமாதமதுவெட்டுதனிற்சேரு பேசவொண்ணாக்கருவதனைப்பேசுவோநாமும், தெறியாதகருவப்பாவறியாருலகோர்கள தெரியும்படியகத்தியனுந்தெளிவாகனாற்சொல்வோம், குறியாகமுன்சொன்னதுருசுமெழுகையா கூறினோம்பணவிடைதானெடுத்துக்கொள்வாயே (௭௨௰)

கொள்ளுவாய்குருசெயநீர் பணவிடைதான்வாங்கி குருவானமெழுகதனைகுழைத்துநீயப்பா, தள்ளுவாய்கருப்பற்றுப் ஸ்ரீசாதிகெற்பந் தனைக்கழட்டவுபாயமதாய்த்தருவிப்போம்பாரு. மெள்ளவேபேரீச்சம்பழத்துள்வைத்து விளங்கவேயுள்ளுக்கு கொடுத்திடுமைந்தா, கள்ளமேயில்லையிது குருவாரனைசொன்னேன் கைப்பாகம்பிசகாமல்கருவதனைவாங்கே (௭௨௧)

கெற்பங்கழட்ட மருந்தியாழம்.

வாங்கவேயொருநாழிசென்றதுவுமானால் வசனிப்போம்சிவகங்கைசேர்கொண்டுநீயும், தூங்கவேசட்டிதனிற்சலகங்கைவிட்டுத்துதிபெறவேசுக்குவரைப்பலம் நருக்கிப்போட்டு, ஆங்கவேயடுப்பேற்றியதன்மேற்சட்டிவைத்து அரைச்சேரு சிவகங்கையாகுமட்டுமெரிப்பாய், ஏங்கவேயெரித்ததனையிறக்கிவைத்து இயலானஸ்ரீ சாதிக்குட்கொடுத்தே (௭௨௨)

ஜல்லியவித்தை.

கொடுத்துவரைநாழிக்குள்கடுஞ்சூலபாலன் கூறினேம்வீறிட்டுப்பூமிதனில்வீழும், அடுத்ததன்மேலமாக்கருவென்னசொல்லோமதைவழித்துச்சுரைப்பாண்டில்பதனஞ்செய்து, இடத்தனமாய்த்திரியாதேசல்லியவித்தை யிதனாலேயாடுமடாயியம்பினேம்பார், கடுத்துநீயில்லாதே குருசெயநீர்பதந்தான் கருவானமாக்கருவில் விட்டுமத்தித்தே (௭௨௩)

மத்தித்துவெக்கலாதேவீயுடதியானம் மண்டலமிருபோதுவசனிக்கக்கேளு, அத்தித்து-அங்-சிங்-அயிங்-உங்-ஐ-ஓ யவசிமந-சிவியு

ம்-சவ்வும்-வாவாதேவி, எத்தித்துயெக்கலாதேவியைத் தான்ரு
ழுது இயம்பிதைமிருபத்தையாயிரஞ்செபித்து, வத்தித்துவந்துமு
னபூவைப் போற்றேன்றும் வாவாவாதேவியெனவசியங் கொள
வாயே (௭௨௪)

எட்டாந் திங்கள்.

சொன்னுவாயெட்டாமாதக்கடுஞ்சூலபாலன் கூறுவோமதைக்
கொண்டுசொலலக்கேள்மைந்தா: நன்னுவாயொருநாழிக்குள்ளேநா
ன்கேளு நாவறண்டுவுயிரதுவும்போய்விடும்பாரு, அன்னுவாயதைக்
கொண்டுகத்தியிறைற்றீழி அதன்குடல்மூக்திரப்பையைநீவாங்கி,மன்
னுவாய்மலப்பையும்பிச்சுசவ்வுமபோக்கி மகத்தானகோணாயதி ன
ஞசதுவும்வாங்கே (௭௨௫)

நாட்டுசலசுத்தி,

வாங்கியேநாட்டுசலங்கொண்டுசுத்திசெய்து வளமானபொட்
டிலுப்புபடிகாரவுப்பு, தாங்கியேகறியுப்புமூன்றுப்புங்கொண்டு தரு
வாகத்தூளாக்கிமஞ்சள்தூக்கி, ஆங்கியேயதன்வாயிலுப்புத்தூளிட
டு அடவானவயிறதனிற்றூனுமிடடு, நாங்கியேகதம்பகஸ்தூரிகந்த
கம்நவிலுவோமூட்கொண்டுபூசிட்டாயே (௭௨௬)

பரிமளவாடை.

பூசியேமணிகருடஅரவம்படாத பூமிதனில்வைத்துரவிசாரகுல
ரச்செய்து. பாசியேகல்லுரலிலிட்டுமைந்தாபருத்தயிருப்புலக்கைய
தனல்நீசாடு, தாசியேமூச்சாமஞ்சாடினலேயாசம்பிரமதாகவேயண
டமாத்தூளாம், வாசியேவடிகட்டிமாவதனையெடுத்துவளமானசீசா
விற்பதனஞ்செய்யே (௭௨௭)

அண்டமாக்கரு.

பதனமதாய்ச்செய்துநீயண்டமாத்தூளில் புண்மைபெறச்சேர்
கொண்டுமாவதனையெடுத்து, விதனமதாயிராதே மூன்சொன்னபா
கில் விளங்குவோமூன்றுசேர்விபரமதாய்க்கொண்டு, கதனமென்ற
கல்லுரலிலதனையிட்டுக் கைபாகமாகவேகுருசெயநீர்சேர்தான், அ
தனமதாய்மூச்சாமஞ்சாடினலேயா அண்டசவர்க்காரமெனும் பி
ன்போலாமே (௭௨௮)

அண்டப்பிசின் அண்டசவர்க்காரம்,

ஆமென்றசவர்க்காரப்பிசினதனைத்தானும் அருளுவோஞ்சீசா
விற்பதனஞ்செய் கையா, வாமென்றஅண்டக்கரு விதறகெகிருவ
டோ வசனிப்போமிக்கருவில்மூன்றுசேர்கொண்டு, போமென்றபா
ண்டத்தில்கருவதனையிட்டுப் பெருமைபெறவூசி செயநீருசேர்வார்

த்து,கோமென்றுகாரமதனுற்கூட்டிமத்தித்தால்கூறுவோமண்டசவ
ர்க்காரமிதுவாமே   (௭௨௯)

பிண்டசவர்க்காரவைப்பு.

மிதுவானசவர்க்காரப்பிசினைத் தானும்மேலான வுண்டையது
விளாங்காய்போலச், சிதறுமற்செய்துநீ யுடையதாய்ச் செய்துசிவ
யோகவாசிகொண்டிழுத்துப்பூசிப்பாய், வதுவானரேசகமுனைசுழிமி
லையாவங்கென்றுபரப்பிரமவொளிவதனிலேகி, நதுவானகும்பகம்பி
ராணுயமொட்டிநங்கென்றுபூசிதனுயர்ச்சிப்பாயதானே   (௭௩0)

அர்ச்சித்து அண்டசவர்க்கார வைப்பைஅனுதினமுமாயிபதம
வள்பதமேவைத்து,பர்ச்சித்துவவள்பதமேபணிந்திட்டாலேயாபரம
பதமுனக்களிப்பாளவள்தான்பாரு, தூர்ச்சினவுலகதுறமாற்காறிவா
ரோதுதிபெறலாமண்டசவர்க்காரமதனுலே,வர்ச்சித்துச்சவர்க்கார
வுண்டையதைத்தானும்வசனித்தோம்பதனமதாய்ச்செய்திடாமே

மலைப்பாடிதுருகம்

செய்திடர்புலத்தியனேயின்னமொருகாரஞ் செயலானபிண்ட
மதின்சவர்க்காரவைப்பை, நைதிடர்நாம்சொலவோம்நாடதிலே
ருநலமானகிரியொன்றுமலைப்பாடிதுருகம், மைதிடாதில்வாழுஞ்சி
த்தரவர்கேளுமக்களேயவர்பெருமைமனிதறிவாரோ,எய்திடோழா
யிரம்தேர்களையாஇறங்குவார்கிரிவிட்டுஇன்னஞ்சொல்வோமே   ()

மஞ்சள்கிறப்பூமி

சொல்வோம்நாமக்கிரி   மலையடிவாரஞ்சொற்   பெரியயேரி
குளமடுக்கள்தானுண்டு,அல்வோநாம் குளமேரியெதிர்வாயில்அலர்
ந்தசெந்தாமரையதுமகிமைமெத்த,நல்வோம் நாம்புலத்தியனேயம்
மலைராச்சியம்நலமானமஞ்சணிறப்பூமியதுவாகும்,சொல்வோமேய
ம்மலைராச்சியந்தன்னில்செயலானகரு வேங்கையதுமகிமைகாணே,

பூநீறுநாதம்

காணுநீகருவேங்கைப்புலியதுவுமாகில் காணூர்களுலகமதிலமா
னிடர்கடானும்,சேணுநீசித்தரவர்காணுமவராகிலசெயலானயற்கிரி
ச்சாரலடிவாரம்,தோணுநீசிறியாநங்கையதனைகந்தேவிநாதசதிப்
பூநீறுவிளையும்,ஆணுநீயங்நீருபூநீறுநாதம்அப்பூமிநாதமகினருடனை
ப்பாரோ   (௭௩௪)

பாருநீசித்தரோழாயிம் பேரும்பண்மைபெறுஞ்சித் தரையில்கி
ரிவிட்டிழிவார்,ஏருநீகிரிவிட்டுப்பூநீறுநாதமெடுப்பார்கள்நாற்றிசை

யுஞ்சூழ்ந்தங்கேமைந்தா,சூருநீசுரைக்குடுக்கை யதனிற்பூநீரைசேர வஙிறபூநீறடைத்துக் கொண்டையா,வாரிநீயெடுத்தங்க னேமலைப் பாடிதுருகம்வசனித்தோங்குலகையேகிச்சொல்லுவார்பாரோ (௭௱௫)

மூன்றுதிங்கள்பனிக்கும்.

பாரப்பாபுலத்தியனேயின்னங்கேளையாபரிசுடையபூநீற்றைவே ணமட்டுங்கொண்டு,சூரப்பாசுரைக்குடுக்கையதனில்ரொப்பிவியோ கக்குகைக்குநீசென்றங்குயேகி, மாரப்பாபாண்டமதிற்பூநீற்றையிட் டுமகத்தானமூன்றுதிங்கள்பனிகருடங்கேளு,மூரப்பாமுன்சொன்ன துருசுமெழுகூட்டிமூலிமாதாக்கியாமற்பனிநீரைவாங்கே (௭௱௬)

வாங்கியேபாண்டத்திலன்னீரைவிட்டுமத்திந்துக்கூட்டிகாமவ ளமாய்க்கரைத்து, ஆங்கியேயபக்காளமுழுதுக்கெளியவைத்ததனை அருளிநேமறுநாளிலபாண்டமதையெடுத்துநீ, தூங்கிநீதிரியாதேயத் தெளிவைத்தானுந்துதிபெறவேமறுபாண்டந் தெளியவிறுத்துநீதா ங்கியேயடுப்பேற்றிபதுமேற்பாண்டம்வைத்து தணலமூட்டிமூச்சா மமெரித்திடுவாய்நீயே (௭௱௭)

எரித்துயப்பாண்டமதைபிறக்கிவைத்த தனைஇயல்பாகவாறினு லதுபாறையாகும்,மறுத்துநீயெடுத்தனைக்கல் லூரலிலிட்டுமகத்தாக முன்சொன்னமாக்கருவையா, தரித்துநீயிரண்டுசேருரால்தனிலிட்டு தளமாகத்தேசிசெயநீருசேரொன்று,குறித்துநீவிட்டதிலேயுலக்கை கொண்டையாகூருகமூச்சாமஞ்சாடுவாய்த்தானே (௭௱௮)

சாட்டவேபிசின் போலவருதலாகும்சார்பாகவதைக்சண்டுதோ ண்டியெடுத்ததனை,ஆடுவாயண்டமதிலிட்டு நீயப்பாஅருளிநேங்கு ருசெயநீருசிசெயநீர்தான்,வாடவேயொவ் வொன்றுசெயநீர்பலமா றுவ்சனிததோம்பாண்டமதில்வளமாகவிட்டு, நாடவேமத்தித்துபி சைந்ததனையையாரவியிலைச்சாமம்வைத்திடீர்தானே (௭௱௯)

ஆருதாரஜூசை அட்டமாசித்திமூலசுழிவாசிபதம்,

வைத்திட்டேவகற்போலாம் பிண்டசவர்க்காரமதையெடுத்து வு ண்டையதாய்ச்செய்திரையா,ஐத்திடவேபிண்டசவர்க்காரமதுவா ச்சுஅருளிநேம்பதனமதாய்வைத்துநீர்யாரீர், கைத்திடவேபிராணு யவாசிதனையொட்டிகருணைபெறவேசகமங்கென்றுநாட்டி,மூத்திபெ றமூலசுழிமுனையருகுநின்றுமூலமூதலாறுவனைபூசிப்பாய்தானே,()

பூசித்துநயனமிரு மனக்கண்ணுலொட்டிப் பூரணமாம் வாலைம ஞேன்மணிபாதம்,ஆசித்துவவன்பதமேதெரிசித்தாயானலட்டமாசி த்தியுனக்கருளுவாள்பாரு,பேசித்துத்தவப்பொருளிருந்தேயாகில்

பிண்டசுவர்க்காரமது சித்தியதுவாகும், முசித்துயது சாரூபமுனக்கெ
ய்தும்பாருமூலகுழிமுனையருகில்வாசியதுகாணே (௭௪௧)

காணுநீபிண்டசுவர்க்காரஞ்சொன்னோம் கருணைபெறுஞ்சித்த
ர்களேகைலாசமுத்தி, நாணுநீவாசிபதங்கண்டேதேயாகில் நால்மறை
யின்கருவினுடகுருவினருளாகாண்பாய், ஆணுநீபுலத்தியனே யதுவ
ப்படியென்றால் அருளுமேவாயின்னமொருசவர்க்காரங்கேளு, வாணு
நீபிறிதிவியின்வானுமையிருமேலவஸ்துவுடமகிமைதனை வசனிப்போ
ங்கேளே. (௭௪௨)

பத்மினிசாதியில்நாதம்வாங்க.

வசனிப்போம்பிரமகுலமங்கைதன்னில் வடிவானபதிவிருதாப
த்மினிசாதி, அசனிப்போம்சாதிகலைச்சனதுவாகும் அடவாகப்பத்
தாறுல்மெத்தநன்று, கசனிப்போங்கன்னியுடநாதமதைகழட்ட கரு
துவோம்வீரமெழுபணவிடைதான்கொண்டு, நசனிப்போம்புளியா
ரையரைத்துவரைப்பலத்தானதற்குள்ளேமெழுகதனை நவிலுவோங்
கேளே. (௭௪௩)

கேளப்பாபுலத்தியனேமெழுகதனைக்கொண்டு கெடியாகவதிகரை
லைமூட்டியையா, வாளப்பாயவ்வுண்டையுண்டுவரைநாழி வளமாகக்
கெடுவீதமாறலைதுகேளு, சூளப்பாமுன்சொன்னசுக்கியாழம்து
டியாகவுள்ளுக்குக்கொடுத்திட்டுநீயும், ஆளப்பாவதன்பிறகுபுலத்தி
யனேகேளுஅருளுவோங்குய்யபீடம்பீங்கானைவைக்கச்சொல்லே. ()

புவனைமும்மூலத்தியானம்நாதக்கரு

சொல்லவேபீங்கான் வைத்திட்டாலையா சொரியுமது வருவி
போல்நாதவிந்தையா, அல்லவேயவ்விந்துசொரியுமதன்பிறகு அப்
பீங்கான்வாங்கியொருசீஷாவிற்கேளு, நல்லவேநாதமதைச்சீஷாவி
விட்டுநவிலுவோம்புவனையுடமும்மூலத்தியானம், உல்லவே-ஓம்-றீ
யும்-அவ்வும்-உவ்வும்-நவ்வென்றுவருலட்சஞ்செபிப்பாயே. ()

செபித்துநீபுலத்தியனேசொல்லக்கேளையா செப்புவோம்பற்பி
னிகளைவக்துளய்தும், அபித்துமுன்சொன்னதொருசிவகங்கையதனி
லாறுபலங்கொண்டுபசும்பாலைப்படிதான். ஒபித்துஅதைமொன்று
சுக்கலந்துவுள்ளுக்கு ஓசோபார்கொடுத்துவிடக்களைதெளியும்பாரு,
தபித்தபொருமுன்சொன்னமாக்கருசோண்டுதருவானபாகுசேர்சரீ
விதமாய்த்தானே (௭௪௬)

சவர்க்காரவுண்டை.

தானானகல்லுரலிலிரண்டையுமிட்டுத் தருவானபத்மினிநாதம
துசேர்தான், வேறானவிட்டதிலேயிருப்புலக்கைகொண்டு விசிதம
யெ

தாய்மூச்சாமம்விளங்குவாய்பாரு, காணுகக்கருப்போலா மப்பாகங் கண்டுகருணைபெறநாதகருசிஷாவிவிட்டு, தூனைதூபதீபமதுகொடுத்துதுதிபெறவேயதில்சேரிரண்டுநீவாங்கே (எசஎ)

வாங்கியேயபாண்டமதிலிக்கருவையிட்டு வளமாசக்கிளிசெயநீர் பனிரண்டுபலந்தான், ஆங்கியேயக்கருவிவின்னீரைவிட்டு அருள்பெறவேமத்தித்துக்கூட்டிநீவாங்கி, நாங்கியோரவிமுகமிருநாழிவைத்தால்நவிலுவோமதன்கசிவுசத்தம்போலிறங்கும், தாங்கியேயபாண்டமதிற்கசிவையிறுத்துத் தருவாகவுண்டையதாய்ச்செய்திடாமே. ()

ஆமப்பாபுலத்தியனேநாதசவர்க்காரம் அதனுடைய மகிமைதனையாரறிவார்பாரு,ஓமப்பாசொல்லிவிட்டோம்சிவயோகஞ்சென்று ஒருமித்துவாசியதைப்பிராணயமொட்டி, வாமப்பாவங்கென்றுகும்பகம்நாட்டிவசனித்தோங்குமபித்துத்தம்பித்தாயானால், கோமப்பாவாமப்பால்வழிந்தருவிபாயுங்குருபூசையங்கென்றுதெரிசிப்பாய்தானே (எசகூ)

தானென்றகுருவினடிகண்டதேயாகில்சவர்க்காரச் சித்தியதற்கெய்துமதுபாரு, நானென்றகுருமொழிதான்யோகிகட்கையா நனிமைதாய்ச்சௌமியமாய்நண்பாகச்சொன்னோம், ஏனென்ற விந்தமொழியாகவெய்தும்பாரு என்போலமனமுடையோர்க்கெய்துமின்னால்தான், மானென்றமொழியுடையோரறிவாளியாகில் மவர்க்கெய்துமொன்றுனசேதியிதுபாரோ (எருய)

வைசியகுலம்-மீனராசி-சுவாதி-புருஷர்,

விந்துவாங்கயிமெருந்து.

பாருமிதினாலுடையமெருமைதனைக்கண்டோம் பாடினோம்நாதசவர்க்காரமதைச்சொன்னோம், ஆருமறியார்களிந்நூல்பொருட்டுனையேகாணார் அசடர்மெத்தவுலகமதிலனேகம்பேருண்டு, கூறுமவரோடேயொருநாளுஞ்சேராதே குறும்பர்சண்டாளருடபேச்சுங்கேளாதே, தேறுஞ்சிவயோகியுடமறுமமதையறியுந் தெளிவதற்கவருடையதிறத்தையறிவாயே. (எருக)

திறமானகாரமிதுசாரமிதுபோலச்செகத்திலேமனிதரறியார்களிதுபாரு, வறமானவைசியகுலமீனமதின்ராசிவசனித்தோஞ்சோதிசுக்கிரவியாழமாகும், பரமானபங்குனிசோமசூரியனும் பண்மைபெறுமிந்திரனுடபார்வையதுகேளு, சரமானவந்நாளில் வைசியகுலபாலன்சம்பிரமதாயுற்பவிக்குஞ்சைதன்னியங்கேளே (எருஉ)

சைதன்னியமென்றபதிநெறுலயதானால் தருவாகபிவனைநீநல்லகுணமாக, சைதன்னியகுருபீடங்கொண்டுமேயேகித்தாயானமதேனே

ன்மணிபூசையதனில்தான், கொன்னியமென்றவரைநீகொண்டுசெ
ன்றுகூறிஞேமானதமாம் பூசைதனிலே.கன்னியமாம் பூரணுதிசெந்
தூரங்கருதவேபணவிடைகொண்டுநீகேளே (௭௫௩)

கொண்டுசெந்தூரமதைமுன்சொன்னமெழுகுகுருவானமெழு
கதனில்பணவிடைவாங்கி,செண்டுசெந்தூரமதைமெழுகினில்வைத்
துச்செயலானபுளியாரையரைத்துண்டையதற்குள், கண்டுகைபாக
மாயவரைநீபழைத்துக்கருதவேயுள்ளுக்கு மெளக்கொடுப்பாய்நீ,வ
ண்டுகொடுத்தவரையேமுன்சொன்னகியாழும்மைந்தனேகொடுத்து
விடுவளமாகத்தானே (௭௫௪)

சலவிந்து.

கொடுத்துஅரைநாழியதுசென்றதேயானல்கூறுவோமவரையு
ட்காரவைத்துப்பிங்கான், அடுத்தபிங்கான்வைத்து அடுத்தட்வாகக்
கேள்அருவியதுமலசலம்போல்குபுகுபெனப்பாயும், வெடுத்ததொ
ருவிந்துவும்வீறிட்டுப்பாயும்விளங்கிஞேம்விந்தனில்சுவமுப்புச்
சுண்ணம்,தடுத்துஅரைபணவிடைதானிட்டாரானல்சைதன்னியசுத்
தசலம்விந்துவாமே (௭௫௫)

ஆமென்றவிந்ததனைச்சிஷா விவிட்டுஅடவானதேவி யுடபூசை
செய்தப்பா,மூமென்றமுன் சொன்னமாக்கருவையாமூர்க்கமதாயச்
சோரண்டுகல்லுறவிவிட்டு, பாமென்றபூநீறுபாகுசேரண்டு பண்மை
பெறக்கூட்டநீசேர்த்துமேவையா,வேமென்ற விந்துசேர்விட்டதிலே
நீயும்விளங்கவேயிருப்புலக்கையதுவுமாமே (௭௫௬)

கசிவிறுக்க.

அதுவாகமுச்சாமஞ்சாடியதைத்தோண்டிஅன்பானபாண்டம
திவிட்டுக்கேளு,விதுவானகுருசெயநீர்தேசிசெயநீர்வீதம்பலமஞ்சு
வொவ்வொன்றாய்க்கொண்டு, பதுவானபாண்டத்திவிட்டுநீயப்பாப
ண்மைபெறமத்தித்துக்கூட்டிப்பிசைந்து,நதுவாகரவியிலரைச்சாம
ம்வைத்ததனைநல்லகசிவிறங்கிவிடும்நவிலுவோங்காணே (௭௫௭)

காணுநீகசிவதனையிறுத்து விட்டையாகருணைபெறவுண்டைய
துசெய்திடீர்தானும்,நாணுமிந்தப்படியாகவிந்துசவர்க்காரம்நண்பா
கச்சொல்லிவிட்டோம்பாருமிதுமைந்தா,தோணு மதுசிவயோகஞ்
செயுங்காலத்தில்துதிபெறவேவிந்துசவர்க்காரமதைவைத்துபேணு
நீபிராணயவாசியதையொட்டிப்பெருமைபெறச்சிங்கென்றுகும்பிப்
பாய்தானே (௭௫௮)

தாவென்றரோசகந்தம்பித்தாயானால்தாயான மனோன்மணிதவ நிலையைக்காண்பாய்,நாவென்றபெருமையதனாலிதைச்சொன்னோம் நாட்டிலேஞானிகளேநன்பாகச்செய்வீர், தேவென்றமொழியதனா ற்சொல்விநாம்விட்டோம்தேசமதிம வுனிகளேசெயமாகப்பாரும், வாவென்றவிந்துசவர்க்காரமதற்கையாவாலைமனோன்மணியினுடபூ சையதுசெய்யே (எருக)

வாலைபூசையினராசி

செய்துமார்சென்மராசிபலனிருந் தால்சித்திக்குமித்தொழில்க ள்செயசித்தியாகும்,நைந்துபார்விட்குறைதொட்டகுறையாகிலநவி லுவோமிந்தப்படியிருந்தேயாகில், சைதுஞ்சைதனியப் பொரு ளிதுவேயாகும்சாமீபசாரூபசாயுச்சியம்பெறுவாய், மெய்துமினசா லோபமிதுனமிதின்ராசியியம்பினோம்விந்துசவர்க்காரமிதுவாச்சே,

ஆச்சென்றவிதன் பெருமையாரறிவார்மைந்தாயவனிதனில்சி வயோகியவரறிவார்யாரு, கோச்சென்றமிருசெயலினனுகிறகதிறை லேகூறினோம்சௌமியசாகரமிதாகும், வேச்சென்றதிந்நூலையார்க் குமீயாதேவிவேகவானறிவாளியவர்க்கீயுமிந்நூல், வாச்சென்றகழு தைமாந்தருக்கீய்ந்தால்வருகுமண்டபிடியுந்தலைசிதறுமதுவென்றே

சாரக்குவைப்புமுறைசினக்காரவைப்பு,

அன்றானயஞ்சு விதசவர்க்காரஞ்சொன்னோம் அருளாகிறோம் வைப்புமுறையதிதமிதுவாகும், சென்றானசினக்கார மதின்வைப்பு செகத்திலேயாரறிவார்சிவ யோகிகாண்பார், தென்றானவிவ்வைப்பு நானுமிதைச்செய்தேன் தெளிவானபுலத்தியனேசெப்பும் வகைகே ளும்பன்றானபாறையுப்புபடிக்காரருப்புபருங்கம்பி பொட்லுப்புவி துநாலுஞ்சேரோ (எகஉ)

சேர்த்துயிதைக்கல்லுறலிலிட்டுச்சிவகங்கை செப்பும்வகைசே ரொன்றுவார்த்துநீயப்பா,கார்த்துநீயிருசாமஞ்சாடினாலேயாகருப்ப ற்றுமதின்சினக்கைபாகங் காண்பாய்,நார்த்துசலமதனாலே சாமயிக மட்டிநலமானகுருசெயநீர்சேர்கொண்டுவையா,வார்த்துநீகல்வம தில்மறுதரமுஞ்சாமம்மைந்தனேயாட்டிவழித்திடுவீரதுபாரோ ()

பாருமிதவொருபாண்டமதனிலிதைவைத்துபண்மைபெறுமே ற்கவசச்சீலையேழுஞ்செய்து,ஆருமிதையறியாமற்குழிதோண்டியெ ருவையதற்குள்ளேபாண்டமதையருள்பெறவேவைத்து, மேருமதி னொருவடுக்கிசமாதியக் குகையில்மேன்மைபெறவாலையுடனியமான தைச்செய்வாய்மாறும திமண்டலப்பாண்டமது விருந்தால்மகத் தானசினக்காரவைப்பதுதானச்சே (எகச)

வைப்பானசீனமதுபூர்த்துவைப்பாகும் மப்பாகங்கண்டு நீபா
ண்டமதையெடுத்து, கைப்பானகவசம்துசீலையேழும்வாங்கிக் கரு
ணைதருஞ்சீனமதைச்சீஷாவிலிட்டு, செப்பான-சிறி-அறி-மென்றுவு
ருலட்சம் செபித்ததனைச்சித்திபெறமுத்தியுண்டாக்கி,மப்பானபிரா
ணபவாசியதையொட்டிவங்கென்றுயிழுத்துநீதெரிசிப்பாய்தானே.(

வெண்காரவைப்புவகை.

தாவென்றவெண்காரவைப்பதனைக்கேளு தாரணியிலாரறிவார்
தவசிகள்தான்காண்பார், வேவென்றபிறிதீவுதான்பூமியுடனாதம் வி
ளங்குகின்றநாதமடாபூநீராகும், காவென்றகாரமது சாரமதுவாகு
ங்கருவாகுங்குருவாகுமுருவதுவுமாகும,தேவென்றதெளிவாகுமத
தெளிவினாலே தேறினதோர்கல்லுப்புதேசியதுவாமே (௭௬௬)

வெண்காரப்பலகை,

வதுவானகல்லுப்புநிலவுப்புசேரு மகத்தானவழலையடாமதியு
ப்புமூன்று, ஓதுவானவொவ்வொன்றுசேரதுதான்கொண்டு ஒருமி
த்துக்கல்லுரலிலிட்டுநீஐயா, சதுவானசிவகங்கைதேசிசெய நீருசா
ர்வாகவொவ்வொன்றுபலமாறுவாங்கி, கதுவானவுரல்தனிலிருநீரு
ம்விட்டுக்கருணைபெறமுச்சாமமிடித்துநீசாடே (௭௬௭)

சாடயிலேகருப்போமாமக்கருவைத்தோண்டி சம்பிரமதாய்ப்
பாண்டமதிலிட்டுநீதாக்கி, ஆடயிலேசிவசக்தியிருசேருவிட்டு அப்
பாண்டமதிலிட்டுக்கனாத்துநீயப்பா,மாடயிலேயடுப்பேற்றியக்கினி
யைமூட்டிவளமாக யிருசாமமெரித்திடாய்பாரு, வேடயிலேயோர்
கொதிகொதிக்குமதுபாருவிளங்கிநேரும்பாண்டமதை யிறக்கிநீவை
யே, (௭௬௮)

வைத்ததனையண்டச்சில்சாய்த்திடாயானால் மருவிப்பாய்ந்தது
போலேயருவியதுபாயும், பைத்ததனையிருநாழிசென்றெடுத்தாக்கா
ல்பண்மைபெறும் வெண்காரப்பலகையதுவாகும், நைத்ததனைப்
பலகைகொண்டுநீயையா நலமானசிவபூசைசெய்திடீர்தானும், கை
த்துவதின்வெண்காரப்பலகைதனைக்கொண்டு கருதவேயதனமதாய்
வைத்திடீர்காணே. (௭௬௯)

பூரவைப்பு.

காணப்பாவெண்காரவைப்பதனைச்சொன்னேன் கருதவேபூரம
தின்வைப்பதனைக்கேளும், நாணப்பாசொல்லுகிறேன் நாம்வெளிய
தாகலமானசௌமியசாகரமின்னூலில், சேணப்பாசீனகாரஞ்சே
ரொன்றுதானும் செயலானவெண்காரஞ்சேர்கொண்டுநீயும்,வாண

ம்பாசிவவுப்புபலமாறுகொண்டு வசனித்தோமிதுமூன்றுங் கல்லுர
விற்றுக்கே, (௭௱)

மானவபிரமகுல நாதம்,

தாக்கியேபிரமகுலநாதவிந்தையா லைசதன்னியநீர்திலே சேர்
கொண்டுவார்த்து, ஆக்கியேமாவதுபோல்தூளதாயிடித்து அம்மா
வைக்கொண்டுவொருபாண்டத்திலிட்டு, நாக்கியேகுருசெயநீர்சிவ
செங்கையிரண்டும்நவிலுமோமொவ்வொன்றுக்காறுபலந்தூக்கி,பா
க்கியேபாண்டமதிலிந்நீரைவிட்டுப் பண்மைபெறமத்தித்துக் கூட்டி
யதைக்காணே. (௭௱௧)

கலசம் தாணியம்.

காணவேயதைக்கொண்டுகலசமதிலிட்டுக் கருவானயண்டமெ
ழுகவசமதுசெய்து,சேணவேசிலையதுநீயேழுஞ்செய்துசெயலாகம
றுபாண்டஞ்செயமாகக்கொண்டு, மாணவேமணக்கத்தை நெல்லது
தான்கேளு வளமாகயிருபத்தைந்துபடிநெல்லு,ஏணவேயிட்டதனி
ல்சலமாறுபடிதான் இயல்பாகவார்த்ததனிற்கலசமதைவையே ()

மாவிற்கு,

வைத்துமேவடுப்பின்மேற்பாண்டமதைவைத்துமாவிற்குகொண்
டுநீயிருசாமமாகில், எத்துபடபெரித்துதணலிருசாமமூட்டி என்ன
சொல்வேன்பூரவைப்பதுவுமாகும், மத்துபெறவித்ததனைப்பாண்ட
மதையிறக்கி மடவானகலசமதின்சிலையதைவாங்கி, புத்துபெறப்பா
ர்த்திரோயாமாகிலேபா பூரவைப்பிதற்கீடோபுனிதமிதுவாமே ()

பூரவைப்பின்பெருமை,

புனிதமென்றும்பூரமதைசிஷாவிலிட்டுப் பூரகந்தட்டநீவாகிய
தைக்கொண்டு, உனிதமெனும்உஙகென்றுதம்பித்தாயானல் உறுதி
பெறப்பூரமதுசித்தியதுவாகும், வனிதமெனும்வங்கென்று ரேசக
மொட்டி வாலைமனோன்மணியினுடபூசையதுசெய்து, கனிதமெனு
ங்கருணைபெறப்பூரகமதற்கையா கைதொழுதருள்பெறவேகருதுவா
ய்த்தானே (௭௱௪)

கருதுமதின்பூரகத்தின்வைப்பின்பெருமை காணூர்சஞலகமதி
ற்கவசடாரவர்கேளும், விருதுபெறும்பூரமிதைவிட்டாலொன்றுமா
காவிசையானவேதைக்குப்பூரமிதுவேணும், வருதுமிதுவழலைக்கு
யிப்பூரவேணும் வளமானமுப்பூவுக்கிப்பூரம்வேணும், சருதுமிதின்
சாரத்துக்கிப்பூரம்வேணும் சுவர்க்காரமிதற்குமிப்பூரந்தானே ()

தானென்றமுப்பூவுக்கிப்பூரம்வேணும் சார்வானசெயநீருக்கிப்
பூரம்வேணும், மூனென்றவாசியதற்கிப்பூரம்வேணும் மூலவனையா
றுக்குமிப்பூரம்வேணும், தேனென்றதிராவகத்துக்கிப்பூரம்வேணும்

செயலானசுண்ணமதற்கிப்பூரம்வேணும், சேனென்றகற்பமதற்கிப்பூரம்வேணும் செந்தூரமிதற்கெல்லாமிப்பூரந்தானே (௭௭௬)

தானானதொழிலெல்லாமிப்பூரத்தாலே தருவானசித்துகளுமிப்பூரத்தாலே; நானானஞானமதுமிப்பூரத்தாலே நலமானமவுனமதுமிப்பூரத்தாலே, கோனானயோகமதுமிப்பூரத்தாலேகுருவெல்லாமிதனாலேகூறினேம்பாரு, கானானகாசியத்தியினாலேதானுங்கனயோகமிதனாலேகருவுமிதனாலே (௭௭௭)

நாலானசதாகோடிவித்தை யினாலே நவகோடிசித்துகளும்பூரமிதனாலே, வேலானவேதமறைபூரத்தினாலே விளங்கினேமந்திரசித்துமிதனாலே, கோலானபூரமிதைக்கைவிடலாகாது கூறினேனிதைக் விட்டால்குருசித்தியில்லை, மாலானமப்பூவும்பூப்பூமதனாலேவசனிக் கோம்பூரத்தின்னைவப்பிதுவுமாச்சே (௭௭௮)

ஆச்சப்பாபூரமதின்னைவப்பிதோசொன்னேம் ஆரறிவார்வையகத்திலாருமறியார்கள், பேச்சப்பாவெறும்பேச்சுப்பேசியேதிரிவார் பேரின்பசாத்திர மிதின்மகிமையறியார், வேசசப்பா வெறும்பேச்சாய்வேடங்கள்பூண்டு வேதாந்தியவர்போலவிளங்குவாரையா, வாச்சப்பாயனேகம் பேருலகமதிலுண்டு மயக்கியேதிரிவார்கள்வைப்பையறியாரோ (௭௭௯)

குருவின்மகிமை மவுனகேசக்குளிகை.

அறிவான குருவதனைச் சொல்லக் கேளையா ஆரணியிலெளியோர்போல திசமாய்த்திரிவார், வறியானவுலக மதில்பிச்சை யுனையெடுப்பார் மாய்கையிலேயதிசமதாய்மாராட்டஞ்செய்வார், குறிவானகுருவவர்தானவர்மகிமைமெத்த கூறினேன்காணரிது கண்டேதயாகில், மறிவானமையதனைத்திலர்தங்கொண்டையா மவுனகேசராக குளிகைபாய்வாரவர்தானே (௭௮௰)

கருநாய்மை,

அவரானபவர்மகிமைகாணவொருமைதான் அருளுகிறேன்புலத்தியனேயன்பாகக்கேளும், சவரானதலச்சனுடகபாலவோட்டையாசைதன்னியமாகவேபெரும்நாடாய்க்கொண்டு, கவரானகருநாயின்பிச்சதின்கண்ணும், கருதவேயதனுடைய கொழுப்பைமிகக்கொண்டு, பவரானநாலுகனசட்டிதனிலிட்டுப் பனிநீருபலஞ்சட்டிதனில் மிகவும்வாரோ (௭௮௧)

வார்த்தையடுப்பேற்றியேசட்டிதனை வைத்துவளமாகயேரழிருசிக்கம்பதனாலேயா; ஆர்த்துவதினக்கினியைமூட்டி யொருசாமம

அடவாகப்புலத்தியனேயதைநன்றாய்க்கருக்கி, நீர்த்துஅதைநீறாக்கிப்பாகமதாய்க்கொண்டு மிமிஷத்திலெடுத்ததனைப்பிங்காணி விட்டுச்சேர்த்துநீசிவசெந்தூரபூபதியேசெணத்திலேவிராகனெடைபிங்கானில்தாக்கே (௭௮௨)

தாக்கியேகுருசெயநீர் சேர்கொண்டு மிட்டுத் தருவாகமத்தித்துக்கூட்டிக்கரமதுவால், ஆக்கியேயயச்செம்புவகல்தனிலே வார்த்து அடவானசெந்தாமரைநூலைத் திரியாக்கியேயக்கருவில் தோய்த்துநன்றாக வசனித்தோருசெப்பகலில்திரியதனையிட்டு; நாக்கியேதீபமதை யேற்றிமிகநன்றாய் நவிலுவோங்கபாலவோடதனின்மேற்கவிழ (௭௮௨)

கவிழ்த்துநீயிருசாமந்தீபமதையையா கருணைபெற வேற்றியேயெரித்தாயேயானால், அவிழ்த்துமேபவ்வோடுஅதன்மேலேதான் அருளினேம்பற்றுமதுமையினுடைபெருமை, கவிழ்த்துயதைவழித்துமாங்கொம்புபாண்டியில்தான் தருவாகப்பதனமதாய் வைத்துநீகேளு; பெவிழ்தநீபிராணயம்வாசியதையொட்டிப் பேறுக-ஓங்-சிங்-அறியும்ஐயும்மென்னே (௭௮௪)

ஸ ம.

என்னவேயிவ்வெழுத்தோதவேகாலு மிம்பினேம்லட்சமுருசேகரமொட்டி, நன்னவேகும்பித்துச்செபித்துமிகப்பாரு நலமானநருநாயின்மைசித்தியாகும், புன்னவேபூவைப்போலங்கனேதோற்றும் பூசித்துவாலையைத்தெரிசிப்பாய்நீயும், கன்னமொழிமாதுசிரோன்மணிவாலைதானும் கனவசியமாய்விடுவள்கண்டுநீபாரே ( )

கண்டுநீதூபதீபமதுகொடுத்துக்கருணைபெறக்கருநாயின்மையதனைக்கொண்டு: செண்டுநீசிவசெங்கைபணவிடைதான்வாங்கிச்செயலானமையதனையுருக்கிவிதமெடுத்து! துண்டுபோகாமலேமத்திக்குக்குழைத்து துதிபெறவேஸ்ரீமென்றுநூற்றெட்டோதி, வண்டுநீநெற்றிதனில் திலர்தங்கொண்டையா மானகமோகியேநீயேசெண்ணே (௭௮௬)

செண்டுநீபோவதற்கின்னமொன்றுகேளு சித்தருட்மறைப்பெல்லாஞ்சனத்திலேகாண்பாய். மண்டுதற்கின்னமொருமை யெதிருமுண்டோ மாற்றமாமென்றதொருமைகளுக்கெல்லாம், அண்டுமேநீமாறமையதனையிட்டு அனேகம்பேர்திரிவார்கள் சித்தரவையா, தொண்டுசெய்யவேண்டாங்குருமையிதாகுந்தொகுப்பாகக்கோடாகோடிகாண்பாரே (௭௮௭)

வாசி சித்தி.

காண்பார்கள் சித்தர்வுனைக் கண்டுகைதொழுவார் கருநாயின்மையினுடைபொருள்தனையேகேட்பாரீ, வீண்பாகச்சொல்லாதேதலைதெறிக்குமப்பாவிருதானசித்தாவருனைக்கடிமையாவார, காண்பார்களிம்மையாற்சகலமைசித்துதறிக்கலாம்வெள்ளரிக்காய்போல, ஆண்.

பார்களெவருடையபொருளெல்லாங்கேளு அருளுவார்வாசி சித்திய
துதானே (௭௮௮)

தாவென்றவாதசித்தியதைச்சொல்வார் தருவானஞானத்தின்
கருவதனைச் சொல்வார், பேவென்றபெருமையாயதனைச்சொல்லு
போனமவுனகுருநிலையதனைச்சொல்வார், வாவென்றமூக்கருவுமு
க்கருவிலாசகுமகத்தானகோடிவித்தையிதிலேதோன்றும், காவென்
றகருக்குருவுங்கைபாகஞ்சொல்லிக் கனயோகஞ்செய்யும் விதங்கா
ண்பிப்பாரே, (௭௮௯)

பாரப்பாவாதத்தின் குருவதனைச்சொல்வார் பண்மைபெறுந்
தெசதிட்சைபகருவார்மைந்தா,பேரப்பாயவர்பெருமைமகிமைதனை
ச்சொல்வார் போனகெவுனகேசரகுளிகை சொல்வார், தேரப்பா
ரசகுளிகை காயாதிகற்பந் தெளிவானயட்டமாசித்து மவரளிப்
பார்,பாரப்பாவறுபத்துநான்குகலைசொல்வார் பண்பாகயாதார மே
லாதாரஞ்சொல்வார் (௭௯௰)

மறைப்புமை

சொல்லுவார்சகலசித்துமுனக்களிப்பார் சொல்லவொண்ணுக்
கருவெல்லாஞ்சொல்லுவாரையா, அல்லுவார்யுகாயுகாந்தரங்களாயி
கவாழ்வார்அருளுவார்சயுச்சியமென்னும்பதிஞராய்,நல்லுவாரவரு
டைய கருவெல்லாஞ்சொல்லிநவிலுவார்கருநாயின்மையதனைக்கே
ட்பார் சொல்லொணுப்போருய் நீயின்னமொருசேதி சொல்லுகி
றேன்புலத்தியனேநன்றாகத்தானே (௭௯௧)

நன்றாகக்கருநாயின்மையிலெள்ளிடைதான்நலமானதேசி செ
யநிருமூனுநாட்கொடுதான், கன்றானவுள்ளங்கரமதுவில்வைத்து க்கரு
தவேமந்திதுக்குழைத்துநீமைந்தா,நன்றானநெற்றிதனில் திலர்
தங்கொண்டையாநீமகனேகுளிகைபோறுவாய்கேசரம்வன்றானவன்
போகமாகவேயேகிவசனிப்போம்பொதிகைதனில்வந்துவிடுவாயே

பொதியகிரிச்சாரல்கருவேங்கைமரத்தியானம்

வந்துநீபொதியை கிரிச்சாரலடிவாரம் வசனிப்போங் கருவே
ங்கைமரமாறுவுண்டு, அந்துநீயம்மரமடிவாரத்தனில்அட்வானயாச
னமாந்தோலின்மீதில், குந்தியுட்கார்ந்துநீயென்னுடைய தியானங்
கூறுவீர்- ஓம்சிவயநம் வென்றுதானும்? அந்துநீஅறிம்ஐயும்கிலியும்
இறிசவ்வும்அருளுவாய்கிலியும்அங்குஷாயவென்றுருவே (௭௯௨)

நவகோடிசித்து.

உருவானதியானமது நூற்றெட்டாக உச்சரிப்பாய் நீயும்புல
த்தியனேகேளும், கருவானகரடிபுலிசிங்கம் வெருயாளிகண்டபோ
ண்ட மிருகமெல்லாந் தான், குருவான வென்னுடைய தியானஞ்
செபித்தால்கூரிதே மிருகங்களோடி. விடும்பாரு, சருவானயெ
ன்னுடையபொதியகபீடஞ்சார்வாகவாரும் புலத்தியனேநீகேளே

௰௮

கேளப்பாயென்னிடம்வந்தையாயென்றாக்கால் கிருபைபெறு
ஞ்சாயுச்சியபதவியெனக்கீய்வேன், சாளப்பாசௌமியசாகரத்தின்
பொருளைச் சார்வாகவெளியரங்கமாகவுநாம்சொல்வோம், ஏளப்
பாகுருவாணையென்மீதிலாணையேறும் பிராணயபீடகருசொல்வே
ன், நாளப்பாசெல்லாதுநவகோடிசித்து நவநீட்சைகுருநீட்சைநா
மளிப்போமே (௭௬௫)

அளிப்போமேயாதாரம்நிராதாரஞ்சொல்வோம் அதனுடைய
வுபதேச மருளுவோம்பாரு, நளிப்போநாம்ஞானகரு மவுனக்கரு
சொல்வோம, நவகோடியுகாந்திரங்கள்நிலைகளமிகசொல்வோம் க
ளிப்போமேசாகரத்திலனேகவிதப்பேறு கருவிதென்னாற்றுறுத
த்துவமுஞ்சொல்வோம், அளிப்போமேகத்தானபொருள்களெல்
லாந்தான் அகஸ்தியனைப்போலேநாம்வாழ்விப்போங்காணே (௭௬௬)

காணப்பாகருநாயின்மைபெருமை மெத்த கண்டாக்கால்வன்
யோகிசித்தனவனுரும், நாணப்பாநாம்சொன்னோம் கருநாயின்மை
மையநாடதிலேமனிதர்செய்வாரரிதாகுமையா, வீணப்பாமற்றொரு
மையெல்லாமைந்தா விருதாகுமிம்மைபோ லொருமைமிகபுண
டோஆணப்பாயிம்மையைச்செய்வோராகில் அவர்காணப்பார்சித்த
ருடமாய்கையறிவாரே (௭௬௭)

வெண்காரவைப்பு-சந்திரன்வாளம்,

அறிவதற்கின்னமொருகருவதனைக்கேளு அருளுவோம் வெண்
காரஞ்சந்திரன்போல்வர்ணம், அறிவதற்கருளுவோம் வெண்கார
வைப்புஅறைகிறேன்புலத்தியனேவண்மையிதுபாரீர், தரிவதோர
ருமறியார்களிதுபாருஞ் சைதன்னியமாகவேசொல்லக்கேளாயா, ந
றிவதிதுவெடியுப்புமாக்கருவையா நலமாகமுன்சொன்னபாகுவது
வாமே, (௭௬௮)

ஆமேதாநெவ்வொன்றுசேர்கொண்டுநீயும் அருளானகல்லு
ரவிவிட்டுமிகதாக்கி, நாமேதான்முன்சொன்னவெங்காரஞ்சேரு ந
விலுவோமதுகூடவிட்டுநீதாக்கி, சேமேதான்சிவகெங்கை யிரண்டு
சேர்விட்டுச்செயமாகவிருப்புலக்கைகொண்டையயா, வாமேதானி
டிக்கதனைமாத்தூள்போலவசனித்தோம்தோண்டிபொருபாண்டம
திற்போடே (௭௬௯)

போடப்பாபுலத்தியனேசிவசத்திகெங்கை புகழானயூசிசெயநீ
ர்குருசெயநீரு, கேட்டப்பாவொவ்வொன்றுபலம்நாலுவாங்கிச்செய
மானபாண்டமதில்விட்டுநீகேளு - நாட்டப்பாமத்தித்துக் கூட்டிகாமத
ஞல்நவிலுவோங்கனைத்துநீ நண்பாகக்கேளும், ஆடப்பாயடுப்பின்
மேல்பாண்டம்வைத்து அருளுவோங்குறிகல்விறகுநீயெரியே. ()

எரித்துநீமுச்சாமமிவ்விதமானால்லென் சொல்வேனப்பாகோ
திகொதிக்கும்பாரு,அரித்துநீயப் பாண்டமிறக்கிநீவைத்து.ஆண்டய
ச்சிலிதைச்சாய்த்திடாய்மைந்தா,சரித்துநீயப்பாண்டஞ்சாய்த்துதே
யாகில்சலநீருவற்றியொருபாறையோலாகும்,மரித்துநீயப்பாறையா
ரினதோர்பிறகுமகத்தானவெண்காரவைப்பையெடுத்திடாயே ()

வாலைபூசைகாயசித்தி;

திடமானவிப்பாறைவெண்காரவைப்புச்செகத்திலேயார்வைப்
பார்செப்பிறேனமைந்தா,மடமாதுதேவிமனோன்மணிவாலையையாம
வள்பதம்வைத்துநீபூசிப்பாய்பாரு, நடமாடுஞ்செகமா யிவளுடதி
ருபைநாள்தோறுமவள்பதந்தெரிசிப்பாய்மைந்தா, செடமானதிரே
கமதுசெணப்போதிலேயாசெயலானகாயசித்தியதுவாமே (௲௱௨)

மெய்ஞ்ஞானபரகெதி.

சித்திக்கயின்னமொருவயணமொன்றுகேளுசெப்பியதோர்வெ
ண்காரப்பலகைதனைக்கொண்டு,முத்திதருமெய்ஞ்ஞானப்பிராணய
பீடம்மூலமுதலாறுவளை-சிமநயவ- வென்று,சித்திதரும்ரேசகம்பி
ராணயத்தொட்டிசாமாகத்தம்பித்துக்கும்பித்தாயானால்வெத்திதரு
சகலசித்தியுனக்கெய்தும்மெய்ஞ்ஞான பரகதியுமிகவெய்தும்பாரே

காரவைப்பு,

பாருயிதுவெண்காரப்பலகைதனைக்கொண்டு பதனமதாய்வை
த்துநீபணிந்துபூசித்து,தேறுநீகாரவைப்பதனைக் சேருசெகத்திலே
யார்செய்வார்செப்புகிறேன்பாரு, சேருநீசிவவுப்பு சிவசத்தியுப்புச்
செயலானயிரண்டுப்புமொவ்வொன்றுசேர்தான், பாருநீசவர்க்கார
வுண்டையதிற்சேர்தான்பரிவாகயிவ்வகைகள்கல்லுரலிற்றுக்கே ()

தாக்கியேசுத்தசலம் படியொன் றிட்டுத்தருவானவிருப் புலக்
கைகொண்டையா,சாக்கியேமுச்சாமஞ்சாடிதுவைஞ்சார்வாகப்
பிசினதுபோலதுவுமாகும், வாக்கியேயதைக்கொண்டிப்பாண்டத்தி
லிட்டுவளமானரோமசெயநீர்சேரொன்றுஆக்கியேயிளிசெயநீர்செ
ரொன்றுவார்த்துஅதைக்கூட்டிமத்தித்துக்கரமதனால்வாரே ()

கரைத்துநீகரைத்ததொருபாண்டமதைக்கொண்டுகருதவேயடு
ப்பின்மேலேற்றியேயப்பா,நிரைத்துநீயக்கினியைமூட்டிநீநன்றாய்ரி
லேபெறவேதணல்மூட்டி யெரித்திடாய்பாரு,வரைத்து அங்கிர்வற்றி
மாக்குழம்புபோலாமடவாகச்செய்வோர்கொதிகொதிக்குமதுபாரு
இரைத்துநீயப்பாண்டமெடுத்துநீயையா இயலானயண்டச்சில்சாய்
த்திடவே (௲௱௬)

சாய்த்திடீர்சாய்த்திடுமப்போதுமையா சார்வாகக்காரமதுபல
கைபோல்பாயும், ஆய்த்திடீராயினதோர்பிறகெடுத்ததனையருளான
சிவயோகக்குகைக்குட்சென்றையாபார்த்திடீர்பிராணயபீடமேசெ
ன்றுபருவாசியனைரேசகமவங் கென்றுநாட்டி, ஏர்த்திடீரொழுத்துக்
கும்கும்பித்தால்தானும்ஏகவுபதெரிசனமாமிதுதான்பாரே (௮௱௭)

பாரப்பாபுலத்தியனேயங்கென்றேசிப்பாபூசைகுருபூசைபணி
ந்திட்டுநீயும், காரப்பாதனமதாய்க்காரவைப் பதனைக்கருணைதாப்பூ
சித்துக்கனிந்துபாரையா, நாரப்பாகாரவைப்பதனைச்சொன்னேம்நா
ட்டிலேஞானிகளைசெய்துபாரிதனை, வேரப்பாவேதைக்குவேகமிது
பாருவெட்டவெளியாகவும்நாம்விளம்பினேங்காணே (௮௱௮)

சாரவைப்பு

காணடாசாரவைப்பதனைச்சொல்வோம்காரஞ்சேர்கல்லுப்புச்
சேரொன்றுவாங்கி, வெண்டாவெடியுப்புச்சேர்கொண்டுநீயும்விளம்
புவோங்கம்பியுப்புசேரொன்றுகொண்டு, நாண்டாபில்வகைகள்கல்
லுரலிலிட்டுநாதநீர்சேரொன்றுநன்பாகவார்த்து, கோண்டாவார்த்
துமேயிருப்புலக்கைகொண்டுகுமுற வேமூச்சாமமிடித்துத்தூளாக்
சே, (௮௱௯)

ஆக்கியேயத்தூளைத்தோண்டியொருபாண்டம்அடைவாகத்தூள
தனைப்பாண்டத்திலிட்டு, தேக்கியேதேசிசெயநீருசேரண்டுதெளிவா
சப்பாண்டமதில்தென்பாகயிட்டு, வாக்கியேகனைத்ததனைக் குழம்பு
போலாக்கிவடிப்பமேலிப்பாண்டம்வளமாகயேற்றிகாக்கியேயக்கினி
யைமூட்டிநீநன்றாய்நலம்பெறவேமூச்சாமமெரித்திடாய்தானே; ()

எரித்திட்டுப்பாண்டமதையிறக்கியேநீதான்இயல்பெறவேயண்
டச்சில்சாய்த்துநீபாரு; அரித்திட்டுவாயினபின் னெடுத்ததனைப்பார்
த்தால்அதன்பெருமைமெத்தவுண்டுயாருமிதைச்சொல்லார், குழித்
திட்டசாரமதின்வைப்பதனைக்கொண்டுகுருபூசைபாபூசைசெய்துநீ
யப்பா, பழித்திடவேவைப்பதனைப் பதனமதாய்ச்செய்துபணிந்துநீ
வாலையைத்தெரிசிப்பாய்தானே (௮௱௰௧)

தெரிசித்துவாலையையர்ச்சித்தவள்பாதம்தினமவள்கமலபதம்
பணிந்துநீபோற்றி, வரிசித்துப்பிராணயவாசிகொண்டையாவசனித்
தோம்ரேசகம்வங்கென்றுநாட்டி, தரிசிக்கும்பித்துத்தம்பித்தாயானா
ல்தலமாறுதெரிசனமுந்தான்காணும்பாரு, உரிசித்துவுள்மூலதெரி
சனமேயாச்சுஓகோகோசாரத்தின்வைப்பதுவுமாச்சே (௮௱௰௨)

மூப்பூவின்மார்க்கம்

ஆச்சென்றயின்ன மொருகருவதனைக்கேளும்ஆச் சரியமாரி
வாருப்பினுட்டேர்மை, மூச்சென்றமுப்பூவின்மார்க்க மிதையாருமூ

றையாகக்காணுர்கள்காணக்கருச்சொல்வோம்,வாச்சென்றவெள்ளை க்கல்லக்கல்லிமின்னர்ணை வளமானபிரமகற்பமதுதான்பாரு, மூச்செ ன்றமூலமதுவுருவையாகும்முறுதிபெருங்கோசபீசமதுதான்பாரே.(

பாரப்பாயப்பீசம்அகாரமதுவாகும் பண்மைபெறுங்கோசமது உகாரமதுவாகும், தேரப்பாகருவுருவோங்காரமதுவாகும் திருவா னநகாரமதுவுயிரதுதானுகும், பெருமதுபிண்டமதுவகாரமதுவாகு ம்பேரொளிபோல்நின்றதொருமகாரமதுவாகும், ஆருமறியார்களி துபிரமவொளிகாணுர்அகாரமதுஅண்டக்கல்லடிமுடிநடுவாமே, ()

ஆமென்றவிந்ததுவும்அகாரபீசந்தான் ஆனைரசவிந்தது வுமத ற்குட்பீசந்தான், நாமென்றநாதமதுவுகாரபீசந்தான் நாதவிந்துமூ லமதற்குட்பீசந்தான், ஓமென்றவோங்காரபிண்டபீசந்தான் உட்க ருநகாரமெனுமுருள்பீசந்தான், பேமென்றசுரூபமதுயெங்குநிலைகா ணுர்பேரானயண்டக்கல்பேசாவுயிராமே (௮௰௫)

உயிரானகல்லுக்குப்பேர்தானுமென்னஉடன்சேர்ந்தகருவுக்கு ப்பேர்தானுமென்ன,உயிரானகல்லதுவும்அண்டக்கல்லாகும்உடனே சேர்ந்தகருவதுவும்நாதவிந்தாகும், உயிரானவடிவென்னவுப்புக்கரு வென்னவுறுதிபெறுமுடியென்னமூலநடுவென்ன, உயிரானமுடிவி ந்துவென்னநிறமாகும் ஓகோகோநாதமதுமஞ்சளதுவாமே, ()

கோழிமுட்டைமனிதர்கருபூமிபூநீறு

அதுவான அண்டமென்றுஞ்செனனமெத்த அதுவாறுயென்கு ருவேயருளுவிர்தானும், பதுவானபுலத்தியனேமாகமாய்க்கேளுபா டுகிறேன்சௌமியசாகரமிந்நூலில், நதுவான்வெண்கருக்கோழி மு ட்டைப்பார்நாதவிந்ததுவுமனிதருடசருபார், சதுவானபிறிதிவுதா ன்பூமியதுவாகும் சார்வானபூநிறிதுதான்படருமென்றே (௮௰௬)

மேல்கவிமுறையாவன,

என்றனயிதுமூன்றுல்முப்பூவுமாச்சு ஏமென்றபரியேமதுவு மாச்சு,கொன்றனகோழிமுட்டையென்பார்சிலர்பேர் குருடர்களே வயித்தியத்துக்குருவதுவுமாச்சு, உன்றனவுன்றனையென்றனைய துதான்ஓகோகோபாரதிறலேவயித்தியஞ்சித்தி, கன்றனபனிநீரு சுத்தசலங்கேளு கருவிதொண்ணூற்றுறில்பனிநீருமாச்சே ()

ஆச்சப்பாமனிதருடசடலமதிலுண்டுஅருளிறேம்பனிக்குடம் பெண்ணுடலிலாகும், பேச்சப்பாகுருவானையிதைவிட்டபனிநீர்பே ரானவுலகதனிலில்லையாரு,போச்சப்பாபூநீறுபூமிதனிலுண்டுமெறிதி

வியின்சாரமதுபூமிகாதந்தான், வாச்சப்பாயிதுமூன்றுஞ்சகலமிந்து
மாச்சுமாராட்டமாய்ச்சொன்னார்முன்னோர்களாமே (அ௰௧)

முன்னோர்கள்பாடியதோர் நூலெல்லாந்தான் முறையதனைச்
சொன்னார்கள்கருவதனைமறைத்தார்,வன்னோர்கள்பாடியதோர்நூன்
முறைக்கெல்லாம வசனித்தோம்சௌமியசாகரமிதாகும்,பின்னோர்
கள்கருவதனைக்கண்டுநன்மையா நீடுலகுசித்தருக்கு நிலைபெறவேசொ
ன்னோம்,அன்னோர்களிம்முறைமூன்றதுவினாலேயருளுவோங்கோ
டாகோடியுப்பு முறையாமே (அஉ௰)

உப்புப்பிங்காணெட்டு.

முறையானதிங்களெட்டினிலையாகேளு முன்சொன்னபனிநீரு
மூன்றுபடிகொண்டு,அசையானவிந்துசேரதுதான்கொண்டுஅடவா
னபெண்விந்துநாதஞ்சேர்கொண்டு, பறையானயிந்நீருவிதமெல்லா
ந்தான்பண்மைபெறும்பாண்டமதிலிட்டுநீதாக்கி, வெறையானவெ
ண்கோழியன்றினியாகும்விளங்குவோமதிரண்டம்பதினாறுவாங்கே,

வாங்கியிருபீங்கானில்விந்துநாதத்தைவளமாக வெவ்வேறுவா
ங்கிநீதாக்கி, ஆங்கியேயண்டோட்டின்சவ்வதனைப்போக்கிஅடவான
கல்லுரலிலிட்டுநீதாக்கி,மூங்கியேமுன்சொன்னபூநீர்சேரண்டு மூர்க்
கமதாயண்டோட்டில்கூடநீசேர்த்து, நாங்கியேமூன்றுதிங்கள்பனிநீ
ரீருசேரு நலமாகவதன்கூடவார்த்துநீதாக்கே (அஉஉ)

தாக்கியேமுச்சாமமிருப்புலக்கைகொண்டுகருவாக யிடித்துமா
த்தூள்போற்சாடி; ஆக்கியேமுன் சொன்னபாண்டப்பனிநீரில் அட
வானயித்தூளைத்தோண்டியதிலிட்டு,சாக்கியேகரமதனைற் கனைத்தத
னைமைந்தா சார்வாகவங்நாள்முழுதும்மைத்துமறுநாளில்,தேக்கியே
பார்த்தாக்காலையாகேளு தெளிவாகுந்தெளிவைமறுபாண்டத்தில்
வாரே. (அஉ௩)

வார்த்ததனைப்பாண்டமதையடுப்பிலேற்றிவளமான சிச்சிலிவி
றகதனாலே,ஏர்க்கதனையிருசாமமெரித்துநீயப்பா மியம்பினேன்கொ
திகொதித்தானபிறகையா, பார்த்ததனைப்பாண்டமதையிறக்கிவைத்
தங்கப்பரிவாகவாறியபதுசமயமிதுகண்டு,வேர்த்ததனைப்பத்துபீங்கா
னதனிலிட்டு விசிதமதாய்ரவிமுகமெட்டுநாள்வையே. (அஉ௪)

வைத்திடவேநாளொன்றுக்கிருசாமம்வைத்து வசனித்தோம
தைக்கொண்டுபார்த்தாயாகில்,முத்துப்போலெண்ணெய்கசிவதுகா
ணிறங்கும் முறைபாகயிவ்விதம்பத்துமுறையையா,சத்துமதையிறு
த்துப்போடாத்தவுப்பாகுஞ்சார்வாகவாரமதுயிவ்விதமாய்ச்செய்

த்தால், உத்துப்பிங்கலைப்பார்த்துநிறையயுப்பா மோகோகோபிங்கல னெட்டுமெயுந்திடே (௮௨௫)

சதுர்முகசித்து,

எடுத்திட்டுப்பிங்கானதையெட்டுங் கொண்டையாயிரம்புவோ ம்-ஊசிவயந-இசியுங்-கிலிரிம்ஓமென்று, கடுத்திடவய்பிராணயமலாசி யனைதகாட்டிகலையேறிரும்புகம்பூரகம்பாய்ந்து, நடுத்துநீயித்தியான ம்நாற்றெட்டோதிலவப்பிரமசதுர்முகனைப்பணிந்துபூசிப்பாய், அடு த்துஅவர்பிரசன்னமதாவார்சதுர்முகனும்அதிகசித்தியுனக்களிப்பார வர்தான்பாரே (௮௨௬)

வெடியுப்புவைப்பு,

பாரும்புலத்தியனேயின்னங் கேளாய பரிசுடைய வுப்புமூனை று வைப்பதற்கேளும், ஆறுமதையறியார்கள்வெடியுப்பினோர்மை அடவாகமூன்சொன்னமெட்டு ப்பிங்கானில், ஊறுமொரு பிங்கானது மெடுத்தையாகேளூகோபார்கல்லுரலிலுப்பதனையிட்டு, வாறுமெற மூன்சொன்னமாககருவுசேர்தான்வாங்கியேயுப்பதனிற்கூடவதைச் சேரே (௮௨௭)

சேர்த்துநீசிவகங்கைகுருசெயநீராயா செயலாகவொவ்வொன் றுவைத்துபலம்வாங்கி, ஊர்த்துநீபுரவிலிட்டு அங்கிநாவார்த்துஓசோ பாரியிருப்புலக்கையதனில்நசாமம், வார்த்துநீசாடுவாய்சாடையிற் கேளுமகத்தானதூளாமாவதுபோல்மைந்தா, கார்த்துநீயம்மாவைத் தோண்டியொறுபாண்டக்கைப்பாகந்தவமூமலதிலிட்டுநீபாரே ()

இட்டுநீசிவகங்கைகாதநீரொவ்வொன்று இன்ப மூடன்சேருவி தமாகவதிலிட்டு, செட்டுநீசெயசித்திய தபலிதமதுவாகச்செயலான காயதனில்கலாத்தனைமைந்தா, வட்டுமது பாண்டமதையடுப்புமே லேற்றிவசனிதகோமிருசாமந்தனைல் மூட்டிட்டு, எட்டுநீயெரித்திடு வாயோர்கொதிகொதிக்கும்இயல்பாகவப்பாகங்கண்டுமிதையிறக்கே

ஐங்கோலநீர்

இறக்கியேபாறவைத்ததனையே கேளுஇயலானபிங்கானிலிட்டு நீதாக்கி, வறக்கியேவார்த்தரா விபத்துநாளும்வளமாக யிருசாமம் வைத்திராலுல், புறக்கியேவைங்கோலரா விநீறிறங்கும்புனிதமதாய்ப் பாண்டமதிலருவியதையிறுப்பால், நறக்கியேயிவ்விதம்பத்துநாளுந் தாகலமாகவைங்கோலநீறிறக்கிடீர்பாரே (௮௯௰)

இறக்கிட்டுப்பார்த்திடவேமத் துநாளாலுல்இயல்பானவெடியு ப்புமல்லிகைப்பூப்போலே, புறக்கிடவேபூத்தர்க்கும்பூவைத்தானும்பு னிதமதாய்ச்சிஷாவில்பதனமதாய்ச்செய்வீர், அறக்கிட்டுமூலாதார

மேபுக்கியருளானவெடியுப்பையருகுநீவைத்து, வறக்கிட்டுஓங்கெ
ன்றுவாசியதைக்கொண்டுவருஷிப்பாய்ரேசகமதும்பிப்பாய்தானே ( )

தானானதமர்வாசல்மூலமேபுக்கித்தம்பித்துவொரு நிலையாய்க்
கும்பித்தாயானால்: ஆனாகுண்டலித்தாய் பிரசன்னமாவாள் அவளை
பதமேபூசித்தாலெல்லாஞ்சித்தி, ஒன்றுமென்றசித்திதனையுனக் கீவா
ள் பாருஓகோகோவெடியுப்பின்மர்மங்கள்சொல்வாள், வேறுமென்
றபொருடன்துரட்சிப்பாளப்பாவிளம் பினோம்வெடியுப்பின்வைப்பி
துவுமாச்சே (௮௬௨)

பொட்டுப்புவைப்பு.

ஆச்சப்பாவெடியுப்பின்வைப்புமுறைசொன்னோம்யருளுவோ
ம்பொட்டுப்புவைப் பினைக்கேளும.பேச்சப்பாபின்னு மொருபீங்
கானிலுப்பைப்பேராகக்கொண்டுநீகல்லுரவிலிட்டு, மூச்சப்பாமூன்
சொன்னமாக்கருசேர்தான்மூதண்டமாகவேயுப்பதனிலிட்டு,பாச்ச
ப்பாசிவசத்திகங்கையதிற்சேருபண்பாகவூசிசெயநீருசேர்வாமே ( )

வார்த்துநீயிருப்புலக்கைகொண்டாலே யாவளமாகயிருசாமந்
சாடினாலப்பா,மார்த்ததுவுமாப்போலாமம்மாவைத்தோண்டிவசனி
த்தோம்பாண்டமதிலிட்டுநீதாக்கி,சேர்த்துநீயெட்டுதிங்கள்பனிநீரு
சேருசெயலானநாதவிந்துவொவ்வொன்றுசேர்தான், கார்த்துநீமா
ட்டடாபாண்டமதிலிட்டுக்கருணைபெறக் காமதனுற்கலக்கியடுப்பே
ற்றே. (௮௬௪)

ஏற்றியேயிருசாமம்விற கிட்டையாயெரித்திரேயா மாகிலோர்
கொதிகொதிக்கும்,வாற்றியேயப்பாகங்கண்டுநீமைந்தாவளமாகப்பா
ண்டமதையிறக் கியாறவைத்து,நாற்றிசையும் புகழ்பெறவே பீங்கா
னில்வார்த்துநல்லரவிபத்துநாள்வைத்துயிருசாமம,பூர்த்துமலருப்
பாகுமைங்கோலநீருபுகழ்பெறவேயிருக்குமதுயிறுததிடர்தானே ( )

தானென்றமூன்பாண்டநீர திலேயையாசைதன்னியமாகவே ப
த்துவிசையிறுப்பாய்,பானென்றபத்துவிசையிறு கதீராகில்படருமது
துவொட்டுப்புபீங்கானிறையத்தான், வானென்றயப்பூவை யெடுத்
துவேசிஷாவளமாகவதிலிட்டுபிரடையதுபோடு,நானென்றபிராணா
யவாசிகொண்டையாநல்லசுவாதிட்டானம்-நங்-கென்றுயேகே ( )

ஏகியே-ஓம்-நம சிவாயமென்றுருநூறு இயம்பினோம் ரேசகம்
கொண்டுசெபித்தாக்கால்,பாகியேபரப்பிரமம்பிரசன்னமாவார்பணி
யுமவர்கமலபதந்தெரிசிப்பாய்நீயும், தேகியேதெரிசித்துயர்ச்சித்தா
யானால்தெளிவாகஉவனசித்தியதுதருவார், நாகியேகெவுனகுளிகை
யதுமீவார்நலமானவாதசித்திதான்தருவாரே (௮௬௭)

படிகாரவைப்பு.

தருகவேயின்னமொருவைப்பைக்கேளு சைதன்னியமாகவேபடிகாரவைப்பு,தருகவேஸ்தாம்சொல்வோம்புலத்தியனேயாநாட்டுலேயிவ்வைப்புமெய்யவர்செய்வார்பாரு, புருகவேயின்னுமொருபிங்களனிலுப்பை புனிதமதாய்க்கொண்டுநீகல்லுரலிலிட்டு, சருகவேமுன்சொன்னமாக்குருவைத்தாசார்வாகச்சேர்கொண்டுகல்லுரலிற்றாக்கே

தாக்கடாவேரமசெயநீருசேரொன் றுதருமானதாதலிக்தபல மருமனுக, சேக்கடாசிவகங்கைசேர்ரொன்றிட்டுசெயலானவிருப்புலகையதனிறுலே, தாக்கடாமிருசாமந்தாக்கினேயோனலமாத்தானதபோலாகும்பாரு, வாக்கிலேதூர்தமதாய்நாம் சொன்னேமபாருமம்மாவைத்தோண்டியொருபாண்டமதிற்போட்டு, (௮௯௧)

போட்டுநீமாசகெட்டடில்பனிநீரையா புனிதமதாய்ச்சேரண்டுபாண்டமதில்வார்த்து,காட்டுநீசிவசத்திகெங்கையமைமாறுநலமாகவிருநீறும்விட்டுக்கரைத்திட்டு, இட்டமதாய்ப்பாண்டமதை யடுப்பின்மேலேற்றி தீயெரிப்பாயிருசாமம்தீபுமனுவாக, காட்டுநீயத்தனையெரித்தபோதிலந்தகொதிகொதிக்கும்பார்பாண்டமதைதயிறக்கே, ()

இறக்கியேயாறவைத்ததனையாறியவான பிங்காணிலதையெடுத்துவார்த்து, நறக்கியேயவிழுதம்நாளபக்குவிதம், நல்லவொருநாளுமிருசாமமறவைத்தால், அறக்கியேபிங்காணிலேங்கோலநீருவிபோலிறங்குமதுமூண்பாண்டந்தனிலே, பிறக்கிவேநீரோடேநீரதனைவார்த்து நேயாகபத்துமுறையிப்படியேயிறுத்திட்டு (௮௯௩)

இறுத்திட்டுசாஸ்பத்துத்தென்றபோதில் என்னசொல்வேனாஇற்பிங்கான்றனிலே, பாறுத்திட்டபடிகாரவுப்பதுவும்பூக்கும் பனிச்சென்றசத்திரன்போல்வர்ணமாகும், அறுத்திட்டுப்பாகங்கண்டுதாறுல்அருனாமபடிகாரவுப்பதனைக்கொண்டு, செறுத்திட்டச்சீசாவிலுப்பதனையிட்டுச்செயலானமேல்பிரடைசெப்புவீராமே ()

செப்புவோம்புலத்தியனேமணிபூரத்தெசன்றசிவநயவனும்-மென்றுவாசியதையொட்டி, நப்புவோம்பிராணயபீடமேசென்று நலமாகமங்கென்றுரேசகம்பாய்ந்து, அப்புவோமங்குநின்று தம்பித்தாயாருல்அருளானவிஷ்ணுவும்பிரசன்னமாவார், கப்புவோமவருடையகமலபதமேவிக் கைதொழுதர்ச்சித்துப்பூசிப்பாய்தானே (௮௯௬)

பூசித்தால்விஷ்ணுவும்வேணதுமளிப்பார் புகழானபடிகாரசித்தியுமளிப்பார், ஆசித்தாலதாரமூத்தியுங்கொடுப்பார் அட்டவானவாதமேசத்தியுங்கொடுப்பார், காசித்தால்நாயூதிரற்பமுமளிப்பார் கா

யசித்திகைகூடும்பொருளதுவுஞ்சொல்வார், வாசித்தால்வாதசித்தி
யுமளிப்பார்வாசிசித்திகெவுனகுளிகையதைக்கொடுப்பாரோ (௮௪௪)

இந்துப்புவைப்பு.

பாரப்பாபுலத்தியனேயடிகாரவைப்பு பண்மைபெறச்சொல்லி
விட்டோமின்னமொன்று, வாரப்பாயிந்துப்புவைப்பதனைக்கேளும்
வசனிப்போமின்னமொருபிங்காணிலுப்பை, தேரப்பாயவ்வுப்பைக்
கொண்டுநீமைந்தாதெளிவானகல்லுரலிலிட்டுநீதாக்கி,சேரப்பாயெ
ட்டுதிங்கள்மாக்கருந்தான்செயலாகச்சேர்கொண்டு வுப்புதனிற்சே
ரே, (௮௪௫)

சேர்த்துநீகிளிசெயநீர்சேர்கொண்டுவார்த்துசெயலானநாதவி
ந்துசேர்வார்த்து, பார்த்துநீயிருப்புலக்கைகொண்டிரு சாமஞ்சாடு
பரிவானமாத்திரைபோலதுவாகும், கார்த்துநீயம்மாவைப் பாண்ட
த்திலிட்டுக் கருவானவைந்துதிங்கள்பனிநீருமேதான்,வார்த்துநீரதி
செயநீர்கொண்டுதாக்கி வளமானகரமதனுற்கரைத்திடர்பாரே ()

கரைத்ததம்மாவிருந்தபாண்டமேகொண்டு கருணைபெறவடுப்
பேற்றித்தீபமிடுவையா தெரைக்கதிமூட்டியே யெரிப்பாயிருசாமந்
தெளிவாகவோர்கொதிகொதிக்குமதுபாரு,அரைத்ததிகொதிக்கதே
யாமமிலோர் அப்பாண்டமிறக்கியேயாறவைத்ததனை,பெரைத்தபிங்
காணிலேவார்த்ததனையையாவேபராகநாள்பத்து* ரவிமுகமேவையே,

வைத்துநீநாளொன்றுக் கிருசாமம்வைத்தால் வளமாகவெங்
கோலநீருருவிபாயும், பைத்தநீமூன்பாண்டநீரிவிங்நீரைப் பரிவாகவி
றுத்துவிடுபண்மையதுவாக, நைத்துநீநாள்பத்து மிவ்விதமாயிறுத்
தால்நலமானயிந்துப்பூர்க்குமிதுயாரு,கைத்துநீயிவ்வுப்புபிங்காணி
றையத்தான் கருணைபெறப்பூர்க்குமதுகையாகமறியே. (௮௪௮)

அறியவேயப்பிங்காணெடுத்துமேவையா அருளானயிந்துப்பை
ச்சிஷாவிலிட்டு, மறியவேயச்சிஷாயருகுநீவைத்து மகத்தானவாசி
யையநாதத்தியொட்டி, செறியவே-சிவயநம-வென்றுவுருநூறுநோ
னோசகங்கொண்டுநீயொட்டி, வறியவேயங்குமேநின்று கும்பித்து
வளமாகச்செபிப்பாயருத்திரனைத்தானே. (௮௪௯)

செபிக்கச்சேருத்திரனும்பிரசன்னமாவார் தெரிசிப்பாயவரை
நீபூசிப்பாய்மைந்தா, செபிக்கவேயவரொளிவுநன்றாகக்காணுந்தேக
சித்திசாயசித்தியளிப்பாயிசாரு, நபிக்கவேயிந்துப்பு மகாசித்தியா
கும்நவகோடிசித்தியுமுனக்களிப்பார்பாரு, கபிக்கவேயவரைநீகை
தொழுதுமைந்தா கருணைபெறயிந்துப்பைக்கைதொழுவாயே ()

* ரவியென்பது - சூரியன்.

வளைகிலுப்புவைப்பு.

கைதொழுவாயிங்குப்பின் வைப்பதனைச்சொன்னோம் கருது
வோம்வளைகிலுப்பினதுவைப்பு, கைதொழுவாய்புலத்தியனேயின்
னமொருபிங்கான் கருவானபிங்காணினுப்பதனைக்கொண்டு,கைதொ
ழுவாய்கல்லுரலிலுப்பதனையிட்டுக் கருணைபெறுஞ்சாரஞ்சேர் கூட
வேசேர்த்து; கைதொழுவாய் நாதவிந்துபலமாறுவிட்டுக் கைபா
கமாகவேசுத்தசலஞ்சேரே (௮௫௩)

சேரானாரவிசெயநீர்சேர்கொண்டுவார்த்து செயமான மாக்கரு
சேர்கொண்டுவிட்டு, ஏரானயிருப்புலக்கையதனாலேதான யிருசாம
மரவதுபோல்சாடுவாய்மைந்தா, சாரானசாடயிலேமாத்தூள் போ
லாகு சமர்த்தானவம்மாவைத்தோண்டிநீயையா, வாரானபாண்ட
மதிலிட்டுநீதாக்கி வளமானசிவகங்கைவார்த்துச்சேர்கையே ()

கரைத்திட்டுவடிப்பின்மேற்பாண்டமேற்றிக் கனலானதிமூட்டி
யிருசாமமெரித்தால், அரைத்திட்டகுழம்பாகுமோர்கொதிகொதிக்
கும், அப்பாகங்கண்டுநீபாண்டமதையிறக்கி,வரைத்திட்டவாழினயி
ன்பிறகதனைக்கேளு வளமானபிங்காணில்வார்த்துநீமைந்தா; கரைத்
திட்டரவிபத்துநாள்மூன்றுமுறைதான் கண்பாகவைத்ததனையங்
கோலநீரே (௮௫௬)

நீரானநானவொன்றுக்கிருசாமம்வைத்தால்நேர்மைபெறுமை
ங்கோலநீரிறங்கும்பாரு, ஆரானயங்கீரைமுன்பாண்டநீரில் அருளி
னேம்நாள்பத்து முறையில்வீதமாயிறுத்தால் சேரானவுப்பதுவுமி
துகருள்ளேயாச்சு செப்புவோம்வளையிலுப்புவிதிறப்பாரும், வேரா
ன்யவ்வுப்புபூர்த்துப்பிங்காணில் மேல்நிறையநின்றுவிடும்வளையிலுப்
பாமே: (௮௫௪)

உப்பானவுப்பதனையெடுத்துசிஷாவில் ஓகோகோயிட்டுநீசொ
ல்லக்கேளையா, அப்பானயிவ்வுப்பையருகினிலவைத்து அருளுவோ
ம்-மநயவசி-ஓம்-சவ்வும்-ஐயும், செப்புநீயிருநாலு விசுத்தியதுவேசி
ச் செயலானபிராணயபீடமதிற்சென்று, வப்பானவாசியதைவிசுத்
தியதிலொட்டி லங்கென்றுரேசகமேகிச்செபிப்பாயே (௮௫௫)

செபித்து நீகும்பித்தாலங்குநின்றையா செயமானமகேசுரனு
ம்பிரசன்னமாவார், கபித்தவரைக்கைதொழுது தெரிசிப்பாய்மைந்
தாகருணையவர்கூர்ந்துனக் கருள்செய்வார்பாரு, குபித்தவரைப்பூசி
த்துத்தெரிசித்தாயானால் கூறுவாரதிதசித்திமுத்தியதுபாரு, பயித்
துநீவளைகிலுப்பதனையப்பா பணிந்துநீயதனமதாய்வைத்து நீபோ
ற்றே, (௮௫௭)

ஐங்கோலத்தயிலம்.

போற்றியேவளைகிலுப்பினிடவைப்பு புனிதமதாய்ச்சொல்லி
விட்டோநாம்பாரு, ஏற்றியேயின்னமொருகருவதனைக்கேளு மியல்

மானவைங்கோலத்தயிலமதைஐயா, காத்துநீமுன்சொன்ன பாண்டமதினிலைக் கருவானபீங்கானிலெடுத்துநீவிட்டு; ஆத்தியேமாக்கருசேர்கொண்டுயிட்டு அருளானபிண்டக்கருசோதிற்குக்கே ()

நாக்கியேமத்தித்துக்கூட்டிப்பிசைந்து கருவானகல்லூரலிலிட்டுநீயப்பா, மூக்கியேமுன்சொன்னபொட்டிலுப்புசேரு முறையானபடிக்காரவுப்புசேரையா, நாக்கியேவெடியுப்புயதிலொருசேரு, நலமானயிந்துப்புவதிலொருசேர், வாக்கியேவளையலுப்பதிலொருசேர்வளமானமூப்பூவுமாறுபலமாமே (௮௫௮)

பலமானசிவப்புலதிற்பலமைந்து பண்மைபெறுஞ்சிவசத்தியுப்புபலமஞ்சு, சலமானசிலாசங்கையாறுபலமாகுஞ் சார்வானசிவசத்திசங்கைபலமாறு, புலமானபூநீறுபாருபலஞ்சேர்தான் புனிதமென்றநாதவிந்துபலமிருமேவைந்து, அசமானவாவைவிந்து பலம்பத்துமாகும் அருளிதேறு முப்புகன்னம்பல மொன்றேசேர ()

ஒன்றானமுப்புசெந்தூரம் பலந்தானாறு உறுதிபடுஞ்சிவசெந்தூரம்பலந்தான், நன்றானவிசெயநீர்மூன்றுபலமாகும் நலமானமதிசெயநீர்மூன்றுபலமாகும், வன்றானகுங்குசக்கொடிசுன்னம்பலந்தான் வசனிதநோமாகவைகயிருபத்தொன்றையா, குன்றுமற்கல்லூரலிலிட்டுநீதாக்கி கூறுவோயிருப்புகைகையதுதானே (௮௬௰)

ஐங்கோலமாவு,

தானானவுலக்கைகொண்டிருசாமஞ்சாடச்சரதுரியமாகவேமாத்துாறுபோலாம், தேனானவம்மாவைத்தோண்டியொருபீங்கான்செயலாகவிட்டதனில் குருசெயநீரையா, யானமுச்சேருவார்த்ததிலேதான் வளமாகமத்தித்துக் கூட்டிப்பிசைந்து, ஆனாலேதனிலேமுச்சாமம்வைத்தால் அரூசேவாம்வீறிட்டுப்பாயுமதுதானே ()

ஐங்கோலமெழுகு

பாயுமதுவருவிபோலத்தயிலமதுயிறங்கும் பரிவாகவெடுத்ததனையேஐயா, செயுமதின்சிஷாவிற்றயிலமதையிட்டுச் செயமாகவடியில்வினைறகுழம்பததனைக்கொண்டு, தேயுமதின்தேசிசெயநீரதனிற்சேர்தான் செயலானமதியமூர்தமாறுபலமாகும், பேயுமதின்பீங்கானிலிவ்வகைகளிட்டு பெலமாகமத்தித்தூரலியில்வைத்திடவே (௮௬௨)

வைத்ததனையிருநாழிசென்றதேயாகில் வளமானவைங்காயமெழுகதுவாகும், செத்ததனைச்செப்புப்பாண்டில்வைத்துச் செயலானவைங்கோலத்தயிலமிதிரண்டும், எத்ததனைநீயுமிருக்குமில்லத்தில் என்மகனேசென்றுநீயருகிதைவைத்து, மைந்ததனையறுபத்துநான்குசித்துமாடமாயவசி சிறி-ஐயும்-கிலியும்-சவ்வென்னே (௮௬௩)

என்னப்பா புலத்தியனே பிராணபீடம் மேவியே வாசி கொண்டு மூத்த தன்னையறியா, கன்னப்பா சோதகங்கொண்டறியுங் கலைக்கருத்துவா யிதமியானமவுனங்கொண்டையா, தன்னப்பா தடமித்துச் சுடரொளி யில்நின்ற தருவாக நாமருச்செபித்தாயானால், பொன்னப்பா யாக்கி னையில் சதாசிவஞ் சத்திபுரிவாரவர் பிரசன்னம் பூசிப்பாய்தானே ( )

பூசித்தாலென்மகனே புலத்தியனே சொருமபுரியட்டங்கிதிமே யுபதேசஞ்சொல்வார், ஆசித்துவுபதேசமருளக்குவார் பாரு அறுபத் துநான்குசித்துமாடத்தான், வாசித்துவுப தேசமவர் கொடுத்தாலவ மாகயவர் பதமேபணிந்து நீபோற்று, தேசித்துவவருளை கமல பதந்தன்னில் நின்றேதாறுமவர் பதமே பூசிப்பாய்தானே (௮௯௫)

பதமானதைக்கேளத்தயிலயிதைச் சொன்னேன் பரிதானதாவ ங்காயமெழுத்தைச் சொன்னேன் அதமானதைக்காயமெழுத்தோலே ஆடலாமட்டமாசித்துமுதற்கொண்டு, மதமானயாமளதிக்கென் சொன்ன குணமவுனகேசரம்பாய்வாருமிகஞ்சொலதான், சதமானதையவர்க்கால வத் தயிலமதனுலே சதாகோடிசித்துவிளையாடலாம்பாரே (௮௯௬)

நந்திசாகலைக்ஞானம்பார்க்கவுந்தன்வந்திரி காவியம்பார்க்கவும்

ஆடினார் சிவன்சொல்லவுமையவள் கேட்டு அருளினான் நந்திசர்க் குபதேசஞ்சொன்னான், சாடினார் நந்திசர்சகலகலைக்கியானமசாமாக தனெடுத்தங்கண்டறிந்தார் பாரு, வாடினாரென்றாலுக்கின்றால்பா ருமகத்தானவன்றால் சொப்புட்டெல்லாந்தோற்றும், நாடினார் நந்திசரு ருளினார் பாருகமானதவந்திரிக்கருளினார் பாரே (௮௯௭)

பாரப்பா புலத்தியனே சொல்லக்கேளையாபாடினார் தன்வந்திரி காவியநன்றாலு, ஆரப்பாயன்றாலுக்கென்றால் காவியம் ஆயிரத்த றுநூற்றுச் சொச்சமுந்தீர்ப்பீர், எப்பாமகா நூலு தொக்குங் கன்கோ டியென்றுடையவாதகாவியமறிவீர், தேறப்பாமகாகருக்கல்வெளிச் சொல்லுமல்லதேறுவோமவுனச் சொல்தெளியலாம்பாரே (௮௯௮)

தெளியவேமவுனச் சொல்லறியவேவேதைநித்தியானமந்திரசித் திமவுனமதலாக்கு, களியவேபொருளெல்லாமவுனமதலாக்கு கருவு குருவுருவுமுதல்மவுனமதாலாக்குசளியவேசிவயோகஞானசித்திமு தல்சைதன்னியப்பொருள்களெல்லாமவுனமதாலாக்கு, பொருளிய வேயோகிணையதெட்சணையனென்பேர் புனிதமென்றதமிழ்க்குடைய வானன்றே (௮௯௯)

என்றாலாகியவாதகாவியஞானகாவியம்பார்க்கவும்

நாவென்றதோரிறைவல்லமாக்கநல்ல பதியென்பேருமென் பேராலாக்கு, வாவென்றமறைநாலு வேதமதாக்கவளமானபதினெ

ட்டுப்பாஷையதுவாச்சு,ஏனென்றஅறிமென்றுமென்குருவாலாச்சு
யெடுத்தவுரையருக்குமுகலென்குருவாலாச்சு, கோனென்றகுருவி
ன்மொழிபழிவின்மொழிபாலே,குலமொன்றுயின்னமொன்று சாதி
யொன்றுச்சே (௲௱௰)

ஆச்சென்றகாரணகுருவென்றும்பேருஅசுவனிதேவருடவனு
க்கிரகமதனாலேவாச்சென்றதன்வந்திரியகவனிக்கருணவசனித்தோ
ரசுவனிபதினெட்டுலட்சம, காச்சென்றவவருடையகா வியப்பார்த்
துக்கணையில்லாத்தொந்தங்கள்கோடாகோடியாக, பாச்சென்றபொ
தியைகிரிபகத்தியனென்பேர்யாடினேம்சௌமியசாகரமிதாமே ()

ஆமென்றயென்போகத்தியனுதும் அருளினேனென்னுடையசி
ஷர்பதினெண்பேர்,தேமென்றதென்பொதிகைதன்கயிலைசிஷர்தே
றினரிவர்பெருமைதேசமதிற்சொல்வார், வாமென்றவர்சித்தாநவசி
த்தாகுமருளினேமதில்மூன்றுயென்னுடையசிஷர்,பாமென்றபதி
னெட்டுபேருக்குமவர்தானபண்மைகுருமூன்றுபேர்பதினெண்பேர்
க்கென்றே (௲௱௨)

கைலாசசட்டைமுனியார்சுந்திரமூர்த்திபிரமரிஷி,

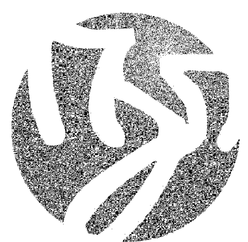
போனபதினெண்பேர்பிரயவியங்களேபேசுகிறேன்கைலாச
சட்டைமுனியாகும்,காரானகைலாச பருவதந்தன்னில்காயசமூத
த்கொண்டுவேடமுகலெல்லாம்,மூரானமுபதே சகாம்சொன்னேம்
பாருமுபதேசம்பதிபாசமூறுதிபவர்பெற்றார்,பாரானபதினேழுசித்
தருக்குந்தாஞ்பரிபாஷைமுதலானகுருவவர்தானன்றே (௲௱௩)

குருவானசட்டைமுனிசிஷரவர்களேநுங் கூர்மைபெருஞ்சுந்தர
மூர்த்தியவராகும்,கருவானபரி வெல்லாமவர்சொன்னார்பாருகைவ
ல்லியமென்னூறுநூலபெருமைமெத்தமருவானகமலமலர்வாசமது
போலவசனித்தார்காவியமாயிரமதாகும்,அருவாளயன்னூலிலேனே
கம்பேர்சித்தர்அருளினார்வகுநாலுதேறினார்பாரே (௲௱௪)

பாரப்பாசுந்திரமூர்த்தியுடசிஷர்பரிவான பிரமரிஷியவர்பெரு
மைமெத்த,தேறப்பாயாயிரத்தைந்நூறுசொன்னார்திரட்டியோராயி
ரமிரண்டாயிரந்தான்,மூரப்பா யினனூலுமூன்றுங்கரு விளக்கமூத
ண்டமாகவேயவருடையநூலில், ஆரப்பாவறிவார்கள்சித்தர் கூரு
பேருஅறிவாகத்தேறினாரவர்பெருமைதானே (௲௱௫)

சொரூபானந்தரிஷி

தானென்றபிரமரிஷிய வருடையசிஷர்தாசியடா சொரூபானந்
தருடபெருமை,ஆனென்றசகல கலைஞானமாயிருந்தான்அருளினார்
காவியமென்னூறுமாகும்,ஏனென்றயிருநாலுக்கருவிடையமாகும்

யேறினாரனந்தம்பேர்தேறினார்வெகுபேர், வாளென்றமொழிபெரு மையதிதமதுவாகும்வசனித்தநூல்களில்மறைவில்லைதானே ( )

சோதிரிஷி,

மறைவில்லாமொருசொன்னார்நூல் பெருமைகேளு மகத்தான சொரூபானந்தசீஷர்கள்தான், கறைவில்லாச் சோதிரிஷியாயிரந்தா ன்கருவானசோசியமாயிரமதாகும், திறவில்லாயன்னூறும்பமுறை சொன்னார் திரட்டாகக்குறுக்கியொருமுன்னூறுசொன்னார், பறவி லாப்பொருளாகுமின்னூலுதானும் பாடினாகருவிடையந்தேறினார் கோடி (௮௭௭)

வேதரிஷி,

தேறினார்சோதிரிஷிசீஷரவர்கேளுந் தெளிவானவேதரிஷியவர் பெருமைமெத்த, வாறினாஞ்சாறுகருவதனுலே வசனித்தரண் ணூறுமகாபூட்டெல்லாம், ஏறினாயிரத்தெண்ணூறுபீடம் இயல் பானசாவியமதிதமன்னூறு, சாறினார்நானூறுமுன்னூறிலெயா சாடி னார்கருக்குருவுஞ்சமார்த்தாக்காணே. (௮௭௮)

காணப்பாயவர்தந்தைவேதவியாசர்கருதினாரவருடையபின்னோ யென்கிட்ட, வேணப்பாவித்தையதுநான்குங்கற்பித்தேன் வேதரூ ணியென்றும்பேர்விளங்கினேம்பாரு, ஆணப்பாயவருடைய நூலத னிற்கேளு அதிகமெய்ஞ்ஞானிகடான்றேறினார்பாரு, நானப்பாவுப தேசமவர்க்குச்சொன்னேம்பார் நலமானவேதரிஷிசீஷரவர்கேளே.

பராசரிஷி.

கேளப்பாயின்னமொருசித்தருடமகிமை தெளிதமென்றபரா சரவர்மகிமைதானும், ஆளப்பாவசனித்தாரையாயிரந்தான்அதைக் குறுக்கிமூவாயிரமதாவுஞசொன்னார், ஏளப்பாயிரண்டாயிரத்தைத் நூறுஇயம்பினார்கருவிடையமின்னூல்போலுண்டோ, நாளப்பாசெ ல்லாதுவவருடையநூலில்நவகோடிசித்தரவர்தேறினாரே, (;

திருமூலர்

பாருமிதுபராசருடசீஷரவர்கேளும் பரிவானதிருமூலரவரு டையநேர்மை, ஆருமவர்பெருமைதனையறிவாரோமைந்தா அவரு டையவர்க்கமதில்தேறுமறிவுள்ளோர், வாருமிதுதிருமூலர் பாடிய தோர்நூல்கேள் வசனித்தார்திருமந்திரமெண்ணாயிரந்தான், நாருமி துநாலாயிரம்வாதக்கருடு நளினமதாய்க்கருவிடையம்நன்னூலதுவா மே. (௮௮௧)

போக ரிஷி,

அதுவானநூலதனில்தேறும்நவகோடியார்சொன்னாரவருடை யபெருமைதனைமைந்தா, மதுவானபூமலரின்வாசமதுபோல வசனி

த்தோமவருடையநேர்மையதுபாரீர், பஞ்சவானவருடையசீஷரவர்
சேருமபசைமைபெறும்போகரிஷிமார்க்கமதுமெத்த, எதுவானயவர்
பெருமைபாடியதோர்நூல்கேளிருபத்தோராயிர மியம்பினார்பாரே,

கொங்கணர்,

இயம்பினார்கருவிடையமேழாயிரந்தான் இயலானதிரட்டொ
ன்றுமெழுநூறுஞ்சொன்னார், இயம்பினாமூன்றுநூலின்பெருமை
மூன்றுகோடிசித்தர்களத்தேறினார்கள்பாரு, அயம்பினான்ஞாலத்தக
ருவாகும்அறிவார்களநினைவித்தினைக்காணார், செயம்பினார்சனப்போ
துல்சதாகோடிஸ்திரிகளைசெப்பிநேமனிபோகஞ்செய்துவருவாரே,

வருவானதிருமூலரவர்திருமையத்துறேலை வைப்பெல்லாஞ்சின
வில்லைத்தாரலனையா, அருவானவர்துறையாருமறியார்கள் சொ
ல்லிதுருபதேசங்கொங்கணர்க்கையா, புருவானபோகருடசீஷராரா
கும்புகட்டினார்கொங்கணவர்முப்பத்தோராயிரம், அருவானவதைக்
குறுக்கியருளினார்நாலும்அட்டவானபதினெண்ணாயிரந்தானே ()

அட்டவானபதினாயிரந்தானுமைந்தா அருளினாரதுவெல்லாம்
வைப்புமுறையாகும, பட்டவானபலமாய்வைப்பெல்லாஞ்சொன்னார்
பாடினாரொவ்வொன்றுமூவாயிரந்தான், மூட்டவானமூன்றைநூறி
ட்டமதாய்ச்சொன்னார் மூவைந்திலைநூற்கடைக்காண்டப்பொ
ருள்தான்நடவானஞானத்துக்கதிபிடம் நால்மறையுமதற்குள்ளே
யொடுக்கமதுவாமே. (௮௮௫)

ஆமென்றகொங்கணர்சொல்லதிதமுறையாக்கியம் அவருடை
யநூல்களிலேயனேகம்போசித்தர், தேமென்றதிசைகோடிதேறினா
யாதிருவுருவாய்க்கருக்குருவுந்தெளிவாகச்சொன்னேனும், நாமெ
ன்றநேர்மையதால்நால்வருடபெருமை நளினமதாய்ச்சொல்லிவிட்
டோம்புலத்தியனேகேளு, வாமென்றகொங்கணவர்சீஷருடநேர்மை
வசனிப்போம்புலத்தியனேவண்மையதுபாரே, (௮௮௬)

பிண்ணாக்கீசர்,

பாரப்பாயின்னமொருசித்தருடபெருமை பாடினார்பிண்ணாக்கீ
சருடநேர்மை, ஆரப்பாவறிவார்களவருடையநூலுமதிதமையாயெ
ன்றாலேசொல்லப்போமேதான், வோப்பாலெகுவிதம்பன்னீராயிர
ந்தான்விசிதமையாவேதைக்குவிஷமதாதாகும், காரப்பாகருதுமா
ராயிரஞ்சொன்னார்காணீரீயிருநாலுங்கருவிடையமாமே ()

மச்சமுனியார்

ஆமேதானன்றுவிலனேகம்பேர்சித்தர்அதீதகோடாகோடிதேயினார்பாரு,தேமேதான்கொடியண்டம்வரையாறுமேயிதிசையுகாயுகாந்திரங்கள்சிவயோகஞ்செய்தார், மாமேதானவருடையதவபலத்தைக்கண்டார்மச்சமுனியெட்டெண்ணூற்பாடினாயா,ஏமேதான்சமுத்திரத்தின்கடலலையைப்போலவெண்ணாயிரமவைப்புமுறைபயம்பினார்காணே (௮௮௮)

காணுமிருநூறுதெசதிட்சையதுசொன்னார்கருவிடையயின்னிலனந்தம்பேர்சித்தர்,ஒனுமிநாயுகாயுகந்திரங்கடானுமுறுதிபெறுஞ்சித்தாவர்வெகுகோடிதேயினார்பேணும்பின்னக்கீசரவருடையநேர்மைபிரபல்வியமச்சமுனியவருடையநூல்தான்,தானுந்தவரில்லாநூல்குருபீடமாகும்நலமாறுமச்சமுனிதான்கண்டார்பாரே ( )

கருவூரார்.

கண்டபொருளேதென்றால் மச்சமுனிசீஷர்கருவூரார்பெருமையதைக்காணுவாருவர், விண்டபொருளேதென்றாலாயிரத்தைந்நூறுவிளங்கினார்நால்மறையுமவெளியாகச்சொன்னார்,தொண்டரவர்க்கிடியெவராருமில்லைசொன்னார்கள் திரட்டைந்நூர்கொண்டுமுந்நாறுசண்டமாருதம்போலாமன்றூற்கருவாகும் சதாகோடிசித்தரவர்தேயினார்பாரே (௮௯௰)

உடைக்காடர்,

தேயியதோரொன்னவென்றால்சொல்லக்கேளுந்தெளிவானகருவூரார்சீஷரவர்கேளும், ஏயினார்வகைபன்னிரண்டுதொண்ணூற்றாறுஇடைக்காடர்பெருமையைநாமெளிதல்லசொல்ல,மாயினார்களுக்குருகருதலனுவாகமாட்டினார்நாலாயிரத்துயெண்ணூறுதாயினாரிரண்டாயிரத்திருநூறுசொன்னார்களாயிரமதிற்பாதிதிரட்டே (௮௯௧)

திரட்டானயிவ்வளவுஞ்சொல்லவெளியாகத்தேசமதில்தேறும்பேர்களுக்கையா,பொருட்டாகப் போட்டார்களந்நூலதிதம்புனைசாகரங்களுடமகிமையெல்லாந்தான், சொட்டானவன்றாவில்தேயினாரனேகஞ்செயலானயிடைக்காடர்செப்புநூல்மார்க்கம். காட்டாகப்போகாதகடந்தபண்போர்கள்கருவாகச் சொல்லியதோர்நூல்பெருமைதானே (௮௯௨)

அழுகண்ணர்,

தானனவர்பெருமைகோடாகோடியுகங்கள்சதாகோடியுகாந்திரம்வாழ்ந்தார்களையா,தானனேர்மையதால் சொல்லிவிட்டோம்பார்நல்லயிடைக்காடர் சீஷரவர்கேளும்,மானனையழுகண்ணரவரு

டையபெருமைமாநிலத்திலாரறியப்போறார்களையா. நேறனகளிப்
பாய்கள்நெட்டைமட்டிகள் நேர்மையுறும்வெகு சிந்துநூலதுவுமா
மே (௲௬௰௩)

சிந்தான்புன்னீராயிரத்திருநூறுசெப்பினார்வாதவயித்தியமுத
லாக, அந்தானயெண்ணாயிரந்தானுஞ்சொன்னார், அதிகநூலாராயிர
த்திருநூறு, பந்துபோல்செந்துறைவைப்பாடினாரையாபண்மைபெறும்
வைப்புமுறைமூவாயிரந்தான்கந்தான சந்தனங்கள்வெவ்வேறுபாடி
ச்சாடினாராயிரத்தைந்நூற்றிரட்டே (௲௬௰௪)

திரட்டானயென்னாறுமகாசாலபீடஞ் செப்பினார்சோசியமூ
ந்நூறுமைந்தா,சரட்டானவூசிமூனைநூல்கோர்த்ததுபோலசாடினார்
பஞ்சபட்சியிருநூற்றான்வரட்டானமெய்ஞ்ஞானம்நூறுக்குட்சொ
ன்னார்மகத்தானநூற்பெருமைகருவிடையமாகும். அரட்டானயமூக
ண்ணார்பாடியதோர்நூலில்அனந்தங்கோடாகோடிதேறினார்யாரோ()

தொழுகண்ணார்,

தேறினாமூகண்ணார் சீஷரவர்களுஞ்செப்பினார் தொழுகண்
ணார்தீதநூல்மைந்தா,பாடினார்பதினெண்ணாயிரந்தானும்பரியாசை
மூதலாகப்பண்மைபெறச்சொன்னார்,ஏறினார்போண்டங்செவுனகே
சரந்தான்யெண்ணவொண்ணாக்குளிகைகொண்டேறினார்பாரு,மூறி
னாரவருடையநூல்பெருமையது தான்மூதண்டக்கரு விடையமுண்
மையதுயாரோ, (௲௬௰௬)

எமனாட்டுச்சித்தர்,

பாரோநீபுலத்தியனேயின்னஞ்சித்தர் பெருமைபரிவாகச்சொல்
லுகிறேன்பண்மையதுவாக,தேரோநீதொழுகண்ணார்சீஷரோகேளுநீ
தொந்தங்களாகவேசிந்துகளாய்ச்சொன்னார், ஏரோநீயெமனாட்டுச்சி
த்தருட்பெருமையெவரறிவாருலகமதிலெவருங்காணார்கள்,நேரோநீ
யெழுநூறுவாதவயித்தியமும்நேரானமந்திரஞானமதுவாமே ()

மதுவானநூலதுதான்கரு விடையமாகுமாநிலந்தன்னில்வெ
குகோடிசித்தர்,செதுவானசித்தர்கோடாகோடிதேறினார்கள்செப்பி
னோரவருடையசெய்கையதுமெத்த,அதுவானவறிவதனாற்சொல்லி
விட்டோம்பார்அவருடைய பெருமைதனையாருங்காணார்கள், வது
பாருசித்தர்களேயன்றாலுசித்தம்வசனித்தோ மெமனாட்டுச்சித்தர
வர்பாரோ (௲௬௰௮)

கோரக்கர்சகலசித்தர்களுக்குமுதன்மையானவர்,

பாரோதுபூமிதனில் வெகுசித்தன்பாருபண்மைபெறுமெமனாட்
டுச்சித்தர்சீஷர்கேளு,வேரோது மூலிகைக்கோரக்கராலேவெகுயுகா

யுகாந்திரம்வாழ்ந்தார்களையா, ஆரேனுமவர்சொல்லும் நூலதனைக்கேளு ஆயிரந்தானொருகருவிடையமனுமாகும், நேரனுதானைந்நூறுநால்மறைகளுந்திரும நெறியுள்ளநூல்தனிலேதேறும்வெகுபேரோ

குருகும்பமுனி.

போரானயிவ்வளவுஞ் சட்டைமுனியின்தான்பேர்பெரிய பதினெண்பேர்சித்தருடமகிமை, ஆரானயாரறிவார்தென்கயிலைசித்தர் அருளினேமாகனுகையிவ்வளவுமாகும், காரானகலைகாணார்கோடாகோடிசித்தர் கருதினேமதன்பிலகுதேறினார்பாரு, கோரானகும்பமுனிசகலருக்குந்தான் குருவானேன்தெட்சணவந்தியனுமே (௲௱)

ஆமேதான்கைலாசபருப்பதந்தன்னில் அனந்தமாயுகாகோடிதவசிருந்தோம்பாரு, நாமேதானவசித்தார்வடமேருகிரியில் நவகோடிகாலங்களுந்தோறினேம்பாரு, கோமேதானென்னுடைய குருவினருளாலேகுருமுனியென்றும்பேர்சிவன்றந்தார்பாரு, மூமென்ற மூன்றுபேர்புலத்தியனேதேறன் முதன்மைபெறும் யூகிமுனியென் சீஷனுமே (௲௱௧)

ஆமென்றவயூகிமுனிநாதசித்தனென்பார்அருளினேமவுனதேவனென்றும்பேர்பாரு; மூமென்றமூன்றுபெருகாயுகாந்திரம் மூதண்டவனாகடந்தேகினாரையா, நாமென்றநேர்மையதான்சொல்லிவிட்டோம்பார் நாதாக்களிவர்மகிமையார்காண்பாரையா, ஏமென்ற விந்தநூல்சௌமியசாகரந்தான் எவர்சொன்னாரிந்நூல்போலியம்பினார்பாரோ (௲௱௨)

வசுதேவர்,

பாரப்பாவாசினுகையிருபத்தொன்றுச்சு பண்பெறுமிவர்களுக்கத்தகுருகேளு, வாரப்பாவாசுதேவருட்பொருட்பெருமை வசனிப்போமாறுலுமதீதமதுசொன்னார், மாரப்பாவாசியதனாலே யவர்கேளுமளவிலாச்சதகோடியுகாயுகந்திரங்கள், ஆரப்பாசிவயோகஞ்செய்தாருமையா அருளினாராமுலச்சமூந்தான்காணே (௲௱௩)

காணப்பா பதினாயிரந்தானுமையா கருவிடையமன்னூல்போலொருநூலுண்டோ, தோணப்பாவன்னூலிற்பெருந்தங்கள் கோடிசொல்லினார்வாசுதேவருடமகிமை, ஏணப்பாவென்னுடையசீஷன்றான்பாரு இருபத்திரண்டுபேர்முதன்மையதாகும், சாணப்பாசௌமியசாகரந்தன்னில் சாயுச்சியபதவியவர்பேர்பெற்றார்காணே ()

காணப்பாயிவ்வளவுஞ்சொல்லிவிட்டோம் கனமாகவாயிரத்திருநூற்பீடமாகும், தோணப்பாயிந்நூல்போலொருநூலுமுண்டோ தொல்லுலகில் சித்தரவர்தேறுமிந்நூல்தான், காணப்பாயிவ்வளவு

நூல்பார்த்தாலையா கைலாசமுத்தியவர்க்கெய்துமிகபாரு,வீணப்பா
வெறும்பேச்சால்நூல்பாராதலைந்து விருதாவாய்ப்பொய்யென்பார்
வீணரவர்தானே (௯௱௫)

வேறு-வீணருக்கருவு அறிய

வீணருக்கென்ன சொன்னாலுந்தானறிவு விதியில்லாவிட்டகு
றையதனாலே, வாணருக்கொருநாளும்யாதும்வாயாதுவையாவாயா
திருலவர்பேய்போலுமலைவார், காணுதகனுப்போலுந் தோணுமவ
ர்க்கென்ன காரணக்கருவினுடைய மைப்பதுவிருந்தால், ஒனுமவு
னிக் கெய்துமதுசகலசித்தி ஒகோகோவுலுத்தனை நீயடுத்திடாதே
பாரே (௯௱௬)

சட்டமுனிநாதர்சொன்ன அருகவைப்பு;

பாரப்பாகைலாசசட்டமுனிநாதர் பண்மைபெறவவர் வைத்த
வைப்பதனைக்கேளும்,தாரப்பாவைப்பதனைச்சொல்வோம்யாமுந்து
தியெறவேயகத்தியனும் சொல்லும்விபரந்தான், ஆரப்பாவழிவார்க
ளோர்மைஅருளுகிறேன் முனிக்குகந்தவன்பானசிஷன்,வாரப்பாவை
யகத்திப்பதிலேதேறினர்பாரு வசனித்ததுருசினிடமார்க்க மதைக்
கேளே (௯௱௭)

கேளப்பாபுலத்தியனேமகாராசயோகி கெணிதமென்ற துருசி
னுடைவைப்பதனைக்கேளு, காளப்பாகம்பியுப்புச் சேரதுதானென்று
கருவானகல்லுப்புசேரதுதானென்று, சேளப்பாசீனககாரஞ்சேரு
தானென்று செயலானகுருசெயநீர்சேருதானென்று, வாளப்பாப
பூச்சாறுசேரதிற்பாதி மகத்தானநாதவிந்துநான்குபலமாமே ()

ஆமேதானமுரிசேர்மாக் கருசேரொன்று அருளானகலசமது
செம்பதிறூற்செய்து, ஏமேதானிவையெல்லாங்கலசத்திலிட்டு என்
மகனேயண்டமெழுகவசமுஞ்செய்து, சேமேதான்சீலையெழுஞ்செ
யமாகச்செய்து செப்புரவிதனில்வைத்துவுலாவதையெடுத்து கோ
மேதான்செழுமைநிலப்பூமியதிலேதான்குழிமுழங்காலாழமதில் கு
திரையெருகொட்டே (௯௱௯)

கொட்டியேயெருவதன்மேல்கலசமதைவைத்துக் குமுறவேய
தன்மேலேயெருவதனைக்கொட்டி, மட்டியேகுழிமூடிப் பதனமதாய்
ச்செய்து மயேஸ்வரனைத் தியானமதால்மண்டலஞ் சேவி, அட்டி
யொன்றும்வாராதுமண்டலஞ்சென்றால் அக்குழியைத்தோண்டிய
ருள்கலசமதையெடுத்து, ஒட்டியோயோர்நாளுமதையாறவைத்துவு
றுதிபெறமறுநாளிற்கலசமதைவாங்கே (௯௱௰)

வாங்கியேகலசமதைத்திறந்துபாரையாமகத்தானதுரிசினிடம
கத்துவந்தான்மெத்த, தேங்கியேதிரியாதேபுளியுப்புஞ்சேர்த்துசெ

ம்புகளிம்பதனோடேசேர்ந்துவிட்டுபோச்சு, ஊங்கியேயுப்புகளிம்பது வுமொன்றாக யொருமையென்னசாதிகுலமூன்றுமொன்றும், தாங் கியேதிரியாதேயிந்தமகத்தானவைப்பு துரிசினிடமார்க்கமிதுசொல் லிவிட்டோமே. (௲௱௰௧)

துருசின்பெயர்,

விட்டோநாம்துருசினிடவேகமேற்பாடு வேதைக்கு யிதுஆதி ஆயத்துக்காதி, சுட்டோமேசுண்ணமதுக்காதியிதுவாகும்துருசான ரசக்குளிகைக்கிதுவாதியாகும், செட்டோமேசெந்தூரதுக்கிதுகட் டுகருமாதி செப்புத்துடியானைக்குயிதுவாதியாகும், மூட்டோமேது ரிசைவிட்டால்வேதையிதுபோச்சு மூலமுதலாலுவனாக்கிது வாதி தானே. (௲௱௰௨)

ஆதியிது துருசினிடமகிமையெவர்காண்பார் அறுபத்துநான்கு சித்துமாட்டலாமென்பார், வாதியிதுரசவாதிமெய்கண்டேனென்பார் வழலைகருக்குருவென்பார்நாகவிஷமென்பார், சேதியிது மதயானை வெல்லுங்குருவென்பார்சிவாசிவாயாதியந்தமென்பார்கள், வேதிபர சிவசக்தியென்பார்சிலபேர்கள் வேகமென்றசத்தமேகமென்பாரோ,)

என்பாரோமன்மதக்காமனென்பார்சிலர் யெமனுக்குச்சத்துரு வனென்பார்சிலபேர், மூன்பாரோமுப்புரத்தையெரித்தகண்ணனெ ன்பார் மூலசுழிமுனையென்பார்நாதரசமென்பார், அன்பாரோயடிமு டிநடுமுதலென்பார்சிலர் அண்டமெல்லாமிதில்முகிந்ததென்பார்சி லர், உன்பாரோயமூர்த்தசஞ்சீவியென்பார்சிலர் ஒடுக்கமுதல்துருசினு டவுறுதியறியாரோ (௲௰௪)

அறியாதுதுரிசினிடவைப்புமுதல்காணார் அருளினோர்கைலாசச ட்டைமுனிநாதர், புறியாதுதுரிசினிடவைப்பினைச்சொன்னார்புசுட் டினோமவர்வைத்தவைப்பையிந்நூலில்லறியாதேயிவ்விதமாய்ச்சொ ல்லிவிட்டார்பாரியம்பினோம்சௌமியசாகரமிந்நூலில், பிறியாரோ யின்னமொருவைப்பதனைச்சொல்வோம் போரானசுந்தரமூர்த்தியவ ர்தானே, (௲௰௫)

சுந்திரானந்தர்வைப்புவெள்ளைப்பாஷாணம்.

தானென்றசுந்திரமூர்த்தியவர்வைத்ததருவானவெள்ளைபாஷா ணவைப்பை, ஆனென்றவகத்தியனுன்சொல்லுவோமையா அருளி னோம்வெள்ளைபாஷாணங்கேளு, நானென்றநாதவிந்து சேர்தானெ ன்றுநலமானவெடியுப்புநவிலுவோம்சேரு, சேனென்றசீனக்காரஞ் சேர்தானென்றுசெப்புவோம்பாறையுப்புசேர்தானென்றே (௲௰௬)

ஒன்றானவைந்துவுமுன்சொன்னகலசம் ஒகோகோசெப்புக்க லசத்திலிட்டு நன்றானகிளிசெயநீர்சேரொன்றுவார்த்து நல்லகுகி

ணொநெய்சேரொன்றுவார்த்து,அன்றனகலச்செப்புயதன்மேலூற்று
அண்டமெழுகவசமது யடவாய்ச்செய்து, குன்றனசிலைதான்யேழு
ஞ்செய்து கூறினேம்பாண்டமதிற்குதிரையெருபோடே (௯௧௭)

போடப்பாயவ்வெருமேல்கலசமதைவைத்துப்பூநீறுவதன்மே
லேபுகழாகக்கொட்டி, ஆடப்பாவதன்மேலேயண்டோடுபோட்டுஅ
ப்பாண்டம்சிலையேழுமடவாய்ச்செய்து, வாடப்பாவடுப்பேற்றியன
லமூட்டி வதன்மேலேபாண்டமதைவளமாய்வைத்து, சேடப்பாயி
ருசாமமெரித்தாயானல் செயலாகவஞ்சுமதுவுருகிப்போமே ()

போமென்றசுண்ணநிறமதுவின்போலாம் புனிதமென்றமெழு
குபோலதுவுருகும், ஆமென்றவஞ்சுமுருகியதுவொன்றும் அப்பா
கங்கண்டுநீபாண்டமதையிறக்கி, மேமென்றமேற்கவசஞ் சிலையேழு
ம்வாங்கி மேலானகவசமதைமேன்மைபெறவெடுத்து, நாமென்றவ
தன்கவசமெடுத்துநீயப்பாநலமானவெள்ளைபாஷாண மென்றேனே,

என்றனபாஷாணமெவரறிவார்யாருமென்னசொல்வேனதினி
றம்வெளுமையாகும்,பன்றனவெள்ளைபாஷாணந்தன்னைப்பரிபூசை
சிவபூசைபணிந்துபோற்றி, உன்றனவுலகமதில் பாஷாணங்காணார்
உலகத்தோர்சொல்லுவாருவருப்பென்பார், நின்றன நிலவுப்புய
மருப்புமென்பார் நீலகண்டனென்பார்மதியென்பார்பாரோ, (௯௨௰)

நிலமானநாகசர்ப்பமென்பார்சிலர்நினையாதசாரக்குக்குமிக்குரு
வென்பார், குலமானவுலகத்தோர்பாஷாணத்தாலேகொல்லுவோமி
துவறுபத்துநான்குசாரக்கென்பார், மலையாதேபேய்பிடித் தாடினும்
போலே மதிகெட்டுத்திரிவார்களுலுத்தரவர்கோடி, சலமானயன்னீ
ருமறியாதமாண்பர்சவம்போலகண்கெட்டுநிலையார்கள்பாரோ ()

பிரமரிஷிவைத்தகெந்திபாஷாணவைப்பு,

நிலையானவெள்ளைபாஷாணந்தன்னை நேர்சொன்னார்சுந்தரமூர்
த்தியப்பாகேளு, அலையாநீகேளுவவர்வைத்தவைப்புஅருளினேமக
த்தியன்சௌமியமிந்நூலில்,விலையிலிவ்வைப்புவுலகத்தோர்செ
ய்யார்,வேதாந்தகுருதீட்சைபெற்றவர்செய்வார், மலையாதேநீகேளு
புலத்தியனேயையாமகத்தானபாஷாணவைப்பதுவுமாச்சே (௯௨௨)

ஆச்சப்பாவெள்ளைபாஷாணவைப்பை அருளினேமின்னமொ
ருவைப்பதனைக்கேளு,ஏச்சப்பாபிரமரிஷிவைப்பைக்கேளு யேறன
கெந்திபாஷாணமகிமை வாச்சப்பாயாரறிவார்பண்போர்கள் மாய்

னைகவசனிப்போம்மைப்பினிடமகிமைதன்னைக்கேளு, கோச்சப்பாகெந்திரசஞ்சேர்கொண்டுவாங்கி குருசெயநீர்சேரத்தான் கூறினோம்பாரே, (௯௨௩)

கூறுவோம்பூநீறுபாகுசேரண்டு குணமானபூமியுடநாரஞ்சேரண்டு, ஆறுவோமநாதவிந்துசேர்தானரண்டு அவ்விந்துதிசைநாதமருளுஞ்சேரண்டு, பாறுவோமம்பன்னிருகசொன்றுவாருபண்மைபெறுஞ்சிவமூப்புசேரொன்றுவாங்கி, தேறுமைங்கோலமது சேர்கொண்டுவிட்டுசெயலானவிவையெல்லாம்பாண்டமதிற்சேரோ ()

சேர்த்துநீயடுப்பேற்றிக்கடுந்தணல்மூட்டிச் செயலான பாண்டமதையடுப்பின்மேலேற்றி, ஏர்த்திருசாமமதுயெரித்திடுவாயப்பாயென்னசொலவேன்கிலவேகமதுதானபட்டு, பார்த்ததுவும் பாகுபோலாகுமதுபாரு பரிவாகவெழுக்கம்பாற்கிண்டிவிடுமைந்தா, நாற்றிசையும்புகழ்பெறவேபாண்டமதின்வாயை நலலமண்சீலையதுநலமாகச்செய்யே, (௯௨௫)

செய்துவைதக்கடுந்தணலேல்பாதியதைமூட்ட செப்பினோங்கட்டியதுகற்போலதுவாகும், அய்கிதற்கோர்காலாக்கினிமூட்டிருக்கால் அடவானகருவெல்லாமுருகுமதுபாரு, எய்துமதுவுலையதுவுருகினதோற்பிறகு யென்னசொல்வோமதிற்பாதியணல் மூட்டியானால், ஒய்துமதுவொன்றாகவுருகியதுமைந்தா லோகோகோகற்போலேகட்டுமதுபாரே, (௯௨௬)

கட்டுமதுயர்கமதைக்கண்டதேயானால் கருணைபெற வனலாறுயாரவைத்ததனை, பட்டுபோல்பாண்டமலைகபுடைத்திராகில் பாஷாணகெந்திபிதற்கெதுவுமிதற்கீடோ, தட்டுபெறவிதனையேபதனமதாய்வைத்துத்தாயானமகேஸ்பரியைக்கமலவிதழ்தனிலே, புட்டுமதுபூசித்துப்பணிந்திராகில் பூவைபெறசுண்ணமதாய்வசியமுனைக்காமே

ஆமப்பாகெந்திபாஷாணமதுபோலே யார்சொன்னார்பிரமரிஷியவருடையமகிமை, பரமப்பாசுந்தரானந்தரவரிடத்தில் பனிரண்டுவருஷமவர்பாதமேபணிந்து, வாமப்பாவவர்க்கு மனங்களிகூர்ந்தையா வசனித்தார்கெந்திபாஷாணவைப்புமுறையை, வேமப்பாவம்முறையில்கோடாகோடிவேதை விளங்கினார்பிரமரிஷி விசிதமிதுவாமே, (௯௨௮)

சுருபானந்தர்வைத்தகெந்திபாஷாணவைப்புமுறை,

மதுவானகெந்திபாஷாணவைப்புமுறையை வசனித்தோமின்னமொருவைப்புமுறைகேளு, தொதுவானசுருபானந்தர்வைத்தவைப்புசொல்லுகிறேன்புலத்தியனேசொல்லக்கேளையா, கெதுவானகெந்திபாஷாணவைப்பதனைக்கேளும் செடியானவைப் பிதுதானாருந்சொல்லார்கள், நதுவாகநாம்சொல்வோமகத்தியன்வாக்கியம்நாதாக்கள்முன்சொல்லும்நாலதுகருவுமையே (௯௨௯)

உரையான சிவமுப்புசேரதிலேபாதிஔகோகோபடிகாரவுப்புசேர்பாதி, சரையானசவர்க்காரம்சேரதிலேபாதிசார் வானசாரமதுசேரதிலேபாதி, கரையானகாரமதுசேரதிலேபாதி கருவானபூரமதுசேரதிலேபாதி,நரையானலவணமொடுசேரதிலேபாதி நல்லகுருவண்டதுவுஞ்சேர்பாதியாமே (௯௱௰)

பதிவானயிவ்வகைகள்முன்சொன்னகலசம்,பண்மையாசெப்பிணிடகலசமதிலிட்டு,நதியானவிந்துசேர்தானிட்டுமேதான்நல்லரோமசெயநீருஞ்சேர்தான்விட்டு, மதியானதுமூடி யண்டமெழுகவசமகத்தானசிலையதுவெழுஞ்செய்துசதியானபாண்டமதில்தேசியெருகொட்டிசார்வாசவதன்மேலேயண்டோடுதாக்கே (௯௱௧)

தாக்குவாயதன்மேலேசெப்புவதுகலசம் சம்பிரமமாய் வைத்துநீயதன்மேலண்டோடு, வாக்குவாயிட்டுமேவடுப்பின்மே லேற்றி, வனலானதணல்மூட்டியகோரபதியாக,காக்குவாய்காக்கிலைபோலெரிப்பாய்பாருகனலானபாண்டமதிலனலதுதான்பட்டு,ஏக்குவாய்செம்பிடக்கலசமதிலிருக்குமியலானவகையிலேயுமிளகுமதுபாரோ ()

பாரோநீயுலையதுவுருகியதுவப்பா பண்மைபெறும் பாகதுபோலாகுமதுபாரு, காரோநீசெம்புசளிம்பெல்லாமிதுமப்பா கருவானயிவ்வகையோடொக்சமிக்கலந்து, ஆரோநீயருவியதுபோல மிதுபாய்ந்து அரகராகற்போலக்கட்டுமதுபாரு,மாரோநீயப்பாகங்கண்டுரோயாதில் மகத்தானபண்டமதையிறக்கிடுவாய்தானே (௯௱௩)

இறக்கியேசெப்புகலசமதையெடுத்துஇயலானகலசமதைக்கழட்டியேயப்பா,செறக்கியதுபோகாமல்சிலையதுவாங்கி செப்புவோம் கலசமதைப்பார்த்தீரேயாகில், கெறக்கியேகெவுரிபாஷாணமதுமைந்தாகெணிதமென்றநிறமது யென்னமிகசொல்வேன், உறக்கியது போகாமல்சிஷாவிலிட்டுவுபயிட்டதம்பகுபதிபாசமதைப்போற்றே ()

போற்றியேபூரணமுமிதற்கிட்டில்லபுனிதமென்றநாதசத்தியிதற்கீடுண்டோ, தேற்றியேகெம்பிரபூபதியுமீடோ கெவுனசராசரங்களிதுகுளிகையதுயிடோ, மூர்த்தியேமுதண்டம்பிரசண்டமீடோமுள்மூலபிறமூலமிதற்கீடுமுண்டோ, வார்த்தியே வச்சிரபாலையிதற்கீடுமுண்டோ வசனித்தகெவுரியதுமஞ்சணிறமாமே. (௯௱௫)

நிறமானதிகரில்லாகெவுரிபாஷாணம் நினைத்தபொருகோடிவேதையிதனிமிகலாடும்,வரமானசுரூபானந்தரையரோகேளும்வசனித்தவைப்புமுறையிதுபோலுமுண்டோ, திறமாகவிவர்வைத்தவைப்பையிதிற்சொன்னேம் செப்பினேஞ்சௌமியசாகரமின்னூலில், புறமானமுப்புறமெரித்தசிவன்சொன்னார் பூதலமெங்குமிதுபட்டாந்தவிதிவாரோ (௯௱௬)

சோதிரிஷிவைத்தசவ்வீரவைப்பு

வாறானசுபோனந்தர்வைத் தவைப்புவசனித்தோம் புலத்திய
னேயின்னொருவைப்பு. கூறானசோதிரிஷிவைத்தவைப்பைக்கேள
கூறுகிறேன்சவ்வீரவைப்பினேர்மை, ஆறானவவர் வைத்தவைப்பித
னைச்சொல்வோம்அறிவுள்ளோறன் சோதிரிஷியவர்க்கிடுண்டோ, சா
றானசவ்வீரம்வைக்கும்வகைகேளுசௌமியசாகரமிதுசாரியமாமே

ஆமேதான்சவ்வீரம்வைக்கும்வகையைக்கேளு அருளானசீனக்
காரஞ்சேரொன்று, வேமேதான்கல்லுப்புமதுசேரொன்றுவெடியுப்
புசேரொன்றுநவாச்சாரமொன்றுவாமேதான்காரஞ்சேர்சாரஞ்சே
ரொன்றுவசனித்தோஞ்சவர்க்காரஞ்சேரொன்றாகும், நாமேதான்
வெள்ளைபாஷாணமொருசேருநலமாகெந்திசேர்துரிசுசேரொன்றே

ஒன்றானசாஸ்திரபேதிசேரொன்றுமேதான் வொருமையென்
றபொரிக்காரஞ்சேருமொன்று, மூன்றானசிவன்மூப்புபலமூன்றுமா
கும்மூதண்டநாதவிந்துசேரொன்றுமாகும், அன்றானவைங்கோலத்
தயிலஞ்சேரொன்றுஅருளாகவினை யெல்லாங்கல்லுரலிலிட்டுசெ
ன்றானசெயாசமிரண்டுசேர்விட்டு செயம்பெறவேயிருப்புலக்கையா
லுற்சாடே (௬௰௯)

சாடியேநீமகனேபார்த்திரோயா இல்சலமெல்லாஞ்சமூன்றுவொ
ருமாப்போலேயாகும், ஆடியேயம்மாவைத் தோண்டியேயப்பாஅட
வானகுருசெயநீரதனலயா, தேடியேபிசைந்ததனை யெடுத்துமிகஅ
ப்பாதெளிவானகுப்பியிலேயிம்மாவைத்தாக்கி, வாடியேதிரியாதேதி
லமண்ணேமூம்வசனித்தோம்செய்துரவிமுகத்திலவையே (௭௰)

வைத்துநீயொருநாழிசென்றபிறகையா வசனித்தோங்குப்பித
னைப்பாண்டமதிற்றாக்கி, அத்துநீயண்டவோட்டின்துளததனைச்செய்
துஅதன்மேலேயிரண்டுவிரற்கடை தாருமிட்டு, கைத்துநீகருணைபெ
றவதற்கடிதுளிட்டுகருதவேயப்பாண்டமேல்மூடிசெய்து, சத்துநீம
ண்சீலையேழுஞ்செய்துசைதன்னியமாகவேசாமியம்போற்றே ()

பதமானபாண்டமதையடுப் பின்மேலேற்றி, பண்மைபெறத்த
னல்மூட்டியிருசாமமெரித்தால், மதமானகுப்பிதனிலிருக்கு மருந்
தெல்லாம்வளமாகவிளங்கியஅவுருகுமதுபாரு, சதமாயநீமகனேபு
ருகுபதம்பார்த்துதணலாறவைத்துநீபாண்டமதையிறக்கி, வதமான
வெண்சீலைகவசமதைவாங்கிவஸ்துவைதொழுதுநீப்பியதைவாங்கே

வாங்கியேகுப்பிதனைசில்ல துவைப்போக்கிவள மாசப்பார்த்
தாயேயாமாகிலையாதாங்கியேசவ்வீரக்கட்டியதுநிற்கும்சமர்த்தான
சவ்வீரமிதுபோலுமுண்டோ, எங்கிநீதிரியாதேயிதன்பெருமைமே

த்தயெடுத்துநீசவ்வீரக்கட்டியதைவாங்கி, பாங்கியேகல்வத்திலிட்டு நீமைந்தாபண்மைபெறமாத்தூள்போல்செய்திடீர்தானே (௯௪௩)

செய்துநீகிளிசெயநீர்நாதலிங்கை யாசெப்புஞ்சேர்மாத்தூளி சேரதுபடிசேர்த்து,நூய்துநீறூணிபோலேகுப்பிதனிற் றூக்கிமூகண் டமாகவேகவசமதுசெய்துனைநீபாண்டமதிலண்டத்தூளிட்டுநல் லதூளதன்மேலேகுப்பியதைவைத்து, ஐதுநீயதன்மேலேமாவுதூ ளிட்டுஅடவானபாண்டமதுமண்சீலைசெய்யே (௯௪௪)

செய்துநீபாண்ட மதையடுப்பின்மே லேற்றிச்செப்பு வோம கோரகாலாக்கினிகொண்டு,வைதுநீ தணல்மூட்டியிருசாமமையாவ ளமாகவெரித்திடவேவாகாகயுருகும் எய்துமேயின்பமூட் னிருகும் போதுயென்ன சொல்வேன்தணலை யாறவைப்பாய்நீ,பைதுநீபாண் டமதைவாங்கிநீயப்பாபரிவானமண்சீலைபண்மைபெறவாங்கே ()

பண்மைபெறவாங்கியேகுப்பி யதைக்கொண்டுபரிவானகவசம துபாகமாய்வாங்கி,கண்மைபெறப்பார்த்திரோயாமாகிலையாதருவா னசவ்வீரக்கட்டியதுநிற்கும்,வண்மையிதுசவ்வீரக்கட்டிதனைக்கொ ண்டுவசனித்தோம்வாலைநாயகியைப்பூசைசெய்து.தண்மையதுவா ராமல்சீசாவிலிட்டுத்துதிசெய்துபூரணமேபதிபெறத்தானே ()

இந்தசவ்வீரத்தின்பேர்அறிய

பதியானசவ்வீரப்பதியறிய வேணும்பசுபதினூலையறியவே வேணும்,சதியானபுருஷத்துவமறியவேவேணும் சத்திசிவமித்துரு வுமிதையறியவேணும், சதியானவப்பதியிலறிவறியவேணும் சாரா ரங்கள்புவனநிலையறியவேவேணும்சதியானசவ்வீரவைப்பையறியா ட்டால்சலமாகும்வேதையதுசறுகிப்போம்பாரே (௯௪௭)

பாரானவஸ்துவென்றுமிதுவின்பேரும் பகர்ந்தோமேமதியெ ன்றும்ரவியென்றும்பேரு, நாரானநவநீதமென்றுமிதன்பேரு நவ கோடிசிவிகளோயென்றுமிதன்பேரு, பாரானவயிரவனென்றுமிகபே ருபரிவானரணவீரனென்றுமிகபேரு, கூரானகாலனென்றுமிதற்கு ட்பேருகுருவென்றுகருவென்றும்வுருவென்றும்பேரே (௯௪௮)

பேரொன்றும்பேர்வந்தபெருமைதனைக்கேளும் பேசினோர்சோதி ரிஷிபெருமையிதுவாகும்,சாரொன்றுஞ்சவ்வீரவைப்பையவர்வைத் துசாரமண்மாரியேசாகரம்பாய்ந்தார், ஆரொன்றும்பேரோது சோதி யொளிகண்டார்,அச்சோதிசுழிமுனையிலவர்சோதியானார், நேரொன் றுஅவர்வைத்தவைப்பிதுவாகும் நிலைபெறவேயிந்நூலைநிகழ்த்தினே னாமே. (௯௪௯)

நானென்றபேரதனாலிந்நூலைப்பாடிநாட்டிலேசிவயோகிகலமா கத்தேற, போமென்றபொருளாகப்போட்டோ நாம்மாரு புகழ்பெ

றவேவிட்ட்குறைதொட்டகுறையிருந்தால், ஏமென்றவிந்நாலுலயி
க்கும்பார்மைந்தா யெடுத்கதெல்லாஞ்சித்தியாயெய்துமிகபாரு,வே
வமென்றசோதிரிஷிசவ்வீரவைப்பு, வசனித்தோஞ் சௌமியசாக
ரமிந்நாலே (௯௫௰)

வேதரிஷிவைத்தமிருதார்சிங்குவைப்புமுறை

நாலென்றவேதரிஷிவைத்தவைப்புநுணுக்கங்கள்மெத்தவுண்டு
நேர்மைநேர்மை, சேலென்றவவர்வைத்தவைப்பைக்கேளு செப்பு
கிறேன்மிருதார்சிங்கிவைப்பை, நாலென்றநவாச்சாரஞ்சேரதுதான
ப்பா நாம்சொல்வோம்துரிசுபேர்வெடிப்புச்சேர்தான், காலென்ற
கெந்திசேர்சீனக்காரம் கருதவேநாகமதுவீரஞ்சேரே (௯௫௧)

சேரானவிவையெல்லாங் கரியுப்புக்குகைதான் சிவசிவாயுருா
கியதைக்குகையாகச்செய்து, கூரானகுகைதனிலே யிவையெல்லா
மிட்டுக் குகைநேராய்துருத்திகொண்டூதுவாய்நீ: சாரானசாமங்
களூதினக்கால் சத்தெல்லாமுருகியதுமருவிபோறப்பாயும், ஆரான
வப்பாகங்கண்டுநீயப்பா அண்டயச்சில்குகையெடுத்துச் சாய்த்துப்
பாரே (௯௫௨)

பாரப்பாபுலத்தியனேசொல்லக்கேளாயா பண்மையிது பாயந்
துயிருநாழியதுவானால், காரப்பா ஆயிருக்கும்பதமதனைக்கண்டு கரு
ணைபெறுமிருதார் சிங்கியதையெடுத்து, சேரப்பாசிங்கியதைச்சிரா
விலிட்டுச் செயல்தருகும்பூரணத்தைமனதி லதையெண்ணி, பேரா
ப்பாபூசித்துப்பதனமதாய்வைத்து புகழுமகேஸ்பரியங்கேபூசிப்பாய்
தானே (௯௫௩)

மிருதார்சிங்கிக்குகொல்லுஞ்சத்துருசரக்கு

தானென்றமிருதார் சிங்கியதின்வைப்பில் சதாகோடி வேதமு
றைசணத்திலாடும், வானென்றசிங்கியிதையெவர்தான்கண்டபார் வ
ளமானவறுபத்துநான்குசாரக்கதற்கும், தேனென்றசிங்கயிதுயாருயி
வார்மைந்தா சொணத்திலேரசவாதஞ்செயசித்தியாகும்; நானென்று
சிங்கமிடையார்வெல்லப்போறார் நலமானசிங்கமிதைவெல்லுமவே
தரிஷியே (௯௫௪)

வெல்லுதற்கிடுவொருசரக்கெதுவுமுண்டோ வெள்ளிபொன்
செம்பிதுமூன்றுமதைக்கொல்லும், சொல்லுமிதற்கிடேதுவுங்சு
ண்ணமிதுவாகும் செப்பியசுண்ணமதுபோலேசெந்தூரம், கல்லுமெ
ண்பொன்னைக்குமிதன் சூட்சங்கண்டால்கருணைபெறவாகுமிதுக்கக
லாசமூர்த்தி; அல்லுபகலனுதினமூமர்ச்சிப்பாய்மைந்தா அருளினேன்
மிருதார்சிங்கிவைப்பாச்சே (௯௫௫)

ஆச்சென்றவேதரிஷிவைத்தவைப்பிதுபார் அருளினேஞ்சௌ
மியசாகரமிந்நாலில், வாச்சென்றவவர்வைத்தவைப்புமுறையிதுதா

ன் வசனித்தோமகத்தியனிடவாக்கியமிதுவாகும், பூச்சென்றபூதல
ந்தன்னில்சிவயோகி பூசிப்பாரிந்நூலைபுனிதமதுவாக, வாச்சென்ற
கமலமலர்வாசமதுபோலே வசனித்தோமாயிரத்திருநூறிதுவாமே

பாராசரிஷிவைத்த தொட்டிபாஷாண வைப்புமுறை,

இதுவானபராசரிஷி வைத்தவைப்பைக்கேளு இயம்புவோம் தொட்டிபாஷாணவைப்புதனை, அதுவானவவர் சொன்னவைப்பை யிந்நூலில் அருளுவோமகத்தியனும்புலத்தியனேகேளும், நதுமான நாதஞ்சேர்சூதஞ்சேரொன்று நவமானகாரஞ்சேர் சாரஞ்சேரொ ன்று, வெதுவானவெடியுப்புபாறையுப்பையா விதமதுசேர்கொண் டு விந்துசேரண்டே. (௬௫௮)

ஒன்றானநாதவிந்துசேரொன்றுதானும் ஒக்கோகோமாக்கருசே ரொன்றுவையா, சின்றனசினக்காரஞ்சேரொன்றுமேதான் செப்பு வோம்காந்தஞ்சேர்பாகுசேரொன்று, என்றனவிவையெல்லங்கல் வத்திலிட்டுஇயம்புவோமண்டலவிந்தாவிருசாமந்தானும், அன்றாக யாட்டிநீவழித்துமதையப்பா அருளானதம்பாத்தகட்டில்மிகவையே

வையப்பாமேலுமந்தகலசந்தன்னில் வளமாகமேல்மூடிகவசம துசெய்து, மெய்யப்பாவகலெடுத்துச்சட்டிதனிலிட்டுமேன்மையெ றக்கரியுப்பையதன்மேலேகொட்டி, செய்யப்பாகீழ்மேலு மூப்பத னையிட்டு கிறுபையென்றசட்டிமேல்சட்டிமூடி, மையப்பாமண்சீலை கவசமதுசெய்து மகத்தானசட்டியதையடுப்பின்மேலேற்றே ()

ஏற்றவேயக்கினியால் தணலைமூட்டி யிருசாமமெரித்திடவே யென்னசொல்வேன், ஆற்றியேயவ்வனலையவித்துநீநன்றாய் அடுப் பின்மேற்சட்டியதைஇறக்கிக்கீழ்வைத்து, சாற்றியேயாட்டியதைத் தட்டிநீயுடைத்து சம்பாமதாய்தாம்பாத்தின் கவசந்தனையெடுத்து, போற்றியேயவ்வகலின்கவசமதைவாங்கிப் புகழாகப்பார்த்தாக்கால் புனிதமதுவாமே (௬௬௰)

ஆமென்ற தொட்டிபாஷாணந்தானும் அதனுடையபெருமை யைநாமருளப்போமோ, போமென்றசிஷாவிலிட்டுப்பாஷாணந்தன் னை பூரணத்தைமவுனத்தில் தியானஞ்செய்து, காமென்றகாமியமி காமிக்காயே கருணைபெறப்பூசித்துக்கனிந்தாயானால், வாமென்றே வருஷிப்பாள்மதியமூர்த்தந்தானும் மவ்வமூர்தமவுனமதில் மகிழ்ந்து கொள்ளே (௬௬௧)

கொள்ளவேதொட்டிபாஷாணந்தன்னைக்குவலயத்திலார்செய் வாராருஞ்செய்யார், வள்ளவேகுருவாகுமதிதவைப்புமுறைதான்ம கத்தானவேதைக்குச்சத்துருவாகும், நள்ளவேநவநீதமெல்லாங்கள

ங்கமாகும் நவரசங்கள்பாலையெல்லாமெழுகுமாகும், வின்னவேவே ண்டாமப்பாபராசரவர்வைப்பு வின்னடையென்றால்அண்டாதடி விழு குந்தானே (௬௬௨)

விழுகுந்தலைதெரித்துப்போர்முன்னோர்கள்சாபம் விஷநஞ்சுபா ஷாணமெவர்தானுஞ்செய்யார், பழுக்கும்பாராசரவர்வைத்தவைப்பி த்தான் பண்மைபெறவகத்தியனுமிந்நூலிற்சொன்னோம், அழுக்கு மவ்வைப்பதனைத்தெளிவாகப்பாடி வையகமீதிலெவர்சென்றுபோரவ ர்க்கு புழுக்கதமாய்ச்சொல்லிவிட்டோம்புலத்தியனேமைந்தா புவ னமதிலிந்நூலிலரிதிதுதான்பாரே (௬௬௩)

அரிதான நூலிதுபாரறிவார்கள்மைந்தா அறிக்கவேயறிவுள் ளோர்சிவயோகியாகும், விருதானவாயிரத்திருநூறுபேடம் விளங்கி னேன்சௌமியசாகரமிதாகும், குருவானகுருவின்மொழி பதினெ ட்டுபேர்க்கும் கூறுவர்தொழிலெல்லாமிந்நூலிற்சொல்வோம்; ஏரு தானவிந்நூலின் முறையதுபோல்செய்தார் யெடுத்தோர்மேகோடா கோடிதொழில்முறைகளாமே (௬௬௪)

தொழிலானதொழிலெல்லாமிந்நூலிச்சொல்வோம் தொங்கங் கனில்லாமற்வெவ்வேறதாக, தொழிலானதிருமூலர்மகா சித்தன்பா ருகேறினார்கோடாகோடி புகழும்வாழ்ந்தார், வழிலானவையவிரா ண்டுங்கடந்தார் வாசியதனாலேமதியமிர்தமதுவுண்டார், பொழிலா னபூரணோகிகற்பமதையுண்டார் புகழானவறிவதனாற்பேறுபெற்றோ

திருமூலர்வைத்தசாதிலிங்கவைப்பு

பேறுபெற்றதிருமூலரவர்தான்வைத்த பேரானசாதிலிங்கவை ப்பையக்கேளு, வாறுபெறச்சொல்லுகிறேன்புலத்தியனேகேளு மகத் தானஜாதிலிங்கமதன்பெருமை: தேறுவோர்க்கிவ்வைப்பில்தேறலா மப்பாரு திருமூலர்தன்னுடையசெய்கையதனாலே, தாறுமாறாக நா ன்சொல்ல வில்லைபாரு தன்மைபெறும்புலத்தியனே யுண்மையது பாரே (௬௬௬)

உண்மைபெறுஞ்சாதிலிங்கமுறையைக்கேளும் உரைக்கிறேன் குருவண்டுசேரதுதானென்று, வன்மைபெறுபங்கமது சேர்தா னென்று வாலைரசஞ்சேரொன்றுநாகஞ்சேரண்டு, தன்மைபெறுங் காரமொன்றுசேர்தானாகும் கருவானசாரஞ்சேர்சாரஞ்சேர்தான், முன்மைபெறு முப்பூவில்சேரதிலேபாதி மூலமென்றமாச்சருசே ரொன்றுதானே (௬௬௭)

ஒன்றானவகையெல்லாங்கல்வமதிலிட்டு ஓகோகோவிளிசெயநீ ர்சேர்கொண்டுவார்த்து, நன்றானநாதவிந்துசேரொன்றிட்டு நவிலு வோமாத்தானுஞ்போலைச்சாடி, அன்றானவத்தாலையெடுத்ததனை ஐ

யா அருளானகுப்பிதனிலதற்குளிட்டு, பன்றானபாண்ட மதிலன் டோடுத்தூள் பரிவாகயிட்டதிலேகுப்பிதனைவையே (௧௬௮)

வைத்துநீயதன்மேலேயண்டத்தூளிட்டு வடுப்புமேற்பாண்ட மதையேற்றிநீயப்பா, தைத்துநீயண்டமேல்சாணக்கைமூடி தருவா கமேற்கவசமண்சீலைசெய்து, சைத்துமேயக்கினியைமூட்டிச்சாமம் சார்பாகயெரியிட்டுக்கணலாறயையா, ஐந்துநீபண்டமதையிறக்கிநீ யப்பா ஆறினதோர்பிரகதனையுடைத்திடீர்தானே (௧௬௯)

உடைத்திடீர்பாண்டமதையுடைத்ததனையையாஉள்ளிருக்கும ந்தகுப்பியதைக்கொண்டு, எடுத்ததனைப்பார்த்திடீரேயாமகிழ்கேளும் இளகியதுவுருகிவிடுஞ்சாதிலிங்கந்தான், கடுக்கிடும்லிங்கமது கம்பி போலாகுங் கருவாகவுருகிவிடுங்சைபாகங்கண்டு, அடுத்ததிலண்ட யச்சியதனிற்சேரு அடவானசாதிலிங்கமதைவாரே (௧௭௰)

வார்த்திடும்போதல்லோவருவியதுபாயும் மகத்தானலிங்கமது கம்பிபோல்நீளும், ஏர்த்திடீர்சாதிலிங்கமதைக்கொண்டு இயலான சிஷாவிற்பதனமதாய்வைத்து, கார்த்திடீர்கருணைபெறமயேஸ்வரியி ன்பூசை கருதியேசெய்துநீகமலமலர்தனிலே, சார்த்துபிரசைதன் னியவாசமலர்போலே தாயானவாலையைநீதெரிசிப்பாய்தானே ( )

தானனசாதிலிங்கமதைச்செய்வோர் தாரணியிலரிதாகுமிதை ப்பார்நீதான்: கானனகலியும்வந்தணுகாதையா கருதினும் லிங்க வைப்பதுவினலே, வானனவறுமை வந்தணுகாதுபாரோ வசனித் தோம்லிங்கவைப்பதனைக்கண்டால்; கோனனகுறையேதுவொருநா ளுமில்லைதருவானநாதநீர்விந்தாலாச்சே (௧௭௨)

ஆச்சென்றபூரணமுமிதிற்கிடேண்டோ அடவானபரம்பொருளி தற்கிடேண்டோ, வேச்சையிதுவித்துமிதற்கிடேண்டோவிளங்கும் பர ப்பிரமமுதலிதற்கிடேண்டோ, காச்சென்றகருவிகரணகியிதற் கிடேண் டோகாரசாரமுதல்சவர்க்காரமீடோ,போச்சென்றபூநீறுபூமிநாதமீ டோபுகழானலிங்கமிதற்கீடல்லதானே (௧௭௩)

ஈடானயிந்நூல்சௌமியசாகரந்தான் எல்லவர்க்குமிந்நூல்தா ன்கிடையாதுபாரு, ஆடப்பாவாயிரத்திருநூறுக்கும் அனைவர்க்குந் தோணும்பொருளெல்லாந்தோற்றும், வேடானயிந்நூலுவிளியாகச் சொன்னோம் விட்டகுறையுள்ளவர்க்கெய்துமிதுபாரு, நாடானநா டதிலேயரிதையாயிந்நூல்நாசென்மமீசருக்கியாயேபாரோ (௧௭௪)

பாரப்பாதினந்தோறும்பூரணமேமனதில் பற்றியேமவுனமதில் பகர்ந்திராகில்,கோரப்பாகுருநன்றாய்பிரசன்னமாவார்கும்பகரேசக மூர்க்குடிகொள்ளுமறிவாள்; மாரப்பாகுடிகொண்டால்மதியமூர்த்த

ஞ்சொரியும் மனவாலமதியறிவாலுண்டால்,காரப்பாகாய சித்தியது
வாகும் கடத்தேசலாங்தேகசித்தியதுவாமே (௬௭௫)

வாமென்றதிருமூலர்சொன்னதொருமார்க்கம் வசனித்தோந்
சாதிலிங்கவைப்பைதானும், நாமென்றவவர்வைத்த வைப்பையி
திற்சொன்னேம் நாடதிலேதேறும்போர்நன்றாகச்செய்வீர்,பாமென்
றவிவ்வைப்புபலிதமிதுவாரும்பண்புடையோர்சொல்லும்பழமையி
துபாரீர் சேமென்றசெய்வினையைதீவினையையகற்றிச் செல்கால
ம்நிகழ்காலம்வருங்காலமறிவ்ய, (௬௭௬)

போகரிஷிவைத்தநாகவைப்புமுறை.

அறிவானபோகரிஷிவைத்தவைப்பைக்கேளும், அருளுவோம்
நாகவைப்பதுவின்முறையை,நெறியானபோகரவர்நேர்மைபெறுமா
இல்நீடுலகில்மெத்தபேர்பெற்றசித்தன், குறியானதவர் பெற்றதவப்
பெருமையாலே கோடாகோடியுகமவர்தான்வாழ்ந்தார், வறிவானவ
வர்பெருமையென்றுற்சொல்லப்போமோ வசனிப்போம்நாகமதின்
வைப்பதனைக்காணே. (௬௭௭)

காணரிதுநாகமுறைகருதவேகேளுங் கருநாகஞ்செந்நாகம்வெ
ண்ணாகமதனால், மாணரிதுமஞ்சநாகமதில் நாலுவசனித்தோநாலினு
டவண்மைதனைக்கேளும், ஆணவேகருநாகங்கருவதுதானாகும் அரு
ளினேஞ்செந்நாகமுருவதுவேயாகும், வேணவேவெண்ணாகம் விந்
துதானாகும் விந்துநாதசத்திபசுமஞ்சளாமே (௬௭௮)

ஆமென்றவெண்ணாகந்தேகவுயிராச்சு அடுத்தகருநாகமதுவாசு
தானாச்சு, சேமென்றசெந்நாகம்பிண்டமதுவாச்சு செப்பினேம்பசு
மஞ்சள்சடலக்கூறாகும்,நாமென்றநால்வகையுமொன்றாலதுவாச்சா
நல்லசுத்திவிந்துநாதமதனிலாச்சு,போமென்றபிறிதிவியுமப்புமதனா
லேபெண்ணாச்சுஆணாச்சுபிரபஞ்சமாச்சே (௬௭௯)

ஆச்சென்றநாகவைப்பினுடன்முறையைக்கேளுஅருளுகிறோன்
புலத்தியனேயடவாகக்கேளு,காச்சென்றகல்லுப்புவெடியுப்புதானு
ம்கம்பியுப்புபாறைகுருவண்டதனால், வாச்சென்றசூதம்பொட்டிலு
ப்புயிந்துப்புவளையிலுப்புகெவுரிசாரமதுகாரம், வேச்சென்றவெண்
குன்றிவிதைமனோசேருவிளங்கவேகல்வமெல்லாம்விரும்பிப்போடே,

போட்டப்பாநாதவிந்துசேர்நான்பாதி புகழானசிவகெங்கையதி
ல்சேர்பாதி,நாட்டப்பாகுருசெயநீர்சேரதிற்பாதி நல்லசிவமூப்புச்சே
ரதிற்பாதி, வேட்டப்பாயிதுநன்றாய்க்கல்வத்திலாட்டி விளங்கவேவழி
த்ததனைக்குகைதனிலிட்டு, தூட்டப்பாதுருத்திகொண்டேகரியுங்கொ
ட்டி துருவமூட்ன்கரிநடுவேகுகையைவைப்பாயே (௬௮௧)

வைத்துநீ துருத்திகொண்டுசாடுமைந்தா வசனித்தோஞ்சாடை யிலேயிளகியதுவுருகும், சைக்குநீயுருக்கிவிடுமப்பாகங்கண்டுசைத ன்னியப்பொருளெனவேதுருசியாரைப்பலத்தான், வைத்துநீ யதுவு ருகும்போதுவையா வைத்துருக்கியிட்டுநீ துருத்திகொண்டுசாடு, வைகத்துநீயுருவிபோலதுதெளியும்பாரு கருணைபெறப்பதங்கண்டுக ருதுவாய்தானே. (௬௮௨)

கருதவேவயிரமதுபோலேகண்ணுடும் கண்டுநீருகை யதனைக் குறட்டதனிலெடுத்து, அருகவேயண்டச்சத்துதன்னிற் சாய்த்தால் அருவிபோல்பாய்ந்ததுவுமதுநீராய்ப்போகும், வருகவேயாறினதோ ர்பிறகெடுத்தையா வசனித்தோம்பார்த்திரேயாமாகிறானும், நருத வேநாகமிதுமகத்தானவைப்பு நாட்டிலேநல்லோர்கள் நவிலுவார் பாரே. (௬௮௩)

வாரானநாகமதையார்செய்தார்பாரு மகத்தானபோகரிஷியவ ர்செய்தாரையா, ஆரானநாகமதைச்சீஷாவிவிட்டு அம்பிகைவாழ்ம யிலேப்பூசித்தாயானால், மாரானமவுனமதில்நின்றுவருள்புரிவாள் ம கத்தானகேசரியாள்வார்த்தையதுபுரிவாள், காரானபொருளெல்லா நின்றுமுனக்கீவாள்சங்கரனுந்தேவியுமாயெங்குமதன்புரிவாள், ()

புரிவாளேபிராணையவாசிபதந்தருள்வாள் புரியஷ்டபோதமயப் பொருளதனைத்தருவாள், இருவாளேமவுனமதில்நிரோகசித்திதருவா ள்தெளியவேகாயசித்தியதுவுமேதருள்வாள், நரிவாளேநவகோடிசி த்துமுனக்கீவாள்சாலம்பதமாகியதோர்சாயுச்சியந்தருவாள், எரி வாளேவறுமைதனையகற்றியேமைந்தாயீவாளே பசுபதிபாசமதுதா னே. (௬௮௫)

கொங்கணர்வைத்துவாலேரசவைப்புமுறை,

மதுவானநாகவைப்பதனைச்சொன்னேம் மகத்தானருகமதின் வாலேரசவைப்பை, பதுவாகச்சொல்லுகிறேன் புலத்தியனேகேளு ம்பண்புடையகொங்கணவர்வைத்தவைப்பைக்கேள், வதுவானவா லேயடாபதினாறுக்கேதான் வாதசித்தியதுகைகூடுமிதனாலே, நதுவா னவவர்வைத்தவைப்பதனைக்கேளு நலமாகச்சொல்லுகிறேன்வாலே ரசந்தானே. (௬௮௬)

தானானதுருசுசேர்கெந்திசேஙாயா தருவானகம்பியுப்பு சே ரொன்றுதானும், வானானவளைகிலுப்புசேரொன்றுவாகும்வகையா னயிந்துப்புசேரொன்றேயாகும். ஏனானசீனமதுசேரொன்றாகுமெ ன்னசொல்வோமைந்தாமூப்புசேரொன்று, ஆனானவினவயெல்லா ங்கல்வமதிலிட்டு அருளானநாதவிந்துசேரொன்றுதானே (௬௮௭)

ஒன்றானநாதவிந்துவதினாலே ஓகோகோசாடிருமாம் சாடின தோர்பிறகு,குன்றானகுருசெயநீர்சேரொன்றுவிட்டுக்கூறுகமுச்சா

மஞ்சாடிவாயப்பா, அன்றனைதன்பிறகுகிளிசெயநீர்சேரு அதைவிட்டுவிருசாமஞ்சாடிவாய்மைமந்தா, வன்றுமற்சாடினதோர்பிறகதனையையா வழித்துதனைப்பிங்காணில்வசனித்தோந்தாக்கே (௯௮௮)

தாக்கியேநஞ்சுகொடுசுண்ணமதைப்பலந்தான் தருவாகவதிவிட்டுரவியிலிருநாழி; வாக்கியேயதைத்திரியாமாகிற்கேளும்வாலைபதினறுகளேருகமதுபிறங்கும்; ஆக்கியேயருவிபோல் பாயுமதுவையா அப்பாகங்கண்டுநீவாலைரசந்தன்னை; சாக்கியேபார்த்திரியணைடாசுந்தன்னை சிவசிவாயதவெளிவுபளிங்கதுதான்வாரோ; (௯௮௯)

வாரானவாலைரசமிது பாதைபாரு வசனித்தோம்கெவுனமது பாயலாம்பாரு? ஆரானயண்டேகரமேறலாகும் அதிகசாகரங்கள்மூதல்லவாயேறலாகும்? மாரானயாதியந்தமிதுவாகும்மகத்தானயகாரவுகாரமிதுவாகும்? வோரானசிந்தானசிதற்குறிகருண்டோவேதாந்தப்பாதையிதுவெகுவிசிதமாமே? (௯௯௦)

ஆமேதானிதுவாதிவாலைரசங்கொண்டு அருளிறைம்சீஷாவிற்பதனயதாய்வைத்து! போமேதான்பூரணையவுனமதிற்கண்டு பூமலர்வாசமதுபோலேபூசித்து! நாமேதான்வாலைரசமதறேற்கோடி நவகோடிசித்துவிளையாடலாம்பாரு! சேமேதான்செகந்தனிலேமனிதர்காண்பாகில் செய்வினைதீவினைசெனத்திலதுபோமே! (௯௯௧)

போமென்றபோகரிஷிவரிடத்தனிலே புகழானகொங்கணவர்கோடியுகமிருந்தார்: வாமென்றவைத்தவைப்பிதுதானப்பா வசனித்தோம்வாலைரசமகிமைதனையப்பா: பாமென்றுதெரிசித்துப் பணிந்ததனைப்போற்றி பண்மைபெறமதியமுர்தம் பலநாளுங்கொண்டால்: தூமென்றதுண்மையது வருகாதையா துதிபெறலாம்வச்சிரம்போல்தேகசித்தியாமே: (௯௯௨)

பிடிநாக்கிசர்வைத்தலிங்கரசவைப்பு

ஆமென்றலிங்கரச மருள்க்கேளையா அருளினேர்பிடிநாக்கிசருடமகிமை, கோமென்றகொங்கணவர்நேர்மைதனைக்கண்டார்கோடியுகம்ஜலத்தம்பம் செய்தாரவரையா, நாமென்றுமவருடையநேர்மையதைச்சொல்வோம்நவராசபூபதியே நண்பாகக்கேளு, வாமென்றவாலையடாலிங்கரசவைப்பை வசனிப்போம்புலத்தியனே வளமாகக்கேளே (௯௯௩)

வளமானலிங்கமதில்சேரதிலேபாதிவசனிப்போம்துருசதிலேசேரிற்பாதி, நளமானசீனமதில்சேருதான்பாதிநவாச்சாரம் சேர்பாதிகாரஞ்சேர்பாதி, பெலமானபிண்டசவர்க்காரம் சேர்பாதி பேரானசாரமதில்சேருதான்பாதி, அலமானகெந்தியிலேசேரதிற்பாதி அருளுவோம்வாலைரசஞ்சேரொன்றுமே (௯௯௪)

௨௨

ஒன்றானசிவமுப்பு சேருதான்பாதி ஓகோகோகம்பியுப்பு சேர்தான்பாதி, நன்றானபிதுவகைக்குஒருனையாமற்கொண்டு நலமானகலசமதிலிட்டுநீதாக்கி, சென்றானசிவலிங்கு ரோமசெயநீரு செப்புவோம்வீதமனைசேரூதான்வாங்கி, குன்றுமற்கல்வமதிலிட்டுநீதாக்கிக்கூறுவோமுச்சாமமனைத்துநீசாடே (௬௬௫)

சாடுவாய்பிறகதனைநாதலிங்குசேரு சமர்த்தாகவிட்டதிலே யிமொருசாமஞ்சாடு, ஆடுவாயதன்பிறகு மதிசெயநீர்விட்டு அருளுவோருசாமமடவாகச்சாடு, தேடுவாய்வழித்ததனைபிங்காணிலிட்டுத்தெளிவாகரவியிலிருநாழிவைத்தாயானால், மாடுவாயருவிபோல்பாயுமதுபாருமகத்தானசாதிலிங்கரசமாமே (௬௬௬)

லிங்கக்கட்டு,

ரசமானரசமிதனையார்தான்காண்பார் நல்லமதியமூர்தமதுவுண்டோர்காண்பார், நிசமானசாதிலிங்கரசமதனைக் கண்டால் நீடுலகிலரிதுமெய்ஞ்ஞானிக்காகும், வசமானரசமிதுவில் துருகமெழுகிட்டால்வாலைபதிறுகளேலிங்கக்கட்டாகும், அசமான அக்கட்டையானைரசம்விட்டுஆட்டிகுருசெயநீரில்தோய்த்திட்டார்பாரே ()

லிங்கச்சாரணை

தோய்த்திட்டுவதனையேயமுரிதனிலிட்டால் தோய்ந்தசாதிலிங்கஞ்சாரணையதாகும், மாய்த்திட்டுச்சாரணையைமேருவதுக்கீய்ந்தால்வாகளவுகெவுனமென்ற குளைவாகும், நய்த்திட்டகுளிகைதனைவாயிலிட்டையாநலமானவாசிதம்பனமேசெய்தால், போய்த்திட்டபுவனபுவனதிலோகம் புனிதமதாய்க்கைநொடியில்சுத்திவரலாமே

ஆமென்ற லிங்கரசம்சிஷாவிலிட்டு அருள்பெறவேமயேஸ்பரியின்பூசைதனைசெய்து, பாமென்றுபண்ணிந்துநீவை ரவனைப்போற்றிபதனமதாய்ச்செய்துநீதெரிசித்துநீயும், நாமென்றலிங்கரசமதினைதனைப்பூசிநண்பாகரவியமூர்தம்நாடோறுங்கொண்டால், வேமென்றவினையேதுதீவினைதானேது வெகுகோடி யுகாந்திரங்கள் வாழலாமே (௬௬௭)

மச்சமுனிவைத்ததுருசினிடரசவைப்பு.

வாழ்கலாமின்னமொருரசமதனைக்கேளு மகத்தானமச்சமுனிவைத்தரசமார்க்கம், ஆழ்கலாமார்செய்வாராருஞ்செய்யார்கள் அவர்செய்தமுறையதனையருளக் கேள்மைந்தா, நாழ்கலாநாம்சொல்வோமகத்தியனுமப்பாநலமாகவேகேளும் புலத்தியனையயா, தாழ்கலாந்துருசினுடரசமதனைக்கேளுஞ்சொல்லுகிறேன் மச்சமுனிநேர்மைதானே (௧)

நாமென்றதுருசத்திலேநாலுபலமாகும்நலமானகெந்தியிலேநாலுபலமாகும்,ஏமென்றசீனமதில்நாலுபலமாகும்என்னசொல்வேனசிவமுப்புபலம்நாலு, ஆமென்றசிவசத்தியுப்புபலம்நாலுஅறைதிறேன்முப்பூவுமலமூன்றாகும்,வாமென்றவளையிலுப்புபலந்தானாலுவசனித்தோமிதுவெல்லாங்கல்வமதிற்றுக்கே (௲௧)

தாக்கியேதேசிசெயநீருசேருவிட்டுசாடுவாயிருசாமஞ்சாடிநாலையா,ஆக்கியேபாகுபோலாகுமிது பாருஅதன்பிறகுசிவகங்கைசேர்கொண்டுமையா,நாக்கியேசாடினால்மெழுகது போலாகும்நாதவிந்துசேர்நலமாகவிட்டு, தூக்கியேயிருசாமஞ்சாடுவாய் மைந்தாதுதிபெறவேவழித்ததனைப்பீங்கானில்விட்டே (௲௨)

துருசுகட்டு

வழிக்கையிலேநின்றுமெழுகாயிதேவிமாதுசிரோன்மணியென்றுபணிந்திடாய்நீயும்,தழியிதுபார்பூரணத்தின்செந்தூரமாகும்தருவாகப்பலமனைதான்பீங்கானில்விட்டு,கழியதுவாய்ப்போகாமல்ரவியிலிருசாமம்கருதவேவைத்திரேயாமாகிற்கேளு; நழியிதுயாரவியதுபாயுமப்பாகேள்நல்லருவியாயுமதினோர்மைதனைக்காணே (௲௩)

காணுமதுவீறிட்டிறங்குமதுபாருகாளையிடிமேகமதுசத்தமதுபொழியும,ஆணுமதுதுருசினிடாசப்பெருமைமெத்தயாருஞ்செய்யார்களிதினறிவதனைக்கண்டு, நாணுமிதின்பொருளதனைக்கண்டுகளிகூர்ந்துநவராசபூபதியைநண்பாகச்சொன்னேம்,ஊணுமதுவென்றுநீயாடும்போதுவுறுதிபெறுந்துருசுரசநேர்மையிதுபாரே (௲௪)

இதுவானதுருசுரசம்சீஷாவில்விட்டுயென்னசொல்வேன்மனோன்மணியின்பூசை,அதுவானதுருசினிடாண்மையதுமெத்தஅறுபத்துநான்குசரக்குமுறையாய்க்கட்டும், வதுவானதுருசுரசம்பலம்நாலுகொண்டுவண்மைபெறும்லிங்கரசம்பணவிடைதான்விட்டால்மதுவானவனைநொடியில்துருசுரசக்கட்டாம்மகத்தானகட்டதனைக்குருநீரிற்றுக்கே (௲௫)

தாக்கியேயெடுத்ததனைச்சொல்லக்கேன்மைந்தாதருவானகல்வமதில்விட்டுத்தூளாக்கி,நாக்கியேநாதவிந்துசேரொன்றுமேதான்நன்றாகவிட்டதிலேமுச்சாமஞ்சாட,ஏங்கியேமெழுகதுபோலாகுதுபாருநுண்மையாய்ச்சிவகெங்கைபதனில்விடைதாக்க,சாக்கியேமெருவதற்கேற்றிநேலயாசாரணைக்குளிகையதுவாகுமிதுபாரே (௲௬)

ஆகுமிதுயக்குளிகைபிராணையமேதியங்கென்றுதம்பித்துவாயிவிதையிட்டுநாகுமிதுரோசகங்குமபகமேதினில்சுவசாரசரங்களிலுஞ்சுத்திவரலாகும்,பாகுமிதுயனிரண்டுவறையேறலாகும்பவனதிபுவ

ணமுதல் சுற்றிவரலாகும் போகுமிது அண்டசராசரங்கள் புவனம்போகலாமனோநொடிக்குள்புதுமையிதுபாரே (௩௭)

புதுமையெனுந்தருசினிட்சாரணை யிறைலே போட்டலாமிந்திரஞானபுரவியதுவையா, இதுபுதுமைதருசினிட மகிமையெவரறிவார் இயம்பினார்மச்சமுனியவருடையநேர்மை, அதுமகிமைதருசினிடபோக்கையெவர்கள்காண்பார், ஆடலாமதில்வேதையனந்தங்கோடியதுமையது போலேயவர்பாடினார்காணுறுபண்மைபெறு முதலன்றாறும்வேதைவிஷமதுவே (௩௮)

கருவூரார்வைத்தகெந்திரசவைப்பு

வேதையிலேபெருவிதங்கருவூரார்நேர்மைவெட்டவெளிபோலேயவர்திட்டமதாய்ச்சொன்னார், வேதையிலேயவர்போலேயெவர்சொன்னார்பாருவிளம்புகிறேன்புலத்தியனேவிபரமதுவாகவேதையிலேயவர்சொன்னபாதையிதுபாரு விஷநாகநஞ்சதுவேசென்றுமீடோ, வேதையிலேயவர்வைத்தகெந்திரசவைப்பைவிசிதமதுவாகவேவிளம்புகிறேன்கேளே (௩௯)

கேளப்பாகெந்திசேர்துருசுவகைசேரு கெணிதமென்றலிங்கமதிலனையின்சேரு, நாளப்பாகெவுரியதில்சேரதிலனாதான்கல்லீனாக்காரஞ்சேரதிலேயனைதான், வளப்பவளையலுப்புசேரதிலனைதான்வசனித்தோமிந்துப்பதில்சேரனைதான், வெளப்பாவெடியுப்புசேரதிலனைதான்வினையெல்லாங்கல்வமதிலிட்டுநீதாக்கே (௩௰)

இட்டுநீகாதவீக்துஇருசேரு வார்த்துஇன்பமதாய்விட்டுநீமோத்தாள்போல, அட்டுநீயனைத்ததனையப்பாகமானால் அவ்விந்திலனாசேருகுருசெயநீர்சேரு, மட்டில்லா விரண்டையுந்தானொன்றாய்க்கலந்துமாத்துளில்விட்டுநீமுச்சாமஞ்சாட, கட்டுண்டுபோகு மடாபாகதுபோலாகும்கருணைபெறவழித்ததனைப்பிங்காணிற்போடே (௩௰௧)

போட்டுநீவெ கெந்திபூபதிதான்பாரு புனிதமதாய் வராகனெடைபீங்காணிலிட்டு, கட்டுரவிமுகந்தனிலே யிருநாழிவைத்தால்நவநீதமருவியதுபாயுமதுபாரு, எட்டுவகையட்டமாதொழிலுமதிலாகுமென்சொல்வேன்கெந்திரசமது தானிறங்கும், செட்டுயிதிறப்பவிதுமடாசிலபூசைசெய்துசீஷாவில்கெந்திரசமெடுத்ததனைவாரே ( )

கெந்திரசக்கட்டு

வார்த்திநிற்கெந்திரசஞ்சேரொன்றுவாங்கியம்மான துருசரசம்பணவிடைதான்தாக்கஆர்த்திதுமெழுகதுபோற்கட்டுமிதுவாரு அம்மெழுகையெடுத்துக்கடுகுசெயநீரிற்முக்க, நார்த்திசையும்வெல்லு

மடாகெந்திரசக்கட்டு நாதசிவசத்திகெந்தியதிவிட்டால்,மூர்த்தியத
மிதற்கிடுமூவுலகிலுண்டோமூதண்டகெந்திரசக்கட்டுக்கலலாமே ( )

கல்லானகல்லதுவுமிதற்கிடுண்டோ காலக்கோட்டிவிதைமூமிது
ந்கிடுண்டோபார், மல்லானக்கல்லதனையெடுத்துமீப்பாமகத்தான
கல்வமதிவிட்டுநீதாக்கி, சொல்லானரோமசெயநீர்சிவகங்கை சொ
ற்பெரியநாதவிந்துமூன்றுமிகபாரு,நல்லானவீரமிருபலந்தான்கொ
ண்டுநன்மையதாய்ககல்வமதிவிட்டுநீதாக்கே (௲௰௪)

இட்டுநீதாக்கையிலேநாதுபோற்றிரளும் யென்ன சொல்வே
னிறமிதற்கிடுமூண்டோ: கட்டுமடாவைறுபதுநான்குசாக்கதனைக் க
ருவதற்கிதுகுருகாணீரோயிதனை, கெட்டெல்லாமாக்கிவிடும் வட்டு
மிதுபோலே நேரானகுளிகைக்குச்சாரணையுமாகும்,கெட்டிவிட்டும
டையருக்கிதுபாதியந்தங் கெனிதமென்றமிசிறாதுபோலாமே ( )

நாரானநாதவில்சிவகங்கைவிட்டு நளினமென்றகரமதுவால்
மத்திமெழுகாகும், வாரானமெழுகதனைத்திரட்டியுண்டையாக்கிவா
ங்கிவிடுநாதவிந்திவிதையுமைந்தா, ஏரானயிவ்வுண்டையிருநாழியி
ருந்தால் யென்னசொல்வேனின்பெருமைதனைமைந்தா; மாரான
மகத்தானகுளிகையிதுவாகு மாறிவார்சாரணைக்கு செவுனமிது
வாமே (௲௰௬)

மிதுவானயாதிதுறையாறுமேலாகும் மேலானமேருவுக்கு யந்
தமிதுவாகும், அதுவானயந்தமெல்லாமிதுவொன்றலாகும் ஆதா
ரமாறுதுறையேறுமிதுவாகும், நதுவானகெந்திரசக்குளிகை சார
ணையிதாகு மதன்மொழிபோல்சோதியொளிதங்கரசக்காடாம், விது
வானசாரணையைமூரிதனில்விட்டு விறங்குமிருநாழிகை வீரம்வை
த்திடலே (௲௰௭)

வைத்திடர்புலத்தியனேமகராசயோகி மகத்தான சாரணையை
யெடுத்துநீயையா, கைத்துநீபிராணயபீடமேசென்றுகருணைபெறு
மம்மென்றுகும்பித்துமீயும், ஐக்கிடராக்கினையில் சுழினைபெறவோ
ட்டியங்கென்றுசாரணையைவாயிலிட்டையா,சைத்திடர்மவுனமதில்
தம்பித்தாயானுல்சராசரஞ்சாரணை கொண்டோடுமிது பாரே ( )

ஓடுமதிலேனுட்டமதையார் காண்பாரையா வோகோகோமச்ச
முனியவர்கண்டார்பாரு, நாடுமதுயண்டசராசரங்களெல்லாம் நவி
லுவோமிதுசுத்தியமாமொடியில்வருகும் பாடுமேகலைவிசித மென்
முல்சொல்லப்போமோ பவனதிமண்டலமுஞ்சுற்றிவாலாகும், கூ
டுமிதுமகர்தெளிவுகுளிகைசாரணையை கூரானமச்சமுனி கூறுமிம்
முறையே (௲௰௯)

முறையானமச்ச முனிசொன்னமுறையிதுதான் மோசமில்லை
கெந்திரசவைப்பைச்சொன்னேம், கறையானவைப்பதனையின்னூல்

தன்னிற் கருணைபெறவசனித்தோம்கருவிதுதான்மக்காள், துறை யானயோக்கெலலாஞ்சொல்லுமிது நூல்தான், துடியானநூலினிடை பெருமைதனைக்கேளு வறையானசித்தருடநேர்மையிதற்கெல்லா,ம ச்சமுனிநூலதுதானமவுனமதுவாமே (௲௨௰)

இடைக்காடர்வைத்தவெள்ளைபாஷாணவைப்புமுறை

மவுனமென்றவிடைக்காடரவருடையபெருமை ஆரறிவார்புல த்தியனேயறிவாகச்சொல்வோம், சவுனமாய்ப்போகாது வவர்வை த்தவைப்பு சாற்றுகிறேன்நவராஜபூபதியைக்கேளு, எவுனமென்ற விடைக்காடரவருடையவைப்பு யென்னசொல்வேன் ரசபாஷாண முறையைத்தானும், யவுனமென்றவெள்ளைபாஷாணரசத்தை யரு ளுவோம்புலத்தியனேயவர்பெருமைதானே (௲௨௧)

தானானவெள்ளைபாஷாணரசவைப்பைச் சாற்றுகிறேன்சைத ன்னியமாகவேகேளு, பானானவெள்ளைபாஷாணஞ்சேரொன்று பரி வானவெடியுப்புவீசிலசேருபாதி, வானானபூறையுப்புசேர்தான் பா தி வஸ்துவென்றசீனமதிலதிற்சேருபாதி, கோனானசிவவுப்புசேரதி ற்பாதிகூறுவோம்வெங்காரஞ்சேரொன்றுமே (௲௨௨)

வாரானவாலைரசம்சேரொன்றுவாங்கி மகத்தானசரக்கெல்லா ங்கல்வத்திலிட்டு, சேரானரசம்விட்டுக்குருசெயநீர்சேரு செயலா னநீர்விட்டுயிருசாமஞ்சாட, பாரானபாகதுபோலாகுமிதுபாரு ப ண்பானசிவங்கைசேர்கொண்டுதாக்கி, மூரானமுச்சாமஞ்சாடினா லேபா மூதண்டமாகுமிதுபாருவழித்திடமோ (௲௨௩)

வழிபானபீங்கானில்பாகதனைப்பிட்டுவசனித்தோம்பூரணாதிசெ ந்தூரம்பணவிடைதான், கழிவானநஞ்சுக்கொடிசுண்ணமபணவிடை தான் நவிலுவோமிதாண்டுமொன்றாகச்சேர்த்து, வழிவானபரு தனிலிக்குருவைப்பிட்டால் பாயுமதினருவியதுபண்மையிதுவாகும், தெளிவானமதுசலமிறங்குமிதுபாரு தேசமதிலிதுவரிது செயராச முமாமே (௲௨௪)

ஆமென்றவெள்ளைபாஷாணரசமிதுதான் ஆர்செய்யப்போறார் களநன்றிபனுஞ்செய்தேன்,நாமென்றபின்னாலுசௌமியசாகரந்தா னுடதிலேமெய்ஞ்ஞானிநன்பாகச்செய்வார், தேமென்றவிடைக்கா டர்வைத்தவைப்பிதுதான் தெளிவானவெள்ளைபாஷாணரச மிது தான், நாமென்றரசமிதனைச்சிஷாவிலிட்டு நல்லபிராணயக்கியான மேயோதே (௲௨௫)

ஓதுவாய்நீயிருக்குமில்லமேசென்று வருதிபெறரேசக மவுன மேகொண்டு, வாதுவாய்வாசியதைவங்கென்றிழுத்து வசனிப்பாய்

நூறுருசெபிப்பாயேயாகில்வேதுவாய்வெள்ளைபாஷாணரசஞ்சித்தி
வெகுவிதமாகவல்லோசொன்னோநாம்பாரு, நாதுவாயிதுரசம்வெ
குபதனமாக நவிலுவோம்வைத்துநீதெரிசிப்பாய்தானே (௲௨௬)

தானென்றரசமதகலில்சேர்கொண்டுவாங்கி கருவானபீங்கானி
லிட்டுநீயையா, நானென்றமுன்சொன்னசெந்தூரசமாகில்நலமானர
சமதிலிங்கமிடைதாக்கி, கோனென்றபாஷாணம்ரசத்திலிட்டாக்கா
ல்கூறினேம்வெள்ளைபாஷாணரசக்கட்டாகும், ஆனென்றயந்தரசக்
கட்டைநீகொண்டுஅருளினேன்குளிகைக்குச்சாரணைதான்கேளே ()

மவுனகேசரக்குளிகை.

கேளப்பாகல்வமதிற்சாரணையையிட்டுக் கெடியானநாதவிந்து
சேர்கொண்டுநீயும்,நாளப்பாகல்வமதில்நவிலவிந்திட்டுநாள்மூழுது
நாற்சாமஞ்சாடினலேயா, தேளப்பாகொட்டுதல்போல்காரய்த்திர
ளும்செய்பாகமதுகண்டுசெயலாகநீயும், கோளப்பாவாராதுகுருசெ
யநீரதைதான்கொண்டுமூச்சாமமதுவாட்டுவாயே (௲௨௮)

ஆட்டிநீயதைவழித்துவுண்டைபோற்செய்து அருமீதனிலறு
சாமமடவாய்நீதாக்க, நாட்டினிலேக்குளிகைநேர்மையிதுபாரீர்நாதச
க்கள்தேறுபிதுசாரணைதானாகும,வாட்டிநீயதையெடுத்துப்பார்த்தா
யேயானல் மவுனகேசரக்குளிகையிதுபோலுண்டோ, தேட்டியேயி
க்குளிகைதேடவேவேண்டுந்தேடாட்டால்மடையனென்றுசெப்பலா
மே. (௲௨௯)

செப்பினேமிக்குளிகையிடைக்காடர்செய்தசெய்கையதினலே
யல்லோசெப்பினேம்பார், தப்பொன்றும்வாராதுசாரணையைக்கொ
ண்டுசைதன்னியமாகவேபிராணயமேவி, ஒப்பினேமூல கழிகனைய
ருகேயேகி யுச்சரித்துரேசகத்திலங்கென்றிழுத்து, குப்பினேங்குளி
கைதனைவாயினிலிட்டுக் கும்பித்துபுலத்தியனேதம்பித்துப்பாரே,()

பாரேநீதம்பித்துவாசியதனலேபண்மைபெறப் பூரகத்தில்நின்
றேயானல்: கோரேநீகுருவினிடபீடமுந்தோற்றும்குருவிருப்பா
ர்பலகோடிரவிமதிதான்சூழ,ஆரேநீயங்குநின்றுதெரிசித்தாலேயாஅ
ரககாசாரணை கொண்டிழுத்தா யேயானல்,பே ரேநீயண்ட ரண்டங்
கொண்டோடும்பாரு பிரபல்லியமதன்பெருமைபேசொண்ணதே()

பேசாதகருவதினையாருங்காணர்கள், பேரொளியேதெய்வமெ
னப்போற்றுவரோகாண்பார், ஏசாதவிடைக்காடரவருடைய பெரு
மையெளிதல்லோவென்றேசொல்லப்போமோ,வேகாதவெள்ளை
பாஷாணரசமாகில்விளங்கினேமவர்வைத்தமுறையைத்தானும்,வா
சமலர்க்கமலவிதழ்பரிமளிக்கவப்பா வசனிப்போமருகண்ணார் நேர்
மைமெத்தகாணே. (௲௱௨)

அழுகண்ணர்வைத்தகெவுரிபாஷாணரசவைப்பு

காணப்பாகெவுரிபாஷாணரசவைப்பு கருணைபெறுமழுகண்ண
ரவர்வைத்தமுறையை, நாணப்பாசௌமியதனில நன்றாகச்சொல்
லோம்நளினமென்றகெவுரியதில்சேர்தான்கொண்டு,வேணப்பாவெ
ள்ளைபாஷாணஞ்சேர்கொண்டு வெகுவாகவெடிகல்லுகம்பியுப்பாகு
ம்,தேணப்பாயிமழுன்றுவிதமொன்றுசேர்தான் சினக்காரஞ்சேர்
கொண்டுகல்வமதிற்றாக்கே (௲௯௫)

தாக்குவாய்சிவ செங்கைராமசெயநீர்தான் தருவாக வொவ்
வொன்றாய்ச்சேரதுதான்வாங்கி, தாக்குவாய்கல்வமதிலிட்டிருசாம
ஞ்சாடினல்நாரதுபோல்திரளுமிகபாரு, னகநிலைப்பாசங்கண்டு நீ
யப்பாயடவானநாதவிந்துசேர்கொண்டுதாக்கி, வாக்கினற்சொன்ன
தன்றுமலையாதேயப்பாவசனிப்போமுச்சாமமவளமாய்நீசாடே ( )

சாடினற்பாகுபோல்வருதல்மிகக்கண்டு சைதன்னியமாகவுநீய
தைவழிந்துநீயும், பேடியாய்த்திரியாதேபீங்கானிலிட்டுப்போனசி
வசெந்தூரம்பணவிடைதான், நாடினல்நஞ்சுகொடிசுண்ணம் பண
விடைதான்நவிலுவோமிதுகண்டுமொன்றாகச்சேர்த்து, பாடினல்ந
வராசபூபதியேசேரு பாரினிலிக்குருவைப்பரிவாய்நீதாக்கே, ( )

பரிவானபாகதனையிருசாமம் பண்மைபெறவைத்தினொன்று
வருவிபோலிறங்கும், நரிவானநவநீதம்போலேவலைநீ நவிலுவோ
ம்விரிட்டுப்பாயுமதுபாரு, அறிவானதேவிரசமிதுபோலுமுண்டோ
அறிவுள்ளோர்செய்தமுறையறிந்துநீபாரு,வறிவானவதனாசத்தை
ச்சீஷாவிலிட்டு வசனித்தோமயேஸ்பரியின்பூசையதுசெய்யே ( )

செய்யப்பாகெவுரிரசக்குளிகையைக்கேளு செப்பினாரழுகண்
ணரவர்க்கிநிமுண்டோ, மெய்யப்பாஜெயரசத்திலேசேரொன்றுவாங்
கிவிளங்கியதோர்பீங்கானிலிட்டுமேநீயும், பொய்யப்பாபோகாமல்
முன்சொன்னரசந்தான்புகழானவெள்ளையென்றபாஷாணரசமாகில்
வையப்பாபணவிடைதான்கெவுரியதிலிட்டால் வலுத்துமடாயிழுத்
துரசங்கட்டுமதுயாரோ (௲௯௭)

பாரப்பாகெவுரிரசங்கட்டதாகும் பாரினிலேயாரறிவார் மகத்
தானகட்டு, ஊரப்பாவுலுத்தவொன்றமனிதர்காணுருகுறுதிபெறுமெய்
ஞ்ஞானியவர்தான்காண்பார், ஆரப்பாவறிவார்களாருமில்லை அரித
ரிதுவாகியடாசென்மிக்கும்பேர் காரப்பாவவர்நேர்மைசொல்லொ
ண்ணாதுகண்டவரைத்தொண்டுபண்ணிக்கைவிடாதே (௲௯௮)

கைவிடகெவுரிரசக்கட்டைக்கொண்டு கல்வமதிற்கட்டதனைக்க
ருதாயிட்டு, மைவிடாமாதருடநாதவிந்திட்டுமைந்தனேயிருசாமஞ்

சாடினுக்கால், நைவிட்டகாரதுபோல்திரளும் பாருநலமானசிவவிந்துசேர்தானிட்டு, ஐவிட்டாமுச்சாமமுறிற்றுனால் அரகராகுளிகையது யருளொண்ணாதே (௲௩௯)

ஒண்ணாதகுளிகைதனைசாரணையைத்தீர்ந்தால் ஓகோகோபுவனத்திலோகமெல்லாம், எண்ணாதபலவகைகள் தோற்றுந்தோற்றுமென்னசொல்வேனதின்பெருமையெவருங் காணார், பெண்ணாசைதீர்ந்துவிடுங்குளிகையினாலேபோனகுளி கையிட்டுபெருமைதனைக்கேளு மெண்ணாகபொருளிதுபார் விந்தைக்கட்டும்வேறொன்றவேரிதுதான் விளம்பக்கேளே (௲௪௰)

விளம்புவோமிக்குளிகையை யிற்கட்டிவெகுவிதமாய்மனமக்கலையதுசெய்தால், அளம்புவோமனைநெடியிலதீதம்போல்கிரிகள வருடனேபுணர்ச்சிசெய்தாலருள் வோகம், உளம்புறாகாயுகாந்தரமட்டும்விந்துவிழாதுஉத்தமனேதி ரேகமதுவாடாதுபாரு, புளம்பக்கேள்குளிகையைவாயிலிட்டுபுணர்ந் திடவேவிந்துவதுபூர்க்குந்தானே (௲௪௧)

பூக்குகின்றகுளிகை சாரணையைக்கொண்டுபுளித முடன்பிராணயபீடஞ்சென்றுகாக்குகின்றமூனைச்சுழிமில்வாசியொட்டுகருணைபெறமோசகங்கொண்டெட்டிப்பார்த்து, வாக்குகின்றவங்கென்றுவாயிலிட்டுவெருவிப்பாலெயாருநிலையாய்த்தம்பித்தாயானால், கூக்குகின்ற குளிகையதுயண்டாண்டங்கொண்டோடியனைநொடிக்குள்வருகுந்தானே (௲௪௨)

வருகின்றவழுகண்ணார்வைத்தசரசவைப்புவகையாகச்சொல்லிவிட்டோம்கெவுரிசரமாகில், அருகின்றவர்வைத்தகெவுரிசமாகில்ஆரறிவாரவருடையநேர்மைதனைக் காணார், புருகின்றபுலையருக்குத்தெரியாதிதுபாரீர் பூரணத்திலமூர்த முனைனுஞ்சுபெரியோர்க்குத்தெரியும், நருகின்றவழுகண்ணார்வைத்த வைப்புசொன்னோம்நவிலுவோம்தொழுகண்ணார்தன்மையினைப்பாரீர் (௲௪௩)

தொழுகண்ணார்வைத்ததொட்டிபாஷாணசரசவைப்பு

பாரப்பாபுலத்தியனே யின்னங்கேளாய்பாடுகிறேன் தொழுகண்ணார்பண்மைதனைப்பாரீர், ஆரப்பாவவர்வைத்தவைப்பதனைப்பாரீர் அட்டவானதொட்டிபாஷாணங்கேளு, தேரப்பாகெவுரியதில்சேருகொண்டுவாங்கிதெளி வானதொட்டிபாஷாணஞ்சேனையா, நேரப்பாபூரமதில்சேருதான்பாதிநேர்மைபெறவீரமதில்சேர்தானுமாமே

ஆமேதான்சினமதுசேராதிலேபாதியருளானவாலையடாவாலைரசஞ்சேரு, நாமேதானவச்சாரஞ் சேராதிலேபாதிநல்லவெடியுப்பதனிற்சேராதிலேபாதி, யோ மேதான்வெட்லுப்புசேர திலேபாதிபுக

ழானகல்லுப்புசேர்தானுமொன்று, வாமேதாணிவையெல் லாங்கல்
வத்திவிட்டுவசனித்தோயாதிவிங்குநாதஞ்சேரண்டே (௲௪௫)

ஒண்டானநாதவிங்கைவிட்டு மதைக்கேளுநேர்மையிருசாரம்
விடாதேயதைச்சாடு,உண்டானசாடியதோர்பிறக தனைக்கேளுஉண்
மைபெறவிரண்டுசேர்குரு செயநீர்விட்டு,சண்டாயோபுலத்தியனே
மூச்சாமஞ்சாடக்கருவதுபோலாகுமிதுகாணீரோமைந்தா அண்டா
யோகருவில்சிவசெங்கைசேரண்டு அருளினேனாற்சாமமாட்டுவாயே

ஆட்டையிலேபாகு போலாகுமிதுபாரு அப்புறத்தே வழித்து
மொருபீங்கானிவிட்டு,சேட்டைபெறப்பூரணத்தெசந்தூரமையாசிவ
முப்புகண்ணைமதுநஞ்சிக்கொடிசுன்னம், வாட்டுவாயெவ்வெனன்று
வீதமயணவிடைதான்வசனித்தோம்பா கதிலேவிட்டுமிதைஐயாநா
ட்டுவாய்ரவிமுகத்திற்பீங்கானை வைத்துநாற்சாமஞ்சென்றபின்னதி
ன்பெருமைகாணே (௲௪௭)

காணுவாய்வீழிட்டுயிறங்குமதுபாருகாளசத்தமேகம்போலரு(
கியதுபாயும்,வாணுவாய்வருஷிக்கு மதுகலசந்தானுமகத்தானசலா
நதியின்செங்கையதுபோலே,ஆணுவாய்தொட்டி பாஷாணரசந்தா
னுமதன்பெருமையென்னலேயதிதஞ்சொல்லப்போமோ, ஏணுவா
யிந்தரசச்சிகாமணியிவிட்டுயேயியேநாதசத்திபூசையதுசெய்யே ()

செய்திக்காசந்தன்னிற்சேரிரண்டு வாங்கிசெய்பாகமாகவுந்தா
ன்பீங்கானிவிட்டு, மைதுமலர்வாசமதுபோலேதுயவையா மைந்த
னேபீங்கானைவளமாகக்கொண்டு,செய்தந்தகௌரி ரசமதிற்பணவி
டைதான்செனிதமதாய்த்தொட்டிரசமதனையிட்டால்,கைதுமோகா
துபோல்கட்டுமதுபாருகருவுடையோரறியுமின்கைபாகநன்றே ()

நன்றானதொட்டிரசக்கட்டதனைக்கொண்டுநாதவிந்திலனைதநன்
றுக்கிவிட்டு,நன்றானவிருநாழிகாதமதிலிருந்தால்கனயோகக்கட்டா
குந்தொட்டிரசமாகில்,அன்றானபுலத்தியனேசுவாசயோகிஅடவா
னகுளிகையடாயிதுபோலுமுண்டோ, வன்றானதொட்டிரசமார்தா
னறிவார்மகத்தானசிவயோகிமதியாவிதையறியே (௲௫௰)

அறிவானசித்தர்களே யின்னமொன்றுசொல்வேனரு ளமகு
ளிகையிதுவன்பாகக்கொண்டு, மறிவானதமூரிதனில்கட்டையிதுயி
ட்டுமைந்தனேயிருநாழிவளாவியதைவைத்தால், யறிவானவச்சிரம்
போல்கண்டுமிதுபாருமாறுங்காளதொட்டிரசமாறி வார்நேர்மை
கிரிவானகுளிகையிது தொழுகண்ணர்வைப்பு விளங்கிநேஞ்சௌ
மியத்தில்விசிதமிதுதானே (௲௫௧)

தானானகுளிகைசாரணையின்பெருமைதனைதன்னியமாகவுநான் சிவகெங்கைசேர்கொண்டு; மானானமதியமூர்தங்கொண்டுமேதான் மகத்தானகல்வத்திலன்னிரைவிட்டு, தேனானசெயம்பெறவே யிரு சாமமையா தெவுட்டாமலிருசாமநாடிகைக்கால், சேனானமைபோ லேயாரும்பாரு சித்திக்குங்குளிகையதைசெயம்பெறவேதாக்கே ()

தாக்கியேகுருசெயநீர்சேரொன்றுவாங்கி தனதாகவிட்டதிலே யிருசாமஞ்சாடு, தாக்கியேசாடையிலேமெழுகதுபோலாகும் அதி பெறவேயம்மெழுகைவழித்துநீஐயா, வாக்கிலேநின்றுமெழுத்தகந் தரியே மகயாயிஆயிநீசெகமாயி வுவு, நோக்கியேயவாபதமேதெரி ச்சித்துநீயும் நுணைமைதருமெழுகதனையுருட்டியுண்டையாக்கே ()

ஆக்கியேயமூரிதனிலிருசாமமிட்டா லதன்பெருமைநேர்மைத னையாருங்காணார்கள், தாக்கியேயிருசாமஞ்சென்றதனைஐயாதொட் டிரசக்குளிகையிதைக்கொண்டுநீமைந்தா, நாக்கியேநாமஜெயநீர திலேபோட்டால் நலமானசாரணையுமாகுமிதுபாரீர், சாக்கியேயிது வதிகஞ்சித்தர்களேகேள்சாரணையாங்கெவுனமிதுசார்ந்துயிப்பாரே

பாரப்பாபுலத்தியனே நவராஜயோகி பரிவான சாரணையைக் கொண்டுநீமைந்தா, பேரப்பாபிராணைய பூசைதனைச்செய்து பெரு மூலச்சுழிமுனையிலங்கியதைபூட்டி, ஆரப்பாமனக்கண்ணா லங்கென் றுநாட்டியருள்பெறவேயாக்கினையிலேறுகோணமேவி, ஏரப்பாவனை யாறுபனிரண்டுமேகியம்புகிறேன்ரேசகங்கொண்டிழுத்துநீபாரே

கொண்டுநீவாசியதைக்கும்பகத்திலிருத்திக்கும் மென்றுபூர கஞ்சென்றதேயாகில், அண்டுநீயப்பூரகந்தெரிசனமாஞ்சித்தி யடுத் துசாரணைக்குளிகைதஞ்சித்தியாகும், கண்டுசாரணையைநீவாயில தைவிட்டுக் கருணைபெறத்தம்பித்துக்கனயோகஞ்செய்தால், கொண் டுவிடுமண்டாண்டபுவனமுதலையா கூறினேனாற்றிசையுங் கொண் டுவரும்பாரே (தஞுக)

வருகுமென்றதொட்டிபாஷாண ரசக்குளிகை வருவித்தோம் தொழுகண்ணார்வைத்தவைப்பிதுதான், அருகின்ற வக்குளிகையார் செய்வாரையா அருளினேன்தொழுகண்ணாரவர்க்கிலிண்டோ, நருகி ன்றசௌமியசாகரமிந்நூலில் நாம்சொன்னேமகத்தியனும் நன்றாக க்கேளும், தொருகின்றதொட்டிபாஷாணரசவைப்பு சொன்னேம் நாம்புலத்தியனேதொழுகண்ணார்வைப்பே (தஞுஎ)

வைப்பானவைப்பதனிலின்னமொருசெய்தி வசனிப்போம்சுத் தமேவளமாய்க்கேளு, கொப்பானயமநாட்டுசித்தரின் பெருமை கூறவுந்தானவதனைக்கூறப்போமோ, செப்பானவலர்வைத்த வைப்

பதனைக்கேளு செகத்தினிலேயாரறிவார்சித்தருட மாய்கை, ஐப்பா கேள்புலத்தியனேசவராசபூபதி அருளுகிறேமகத்தியனுமடவதனைக்காணே (௲௱௫௮)

ஏமநாட்டுச்சித்தர்வைத்தகாந்தரசவைப்புமுறை

அடவானவெமநாட்டுச்சித்தருடநேர்மை அரிதரிதுயாரறிவாரகத்தியங்கண்டேன், நடவானபூமலரின்வாசமதுபோலே நாம்சொல்வோங்கருக்களுடநன்மைதனைக்காண்பீர், கடவானகாந்தரசவைப்பதனைக்கேளுங் காசினியில்மனிதரவர்காணுமரிதாகில், செடவானஞானபரதேசிகனேகேளுஞ்சிவயோகசித்தர்களேசெப்புவோமே

செப்புவோங்காந்தமதுசேரொன்றுவாங்கி சிவசிவாகெந்தியதுசீனஞ்சேரொன்று; நப்புவோம்நவாச்சாரம்படிகாரமாகில் நல்லதொருபொட்டுப்புயிந்துப்புசேர்தான், அப்புவோமுப்புசிவ வுப்புசேரொன்று அடவானபாஷாணம்சேரதிலேபாதி: ஒப்புவோங்கெவுரிசேர்வீரமதுசேரு வொன்றுனசல்வமதிலிவ்வகை யெல்லாம் போரேட (௲௱௬௰)

போட்டபாபுலத்தியனேசுந்தரகேளும் புனிதமென்றசிவகெங்கைநாதவிந்துசேரு; சாட்டபாயிருசாமஞ்சாடிஹலேயாசாற்றுலது போலேயல்லோசைதன்னியமாகும், நாட்டபாகுருசெயநீரோமசெயநீரு நன்றாகவீதமொன்றுசேரொன்றுவாங்கி, ஆட்டபா யதைவிட்டுமுச்சாமஞ்சாடு அடவாகச்சாடயிலேநோரதுபோலாமே ()

ஆமேதான்கிளிசெயநீர்சேரொன்றுவாங்கி யந்நீரிலதைவிட்டியிருசாமஞ்சாட, நேமேதான்கிளியதுபாகதுபோலாகும் நிமகனேயதைவழித்துப்பிங்காணிலிட்டு, நாமேதான்பூரணதிசெந்தூரம் பணவிடைதான் நஞ்சுகொடிசுண்ணமதில்விராகனிடைகொண்டு,வாமே தானதிலிட்டு ரவிமுகத்தில்வைத்தால் வழியுமதுவிருசாம மருவியதுதாமே (௲௱௬௨)

காந்தரசக்குளிகை,

தானென்றகாந்தரசமதிலிறங்கும்பாரு தருவானநீரதனைச் சிஷாவிலிட்டு, மானென்றமனோன்மணியின்வாலைபூசைசெய்து மதனதம்பமாய்பூசையதுசிவயோகஞ்செய்து, பானென்றபதனமதாய்க் காந்தரசம்வைத்துப் பணிந்திட்டாய்பூரணமே பண்மைபெறத் தானும்,கோனென்றகுருபூசைபரபூசைசெய்து குளிகைசாரணைசெய்யக் கூறுவோமே, (௲௱௬௩)

கூறுவோம்காந்தரசக்குளிகைதனைக்கேளுகூரானரசமதனிலிரண்டுசேர்வாங்கி,தேறுவோம்ரசமதனைப்பிங்காணிலிட்டுச்செயம்பெறவேதொட்டிபாஷாணரசமாகில்,வாறுவோம்பணவிடைதான்ரசக்

திவிட்டுமகத்தானரவியிலிருநாழிவீதம்வைத்தால்,ஆறுவேளாங்காந்த
ரசங்குளிகைகட்டாகும் அருளானகட்டெடுத்துக்கலயமதிலிட்டே)

இட்டிடவேகாந்தமதின்கட்டதனையையா இட்டுநீராதவிந்துங்
குருசெய்நீர்கேளு, வட்டிடவேயிரண்டுமொவ்வொருசேரையா மக
த்தானநீராவிட்டுச்சாடுயிருசாமம், கட்டிடவேசாடிமறுபோதனைக்
கேளுகருணைபெறவோமசெய்நீருசிவகங்கை, வெட்டிடவேயிட்டுமு
ச்சாமஞ்சாடவிதமானநாரதுபோலாகுமிதுகாணே. (௧௬௬)

காணப்பாபுலத்தியனேநாரதனைக்கொண்டு கருதவேயுருட்டிபு
ண்டையாக்கியேநீதான், காணப்பாபொட்டுப்புசெய்நீர்ற்சாமமவ
சனித்தேமெடுத்ததனைக்கருவதனையெடுத்து, ஆணப்பாயமுரிதனி
லிச்குளிகையிட்டாலடவானகெவுனரசகுளிகையிதுவாகுநாணப்பா
வமுரிதனிலிருநாழியிருந்தால்நலமானசாரணைக்கிதுகுளிகைநன்றே

நன்றானகுளிகையிதைமேருவதற்கியந்தால் நவிலுவோஞ்சார
ணையாஞ்சாரணையைக்கொண்டு, சொன்னோநாம்காந்தரசக்குளிகை
யிதுவாகும் சுகம்பெறலாம்வாசியதுசொன்னபடிகேட்கும், குன்று
னகுளிகையதினுலேயுன்சடத்தைக் கூண்டோடேயாறுவகைகுவிந்
தேதூக்கி, அன்றுனையண்டரண்டங்கொண்டேயோடி யதைநொடியி
ற்கெவுனகுளிகைவருகும்பாரே (௧௬௭)

வருகுமிதாயிக்குளிகையெமநாட்டுச்சித்தர்வசனித்தவைப்புமு
றைகாந்தரசமாகில், அருகுமிதயார்செய்தாரகஸ்தியனுன்செய்த
னருளானசாரணையையடக்கமதுசெய்து,தெருகுமிதுவாலேமனோன்
மணியின்பூசைதெளிவாகமவுனமதின்பூசையதுசெய்து, மருகுமிது
யெமநாட்டுச்சித்தர்வைப்பைமகிழ்ந்தடிபணிந்துகுரு மலரடியைப்
போற்றே (௧௬௮)

போற்றுவாயெமநாட்டுச்சித்தருட்பெருமைபுலத்தியனேசொ
ல்லிவிட்டோஞ்சௌமியத்திற்றனும்,ஆற்றுவாரவர்பெருமையாரு
மறியார்களறிந்தவனேநானறியமற்றபேருண்டோ, பூத்தமலர்வாச
மதுபோலேயருள்செய்தோம் பூதலந்தன்னிலேதேறுவா ரிவர்கள்,
நாற்றிசையும்புகழ்பெறலாமிக்குளிகையாலேநாற்றிசையுஞ்சுற்றிவ
ரலாகுமிதுபாரே (௧௬௯)

கோரக்கர்வைத்தபூரசவைப்பு,

வரலாகுமின்னமொருகருவதனைக்கேளுமகத்தானகோரக்கர்ம
கிமைதனைக்கேளு, அரலாகுமவருடையநேர்மையாரறிவாரறிந்தவ
னேயகத்தியனாருமில்லையாரும்,வெரலாகுமவர்வைத்தவைப்புமு

றைகேளுவிளங்கிநேரும்விசித்ரமுடன்விபரமதாயானும்,திரளாருஞ்ச
வ்வீரசவைப்பைக்கேளுந் தெளிவதனாற்சொல்லுகிறேன்கேளுமா
சமிதுவே: (௧௭௰)

மிதுவானகோரக்கர்வைத்தரசமாகில்மேன்மைபெறச் சொல்
லுகிறேன்மேலாகியபன்பேர், சதுவானசவ்வீரஞ்சேரதனாலெ
சம்பிரமதாய்க்கெந்திசேர்கெவுரிசேராகில், செதுவானசீனமதுசே
ரொன்றுவாகில்செப்புவோம்பூரமதுசேரொன்றுவாகில், அதுவா
னபாஷாணஞ்சேரொன்றுவாகில் அருளிநேந்துருசு சேர்டாவாக
பாரே. (௧௭௧)

பாரப்பாபுலத்தியனேசொல்லக்கேளும் பரிவான படிக்காரம்
பொட்டுப்புதானும, ஆரப்பாசிலாப்புவைத்துபலமாகும் அருளி
நேந்சத்திப்புவைந்துபலமாகும், கோரப்பாயிவையெல்லாங்கல்
வமதில்விட்டுக்கூரானசிவகெந்தகத்துருசெயநீர்தானும்,வோரப்பாவித
மொருசேர்தானும்வாங்கிவிட்டதிரிசாமம்விடாமலைக்சாடே,

சாடையிலேயாகதுபோலாகுமிதுபாருசார்பாக பாசங்கண்டு
பேயாகில்,வாட்டியிலேவெண்டாமையாகவராசபூபதியேவாகானதிலி
செயநீராதவிட்டுத்தானும், ஓட்டியிலேவிதமொருசேரொன்றுவாங்கி
புறஞ்சுபடும்பாகதனிலின்னிவாவிட்டு ஆசுடையிலேமெழுகதுபோலா
குமிதுபாரீருவிநேரும்வழித்ததனையுனைடயதாய்ச்செய்யே ()

செய்யப்பாவுன்னடதனைப்பீக்காளிலிட்டுச்செயம்பெறவேயது
நடுவில்குழிபாகச்செய்து,பொய்யப்பாபோகாதபூரணமே செந்தூர
ம்புகழானசிவசெந்தூரம்புபதியின்கண்ணைம், வெய்யப்பாவிதபொ
ருவிராகனைடகொண்டு விளங்கவேயக்குழியில் விதமாகவிட்டு,
கப்பப்பாயம்மெழுகால்மேல்மூடிசெய்துவமானரவிதனிலே யிரு
சாமம்வையே. (௧௭௪)

வைத்தப்பாசிவயோகிபுலத்தியனேயையா வைத்திருஞ்விழி
ட்டுவருவிபதுபாயும், புக்கப்பாவதீதரசமதுயிறக்கும் பூரமென்ற
ரசமதனைப்பார்த்திதாயாகில்,சித்தமறவைத்திறல் செயசித்தியா
குஞ்செணத்திலேவீரசந்திஷாவில்வாங்கி, கைத்துவைப்பாகமதா
ய்விட்டதிலேபிரடைகருதவேகருணைபெறவைத்ததனைப் போற்றே,

போற்றியேவாலைமனோன்மணிபூசைசெய்து புகழாக வலரு
டையகமலபதந்தனிலே; வாற்றியேயடிபணிந்துதின்றீயாகில்வரு
ஷிப்பான்மதியமூர்த்தமவ்வமூர்த்தனும், ஆற்றியேயண்ணவுதட்ட
மலையா வருநுறிற மூண்ணுக்கிலமூர்த்தங்கொள்ள, சாற்றியேசவ்வீ
ரமதீதசத்தியாகும் சைதன்னியப்பொருளானவேசாமிபதம்போற்
றே. (௧௭௫)

பதமானசவ்வீரக்குளிகைதனைக்கேளுபரிவானரசமதிலேசேரிரண்டுவாங்கி, கதமானரசமதனைப்பிங்கானிலிட்டுக்கருணைபெறக்கூர்ந்தரசம்விராகவெனவேயிட்டால், சதமானசவ் விரமதிக்கட்டாகுஞ்சார்வானகட்டதனைச்சம்பிரமதாய்க்கொண்டு, நதமானகட்டதனைக்கல்வமதிலிட்டுநாதவிந்துசேர்விட்டுநன்னமதாயாட்டே (௧௭௭)

ஆட்டிவாய்மூச்சாமனாதமதாலாட்ட அடவானநாதுபோலாகுமிதுபாரீர், வாட்டிவாய்மதிலேசயநீர் சேர்கொண்டையாகவே பாகநாற்சாமம்நன்னமதாயாட்டு, சாட்டிவாய்சாடையிலேமெழுகுசாரணையாகுஞ்சம்பிரமதாயப்பாகங்கண்டுகளிகூர்ந்துதேட்டிவாய்ப்புழித்ததனையுண்டையதாய்ச்செய்துசெயலானவுண்டைதலையமூரிதனிற்போடே. (௧௭௮)

போடப்பாபுடைத்தியனேயின்னஞ் சொப்பாபுடமூசதிவிட்டகுளிகையதைவாங்கி, பாடப்பாபார்த்தியோயமாறுநீசேருபரிசுடையசவ்வீரகுளிகைபதுநன்றும், வாடப்பாகுளிகைதனைப்பெருகக்கியந்தால்வசனிப்பேயாங்குளிகைசாரணையுமாகும, தேடப்பாகுளிகைசாரணையைக்கொண்டுசிவயோகமதிலிருந்துதியானமதுசெய்யே ( )

செய்துசிவபூசைதனைச் செய்தியோயாகிசெயசித்தியாகுமிதுசவ்வீரக்குளிகை, நைதுநீ பிராணயபீடமேசென்று நன்கென்று வாசிகொண்டுசிக்கென்றிழுத்தால், வைதுநீருருவினடிபிரசன்னமாகுமக்குருவைதெரிசிப்பாய்மதியறிவாலேயா, ஐதுநீயவருடையசமல பதத்தினிலேயர்ச்சித்துவவர்பதமேபூசித்துப்பாரே (௧௮௦)

பாரப்பாபுலத்தியனேநவாசயோகிபரிவானசாரணையைவாயினிலிட்டுசாரப்பாதம்பித்துக்கும்பித்தாயானெல்லைதனையப்போருடோற்றுஞ்சற்றுமில்லாதே, ஆரப்பாவுனக்கிதிசோசகங்காநெட்டியங்கென்றுகும்பிகத்தம்பித்துநின்றல், கூரப்பாவாயிலிட்டுக்குளிகைசாரணைதானுக்குமப்பாபண்டாண்டமயங்காதேகாணே ( )

காணப்பாபுவனமெல்லாஞ்சுற்றியரைநொடியில்சண்முடிவிழிக்குமுன்னேகுளிகைசாரணையையும், ஆணப்பாகுளிகைகொண்டுவருகுமதுபாருஅதிகமிக்கக்குளிகையதுயருமையெவர்காண்பார், பாணப்பாபரிட்டைசயிதைப் பாகமதாற்காணுபண்மைபெறக் குளிகைதனைப்பதனமதாய்ச்செய்து, கோணப்பாவாராதுய நீசித்தன் பாருகோரக்கரவருடையமகிமைமெத்ததானே (௧௮௨)

தானனவவருடையபெருமைதனைக்கேளுதராதரங்சளாதாரஞ்செணத்தில்மிகக்கண்டார், கோனனவரையாறுமேலாறுங்கண்டார்கூடியேஞ்தொண்ணூற்றூர்கருவிமூதற்கண்டார், வானனராவியமூர்த்மவர்தானேகொண்டார்வள மானயண்டகாயாதிகற்பங்கொண்டார்

தேனானதேகசித்திகாயசித்திபெற்றோர்திருவாசகருக்குருவுமறிவுமுத
லாமே (௧௮௩)

இந்நூலிற்பாடியபொருள்களெல்லாங் கண்டுதொகையறிய.

ஆமென்றகோரக்கரவருடைய நேர்மையாரறிவார் வையகத்தி
லாருமறியார்கள்,தேமென்றமொழியுடையோரவர்மகிமைகாண்பா
ர்சித்தரவர்தானறிவார்சிவயோகியவர்காண்பார்,மாமென்றவவர்பெ
ருமைமகாதிரமோமெத்த மானிலத்தில்மனிதரறியார் களிதுபாரீர்,
வேமென்றவவர்பெருமைநேர்மைமெத்த சொன்னோம்வேதாந்தபா
னவர்க்கேவெளியாகும்பாரே (௧௮௪)

வெளியானமறைப்பெல்லாமிந்நூலிற்சொன்னோம்வெட்டவெ
ளியாகவுந்தான்விசித்தமதாய்க்காண்பீர், வெளியானவெளிக்குள்ளே
வேதமயமறிவீர்வேதாந்தஞானமயமவுனமயங்காண்பீர், வெளியா
னவெளிக்குள்ளேமனோன்மணியாம்பாருவிசுத்தியறுகோணத்தின்
கண்டவிபரமதைக்காண்பீர்,வெளியான வெளியெல்லாஞ்சௌமிய
த்திற்போம்விளங்கினோங்கருக்கிடையுங்குருகிடையுநன்றே ()

நன்றானமறைப்பெல்லாநளினமதா ய்ச்சொன்னோம்ஞானத்தி
ன்குறிப்பெல்லாநண்பாகவிண்டோம்,குன்றமல்நீகேளும்புலத்திய
னேயோகிகூறினோம்வழலையுப்புசெந்தூரஞ்சொன்னோம்,அன்றான
பூமிநாதச்சுண்ணமுஞ்சொன்னோமதிறகோடிகோடாகோடிசெந்தூ
ரஞ்சொன்னோம்,சன்றானசரக்குகளிலகட்டுபற்பஞ்சொன்னோஞ்சு
தாகோடிமுறையெல்லாஞ்சாற்றினோமே (௧௮௬)

சாற்றினோஞ்சௌமியசாகரந்தானும் சார்வானபொருளெல்
லாஞ்சைதன்னியமாக,போற்றினோமுறை செய்தோமபுலத்தியனே
கேளும்பூட்டின தோர்பூட் டெல்லாமிந்நூலிற் சொன்னோம்,ஆற்றி
னோமேதென்றல திதமான அளவில்லாக்கருக்க ளெல்லா மிங்கே
சொன்னோம்,வேற்றுமைகளில்லையப்பா யிந்நூல்பீடம்வேதாந்தசா
ரமிதுவிலக்கமாமே (௧௮௭)

விலக்கமென்றவைப்பு முறையதிதமதுசொன் னோம்விஸ்தார
மானதொருகருக்குருவுஞ்சொன்னோம், வழக்கமென்றசாரக்குவைப்
பில்ரசந்தானுஞ்சொன்னோம்வாலைரச முதலானசெயநீருஞ்சொன்
னோம்,தெலக்கமென்றதிராவகங்களமுர்தமதுசொன்னோந்தெளிவா
னகற்பங்கள்குளிகையதுசொன்னோம்,நளிப்பமென்றநவநீதத்தயில
முஞ்சொன்னோம்நளினமென்றவைங்காயநலமுஞ்சொன்னோமே ()

நலமானதிரேக மாங்காயாதிகற்பம்நாதவிந்துசிவவிந்து நன்றா
கச்சொன்னோம்,வலமானவைங்கோலத்தயிலமதுசொன்னோம்மகத்

தானபதியெனண்பேர்வைப்பெல்லாஞ்சொன்னோம், சலமானவப்பினுடபன்னீருஞ்சொன்னோம் சமர்த்தானதேசமதின்கிரிகள்சொன்னோம், குலமானபூநீறுபூர்க்குந்தேசங்கள கூறுனவண்மையெல்லாங்கூறினோமே. (௩௱௰)

கூறினோஞ்சித்தருடபெருமைசொன்னோங் கூரானகருநாயின்மையைச்சொன்னோம், தேறினோயதீதப்பொருள் மறைப்பெல்லாந்தான்றிரட்டில்லாப்பூட்டையெல்லாந்தெளிவாகச்சொன்னோம், சாறினோஞ்சௌமியசாகரமென்றிந்நூல்சொன்னோஞ் சமர்த்தானாத்தினமபோல்சாடினோம்பார், வாறினோமாயிரத்திருநூறுதானும்வசனித்தோம்புலத்தியனேவசனித்தோமே (௩௱௧)

பெரியோர்களிடஞ்சென்றால்அவர்களால்

காணப்படுகிறபொருளறிய.

வசனித்தோமிந்நூலைப்பதனஞ்செய்து மகத்தான சதாகாலம் பூசித்தாக்கால் ஓசனித்தோமொருகுறையுமணுகாதையா யுகாயுகாந்திரங்கோடிவாழலாகும், அசனித்தோமாயிரத்திருநூறுக்குளடக்கிவிட்டோஞ்சதாகோடிநூல்பூட்டெல்லாம், தூசனித்தோம்புலத்தியனேசொல்லக்கேளுந்தூர்ச்சனரோடுறவாகாதுதூரநில்லே (௩௱௨)

தூரநின்றபெரியோர்களிடத்திற்சென்று துலங்குகின்றமறைப்பெல்லாங்கேள்விகேட்டு,தேரோநீயவரிடத்திலபனிரண்டாண்டு சேவித்துவவர்பதமேபணிந்துநீயும், பேருபெறவவர்க்கடிமையாகிநின்றுபெலமானவிந்நூல்சாஸ்திரத்தைநீயும், கூறுநீயவரொதிரே நின்றுநீயுங் கூசாமல்மனஞ்சலியாமற்போற்றே (௩௱௩)

போற்றியேயிந்நூலைப்புகழுக்கால் பூரணமபோல் வருமனங்களிகூர்ந்துதானும், மூத்தியேகொடுப்பதறகுச்செவியற்றுக்கேட்பார்முடிமூலக்கருவையெல்லாம்விள்ளுவாரப்பா, சத்திசிவமொடுங்குநிலைதவமுஞ்சொல்வார்தண்மைபெறுமகத்துவத்தின்கருவைச்சொல்வார், எத்திசைக்குஞ்சித்தனென்றுபேருமீவா ரொட்டுபத்துமைந்திரண்டுமிகழ்வார்பாரே (௩௱௪)

பாரப்பாபத்துதிங்கள்கருவைச்சொல்வார்பண்பைமெறுமெட்டுதிங்கள்பழமைசொல்வார், ஆரப்பாவாருமறியாதவொன்றை யருளுவார்மூன்றுடனோரண்டுஞ்சொல்வார், நேரப்பா பூரணத்தினிலையுஞ்சொல்வார் நிகரில்லாகாற்சாதிபனிநீர்சொல்வார்,தேரப்பாதெளிந்தசுத்தசலமுஞ்சொல்வார்கெட்டாதகருவையெல்லாந் தெளிவிப்பாரே (௩௱௫)

தெளிவிப்பாருபநிடதம்பசுபதியுஞ்சொல்வார் தேறுவோர்கதிவுபுத்திநிலையுஞ்சொல்வார்,களிவிப்பார்கருகநிலையுங் குருக்கிடை

யுங்காட்டிகண்ணேட்டம்வாசிநிலேமவுனஞ்சொல்வார், நளிவிப்பார் ஞானத்தின்கருவுஞ்சொல்வார்நாதாந்தசிரோன்மணித்தாய்வசியஞ் சொல்வார், வறிவிப்பார்வழலேயென்றகுருவைச்சொல்வார் வாமப் பாலமூர்த்திலேவசனிப்பாரே (௲கூசு)

வசனிப்பாரட்டமாசித்துஞ்சொல்வார் வளையாறு யேந்திரவ ளைஞாலஞ்சொல்வார், அசனிப்பாரிந்திரமயேந்திரஜாலம் அருளு வார்கெசகரணங்கோகரணஞ்சொல்வார்,வசனிப்பார்பலகலேயுங்தெ ளியச்சொல்வார்பாகங்கள்செய்பாகம்பரிவாய்ச்சொல்வார், நசனிப் பார்சித்தறுபத்துநான்கும் நவிலுவாரிந்நூலுலுட்பொருள் சொல் வாரே. (௲கூஎ)

சொல்லுவாரவருடனேதொண்டுசெய்தால்துறையெல்லாம்வ ழிதுளையாய்நன்றாய்ச்சொல்லி,சல்லுவார்சாயுச்சியபதவிதங்துதன் னிடத்திற்றவசியதாய்வைத்துக்கொள்வார், எல்லுவாரித்தனேயும்வ ழியாய்ச்சொல்வாரொன்மகனேயறிவதறுலெல்லாங்கண்டு,கல்லுவா ருன்மனதிற்கபடுண்டாகில் காலகாலமிருக்கச்சிவயோகஞ்செய்யே(

செய்யப்பாநாள்மூன்றுகாலம்வாசி சிதறுமல்மூலத்திலொருமி த்தொன்றாய், எய்யப்பாயிருநூற்றியிருபத்தோராயிரத் தறுநூறுசு வாசம் மோங்காரவீட்டில், பையப்பாவாசல்பத்தும்கற்பத்தாலடை த்துப்பண்மைபெறவாசியந்தான்சிதறொட்டாமல், கையப்பாகன்னி யர்தன்மோகந்தள்ளிக்கனவிலும்பெண்மாய்கைநினேக்கப்போகாதே,

போக்கானததுகளேப்பேசலாகாது பூரணம்போல் மனதுகந்து நித்திடீர்தான்,வாக்கானவொருமனதாய்நிலேக்கவேணுமாயர்சத்திரி ரியாசத்திமயககமாகா, தேக்கானயிலேதனிலே யொருபோர்தன்னம் வசயகாலநடுமத்தியானஞ்செய்வாள், பாக்கானகளிப்பாக்கையகலத் தள்ளு,பரிவானகொட்டைப்பாக்காகுந்தானே (௲ா)

காலேசிவயோகம்தேக்செலேயிலன்னமூண்பது,

காணுகின்றபாக்கிடித்துதூளாய்ச்செய்து கறுப்பேறுமலேமிள குயிலேயைக்கொண்டு, ஆணுகின்றவாண்பனிநீர் விராகனெடைகொ ண்டுஅருளானகற்பூரசுண்ணஞ்செய்து, ஓணுமென்னசுண்ணமதை விராகனெடையெடுத்து வோகோகோபனிநீரிற்குழைத்துநீயும்,வா ணுகின்றயிலேயாரில்சுண்ணம்பூசிவளமானயாறிலேயுமொன்றாய்வை யே. (௲ாக)

வைத்துமறைப்பலந்தூளாயதனில்விட்டு வளமாகச் சுருட்டிய தைநாள்மூன்றுகாலம்,கொத்திக்னேயோருண்டுயிவ்விதமாய்க் கொ ண்டு கூறுனபொச்சாலிபச்சரிசியன்னம், நைந்துநீகொண்டு விட்டு

ச்சிவயோகம்பாரு நலமானகால்மூன்றுநாழிரண்டு, கைத்துநீவாசி யொட்டிவலக்கரமேமூட்டி கனமாகரவிதனிலேவைத்துப்பூணே ()
கொட்டைப்பாக்குவெற்றிலையுண்ணை

பூணப்பாபூரணமேமவுனங்கொண்டு புனிதமதாய்மூன்றுநாழி தம்பித்துப்பாரு, நாணப்பாமூன்றுநாழிகால்மேலிட்டு நண்டாகவுட்கார்ந்துமூன்றுநாழிதம்பி; மாணப்பாமவுனமாயிருந்தாயானால் மனதறிவால்வழிகண்டுநடந்துபாரு, ஏணப்பாயிவ்விதமாயிர வுபகல் பன்னிரண்டு என்மகனேநாழிகையோர்வருஷந்தானே (௲௱௩)

வாசிபார்க்கும்வகையறிய

தானென்றநாழிகைதானாலாயிரத்துமூன்னூற்றறுபதாச்சு சாஇத்தாலோராண்டுயிவ்விதமாய்த்தானும், ஊனென்றமாய்கைபோலாமுறண்டுபோச்சு வுகாரத்திறைசையெல்லாமுழலாய்ப் போச்சு, வேனென்றவிந்துபலன்மதயானையாச்சு விகற்பமெல்லாமற்றுதடா காயமாய்கை, காவென்றகருவிதொண்ணூற்றாறுமையாகல்மலைபோ விறுகிவிந்துகட்டிப்போச்சே (௲௱௪)

சுவாசதம்பனநாழிகைதொகுப்பு.

போச்சென்றமனிதருக்குமுன்னோர்சொன்னார் புகழானசுவாசமதைப்புகலக்கேளும், ஏச்சென்றவிருநூற்றுயிருபத்தோராயிரத்தறுநூறுசுவாசம் யெழுப்பினத்தூக்கித்துவனைதான்மேலதிகமாகும், ஆச்சென்றுயிருபத்தையாயிரத்துத்தொளாயிரத்திருபதுக்குள் அருளினோஞ்சுவாசமதின்கணக்குநேர்மை, வாச்சென்றவித்தனையுமாகாரத்து ளொட்டி வாங்கியேயாக்கினையிலங்கென்றுநாட்டே ()

வாசியெழுத்து.

நாட்டியேநாளொன்றுக்கையாகேளுநவிலுவேநாழிகைதானாலாக்கும்பி, வாட்டியிழுக்கங்கனே கூட்டித்தம்பித்தால்வசனித்தோஞ்சதாசிவத்தின்கோணங்காணும், தேட்டியேவைங்கோணந்தியங்கி நின்ற தெரியுங்காண்சதாசிவத்தின்சத்திபீடம், பூட்டியேபீடமங்கென்றுவாசியெழுத்து பூரணமேவசியநமவென்றுதிட்சையோதே ()

ஓதவே வங்சிங்யமநமமதிவென்றும் ஓங்கோகோசதாசிவமுஞ்சத்திராராவென்றே, ஆதவேயடைத்துநீ ஓம் இறிம் கிறிம்மென்று அருளுவாய்திட்சைரண்டுமாண்பெண்ணாச்சு, வாதவேயிரண்டெழுத்தும்ஏகமாயிழுத்து வளமாகச்சொல்லினதோரட்சரங்கள், மாதவேமனோன்மணியைத்தியானஞ்செய்து மகத்தானவாக்கினையில் தம்பித்துப்பாரே (௲௱௭)

வாசிக்குமூலமந்திரதீட்சைசத்திசிவவெட்டெழுத்து

பாரப்பாபுலத்தியனே நால்நாழிகும்பி பார்க்கையிலேசதாசிவ மூஞ்சத்திதோன்றும், ஆரப்பாவங்குகின்ற யிரண்டுதீட்சைதியான ம்அடவாகப்பிரசன்னஞ்செய்யுமார்க்கம், தேரப்பாயிருநூறுசெபித் தீராகில் தெளிவானசதாசிவமூஞ்சத்திபிரசன்னம், வேரப்பாவிள ங்குவாரக்கினியினின்று வேணசித்திதந்துபாலூட்டுவாரே (௲௱௪)

ஊட்டுவாராமூர்த்தமென்றுபூலைப்பாலைத்தான் ஓகோகோவாங்கி நீவாசியில்தாக்கு, நாட்டுவாய்நாவதனுலுண்டிடுமண்டலந்தா னல மாசவுண்டிட்டவேகாலாயிரமாண்டு, ஆட்டுவாய்ஜெயகண்டிசெங்கோ ல்நிலைபதியும் அதட்டியாய்நானூறுமூழச்சித்தனுவாய், ஏட்டிலேயி ந்தபடிசொன்னேனென்று யெண்ணுதேமானுக்காளியம்பிடமோ ()

இயம்பிடரிதற்குத்தத்துவம்பிரிக்க யென்னுலேமுடியாது யிவ ளைவெல்லை, சயமாடர்சதாசத்திதீட்சையிரண்டாலேசாவேதுவொ ருநாளுந்தானென்றுநீயாவாய், உயம்பிடருகாயுகங்கள் கண்ணிற்கா ண்பாயுகளைக்குமிப்படியேசாதித்தாயானுல்பயம்பிடர்பலநாளும் சிவதத்துவனுவாய் படர்ந்துவருங் கோளையதுவிழுது மாமே ()

விழுதானசடலமெல்லாந்தேசவிஷேமே விறங்குமே மத்துவா ரமேனியெல்லாம், விழுதாசயிறங்கியேபிறிதிவிற்சேரும விளங்கும ப்பாபாரகருவேபிரமமாகும், விழுதானபிறிதிவியில்விழுந்துதானுல் வித்துகற்பம்விடும்விசர்ப்பமபோச்சு, விழுதாகவெங்நாளுமிருக்கலா ம்பார் மெய்ஞ்ஞானபாரசெதியைக்காணலாமே (௲௱௯)

காணலாந்தீட்சைரண்டுமிதனுலேயா கருதலாம்பலகலையுமாகி யாவாய், சாணலாஞ்சதாசிவன்போலிருக்கலாகுஞ்சாயுச்சியபதவி பெறும்சத்திகொலுவிருப்பாள், காணலாமாக்கினையைத் தெரிசித் தாயானுல் மனப்பூரணமாவாய்மகிழ்ந்துபாரு; பூணலாம்பதியொளி யில்சுழியைநாட்டி போற்றிடுவாய்பூரணத்தைவசியமாக்கே ()

தெய்வலோகத்தயிலம்,

ஆக்குகின்றவாக்கினையின்றீட்சைசொன்னேன் அவர்மானவா சியுடநிலையுஞ்சொன்னேன், போக்குகின்றபொருள்களெல்லா மிதி லேசொன்னேன்பூரணமாய்நின்றதொருநிலையைச்சொன்னேன், தே க்குகின்றபரமகதியுநன்றாய்ச் சொன்னேன் தெய்வலோகத்தயிலம தைச்செப்புவோம்பார், ஆக்குகின்றதயிலமதையார்தான்காண்பார் அறுபத்துநான்குசித்துமட்டக்கேளே (௲௱௰)

ஆடலாந்தெய்வலோகததயிலங்கேளு அண்டரண்டமேறலாந் தயிலததாலே, சாட்டலாமகோரகருபந்தானுகில்சார்வானதயிலத்தா

கோடாகோடிசித்து, ஓடலங்கயிலைமுறைசித்தியாக வுரைக்கின்றோம் புலத்தியனேயுற்றுப்பாரு,ஊரோடுங்குண்டுணியாய்த்திரியு மானைப ருலுத்தருடன்சேராதேயுற்றுக்கேளே. (௲௱௰௪)

வைசியகுலபத்மினிபணிக்குடம்சுத்தி.

உற்றுக்கேளுநாரமடாமவுனவேதமுதறியடாசுழிமுனையில்மவுனநாதம்; சற்றேகேளதுபருடமதுசிங்குநாவு வைசத்தனிய அகாரமடாவிந்துவிந்து, எத்திசையிலுள்ளதுகாணமனிதர்வாழ்க்கை யியம்பினேன்வைசியகுலஞ்சத்திமாயில, சாற்றகக்கேள்சாதிவாத தேசமாஇல்சார்வாகப்பிறவிடையாம்பதறுவயதாமே (௲௱௰௫)

சுத்தசலம்-தியானம்,

பத்துவாய்சித்திரைநாள்பருவந்தன்னில்பிறவிடையாம்சியாழங்குருவெள்ளிபார்வை,அத்துப்பார்சன்னிப்பெண்ணுச்சம்பாருயவளொளிப்பீடமதில்விந்துதிததால், நத்திப்பாருகிரமமா ராசியின்காலம், நேர்மைபடிக்கலைவைப்பாயிசமாகும்,வித்தானபிண்டமதுவுற்பவித்தால்வேதாந்தசிசுபாலன்பிண்டம்வாங்கே (௲௱௰௬)

வாங்கியேயெடுக்குமுன்னேபணிக்குடக்தான்வீழ்கு மக்குடங்தானுடையாமற்செம்புப்பாண்டம், தாங்கியேபாண்டமதில்பணிநீரிட்டுத்தருவானவெண்கோழியண்டோடுசுண்ணம், பாங்கியேபதினெறுபடிநீரிற்றுணும்பலமிரண்டுகண்ணமதையதனில்விட்டு,தூங்கியேதிரியாதேதாழவிரல்கலக்கிதுருவமன்றரவிமுகத்திலிருநாழிகைவை

வைத்துநீயப்பாகமாறுபாவசனித்தோம் வெளுநைமநீராபன்னீராகும்,அத்துநீதெளிவாகுஞ்சுத்தசலமாகு மச்சலத்தைச் சீஷாவில்நீயெடுத்துவிட்டு, சுத்துநீசாமமதுவெளிவாரா சருதிநேம்ரோகணியிலதிகாலமாகில, செத்துநீவலுகமாஓம் றீம் ஆம்யங்குஷாயாவென்றுசெபியுறுநாறுதான்தியானமபண்ணே (௲௱௰௭)

செயநீருக்குசெபவெழுத்து

பண்ணப்பாமகேஸ்பரியின்பூசைசெய்து பணிக்குசுத்தசலமதனைப்பதம்பண்ணி, அண்ணப்பாமுன்சொன்னசன்னிதலைப்பிண்டமமதையெடுத்துக்கத்திகொண்டுஅதனைக்கீறி, மண்ணப்பாபணிக்குடல்களெருப்பையுஞ்சலப்பையு மகத்தானபெருங்குடல்சளிதுவெல்லாமெடுத்து,நண்ணப்பாபிறிதிவியின்சலத்தைவிட்டுநளினமதாயுள்மூலஞ்சுத்திபண்ணே (௲௱௰௮)

சன்னிப்பிண்டமாக்கரு அகோரமாரணசொக்குப்பொடி,

பண்ணியேயுள்மூலமீரல்பிச்சும்வாங்கி பாவகமாயுலர்த்தித்தூளிடித்துவடிகட்டி, முன்னியேமுன்சொன்னமாக்கருசேர்கொண்டு

மூலமென்றவித் தூளில்சேர்தான்கொண்டு, அண்ணியே யிரண்டு மொன்றாய்ச்சேர்த்துக்கொண்டாலகோரமாரணசொக்குப்பொடியி துதான்பாரு, தண்ணிமையாயிராதேயிந்தத்தூளைக்கொண்டுதனதா கவ்திறகலக்கும்வகையைக்கேளே (௲௱௨௰)

வகையானஸ்திரீகெர்ப்பங்குழியானையும்வளமானசுழல்வண்டு யிப்புலிகருவண்டு, துகையானகுப்பைபுழுகருங்குளவிதானும் அரு வமென்றசெங்குளவிபச்சைசிறுவண்டு, நகையானமினிப்பிச்சிசெவ் வாலரணை நவிலுமோம்பல்லிவெட்டுக்காலிப்பூச்சி, அகையானசிற் றெறும்புபொரும்புமாகுமருளிறைந்திசைப்பூச்சிமரப்புழுதானே

தானென்றசெந்தேளுகருந்தேளுமாகுங் கருவானசெய்யான்ப னையேறிப்பாம்பு, மானென்றசவைபச்சைதவளையாகும் மகத்தானதே றைவெள்ளைபசசோந்தியிவையெல்லாம், ஆனென்றமண்ணில்வாழு ம்பூச்சியிருபலந்தான் அருளுறைம்பெரும்பூச்சிசமூலமாகும் கோ னென்றபாகவகைதுகையைகேளு கூறுவேயிருபத்துமூன்றுவகை யாமே, (௲௱௨௨)

வகையானயிவையெல்லாம்ரவியுலரவைத்துவாரந்தென்றெடு த்திடுவாய்சித்திரைகாலத்தில், எகையானயிதுவெல்லாங்கல்லுரலிலி ட்டுவெழுவுலக்கைகொண்டுநீருசாமஞ்சாடு, அகையாகச்சாடையி லேமாத்தூளாகும் அப்பனேயதைத்தோண்டி வடிக்கெடுத்துக்கொ ண்டுமுகையாமல்மூன்தூளில்கலந்துகொண்டு முஷ்மைபெறப் பத னமதால்வைத்திடுமே. (௲௱௨௩)

வைத்துத்தானின்னமொரு தூள்பொடியைக்கேளு வசனிப் போம்பூச்சிவகைவளப்பமாக, நைத்துகின்றவழிமறிச்சான் கண்ணீ ரல்பித்தும்நலமானதேவாங்குகண்ணீரல்பித்தும், பைத்துகின்றவா ந்தைகண்ணீரல்பித்துபண்பானகருங்குருவிகண்ணீரல்பித்தும், செ த்துகின்றசெம்பருந்துகண்ணீரல்பித்தும் செயலானகோட்டான் க ண்ணீரல்பிச்சே. (௲௱௨௪)

பிச்சானவிச்சுளியின்கண்ணீரல்பித்தும்பிலமானகுழிநரியின்க ண்ணீரல்பித்தும், செத்துகின்றபெருங்காடைக்கண்ணீரல் பித்தும் செயமானபுலிப்பல்லின்கண்ணீரல்பித்தும், அத்தானநாகப்பாம்பீர ல்கண்பித்தும அருளிறைம்செம்போத்துக்கண்ணீரல்பித்தும், கச்ச னகருங்காக்கையீரல்கண்பித்தும் கழுதைக்கண்கரலொடு பித்துமா மே. (௲௱௨௫)

ஆமென்றகருங்கோழிக்கண்ணீரல்பித்தும் ஊட்வானகருநாயி ன்கண்ணீரல்பித்தும், நாமென்றகரும்பூனைக்கண்ணீரல்பித்தும் நல மானமலையுடும்புகண்ணீரல்பித்தும், வாமென்றசெவ்வாலரணைக்கு

ண்ணீரல்பித்தும்மகத்தானசுருமந்திக்கண்ணீரல் பித்தும்,கோமென்றராசாளிக்கண்ணீரல்பித்துங்கூறினேந்தாக்கணங்குருவிக்கண்ணீரல்பித்தே (௩௱௨௬)

கண்ணானபுலிக்குறத்திகண்ணீரல்பித்தும்கணக்காக ஆகவகையிருபத்துமூன்று,நன்றாகக்கொண்டுவந்து சித்திரைகாலத்தில்ரவிமுகத்தில்வாரமட்டுமூலாச்செய்து,வண்ணாகவகை யெல்லாமெடுத்துநீயுமகத்தானகல்லுரலிலெல்லாமிட்டு, எண்ணானெயெழு வுலக்கைபரிசாய்க்கொண்டியிருசாமம்விடாமலரைத்தசாடுவாயே (௩௱௨௭)

சாடியிலேமாத்தூளாமயதூளோத்தான்சார்வாகத்தோண்டிவடித்தெடுத்துநீயுங்குடத்திலேமுன்சொன்னதூளதிலேசேர்த்து குடியாகப்பதனமதாய்வைத்துநீயும,நாடயிலேயினை மொருதூளைச்சேரு நவிலுவேநாங்கடை சாக்கில்நலமாய்க்காணும், ஆடயிலேசாதிக்காய் சாதிபத்திரி அடவானகோஷ்டமேலம்லவங்கப்பூவே (௩௱௨௮)

பூவானகஸ்தூரிமஞ்சள்*புழுகு பூரம்புனிதமெனுஞ்சாம்பிராணிசுககரிதாரம், ஆவானவெடி யுப்புயித்துநீரு அன்பானகல் லுப்புகோரைக்கிழங்கு,நாவானநாகமல்லிக்கிழங்குதானும்நன்றாகநதைச்சூரிவேதாகும்,மாவானசிறியாநங்கைபெரியாநங்கைமகத்தானவெண்குன்றிகருங்குன்றிவேரே (௩௱௨௯)

வேரானவெட்டிகொட்டை புங்கங்கொட்டைவிளம்புவேஞ்சிவனார்வேம்புநரிமிரட்டி, ஆரானவழுகண்ணிதொழு கண்ணியாகும் அடவானயெறழிஞ்சிக்கொட்டையாகும்,சேரானசெந்நாயுருவிவேரதாகுஞ்செம்பருத்திசித்திரமூலமுத்தாமணிவேர்வாரானகருநெல்லிவேர்தானுகும்வளமானவெட்பாலைமேலபுல்லுருவியாமே ( )

ஆமென்றகருஊமத்தைவேர்தாகும்ஆடாதோடைவேர்செம்முள்ளிநெரிஞ்சியரணைவேராம்,நாமென்ற பூனைக்காலிதுரட்டைவேரும்நல்லசிவகரந்தைவிஷ்ணுமூலியாகும், வாமென்றயெலிச்செவிவேர்பொன்னூமத்தைவசனித்தோம் திகைப்பூடுநாபிவேர்தான்,நாமென்றகருங்காக்கணம் பூவும்வேரும்நல்லவனீ மூலிதொட்டால் வாடியென்றெண்ணே (௩௱௩௧)

என்றானநரிப்பாலைவேருதானுகும்இயல்பானகுதியடிவேருமாகும்,நன்றானவிலாமிச்சம்வேர்வில்வவேரும்நலுனமென்றவவுரிவேர்கஞ்சாமூலி,வன்றான பேய்மிறட்டிவேருமாகும்வழுக் கானசிந்திற்கொடிமூலமாகும், மன்றானமுல்லைவேரிருவாட்சிவேரும் மாதளம்வேர்சிறுகட்டுக்கொடியுமாமே (௩௱௩௨)

*புழுகென்பது-புனுகுசட்டம்,

ஆமேதானுகவகைவோமூலசாக்கும்அருளுகின்றமதினுடைய முறையுந்தானப்பா, நாமேதான்சொல்லுகின்றமுறைாகக்கேளுநவிலு வோமநாற்பத்துமூறைநாகும, ஏமேதானினுவகைக்குளபலமூன்று கும்என்மகனேசொண்டுரவிழகத்தில்வாரம, சேமேதான்சித்தினா நாள்காலாக்கினையிலுலர்த்தி, சிதறுமலெடுத்துக்கல்லுரவிற்றுகமே

தாக்கியேயிருப்புக்கைபெருதாய்க்கொண்டுசாடுவாய்மூச்சா மஞ்சாடிஞலொர; மாகியேமாத்துாஞபோலேயாகுமததுாளைத்தோ ணைடிவடித்தெடுத்துக்கொண்டு, மூகியேமூனகாளிலொன்றுய்ச்சே ர்த்துமூதுதாஞஞசிதறுமற்பிஙகாளிவிட்டு, வாகருசிததிமூததிபெற சசிவபூபதிசுணணமனுசரித்தோம்சித்திபூபதிதானென்றெண்ணே

என்னுதற்குவளைசயென்னபுலத்தியனேசெளுனகோணத்தி ன்மூலமடைந்துநீயும, அன்னையேவசிகத்தியிலேயகோரக்கைதநாட்டி அடங்காதகாசிகனைவசுகத்திகளிலிழுத்து, சுன்னவேசுதிர்சோதிநீப சுடாதன்னில்கடும்புரவிக்குதைத காஙகிசசுழிபிலேற்றிமூனனவே யிடதுகலைத்தமர்தான்மூடிமூதகணடவாசிதனைமோசகத்தில்நாட்டே,

சத்திசிவம்சித்திக்க

நாட்டியேமபேஸ்பரத்தின்றிட்டை; யாருணர்வார்நலமானயிக் கியானதிட்டைசதனைகக்கொண்டு, வாட்டியேவடதுகலைமோதனிலசிறு த்திமகத்தானதெய்வலோகசோக்கைகயேசண்டு, தேட்டியேதிட்டைசத னைமவுனத்தூட்டிகியானமண்டலஞ்சுற்றிதம்பியொருநாறு, பூட்டிவ ரும்நாளொன்றுநாலுசாமம்நாளுறுபுகழாகவுசசாடித்தாமமேசுஸ பாமூஞசித்தியாசசே (௲௱௯௬)

ஆச்சப்பாமகேஸ்பரியும்பிரசன்னமாவார்ஆத்தாளுமப்பனுமே வரங்காளிவார், ஆச்சப்பாயவர்வாத்தாலறுபத்துநாலுஅஷ்டமாநவ ச்சக்கரஞசித்தியாச்சு, நாச்சப்பாதொழில் கவௌல்லாஞசித்தியாச்சு நவசாராசாஙகளெல்லாஞ்சித்தியாச்சு, காச்சப்பாஞானசித்திமவுன சித்திகளயோகயஷ்டமாதொழிலுஞ்சித்தே (௲௱௯௭)

சித்தானயெனக்குமுன்னோர் சொன்னவட மொழிகள் சூட்ச மையாயித்திட்டை யிப்படியார்சொன்ஞர், எத்தானயிக்குருவேயெ னக்குப்பின்னோர்எவரறிவார்பதினெண்பேர்மறைத்தசூட்சம், வித் தானபிறிதிவியிலுள்ளசித்தரெல்லாம்விளம்பவில்லையிக்குருவைவெ ளிவிட்டேன்பார், கத்தாலுமிப்பொருளைக்கற்கவேண்டுங்கற்காட்டா லாணமடையர்பெண்ணெண்ணலாமே (௲௱௯௮)

என்னவேகுருசாட்சியெவருஞ்சொல்லார்பான வெளியாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் மறைத்திடாமல், உண்ணவேசிவன்சொன்ஞரு

மைமறைத்தான் ஓகோகோவென்னத்திக்குரைக்கும்போது, தன்னையேவெளியடக்கமந்திசெய்தார் தன்வந்திரிவெளிவிட்டார் பாகமில்லை, அன்னையேயீஸ்பரிதானமவுனவெளிவிட்டார் அகத்தியனுமகாதெளிவாயமறைந்திட்டேனே (௩௱௩௯)

அறைந்திட்டசௌமிய சாகரமின்னூலில் அதிதபஞ்சயோர் மறைத்தபொருளெல்லாம்விண்டோர், மறைந்திட்டாரின்னூல் சௌமியத்தைக்கண்டோர் மயங்கார்கள்செய்பாகம்கை பாகமெல்லாம், திறந்திட்டேன்குருபாகஞ்சுத்திமுறைதீட்சை கூறினேமொளிக்கவில்லைகூர்ந்துபாரு, மறைந்திட்டோம்சொக்குபொடிசித்தியாச்சு மகத்தானபொடிகட்கெல்லாம்குருவிதாச்சே (௩௱௪௰)

தெய்வலோகசொக்குபொடி,

ஆச்சென்றபொடியெடுத்துதூபதீபம் அன்னமறு சுவையுடனேநைவேத்தியம்பூசை, வாச்சென்றதெய்வலோகச்சொக்கு பொடிதான் வளமானயிப்பொடியில்சகலசித்துமாகும், மாச்சென்றயின்னூலில்சாலமிதிலாகுமேதற்கெல்லாங்குருவிதுதான்மயேந்திரசித்தாகில்; ஏச்சென்றவாதிதசித்துக்கெல்லாந்தானும் என்னளவுபொடிபட்டாலெல்லாமாமே (௩௱௪௧)

ஆமப்பாபுலத்தியனேஐபாகேளு அறுபத்துநாலுக்குங்குருவாம்பாரு, நாமப்பாமதிதசெஐகாணத்துக்கு மகத்தானகோகரண சித்துக்கெல்லாம் கோமப்பாகோடாகோடிசித்துக்கெல்லாம் குருவிதுதான்சகலத்திற்குமூலமூலம், காமப்பாசொல்லிவிட்டோம் நவலோகப்பொடியில் நவிலுவோமென்னிடைதானெடுத்துக்கொள்ளே ( )

பொடிக்குத்தியானவெழுத்து

கொள்ளவேபொடியெடுத்துக்கரத்திலேந்திக் குருவானசுத்தசலமுன்னிடைதானிட்டு, அள்ளவேகுருசெயநீர்துவரம் பருப்பிலைட்டதான் அதில்வார்த்துநாதவிந்துசிவவிந்துபாதி, வள்ளலேதியானித்து-ஓம்-அறிம்மென்று வளமாகக்கஸ்தூரியெனவிட்டுக்குழைத்து, மொள்ளவேமந்திரத்தாலுச்சாடித்து மூனேவெளிக்கண்புருவமதிற்றிலர்த்திட்டே (௩௱௪௩)

தீட்டியேயொருநாறுசெபிப்பாயாகில் திசைநாலு திக்கெட்டுக்கொண்றுபதினாறு, ஆட்டிடவேயாதியந்தமண்டமெல்லாம் அதிலுள்ளவதிசயங்களெல்லாங்காணு, மேட்டியாய்த்திரியாதே மேதினியிலுள்ள வேடிக்கைகளதிதமெல்லாங்காணலாகும், மூட்டியேநாகத்தில்வாசிதனைக்கொண்டு மூர்க்கமதாய்-சிங்-கெனவேகும்பிப்பாயே(

கும்பித்துரசக்குளிகைவாயிலிட்டுக் கும்பமென்றபொதிகைக் குப்போகவென்று, நம்பித்துதெட்சணமேபோகவென்று நலமாகவி னைதுமேவாசிதனையொட்டி, அமபித்துஅட்சணமேயெழும்பினுக் கால் அம்மலையில்கொண்டுவிடுங்குளிகைமைந்தா, எம்பிதுப்பார் க்கையிலேபோனுங்காண்பேன் யான்கண்டால்சித்திமுத்திதருவேன் பாரே (௲௪௫)

பாரப்பாயான்கண்டபோதேயையா பனிரண்டுகலையுஞ்சித்தி முத்தியாகும், ஆரப்பாவறிவார்கள்மோட்சமீவோரை யறுபத்துசி த்திமுறைதீட்சைசொல்வேன் மாரப்பாயதன்பிறகு மகாகோடிசித் தர்வருஷிப்பார்கேட்டபொருளெல்லாஞ்சொல்வார், தேரப்பாசித் தரெல்லாமெய்ச்சிக்கொண்டு சேனைபதிபட்டமுனைக்களிப்பார்பாரே

பாரப்பாபுலத்தியனேவையாகேளு பதினொன்குலட்சநூலதீதங் தக்கு, வேரப்பாதெய்வலோகசொக்குபொடியென்பார்கள்வேதை யெல்லாமிப்பொடிதொட்டாட்டினுக்கால், தூரப்பாவெகுதூரமொ ருவர்காணார் சொன்னாலுங்கருக்காணார்சூதென்பார்கள் ஆரப்பாசித் தரெல்லாங்கூடிக்கொண்டு அதீதமெல்லா மறைத்தாரொன்று கூறு வாரே (௲௪௬)

கூறுவார்சாஸ்திரத்தின்பாஷைகாணார் கூரிருக்கும்போதகத்தி ன்பொருளைக்காணார்,தேறுவார்சாஸ்திரதிதின்பயனைக்காணார்செப்பி ருக்குமூலத்தின்றெளிவைக்காணார்; மாறுவார்வாயதனாலனேகங்கே ளவிசொல்வார்மகத்தானவுயிருக்குமகிமைகாணார்; ஊர்தோறும்பா ரபேயதுபோல்பினத்துமாட்டையுலகப்பேயாபேயைக்குருவென்

குருவானபேயதனைக்குருவென்றெண்ணிக் கொள்ளடங்காத்தி வினையைக்கோறுமட்டி, அருளானசுரூபமதை மனதாற்காண்பீர் ஆ தாரநிலையேயிவன்பார்நீயும், மருவானபிரமத்தைக்காணவென்று ம வுனமதில்வேதனல்விசிக்கஞ்செய்தால்,சருவானசதாசிவத்தைக்கா ணலாகுஞ் சச்சிதானந்தவெளிதான்காண்பீரே (௲௪௭)

காணவேஞானசத்தியப் போதெய்துங்காணிடுங்காண்ஞானிக் குக்கருவாகாது, பேணவேபிண்டகருவாகாதையா பெருமூலசுழிக் கருதான்பேசும்பேசும், மாணவேமவுனிக்குக்கருவைக்கேளு மவுன த்கால்வாசிதனையிழுத்ததாலே,கோணவேரசகுளிகைதம்பனத்தினு லே குருதிபடுமவுனசித்தர்க்குருவிதாமே (௲௫௰)

ஆமென்றசிவயோகவாய்வுபத்தும்நிலைத்தால் அங்கங்கேதமர் வாசல்பத்துமூடும்: மூமென்றவாய்வதுவுமூடினுக்கால் முறுதியடு ஞ்சிவயோகங்குருவிதாச்சு, நாமென்றசிததருக்குச்சுவாச மெல்லா நரம்பெல்லாம்பிகிந்துநாணிபாவனைபோலாகில், சாமென்றதேகசு ட்டுக்கெட்டியாச்சு சட்டைபோனுல்சித்தனென்றுபேருண்டாச்சே(

உண்டானகடைசரக்கா லொன்றுமாகாதுஓகோகோ மூலிகை யாலொன்றுமாகாது, வண்டானவாசியினாலொன்று மகாதுவாய்வு வென்றதனாலேயொன்றுமாகாதுநன்றானபுத்தியறிவொன்றும்வே ணுமநாவுபலதினைவுயெண்ணலாகாது, தொண்டானவாதியடாவாத ககாறன்தொடுகுருவாமுப்புகுருவமுலையாமே (௲௫௨)

ஆமென்றவாதிகுருவமுலைவிட்டால்அடவானவெரையொன்று குருவொன்றில்லை, நாமென்றவவன்தொழில்கள்வமுலையாலேநலமா னவவர்க்குகுருசவர்க்காரந்தான், தாமெனறசவர்க்காரமாதியாகுஞ் சமர்த்தானசவர்க்காரம்பிரமபிண்டம்,பேமென்றபிறவிபிண்டமவமு லையாதிபெண்ணடிதான்பன்னிருகுருவுமாச்சே (௲௫௩)

பிண்டம்சுத்திவகைபெண்ணடியாதி

ஆச்சென்றதெய்வலோகச்சொக்குப்பொடிதான்அரகராபதன மதாயடக்கஞ்செப்பு, வாச்சென்றமூன்சுத்திபிண்டம்வாங்கிவாய்கி மூத்துபிண்டந்தனில்சலத்தைவார்த்து, காச்சென்றுகமூலிவாயே மூலிகையப்பாகண்ணடியொளி வதுபோற்காணுங்காணும்; வாச்செ னறபிண்டத்தின்றலை யையாங்கிமத்தலையில் மயிர்ச்சவ்வுங் கோணா போக்கே (௲௫௪)

போக்கியேமண்டைமூளைசிதறமற்றான்புனிதமதாயண்டபொ டிசொக்குச்சுண்ணம்,ஆக்கியேயாவதற்குக்கல் லூரலிலிட்டுஆறுசா மசுத்தசலம்விட்டுச்சாடி,தாக்கியேயாடையிலேமெழுகுபோலாந்து ருவமென்றமெழுகதனைத்தோண்டியப் பாஏக்கியேதோண்டியதைப் பீங்கானிலிட்டுஎன்மகனேகுருசெயநீரிரண்டுசேர்வாரே (௲௫௫)

காய்கண்டதலைமூளைசுண்ணம்,

வார்த்துமேகரமதுவால்கலக்கிநீயுந்தான்வளமாகநஞ்சுசொடி சுண்ணமரைப்பலந்தான், ஆர்த்துமேரவிதனிலேவைத்திடுநீசாமம ஆயிடுங்காண்மெழுகுகட்டிபொரிபோலரியுமப்போ, நாற்றிசையும யக்கலாமிப்பொடியினாலேநவிலுவோம்சந்திரன்போல் வெருணம காணும்,போற்றிவொய்பொடியதனை யெடுத்துக்கொண்டுபூரணமே பூசைசெய்துபதனம்பண்ணே (௲௫௬)

பண்ணுமந்தப்பொடிதனிலேசேரொன்றுவாங்கிபண்மையெற வடிகட்டிபொடியைக்கொண்டு, அண்ணுமந்தப்பொடியதனைப்பீங்கா னிலிட்டுஅடவான திருகுகள்ளிப்பாலசேரு மிட்டு,உண்ணு மந்தப் பொடியதனைக்கூட்டிமத்தித்துஓரிடையாய்க்கையகலஞ்சதுரம்பண் ணி,பெண்ணுமந்த வில்லைதட்டிசித்திரைநாள்ரவியில்பெலமாகவுல ருட்டும்ரவியில்வையே (௲௫௭)

வைத்ததனையுலர்ந்த பின்புயெடுத்துக்கொண்டுவளமான அன்டோடுமெழுக்க வசஞ்செய்து, நைத்த தனைநாதவிந்தாற் சிலையேழுசெய்துரவியிலனை நாழிவைத்துயெடுத்து நீயப்பா, ஐந்து நீகாடையொருபுடத்தைப்போட்டாம் அப்பனேதலை மூளைச்சுண்ணமாகுமுத்துபோல்நீறியது நீருய்ப்போகுமூலது னைகாய்கண்ட சுண்ணமாச்சே (௲௱௮௯)

மூன்சுண்ணத்துக்குத்தியானம்,

போற்றியேபிண்ட மனைக்கழுத்துகொண்டையா புகழுவோங்கால்மட்டாய்சிதறொட்டாமல், ஆற்றியேயெடுத்துமனைச்சொல்லக்கேளப்பா அகாரவெடியுப்புசவர்க்கார வுண்டை, நாற்றிசையும்புகழ்பெறவேகல்லுப்புச்சூடலையமானபூரமுடன் கஸ்தூரிமஞ்சள்பாற்றியேவெண்காரங்கஸ்தூரிபுனுகுபணையைபெறுமல்லிகைப்பூமல்லிப்பூவே (௲௱௯௰)

பூவானயிருவாட்சிப்பூசெங் கழுனிப்பூவும்புனிதமென்ற தேவதாரஞ்சந்தணம், ஆவானயல்லிப்பூதாமரைப்பூவும் அடவானசாதிக்காய்லவங்கப்பூவும், மாவான அழிஞ்சிப்பூ மாதளம்பூவுமருவு மருக்கொழுந்துவெட்டிவேரும், காவானகொட்டியும்பங்கிருவுமாகும்சாதிமல்லிப்பூவுடனேவிதம்வகைப்பலமும்ரண்டே (௲௱௯௧)

ரெண்டானயிதுவகைகள்சமூலம்வாங்கிநிலைபெறவேகல்லுரலிட்டுநீயும், எண்டானயெழுவலக்கைவலுவாகக் கொண்டிடித்தேழுசாமமனைத்துளதாக்கி, நன்றுகத்தோண்டியனைதவடித்துக்கொண்டுநவிலுவோம்வடித்துளிற்சேர்தான்வாங்கி, குன்றுமற்பிங்காவிட்டுநீயுங்குருசெயநீர்த்துளதனிரெண்டுசேர்வாரே (௲௱௯௨)

வார்த்துமனைக்கூட்டியிலே குழம்புபோலாகுமக்குழம்பைவாரிபிண்டவுருமேற்பூசி, ஆர்த்துநீயதன்வயிற்றிலூற்றுசேர்குழம்பு அரகராவூற்றியதின்வயினைத்தானும் கார்த்துநீகரும்பூனைநரம்பெடுத்துக்கரும்பாவம்சிகவயிறைமூடித்தானும், நார்த்துநீசித்திரைநாள்முதற்கொண்டையாநாற்பதுநாள்வைகாசிநாள்பத்துமாமே (௲௧௱௯௩)

பத்தானமணிதருலவாதிடந்தான்பார்த்துபரும்வேலிமுன்போட்டுவுலருகிறவனைக்கும், நத்தானநாற்பதுநாள்கரோவியிலையாநவிலுவோஞ்சருககதுபோல்நன்றுயுலர்த்தி, எத்தானபிரமபூசை- ஓம்நயவசிமவென்றுஇறிம்அறிம்ஐயுஞ்சவ்வுங்கிலியுமென்று, சித்தானரேகாணிநாள்சித்திரைசுக்கிரவாரம்செயமாகவொரு நூறுபிண்டம்வைத்துச்செய்யே (௲௧௱௯௪)

பிரமாதியானம். மூன்றுலர்த்தின்பிண்டத்தூள்பொடி

செய்யப்பா யித்தியானத்திட்டைசயோக செனைப்பொழுதில் பிண்டமதுசித்தியாச்சு, மெய்யப்பா வெளியாகச்சொல்லிவிட்டோம் வேதாந்தசிசுபாலன்றயிலங்கேளு, உய்யப்பா வுலகமதிலொருத்தர்சொல்லார்வுறுதிபெறச்சொல்லுகின்றோமிதுவைக்கொண்டு கையப்பாகல்லுரலிலுருவைவைத்து கருணைபெறவிருப்புலக்கைகொண்டுசாடே

சாடவேமாவது போலாகும் பாரு சார்வாகமூச்சாமந்தாடிக் கொண்டுஆடவேதோண்டியதைவடித் தெடுத்து அத்தூளைசீதாவிற் பதனஞ்செய்து! பூடவேபூமாதைதமனதிலெண்ணிப் பூரணமேமவுனமதாபூஜித்துக்கொண்டு, நாடவேநற்சிங்கமங்கலவுமௌனநாட்டிடுவாய்- ஓம்ஸ்ரீசீயும்சிறியுமாம்மௌனமே (௩௱௯௯)

எண்ணவேயொருநாழுத்தூளைவைத்து யென்மகனேயிலக்கவே சித்தியேறும், மூண்ணமேமூலதிட்டைசயுருவுக்காச்சு மூவுலகுமிப் பொடியால்வசியமாகும், நண்ணவேமூன்றோர்களாருஞ்சொல்லார் நாம்சொன்னோம்பலமுறைதானுட்டொண்ணாது, வண்ணவேவடியி ல்நின்றபொடியைக்கொண்டுமகாசித்துமாடுதற்குச்சுன்னமாமே ( )

வாலைசுண்ணம்.

சுன்னமென்றவாலைபதினொறுமாற்று சூட்சமென்றவாத்தாளைக் கல்வமதிலிட்டு, அன்னமென்றவத்தூளிலச்சொல்லக்கேளு யானைப் பால்சேர்விட்டுமுன்சொக்குப்பொடித்தூளில், வன்னமென்றபலம ஞ்சுகல்வமதிலிட்டு மைந்தாசுத்தசலம பேர்கொண்டுவிட்டு, நன் னயமாநாத்விந்து மூன்றுபவைபிட்டு நனுகவெகாடிசுண்ணமதைப் பல ந்தான்போடே (௩௱௯௮)

போட்டுவிருசாமமதை யாடினக்கால் புசமான வெண்ணைமதிற மமெழுகுபோலாம்' ஆட்டியதைக்கழிந்துவில்லையுள்ளங்கையகலம் அடவாகவஞ்சங்குலநீளமாக, சாட்டுவாய்ச்சதுரமதாய் வில்லைய தாய்ச்செய்து தாக்காணசித்திணைநாருதிட்டாதி குருவாரம், நா ட்டுவாய்வில்லையதைவாரம்பதினைந்தில்நன்றாசவுலர்த்திடவெங்கல மபோலாமே (௩௱௯௬)

சுண்ணத்தால்தாம்பாளம்.

ஆமப்பா வில்லையதையெடுத்துக்கொண்டு அதன்மேலேயண்ட மெழுகவசஞ்செய்து, நாமப்பாநாகவிந்தாற் சிலையெழுசெய்து ர விழுகத்தில்சாமமதுவுலரவைத்து, கோமப்பா கோழியென்ற புட த்திற்போட்டுருவானவாலைசுண்ணம் வெருத்துநீறும, வாமப்பா நீ ராகும்பதந்தான்கண்டுமைந்தனேபுடமாறிவில்லைவாங்கே (௪௱௰)

வாங்கியேகவசமது சீலைவாங்கி மாதுசிரோன்மணிவாலைபூசை செய்து, தூங்கியேதிரியாதே சுரைப்பரண்டிலையா சுண்ணமதை யிட்டு நீசொலலக்கேளு, ஏங்கியே திரியாதே யஷ்டமாசித்தும் யிச்சுண்ணங்குருவாலையாடலாகும், நாங்கியேயறுபத்து நான்குசித்துமாடும்நவலோகமெல்லாநீறும்நளினமதாயாமே (௲௱௭௧)

முன்வாலைசுண்ணம்செந்தூரமாக,

ஆமென்றநஞ்சுகொடிசுண்ணமதற்கையா அருளிறைமதற்கதிகம்வாலைசுண்ணம்! நாமென்ற தாம்பரத்தை யுருக்கிச்சாய்த்து நல்லசெம்புசேரண்டு சுண்ணமூணுக்கிடைதான், காமென்றகைபாகமறிந்துபோட்டால்கனகமாம்பதினாறுமாற்றுகாணும், ஏமென்றசாக்கறுபத்துநாலு மென்மகனேமெழுகாகுஞ்சுண்ணமாமே (௲௱௭௨)

ஆமப்பா சரக்கெல்லாங் களங்கமாகும் அக்களங்கில் கோடாகோடி வேகையாடும, நாமப்பா யிச்சுண்ணத்தாலனந்த சித்திபெற்றோம்நளினமென்றசுண்ணமிதுபதனஞ்செய்து, கோமப்பாகுருபதத்தில்தியானபூசை குருவான பூரணமே பணிந்துபோற்று; வாமப்பால்சொரியுமடா மவுனஞ்செயதால் மாய்கையெல்லா மறுதடா மதியாற்றனே (௲௱௭௩)

தானுக்கச்சுண்ணமதைச்செந்தூரஞ்செய்ய சாற்றுகிறேன் புலத்தியனே சாவாய்க்கேளு, வானுனவாலைசெந்தூரஞ் சொல்வேன் மகத்தான கனம்நோயதமகெல்லாங்கான், கோனுனகுருசெயல்தன்னருளினாலே கூறுவோம வாலைசுண்ணஞ் சேர்சொணடையா, பேணுனபீகானில் சுண்ணமிட்டுப் பிலமான வைங்காயமெழுகு பணவிடையே (௲௱௭௪)

இடையானகுருசெயநீர்நாதவிந்து மென்னசொல்வேன் சுத்தசலமூன்றுமதைக்கேளு, இடையானவொவ்வொருநீர் வீதம்பலமூன்றுதெளிவானநீர்தனைப்பீங்கானிலிட்டு, நடையானசவர்க்காரவுண்டைபலமிட்டுநளினமதாய்தைக்கூட்டிமத்தித்துக்கேளு, கடையறவேணடைசெய்துரவியிலிருசாமம் தாக்கியதைபுலர்ந்தகொரு வுண்டைவாங்கே (௲௱௭௫)

வாங்கியே யுண்டைதனைச்சுத்தசலஞ்சேரொட்டில் வளமாகவுண்டைதனைச்சலத்திலிட்டுக்கேளு, தூங்கியே திரியாதே ரண்டரைநாழிகைதான்துதிபெறவேயூரினபின்னெடுத்துப்பார்த்தால்,நாங்கியதுவெண்கலம் போலுருகுமாகில்நவிலுவோம்வெங்கல வுண்டை

சுத்தமெத்த; பாங்குபெறவுண்டையதையுள்ளங்கையிலிட்டு பண்
மைபெறவுன்விழியாலுற்றுப்பாரே (௲௭௬)

உற்றுதான்பார்க்கையிலேசோதியொளிகாணு மூன்னைப்போ
ல்சுரூபமெல்லாஞ்சிவமயமாய்த்தோற்றும், பற்றுநிலேசடமதுவில்
நின்றேயானால் பாணமெல்லாம்பளிச்சென்றுநிறமதிலங்காணும், எ
ற்றநிலைறிவாளிநீயேயானால் யிருக்குநிலேகண்கண்டபோதே யெடு
த்துக்கொள்ளு, சற்றுமதுசௌமியந்தான்சத்தியவாக்கு தவறாது
அறிவுடையோன்றன்மையாமே (௲௭௭)

தவறாது யெப்படிதானென்பீரையா தன்மைபொறுமைக்கு
ணமிலட்சணமிதுவஞ்சாகில், நன்மைபெறும் வாதசட்டங்கூறதாகு
ம்நல்குவோம்வாறிதுராசியுள்ளோன்அண்மையென்றவவர்க்கெய்து
மோட்சஞ்சித்தி யடவெல்லாம்பிடித்தகுறியறிவாரையா, துண்மை
யவர்க்கொருநாளும்வாராதப்பா சொன்னோமகஸ்தியனென்றுது
திசெய்வாயே (௲௭௮)

துதிசெய்வோய்வாலை பூபதிசெந்தூரஞ் சொன்னதெல்லாமச
டுமடாயதன்பெருமைகாணார், அதிகமதாயிதன்பெருமையாருங் கா
ணாதுகண்டோரரிதப்பாவெளியோருக்கும், சதியவனைசெய்தாலு
ஞ்சித்திரவதைசெய்தாலும்தவறார்களவர்மனதுதாமறிந்துநிற்பார்ச
தியொருநாள்செய்யார்களவர்நன்மைபொருமை சத்துருவைக்காக்
குமவர்தன்மைமதிதானே (௲௭௯)

மதியறிவால்ரவியுமதுவுஞ்சேர்ந்தால் மகத்தானபலபுத்தியதீ
தமாகும், மதியானரவிதனிலேமதியுஞ்சேர்ந்தால் அறிவொன்றில
டக்கமாதமெல்லாமையா, ததியானபுருவமையங்காணுவோர்கள்தா
க்கானபூரணமேயறிவாரையா, விதியானயென்னறிவுபிலேத்துதானா
ல் விட்டகுறைதொட்டகுறையிடங்காண்பாயே (௲௮௰)

காண்பதற்குமுன்சொன்ன வுண்டைதனைவாங்கிக் கதிர்மூனை
யதுபோலேதுவாரம்மண்ணி; நாண்பதற்குசுத்தசல மெள்ளிடை
தானதிலிட்டு நன்மைபெறபீங்கானிலுண்டைதனைவைத்து, பூண
வேகுருபதத்தைத்தியானஞ்செய்துபூப்பணிந்துரவிமுகத்திலரைநா
ழிமட்டும்: வாணவேவைத்திடவேவைத்தீராகில்வளமானசெந்தூர
மாய்வருகும்பாரே (௲௮௧)

பாரப்பாமுருக்கம்பூயிதற்கீடுண்டோ பாரோழுசாகரமூமிதற்கீ
டுண்டோ, வேரப்பாகஸ்தூரியிதற்கீடுண்டோ வேணதுண்டுபலநிற
மூமிதற்கீடுண்டோ, ஆரப்பாவாலைபூபதிசெந்தூரம் அதுமலர்ந்தபூ

வுதனைச்சுரைப்பாண்டிவிட்டு; கேப்பாநிராமயமாய் சோதியொளி
தன்னில் நினைவையொட்டிமவுனமதில்தியானஞ்செய்யே (௲௧௮௨)
செய்யப்பா-சிவாயநம- ஓம- மென்றுவாறுஞ் செபிக்கையிலே-
ஸ்ரீ-றீம்-இறீமென்றுஞ்செபியுருநூறு, மெய்யப்பாவெளி திறந்தே
னென்மேலாணைரணடு வெளிவிடாசெந்தூரபூசைசெய்து,மெய்ப்
பாவெகுபதனமவைத்துப்போற்றி கருணைபெறச்சித்திக்குங்கருவை
யெய்தும், பொய்யப்பாவுலுத்தர்சொல்வார் சாஸ்திரம்பொய்யென்
பார் பூரணமேமனதறியாப்புலையர்தானே (௲௧௮௩)
தானென்றசெந்தூரம்பெருமைமெத்த தனதாகச்சொன்னேனு
மறிவேலேனுங், கேளென்றசெகத்தோர்கள்கர்மநோய்க்கு விளம்
புவோம்வாலைவிடவாகமபட்டால், நானென்றநமன்வந்தாப்போலே
யல்லோ நிருதுிந்தியோடுமடாவிதிநோயெல்லாம், வாவென்றவாத
த்தால்வருநோய்க்கெல்லாமவசனித்தோங்கடுகுப்பிரமாணந்தானே
தானென்றசெந்தூரமிவ்விதமாய்க்கொண்டு தருவானசுத்தசல
ம்பணவிடைதானிட்டு, கோவென்றேதுழைத்துநோயாளிநாவல்கூ
றிடவேமூன்றுவேளைசெந்தூரமுண்டால், கேளென்றவாதமுதல்பி
த்தம்யாவும் நீராதசேத்துமமுமோதாங்கியோடும், ஆமென்றவாதி
நோயெல்லாமோடும் அப்பனேசன்மவினைதுலைந்துபோமே ()
போமென்றபித்தத்தாலெழுந்தநோய்க்குப் போடுவாய்பொட்
டுப்புசெயநீர்தன்னில், ஆமென்றுமூன்சொன்னபாகவிதங்கொடுத்
தாலதிவிடுமபித்தத்தாலெழுந்தநோயெல்லாம், வாவென்றவாறு
போலழுதுண்டாயானால் வச்சிரம்போல்தேகமெல்லாம் வளப்பமா
கும், தாமென்றசிலேற்பனநோயசகலத்துக்குஞ் சொல்லிடவேகு
ருநீரில்கொடுத்துப்பாரே (௲௧௮௫)
கொடுத்திடவேயெட்டுநாளுண்டாயானால் குயிசெட்டசிலேற்
பனநோயெப்படிபோகும், மூடிதந்திவாய்வாதபித்தசிலேற்பன மூ
ன்றுக்கு மூகண்டமிதுவாகிசெந்தூரந்தான், வடித்திடவேவைத்திய
ர்க்குக்குருவிதப்பாவாதமென்றவழலைக்குமதிதம்பாரு, கடுத்திடவே
ஞானகற்பமிதுவொன்றுற்றுன் நன்றானவட்டசித்துமாடுமென்றே(
என்றானவாலைபூபதிசெந்தூரந்தான் மார்செய்வார் சிவயோகி
யவரேசெய்வார், நன்றாகநாம்சொன்னேஞ்சௌமியத்தில் நவசித்
தரின்னூல்போற்சொலவில்லை, வன்றானயின்னூலிற்சொன்னதெ
ல்லாங்குருவு வழிபாதைகருதிமுவயின்னூலாதி,கன்றானயேமகாவி
யந்தான்பஞ்சகாவியங் கருணைபெறுமின்னூலும்நிகண்டோடேழே
ஏழானவிதன்கோர்வைசுருக்கமெல்லாந்தான் யென்மகனேபா
ர்த்துவுணாதெளிக்காரானல்: கூறுகநிலைத்திடுங்காண் வாதமெல்லா
ங்தோயுங்குருவாணையென்குருவால்நன்றாய்ச்சொன்னேன்,வாரான
பெருவாழ்வுசிவயோகவாழ்வுமற்றதெல்லாம் சடலமப்பாமலைத்திட
ர்மக்காள்,சாரானசௌமியந்தில்விண்டதெல்லாம்வெளிதான் சாக்
குருவின்கமலபதஞ்சாட்சிதானே (௲௧௮௬)
தானென்றநாங்கள்சொன்ன பொருளெல்லாந்தான் சாக்கினூ
லேடாகச்சாற்றினேம்பார், போவென்றபொருளெல்லா பொடியா

ய்ச்சொன்னேம்பொருளறிவான்சென்மாசிரிருந்தானால், பாலனை
ன்றபாகமடாயின்னாற்போலெ ருநாழியின்மேல் காதல பகர்ந்தானு
மறைப்பாய்க்காணும்கோவென்ற கண்டவனாறதிக்கி மகுறி
னேம்பதினாலடசத்துக்கே (௲௧௯)

வெட்சமென்றவெட்சயத்தைகவெருங்கானோர்திகண்டவனா
திருந்தானால்பாதைவெல்லாங்கொள்ளும், அடையந்தான்பெறுவ
துறகுறிகண்டுவேணும்அப்போவல்லோ வாதகத்தின்மறைப்பெல்லா
மவினாரும், பட்சம்பெறுதிகண்டுதனைவைத்துக் கொண்டுபாதையறி
ந்திட்டாக்கால்பண்மையாகும், கட்சிபெறு மென்னார் தானோர்கொ
டுக்கப்போறார்கனகமென்றதிரவியத்தைக்கொடுத்துவாங்கே ()

கொடுத்தாலும்பணங்கோடியீயாரியார்கூறினதோர்செதியெல்
லாம்திகண்டிலினாரும், அடுத்தாலுமாசானைதிகண்டைப்பாருமவரி
யார்செதியெல்லாமறியலாம்பார், கொடுத்திடலால்கொடுத்தோர்கனது
கொந்தாக்கால்கனகம்கோய்சித்திக்குமுண்மைபாரு, கொடுக்கொரு
வர்வாய்பேசாதிகண்டிருந்தால் தலைவனையுந்தலைவிசையுங் கண
லாமே (௲௧௨)

அஷ்டகர்மசிலை,

காணலாமுன்சொன்னதலைப்பிண்டந்தான் கருணைபெறச்சொ
ல்லுகிறேம்புலத்தியாகேள், ஆணவமறுபக்துதானுமாடயஷ்டகம
பச்சிலையதுவையருளக்கேளும், பேணலாம்பிண்டமதைக்கல்லுரலி
லிட்டுப்பேருகமுன்சொன்னபிண்டமாவிட்டு, தோணலாஞ்சுக்கல
யிரண்டுசேரிட்டுதிபெறவேயகாவிக்கவுகாவிக்கே (௲௧௩)

விந்தானயிரண்டதுமேயால் வைரனாதுசேருவிட்டதிலேயில
லோகப்பொடிசொண்டு, செந்தானசெயநீர்மெழுகுவிநலவாமையாகிற
ப்பாகவொவ்வொன்றுசேர்தானிட்டு, அந்தானசெயநீர வகையெல்
லாமைந்தாஅருளினேமொவ்வொவ்வொன்றுசேர்த்தானிட்டு, மைந்
தானதிருந்கன்னிப்பால்சேரண்டு மைந்தனேமாக்கருசேர்வளமாய்ப்
போட்டே (௲௧௪)

போட்டுயிரும்புதைக்கைகொண்டு பதினாறுசாமம்புகழாகச்சிறு
செங்கைபடியாற்தன்னில், ஆட்டுவாய்சாமமதாங் கொருதாமவிட்டு
அடவானயிருப்புலக்கையகற்றாடு, வாட்டுவாய்கருதாகப்பழமது
போலாகும்பாகக்கண்டுநீயஷ்டமாமெழுகை, வாட்டுபெறவெல்லா
நீதான்டியப்பாவரிசைபெறமெழுகெடுத்துப்பீங்கானில்வையே ()

அஷ்டமாத்தயிலம்,

வையப்பாயம்மெழுகில்யாதியதையெடுத்துவளமாகப்பீங்கானி
ல்வைத்துநீயும், எய்யப்பாவாலேபூபதிசெந் தூரமதனில் விராகனை
டைமெழுகுநடுவதனில்வைத்து, தையப்பாவிழகத்திலொருநாழி
வைத்தால்நலமானவஷ்டமாதயிலம்பாயம், பொய்யப்பாசொல்லவி
ல்லைதயிலமதைக்கொண்டுபூசைசெய்துசிஷாவிற்பதனமதாய்ப்பண்
ணே (௲௧௫)

பண்ணப்பாமதிமெழுகெடுத்துநீயும்பாலனைப் போல்மொட்டுசி
லையுருவாய்ச்செய்து, கண்ணப்பாமுகங்கால்கள்கையுண்டாக்கிகனத்

தமெய்வாய்யுதடு கருவுண்டாக்கி, எண்ணப்பாவண்ண மெல்லாஞ் செயதுமுடிப்பித்து ளென்மகனே காவியத்தின்பாகங்கண்டு, அண்ணப் பாமுடித்துசிலைதிரியுண்டாக்கி அஷ்டயோகசித்திபெறப்பதனஞ்செய்யே (௲௧௧௯௭)

இந்நூல்சுருக்கமுன்னூறும்பாரு,

பதனமென்றசிலையினுட ஆட்டமெல்லாம்பண்மைபெறுமிந்நூல்சொச்சமுன்னூர்தன்னில், அதனமென்றவறுபத்துநான்குசித்தியடவாக ஆடுதற்குககருவாய்ச்சொன்னோம். மதனமதாய்த்திரியாதேயிந்நூலாதிமைந்தனே ஆயிரத்திருநூறுதன்னில், குதனமென்றகுருக்களெல்லாமுடித்தோமபாருகுருநூலுசௌமிய சாகரந்தான்பாரோ,

பாரப்பாபுலத்தியனேமுன்னூறும்பாரு பரிவாகவாயிரங்கைத்நூறும்பாரு, ஆரப்பாவழிவாளி சமுதகிரந்தன்னில்ஆட லாங்கடை போடடுமுன்னூறதன்னில், வேரப்பாசித்து விளையாதிகமெல்லாம்விளம்பினோம்சொச்சமுமநீவிரித்துப்பாரு, கேரப்பாதேகசித்திகாயசித்திசொன்னோமசிவயோகசித்திமெய்ஞ்ஞானசித்தே (௲௧௯௯)

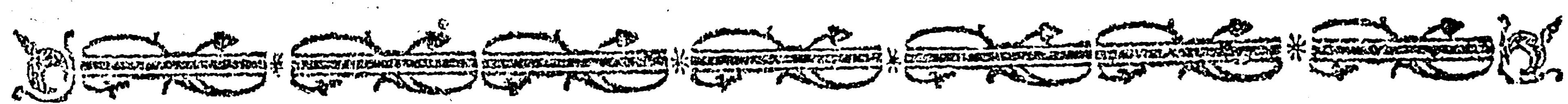
சித்தானமவுனசித்தி கெவுனசித்திசொன்னோம் தெளிவானகுளிகைசித்திவாதசித்திசொன்னோம அத்தானவறுபத்துநான்குசித்திசொன்னோமயதிகம்பெற்றுவாழ்கலாமினுலதன்னில, முத்தானசொச்சமில்லாவயிரத்தைந்நூறுமுடிவதம்குச்சௌமியத்தின்குஞ்திரமும்பாரு, வித்தானவித்தெல்லாம்நன்றாய்த்தோன்றுமெய்ஞ்ஞானபாகெதியில்விளங்குந்தானே (௲௨௱)

தானன மூலமெல்லாஞ் சொல்லி விட்டோஞ் சைதன்னியப்பொருளெல்லாம் வெளியாய்ச் சொன்னோம், கோனனகுருவாசான்முறையுஞ்சொன்னோங்கூறினோங்கைபாகங்குணமுஞ்சொன்னோம், வானாவதமொடுவைப்புச்சொன்னோம்வளமானகுருகோடிசுண்ணஞ்சொன்னோம், ஆனகிராவகங்கள்செயநீருஞ்சொன்னோம் அதிதகோடாகோடிமெழுகருளினோமே (௲௨௱௧)

அருளினோஞ்சாக்குவைப்புவுபரசங்கள்சொன்னோம் அருளானகுளிகை சாரணைகள்சொன்னோம், மருளினோமாதியென்ற பனிநீர்சொன்னோமமகத்தானகோடாகோடிதொழிலகள்சொன்னோமவெருளினோம்வைதையிலேயனந்தஞ்சொன்னோம, வேதாந்ததீட்சைகுருபூசைசொன்னோம், வருளினோமாயிரத்திருநூறுபீடம் வசனித்தோம சௌமியசாகரமுற்றுமே (௲௨௱௨)

அகஸ்தியரருளிச்செய்த—சௌமியசாகரம் - ௲௨௱

முற்றிற்று,

உ

சிவமயம்.

சௌமியசாகரத்தின்

பொருளடக்க அகராதி.

பொருளடக்க அகராதி

முற்றுப்பெற்றது.

